

העולם הזה

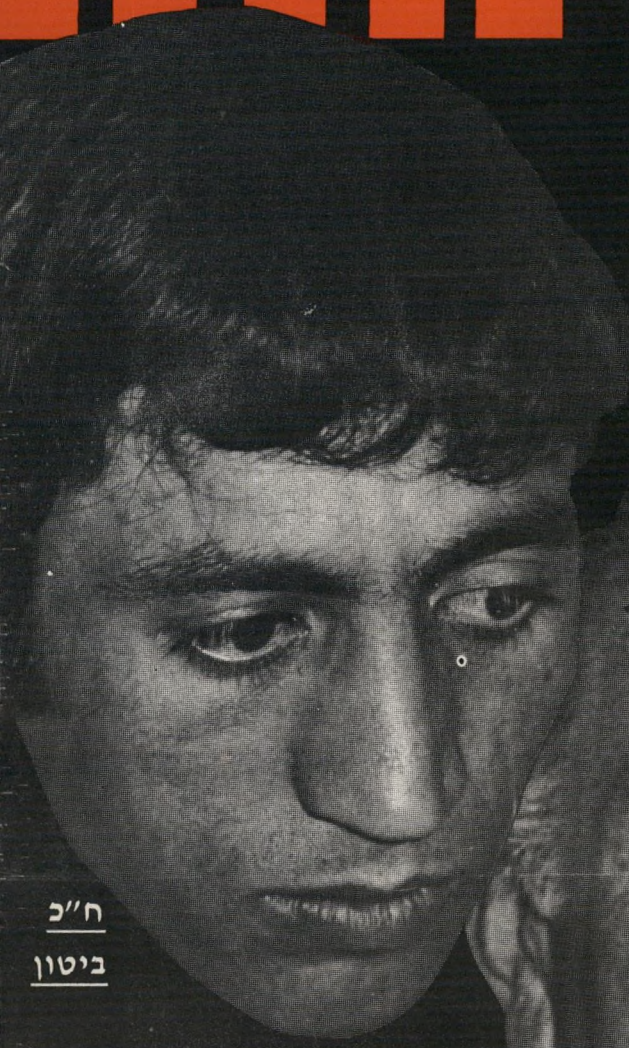
האם זו עבירה?

האם תוסר החסינות?

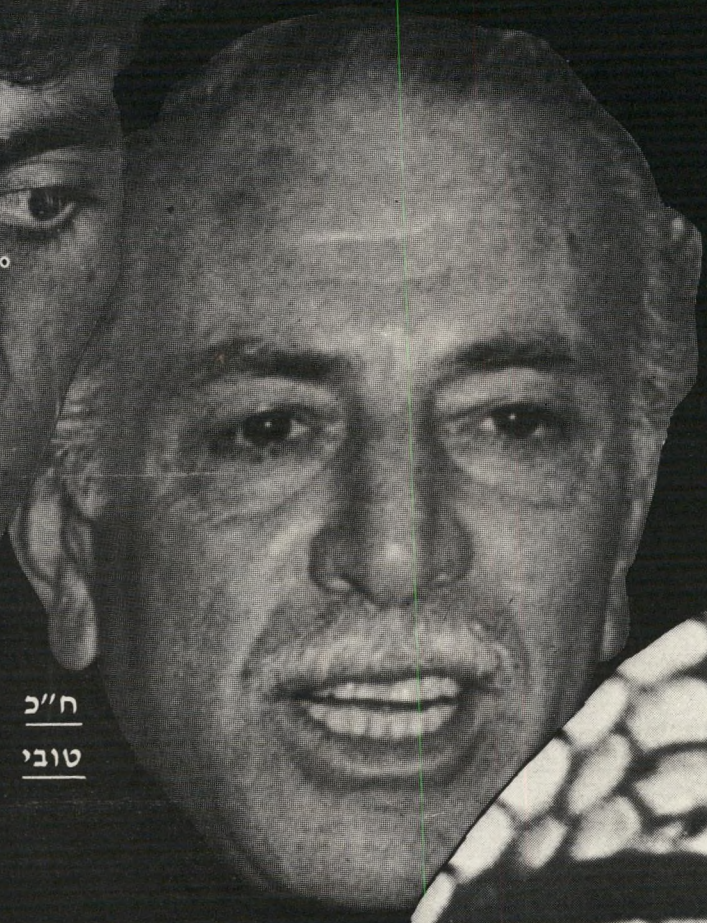
מה

מסתתר

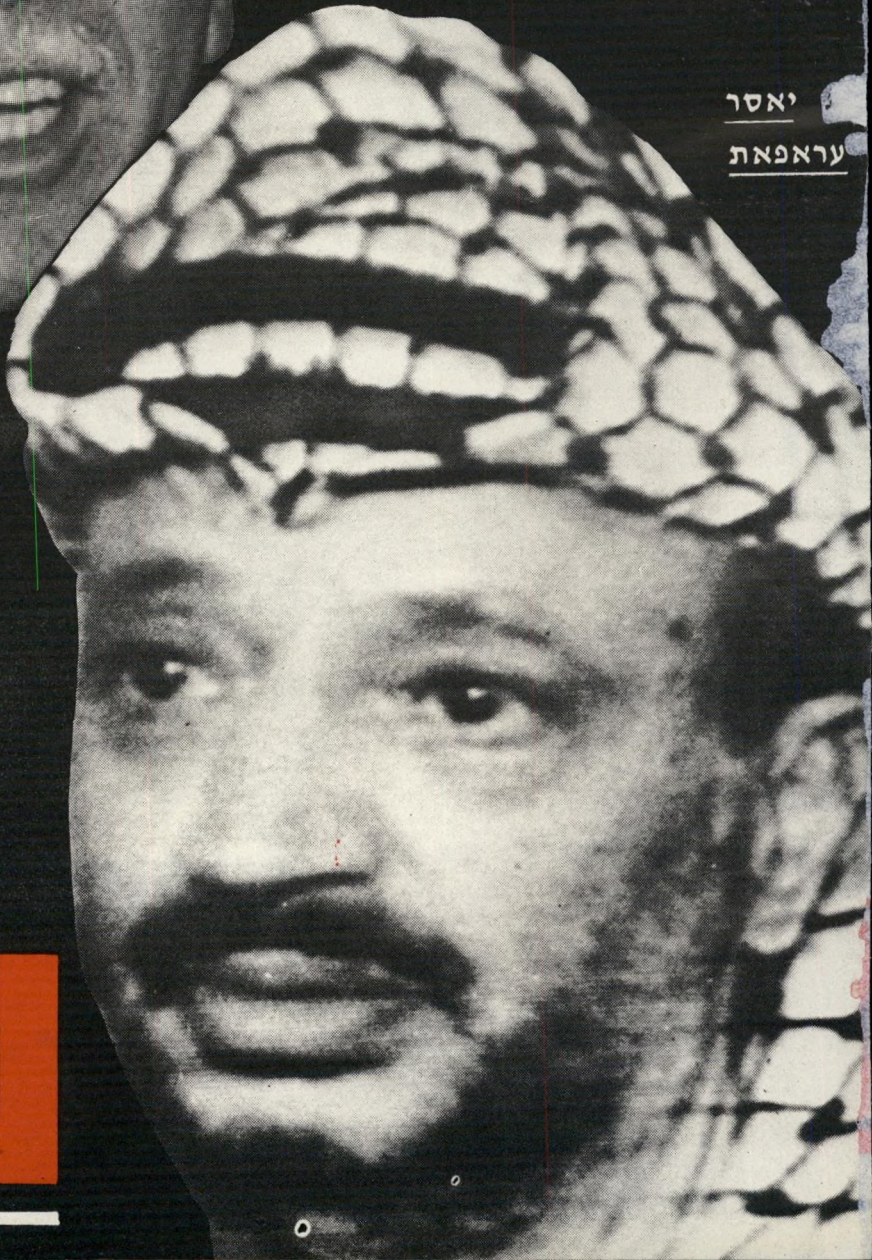
מאחרי

ח"כ
ביטון

ח"כ
טובי

יאסר
עראפאת

הפגישה

עם

עראפאת

ג'ורדאש ג'ינס הצלחה דוהרת בארצות הברית

היבואנים והמפיצים

אחים נקש

סופר ג'ינס

ת"א, יהודה המכבי 57

טלפון 456351

רחובות, רח' הרצל 181

רמת-גן, רח' ד"ר כהן 2

פינת ביאליק 66

JORDACHE®

במו כן ניתן להשיג: בחנויות מצקין ירושלים, תל-אביב, חיפה. בתל-אביב, גינס סנטר דיונגוף 66; "כוב 2" דיונגוף 185; מיי גינס בן-יהודה 14; ווסט גינס בן-יהודה 1; "סלון" שאול המלך 4; בוטיק 109 אבן-גבירול 109; יפו מון שד' ירושלים 48. בת-ים "זה מה שיש" רוטשילד 27, רחובות סופר ג'ינס הרצל 181, רמת-גן גבעתיים, סופר גינס ד"ר כהן 2; טופ גינס ויאמן 23, אשרוד רוקי פתח-תקוה, "שאול" חיים עוזר 10, אופנה הגינס חיים עוזר 28. רמת-השרון, אפרל סוקול 52; "לי" סוקולוב 64, הרצליה, "לי" סוקולוב 47; חולון, אופנת דבש סוקולוב 77 ו-66; פפיון אילת 36, נחניה "כוף" סמילנסקין 14, חדרה גינס קראטה רוטשילד 17, ירושלים, ספורט רחביה קקל 29; ספורט אולימפיה כיכר הריודקה; מחסן הגינס שץ 8; בוטיק הצהוב בניין רסקו; סקופ שמאי 8; חסיד יפו 65. באר-שבע, גינס סנטר החלוץ 81, קריה-מלאבי רוקי, חיפה. בית הגינס הרצל 20; אור הגינס הרצל 7; הגינס שד' הנשיא 124, קריה-ביאליק, גינס "לי", צפת בוטיק 72, נהריה מרכז הספורט שד' הגעתנו 18, עכו "רובי"

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, מל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: "עומקפרס" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: לילית בוארון • צלמי מערכת: ציון צפריר וגילה רזין • ראש המינהלה: אברהם פרימן • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הרפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן אביגדור • הפצה, גר"מ • בע"מ • גלופות: צינקהגרפיה "כספי" בע"מ.

קיא ירי

הושי-ההומור של איש-ציבור יכול להיות לו לרועץ. בייחוד כשהוא משתמש בו ברגעים עדינים. בזאת נוכח לדעת ח"כ הילל זיידל, הח"כ הבודד של "חשיבת אחדות" בסיעת הליכוד.

לפני שלושה חודשים נערכה בכנסת הצבעה שהיתה אמורה להיות גורלית. סיעת ש"י הגישה הצעת-חוק לפיזור הר כנסת, והיו סבירו כי בהצבעה זו עלולה ממשלת-הליכוד ליפול. בייחוד הופנתה תשומת-הלב אל כמה חברי-כנסת שפסחו על שתי הסעיפים. אחד מהם היה ח"כ זיידל.

חברי-הכנסת הממושקף, שהיה בעבר פעיל מרכזי במפלגת ל"ע, עבר לליכוד בעוד מועד, תוך ראיית-הנולד. עתה סבי רובים כי זיידל רואה את הנולד טוב, ושהוא מתכוון לנצל את ההזדמנות כדי לנטוש את הספינה הטובעת של הליכוד. אפשרות זו נדונה בהרחבה בעיתונות, והיה נדמה שזיידל עצמו אינו מצטער על הפירסומים, שהדגישו את חשיבות קולו הנודד.

היו סבירו באותו יום כי זיידל יצביע בעד הצעת-החוק, או לפחות יימנע או ייעדר. אך זיידל הופיע בכנסת ובישר לכל כי הוא עומד להצביע נגד הצעת החוק, כנראה לחבר נאמן בליכוד.

הוא אף זכה בתודה על כך. לפני הר הצבעה חש מנחם בגין ברע, ויצא מן האולם כשהוא נתמך על-ידי סגנו, ייגאל דיין. לאחר מכן הסתבר כי לקה בהתקף קל, בדרך החוצה נתקל בח"כ זיידל ואמר לו: "תודה רבה לך!"

נזננו לי

כסף!"

הכנסת היא מקום מרושע, והיש מהר ניסרו בחלת המייגון שמועות זדוניות רבות על מגיעי הצבעתו של זיידל. היו שהזכירו עניינים כספיים שונים. זיידל עצמו שמע על כך, כנראה, והוא החליט להתייחס לשמועות אלה בהומור. שעה קלה אחרי ההצבעה פגש זיידל במיזנון את יוסי ינאי, שקיבל על עצמו לנתח את תוצאות ההצבעה. מדוע הצבעת בעד הליכוד? שאל אותו ינאי. זיידל חייך והשיב: "נתנו לי כסף!"

ינאי נדהם. הוא שאל את אחד הנוכחים אם שמע את התשובה, והלה אישר זאת. בעיני ינאי היה בכך אישור לשמועה שקלט קודם לכן על סידור כספי שהושג, כביכול, בין זיידל והליכוד.

כך נולד קטע במאמר "הצבעת הנמר שות" (העולם הזה 2235), שעורר למחרת היום תשומת-לב רבה בחוגים פוליטיים. כתב ינאי:

"ערב ההצבעה הפך קולו של זיידל ל- משמעותי. בגין שוחח עימו יותר מפעם...השמועות שרווחו בכנסת אמרו של- זיידל הובטח כסף. זיידל הסתבר ערב הבחירות האחרונות בחבות כספיים, ביגלל מודעות ופירסומות, והוגשה נגדו

זיידל מסוגל להחזיר את ההלוואה שקיבל, כי את הכסף הוציא על תעמולת רשימתו. לדעתו היה משוחרר מחובה זו, שהרי לא לקחת את הכסף כאיש פרטי, אלא לשם ביצוע פעולה פוליטית. ששני הר צדדים היו מעוניינים בה.

הליברלים לא קיבלו דיעה זו. הם הגיי שו מישפט. אולם הם לא הצליחו לשכנע את השופט. בספק-דין שניתן לפני כמה ימים, קבע השופט חד-משמעית כי אין חובה על זיידל להחזיר את הכסף ל- ליברלים, וששום אחריות אישית אינה מוטלת עליו. כאשר נתנו הליברלים את הכסף לזיידל הם ידעו למה הוא נועד ומה הסיכון הכרוך בכך. מאחר שהמיבצע נכשל, אבד הכסף.

כדי להדגיש את דעתו זו, חייב השופט את הליברלים לשלם גם את הוצאות-המישפט של זיידל.

פסק-דין זה מסלק כל ספק לגבי הצי בעתו של זיידל בכנסת. ברור כי הליברלים לא ביטלו את המישפט, בעיקבות ההצבעה. ממילא הוכח כי זיידל לא הצי- בע תמורת ביטול המישפט ו/או ויתור על חוב.

לא נותר לנו אלא להתנצל לפניו - ולבקשו כי להבא, כשהוא משיב בהלצה על שאלה עיתונאית לגיטימית, ירמוז לכתב שאכן הוא מתלוצץ.

"מבלי לפגוע

בזכויות"

זכותנו של זיידל ייאמר כי לא פנה אלינו, אחרי הפירסום, באמצעות עורך-דין, כדי לאיים עלינו בדברים גוראים. זיידל מכיר אותנו, ועל כן לא היה בליבו כל ספק שנתקן את הדברים אם וכאשר נשכנע כי לא התאימו לאמת. איני רוצה, חלילה, לפגוע בפרנסתם של עורכי-דין, כבודם במקומו מונח, וכמה

גם עיתונים מכובדים מאוד, אלא בצורה נאותה.

איומים של עורכי-דין אינם מוסיפים דבר, ויש בהם רק כדי להרגיז.

בנעורי עבדתי במשך כמה שנים כפקיד במישרד של עורכי-דין, ואני יודע היטב איך נולדים מכתבים מרשימים אלה, שנועדו בעיקר לעשות רושם על הדיו- טות, ושבראשם מופיעות המילים האיר- מתניות "מבלי לפגוע בזכויות". כתבתי בשעתו כמה מאות כאלה.

כפי שמוכיח הסיפור שסיפרתי זה עתה, יכולה טעות להיוולד בצורה התמימה בי- יותר, בעיקבות צירוף של מיקרים, מבלי שאיש אשם בכך. עיתון הגון, המקפיד על אמינותו, צריך להיות מעוניין בתיקון טעות כזאת. איני סבור שאני עושה טובה לח"כ זיידל כשאני מתקן את הדברים, אלא העולם הזה. האנשים הקרובים ל- פרשה - ולא חשוב אם מספרם עשרה או אלף - יודעים עתה כי העולם הזה מקפיד על נכונות דבריו, ומתקן אותם כשיש צורך לתקנם.

אילו קיבלתי במיקרה זה מיכתב של עורך-דין, המאיים עלינו במישפטים גור- אים (מיליון לירות, חמישה מיליון חי- רות - לאחרונה אין גבול לדמיונם של עורכי-דין, המבקשים לגבות שכר-יטירה (שמך). יתכן שהיינו מגיבים אחרת. יכול- נו לומר: "זיידל אמר מה שאמר. היו עדי-שמיעה. אין זה מתפקידנו לבדוק את המשמעות הנסתרת של דבריו. הדיווח שלנו היה בעיקרו אמת. פעלנו בתום-לב, איננו מתקנים ואיננו מתנצלים."

אך איננו רוצים להימנע מגילוי האמת ביגלל סיבות פורמליות, ולכן גם אין כל צורך לפנות אלינו באופן פורמלי, ואני ממחר להוסיף: כל זה נאמר מבלי לפגוע בזכויות של עורכי-דין.

טירונות

ניצחית

זוכרים את המדור שיחת הסאחבק, שגור- לד בשבועון זה? בעליו, יאיר כספי, כתב לי מיכתב על המשך עלילותיו של גיבורו, **הנה המספר:**

אני שולח לך את ספרי הראשון, לאור השקיעה הדועך. דמות גיבור הרומן צמחה בסור הסאטירי שיחת הסאחבק, שכתבתי לפני כשנה בהעולם הזה.

נחשון וולברגר, גילגולו הסיפורתי של סאחבק, הוא קצין-ביטחון בבית-מלון ירו- שלמי, הפוגש בהנות-ספרים את חמדה אילן, תלמידת החוג לתולדות התיאטרון, ומציע לה מייד את כל אהבתו. חמדה לא מתרשמת.

היא פוגש אותה שנית, במיקרה מבוים היטב, על גג מיגדל ימק"א, ולוקח אותה לסויר בבית-המלון שבו הוא עובד. שם הוא מדגים לה שיחרור בני-ערובה. חמדה מנתקת מגע.

נחשון מתייאש, אך לא נשבר. ביאושו הוא מוצא דרך לליבה, ובעזרת ספונסניות מתוכננת לפרטים, הם נכנסים למיטה. חמדה מספרת לו על מות אביה. נחשון מציג לפניו את אהבתם החונקת של הוריו. שניהם בורחים לחלומות-ילדות על שפת הכינרת.

לאורי-השקיעה הדועך מעל גגות ירו- שלים מבקש נחשון את ידה. חמדה אומרת "לא".

הם בורחים לשעשועים ילדותיים, ומבק- שים אישור לאהבה שאינה בבניית דירה מאוסף של סימלי מיתוסים ישראלים. יש להם תיקווה אחרונה: שחררת מילחמה קרובה תציל אותם מידיעת עצ- מם. הוא יפול בקרב, היא תדעך בבית.

השלום הבלתי-צפוי מאלץ את נחשון לברוח מחמדה. במקום-מגוריו החדש, בר- רמת-גן, הוא מנסה להיפרד תוך כדי כתיבת הסיפור.

נחשון נכשל, והוא תוהר אל חמדה כשבידו כתב-היד, בתיקווה שתעזור לו לסיים בחתונה.

לאור השקיעה הדועך הוא סיפורו של גבר ישראלי צעיר השרוי בטירונות ניצ- חית, והעוסק, יחד עם נערותו, בטקסים, ברישואלים של אהבה, מתוך רשימת חור- יות, שהם מרגישים חובה לאסוף, כאילו היו רהיטים, הפצייחובה בדירת שיכון- זוגות-צעירים.

יוסי ינאי

ח"כ זיידל

צחקו, צחוקו, אבל...

מידידי הטובים ביותר הם עורכי-דין. אך ביחסים בין עיתון ובין נושאי כתבותיו, הם מייותרים לגמרי. לפחות כשזה נוגע להעולם הזה.

כפי שאמרתי במדור זה פעמים רבות, אין שום צורך באיומים כדי לשכנע אותנו לתקן דברים, אם נגרם, חלילה, עוול למישהו על-ידי פירסום בלתי-מדויק. אנחנו סבורים כי כל אי-דיוק המתפרסם בעיתון פוגע קודם כל בנו ובאמינותנו, ואנחנו רואים חובה לעצמנו לתקן אותו. ולא בהתבא, בכמה שורות הצי-מוסטרות בתחתית של עמוד, כפי שנוהגים בארץ

בשבוע שעבר ניתן פסק-הדין בתביעה על חצי מיליון לירות, שהוגשה נגד זיידל על-ידי איגוד העובדים הליברליים. איר- גון זה שילם לזיידל חצי מיליון לירות, כדי שישתתף בהחירות בהסתדרות ברשי- מה עצמאית. הכוונה היתה לאפשר בצורה זו לזיידל לקחת עימו את קולות המצבי- עים של ל"ע, שאותם הוא ייצג עד אז בהסתדרות, ולהביא שלל זה לסיעת ה- ליכוד בהסתדרות.

למרבה צער, לא הצליח התימרון. רשי- מתו של זיידל לא קיבלה די קולות כדי לעבור את אחוה-החסימה. ממילא לא היה

שרות שווה

נגד אפליה בכל הנוגע ל- גיוס בנות לצה"ל.
נקראתי לשירות מילואים פעיל... אחרי התלבטויות רבות וקשות החלטתי שלא להיענות לצו הנ"ל ולנהוג בהתאם לעקרונות הדמוקרטיה בכלל, הגורסים שיוויון ר"ל אפליה.

למיטב הבנתי, כל אזרח במדינת ישראל נהנה באופן מלא מוכר יותני ועליו למלא את כל חובותיו. אי לכך אינני מוצאת כל הצדקה לקיום משוא פנים בכל הנוגע לגיוס בנות לצה"ל. מדוע רק על חלק מהבנות לשרת בצה"ל שנתיים ויותר, בעוד שעל החלק האחר חובה זו אינה חלה בכלל?

הנני מודעת היטב לתומרת מעשי ולחומרת העונש הצפוי לי, אולם לא אהיה שלמה עם עצמי אם אאלץ לפעול בניגוד למצפוני ר"ל להפרי בכך את אחד מחוקיה היסודיים של הדמוקרטיה - שיוויון.

יוכי פולטורק, גבעתיים

את המכתב, שנועד במקור לראש הממשלה ושר הביטחון מנחם בגין, שלחה הקוראה פולטורק ל-20 חברי כנסת מטיעות שונות.

איחולים

לשנה החדשה

רב יהודי מארצות הברית, המגדיר עצמו כאוהד "העולם הזה" (חוץ מ"שאלת הפלסטינים והמדוי"נה הפלסטינית"), מאחל שנה טובה לישראל.

הנני מודה לכם על מה שנכתב בשבועונכם (באיגרת העורך, הער"ל זהה 2243), אני קורא את ה"שבועון שנים רבות, ולמרות ש"מעודי לא הייתי ישראלי או יורד, הרי שאודות לשבועון אני מתמצא היטב בחיי מדינת ישראל. הריני מנצל את ההזדמנות כדי לצרף איחולי שנה טובה - הלוואי ש"ההיה זו שנת שלום לישראל.

הרב ישראל ב' קולר,

צ'ארלסטון, וסטר-וירג'יניה
הרב קולר פירסם בעיתון היהודי ה"ריטינג" (מורשה"ה) תגובה על התקפות שפורסמו באותו עיתון על אורי אבנרי. לדברי הרב ממשיך אבנרי את מיטב המסורת של ה"ריטינג" האירופי. "שבועון תוך בשיוויון זכויות לנשים, בשיוויון דתי לזרמים הלא-אורתודוקסים ביהדות... הוא עמד על המישור נגד הסחף בזכויות האזרח ונגד הניצול לרעה של כוחות המישטרה..."

הדוגמה הפולנית

כל הכבוד לפועלי פולין, שנאבקו והצליחו - בינתיים.

פועלי פולין כלל לא חוששים מאחייהם החורג השוכן מעבר לגר (המשך בעמוד 6)

מקלות קונג'פו

עדות של קורא, על אשת השנה הש"ס, ח"כ גאולה כהן, ועל בנה, צחי הנגבי ("העולם הזה" 2245).

קראתי בסיפוק את כתבת-הענק על גאולה כהן. כמי שהיה עד לפי נישואים אחדות חברו (הטוב?) של בנה, וכמי שביזבו זמן יקר בשיחות עקרות עם האם, עלי לציין שהעובדות והעמדות שהופיעו בכתבה על אשת-השנה היו מדוייקות ונכונות.

אוסף רק זאת. לאחר זמן קצר מאוד גיליתי שהשניים אינם מסור

שער "העולם הזה" (2245) אולרים וסכינים

גל לנה שיחה עניינית על הינושאים הקרובים לליבם, מבלי להיכנס להיסטריה ולאייבוד עש"תונות. חוסר יכולתם לנהל דו"שיח הגיוני בלס לעין.

האלימות היא חלק אינטגרלי מיישותו של ה"בן. בימי בית-הספר התיכון נהג להסתובב כשבכיסיו מקלות קונג'פו, אולרים וסכינים. לא הופתעתי כשהתברר לי שהוא גוקט בדרך דומה באוניברסיטת ירושלים. שינאת השניים את היערכים, העולם והאינטלקטואלים הינה כה גלויה, עד שאין אפשרות ליצור עימם קשר ידידותי כלשהו, להוציא את הפרטנרים האידיאולוגיים שלהם. איך בכל זאת מצליחים השניים לטפס מעלה בחיינו הפוליטיים, זאת אינני יכול לת"פוס. התשובות שאני נותן לעצמי מפחידות אותי מאוד. בברכת שנה טובה,

בן-ציון ציטרין, תל-אביב

איך לזכור

את יום-ההולדת?

קורא שביקש לשמור על עילום שמו, שלח למערכת קטע מתוך חוזר המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות, שבו נתבעים הי"מחנכים, המורים והתלמידיים מידים להשתמש בתאריך העברי.

לידיעתכם:

כל המתכנסים המורים למקצועותיהם יקפידו על רישום התאריך העברי בהודעות בית-הספר על לוח הכיתה יום-יום וכיוצא בזה. תלמידי כל הכיתות יציגו את התאריך העברי בעבודתם שבכתב ויזכרו את ימי הולדתם לפי תאריך זה. בכיתות הבינוניות הגבוהות רצוי לציין גם את התאריך הכללי בצדו של התאריך העברי, לפי הדוגמה הזאת:

כ באלול ה'תש"ם (1 בספטמבר 1980)

ה ע ר ה: השנה העברית תיכתב בתוספת ה' (ה' תש"ם)

בכל המתכנסים והמסמכים של מוסדות החינוך ירשמו התאריך העברי והתאריך הכללי.

קורא, יקנעם

גברים של יום ראשון

נהנים מ-15% על חשבון הבית.

כל יום ראשון באפרופו. (... כי לאפרופו יש יומהולדת). גבר, זכור, ארוחת בוקר או ארוחת צהרים תעלה לך פחות כל יום ראשון באפרופו, מ-9.00 בבקר עד 3.00 אחה"צ.

* נשים תהנינה מהנ"ל, בפרט ובכלל, כל יום רביעי.

גן-קפה אפרופו,

ב"גן-יעקב", בין "היכל התרבות" ל"הבימה", פתוח כל יום מ-9.00 בבקר עד 2.00 בלילה. טלפון: 03-280143

נפגש באפרופו.

נשים של יום רביעי

נהנות מ-15% על חשבון הבית.

כל יום רביעי באפרופו. (... כי לאפרופו יש יומהולדת). גברתי זיכרי ארוחת בוקר או ארוחת צהרים תעלה לך פחות... כל יום רביעי באפרופו, מ-9.00 בבקר עד 3.00 אחה"צ.

* גברים יהנו מהנ"ל, בפרט ובכלל, כל יום ראשון.

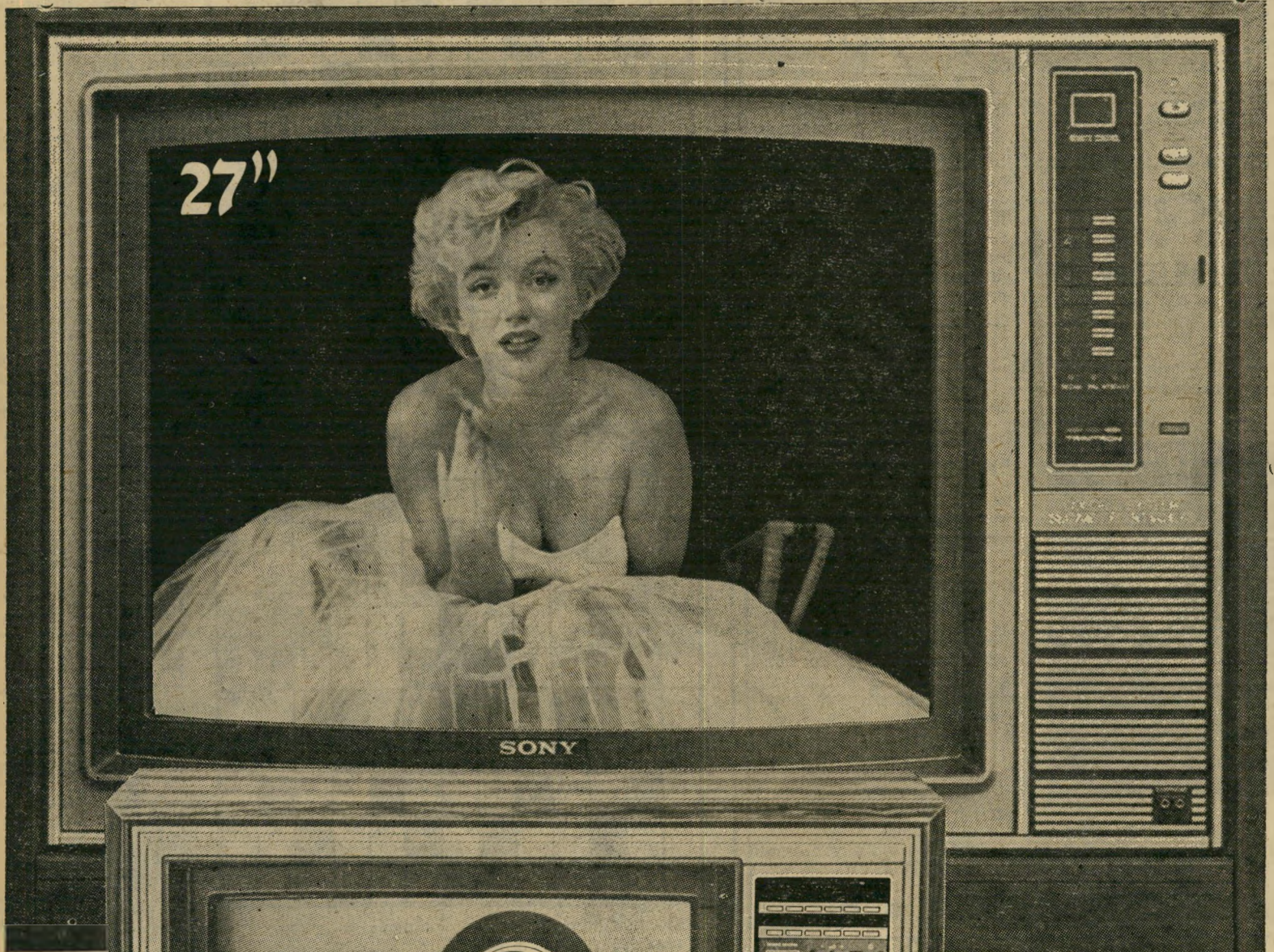
גן-קפה אפרופו,

ב"גן-יעקב", בין "היכל התרבות" ל"הבימה", פתוח כל יום מ-9.00 בבקר עד 2.00 בלילה. טלפון: 03-280143

נפגש באפרופו.

תן טרמפ לחייל

למישהו מיוחד, משהו מיוחד...

רק בטלוויזיות הציבעוניות של SONY תמצא את TRINITRON, השיטה הבלעדית המקרינה את התמונה בעזרת תותח חד-קנה וטכניקת מסך משוכללת, המאפשרת קבלת תמונה חדה ובעלת בהירות גבוהה בצבעים טבעיים.

לבחירתך מספר דגמים חדישים בגדלים שונים ובעיצוב מרהיב:

CVM-2711 PS-27"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM אוטומטי
- NTSC אוטומטי להקרנת סרטי וידאו מארה"ב בשילוב מערכת וידאו ביתית SONY דגם SL-T7 Betamax
- יחידה בקרה משוכללת.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.
- כניסות ויציאות וידאו ואודיו.
- מגבר פנימי בעל עוצמה של 8 וואט.
- המאפשר חיבור רמקול חיצוני.
- יחידה בקרה מרחוק רבת-כליית, בעלת אפשרות לקליטת 12 תחנות, צבע, בהירות, עוצמה, השתקת קול, כיוון אוטומטי, הדלקה וכיבוי.

KV-2032 ME-20"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM/NTSC אוטומטי.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.
- רמקול Two Way
- יחידה בקרה מרחוק רבת-כליית.

KV-2020 ME-20"

- 3 שיטות צבע: PAL/SECAM - אוטומטי, NTSC - ידני.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- בורר מתח אוטומטי למניעת קצר.

KV-1842 E-18"

- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- אפשרות התאמה אוטומטית של בהירות המסך בהתאם לתנאי התאורה בחדר בו נמצא המכשיר.
- יחידת בקרה מרחוק.

KV-1400 E-14"

- מכשיר נייד.
- לחצני מגע לבחירת תחנות.
- אנטנה VHF/UHF

Trinitron
Sony Color TV

בוא לראות ולשמוע הדגמה באולמי התעוגה של סוני:
תל-אביב: מגדל שלום, רח' אחד העם 9.
חיפה: קרית אליעזר, ככר מאירהוף 35.
ירושלים: קרית משה, רח' ימין אבות 6.

... אין כמו סוני.

ישראל ומכיוון שהטרידו אותו איך הדיוקים החוורים יונישנים של נמר של נייר ביחס לעכשיו. רצה לתקנם במהירות. אולם אם יתמיד עורך מדור-המכתבים שלכם בשטת הדיווח שנקט, סופו ש"דיווח גם על צבע חולצותיו של דיר מוקד בהולכו לקלנוע, וגו'. ובעניין אחר, נבקשכם לציין כי נפלה שגיאה אחת במכתב בנו: יונה וולך, יאיר הורביץ, מר דכי גלדמן, מנחם בן ואחרים מבני דורם, התחילו לפרסם בעכשיו בשנות השישים, ולא בשנות ה'חמישים.

נועה גורביץ, מערכת עכשיו, ירושלים

שעות לעולם צודקת

מי אמר שהפרשי גיל מה ויום מחסום בפני ה' אהבה?

להלן קטע מתוך ידיעה שהתפרסמה בידיעות אחרונות, ב'5 בי ספטמבר 1980:

ע ו ע ר ב נ 18

מיכאל טאסיג, מגדה ה' נתבע בין היתר: "לאשר תי בת ה'41 — יש מאהב בן 81, המזרת כיום ב' צה"ל. הרומן ביניהם נמ' שך כבר מספר שנים. כל השכונה ידעה על כך, ורק ל' הנאיבי, נודע רק עתה על פרשת האהבה". הטייס ביקש לדחות את תביעת אשתו, וציין כי אם תאסר כניסתו אל ביתו, תוכל האשה להמשיך ב' עידידת האהבים שלה באין ב'פיע.

מיסכן, הבעל הנאיבי — כל השכונה ידעה, מלבדו. יואב מלחי, תל אביב

למגר את עול הכנסייה

מדוע לא יקום לובי של כל המיפלגות הקטנות?

באחד הימים האחרונים שמעת בגלי צה"ל, באחד המיבוקים, על הקמת לובי של המיפלגות הקטנות (כולל שלי"י) למען יישמע קולן ביתר כבוד בדיווחי אמצעי-התיק שורות.

אם זה נכון ואם לאו, יש לי רעיון! מדוע לא יארגנו לובי, או איך שתקראו לזה, שיאגד את המיפלגות הקטנות לקראת הבח"י רות הבאות (אינשאללה שיבואו לפני שעצמותינו תייבשנה בלי כל תקנה), והכוונה: לשמש לשלום מאוניים חזקה במקום הכיפה המאיימת והסותסת לשדנו כל ה' שנים, כולל שנות שילטון-המעמד. יש להתמקד במיגור עול כנסייה זו.

אינני בקיאה בתנונים האלקטור ראליים, אבל האם זו משימה בלי תיאפשרית?

אם הפמיניסטיות הצליחו לערער במקצת את השוביניסטיים בישי ראל — מדוע לא נצליח — צי בור כה גדול של חילוניים — לצאת לבריקות ולנצח את זרור עות התמנון של הכפייה הדתית?!

צילה אושפי, תל אביב

ז'בוטינסקי לא נגזו

האם נגזו מאמרו של ז'בוטינסקי על עדות המיז רח ("העולם הזה" 2245), מאמרו של ז'בוטינסקי, המיוזרה, שנכתב ב'1926, לא נג' נו, כפי שטענתם. אם אינני טועה, (המשך בעמוד 8)

(המשך מעמוד 4) בולם המיוזרה, הם נאבקים על מנת להבטיח לעצמם רמת-חיים מתקבלת על הדעת. לא הועילו השנים הארוכות של שיכנוע ו' שטיפת-מיוזרה — הפולנים נשארו אמיצים. הם מוכנים לעמוד על שלהם בכל מחיר, אם משווים את הפועלים הפולנים לפועלים שלנו, הישראלים, אין אנו יוצאים נשכי רים. למרות שאצלנו אין תעמולה ו' שטיפת-מיוזרה בסיגנון המדינות ה' קומוניסטיות, הפועלים הם אדי' שים וכלל לא מודעים לכוח ה' עצום הטמון בידיהם. כאן אין צורך בשטיפת-מיוזרה, שכן האדי' שות החולנית של הישראלים מע' מיקה עם השנים, ככל שהמצב גרוע יותר הם מסתגרים עמוק י' תר בקליפתם. בכלל לא עולה ב' דעתם שאפשר להיאבק ברצינות — ולהצליח. הבל.

חיה ארביב, בתים

על יתומים

ולחונכים ועיתונאים

בעיקבות הכתבה "יתום שכזה" (מדור "במדניה", "העולם הזה" 2243), על שימשון שושני, מנהל מח' לקת החינוך בעיריית תל-אביב.

שימשון שושני היה חבר-ילדות שלי בתש"ח. נפילת אביו במע' רכות ישראל היתה חלק מנוף ה' ילדות שלנו. הפריעה לי נימת הדברים השלילית כלפיו "קשי' חות", "יתום שכזה". בעיתון ש' עורכו חרש בשועלי שימשון ו' בשדות פלשת, וללא ספק גותרו גם בזיכרונות וצלקות מימי תש"ח שטרם נמחו.

צריך להגן על כל ילדי ישראל ההולכים לבית-הספר. השימוש ב' נימוק של יתמות מוכן אך אינו תמיד רלוונטי. ובתור שכזה הוא מביא לעיתים נזק תחת תועלת. יוירד מייזרמן, פנימיה על-שם שטיינברג, כפרסבא

בגין לא ישרוך

את ירושלים

מה בין ראש ממשלת יש-ראל וקיסר רומא?

ראש-הממשלה היקר שלנו, מני חם בגין, מתכוון לפנות שלוש מישפחות נוצריות-ערביות מבתי הן, כאשר יעביר את לישכת ראש-הממשלה לעיר העתיקה בירושלים, מפני שאינו יכול לסבול שכנים ערביים.

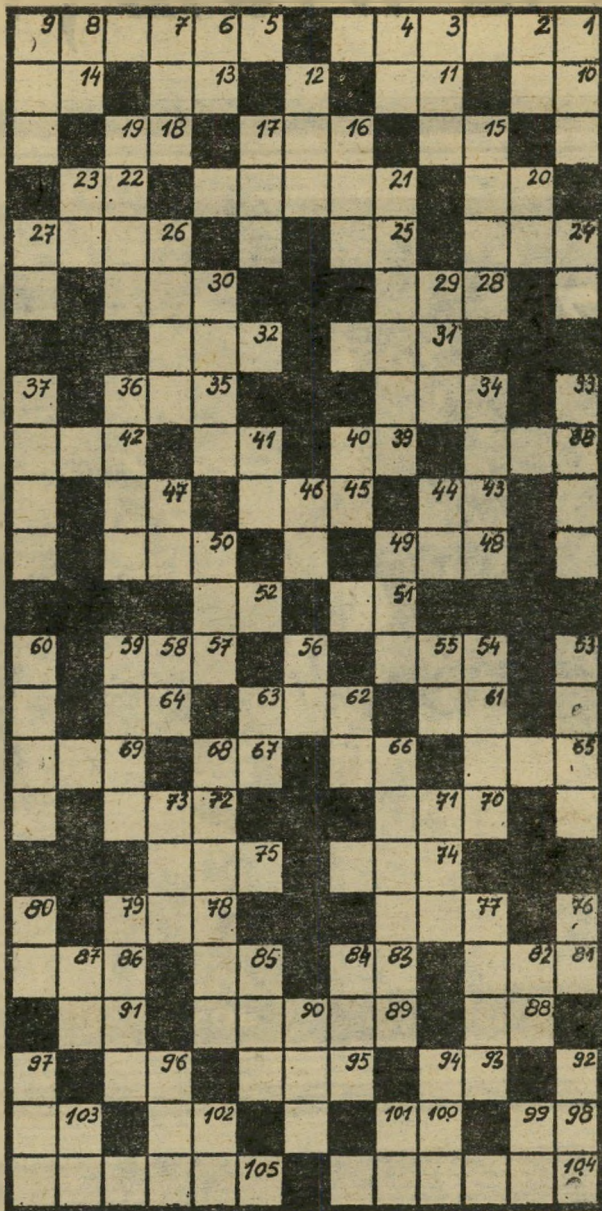
גירון קיסר גירש את הנוצרים — אלה שעדיין לא נטרפו על-ידי האריות בסידוקס מאקסימוס על-ידי שריפתה של רומא. מנחם בגין היקר שלנו הוא אדם הומאניטרי, הוא לא ישרוף את העיר העתיקה בירושלים. הוא יפ' נה ממנה רק שלוש מישפחות נוצ' ריות-ערביות. יברך האל את מנחם בגין שלנו.

יוסף שריב, תל אביב

מוקד "עכשיו"

מוכירת כתב-העת "עכ' שיו" מוסיפה על מיכתבה של מוכירת כתב-העת "עכשיו", שפורסם ב"העור' לס הזה" (2242).

אנו מברכים אתכם על תשומת הלב שאתם מקדישים למהלכיהם ולתנועותיהם של עורכי עכשיו (ראה ההערה שהקדימה את פירסום מכתבנו הקודם, שציגה את ה' עובדה כי ד"ר גבריאל מוקד הביא בעצמו את מיכתבנו למישרדי ה' מערכת שלכם). אפשר שד"ר מ' קד לא סמך על מהירותו של דואר

מאוזן:

- 1) הימים שבין כסה לעשור;
- 5) סופר ישראלי מספר השואה (ש"מ); 10) זוג; 11) בסולם התווים; 13) ראשי תיבות; 14) אנא; 15) משל לדבר פעוט ערך; 16) פתח, חתך; 18) הוגה דעות וממבשרי הציגות בגר' מניה; 20) נשלם; 21) מן המנ' הגים בשמחת-תורה בימינו; 22) עמית; 24) ענף; 25) זרם חשמל של אמפר אחד; 26) מטמון, אוצר; 28) גזים וגר' גרי דלק שלא נשרפו כליל; 30) מידה בישראל בימי קדם; 31) הקשקשים העוטפים את פרח הדגן; 32) אץ, נס; 34) אגר, צבר; 35) נגש, לחץ; 38) גוש עפר; 39) הרבה; 41) פרוץ ממקומו; 42) תרגול; 43) חכם בתורה; 45) מטל לנשיאה על הכתפיים; 47) עבה; 48) הפסד הסרוק; 50) מטבע מימי קדם = 4 דינרי זהב; 51) איצי סבא; 52) נחלש; 54) קניית סחורה במחיר; 57) מהזה של קרל צ'אפק — הוצג גם ב' ארץ; 61) משפחה חברונית בימי קדם; 62) צמח תבליים גדל ב' ונוכר במקרא; 64) סיי' מן; 65) תבואה או פירות כטרים הופשו ממנה תרומה ומעשי' לות; 66) סופר גרמני, ידיד יהודים ומתנגד חריף לנאצים; 67) ראשו של בית; 69) תחושה קשה ומענה מחוסר מזון; 70) עיר במרוקו (הולדתו של הר"פ); 72) סופר, אוטופיסט אנגלי; 74) סלע איתן; 75) מחשבת דאגה; 77) האזארד; 78) השתמש, חלף עבר; 81) רום; 83) זה הגיל לחופה; 85) כלי לשאת חפצים ומוזנות; 86) מדינאי ומנהיג פועלים יהודי גרמני; 88) מילת זירוז; 89) מלוויה, לחץ; 91) קידומת לשם הולנדי; 93) פתח, כניסה; 95) ניב, דיאלקט; 96) שוקל בבר; 98) נמס, רפה; 100) שליח; 102) מרדד הבצק; 103) במקום אחר; 104) מצביא מקדוני, ידיד דו של אלכסנדר מוקדון; 105) אשת מדנים (ע"ש רעייתו של סוקרטס).

מאוזן:

- 1) רמש טורף מהיר תנועה;
- 2) בורג כפוף; 3) לקח לו לאשה; 4) קיצור שמו של אלוהים; 6) אחד מקרבנות קדי שייקשים ביום הכיפורים; 7) נשייה, שיכה גמורה — על שמו של נהר במיתולוגיה היוונית; 8) מטבע בולגרי; 9) ראש מילה לטינית שהוראתה שלילה; 12) סמכות, כוח; 15) לחש קסמים הכתובים על קלף; 16) ארכיגמון מקנטרברי ב' תקופת הנרי ה'2. נרצה והפך לקדוש; 17) כלי נגינה מזרחי; 19) פגם, מום; 20) כלי הקשה; 21) תשלום לאנשי אמנויות (שכר סופרים; 23)

הייתי רוצה לחלוק עימך את חיי, את ליבי, את ...

אפשר אולי לחלוק עימך קודם כל את הטייק הנפלא הזה.

"ה'טיילת"
לאורחיים... לאכות

הרברט סמואל 80 • תל אביב • טל. 652309

כל הדרכים מובילות ל- "ארומה 101" קפה נמס מובחר.

ארומה 101
הקפה הנמס
החדש של עלית!

כשאוהבים, אז אוהבים ומי שאוהב קפה, יתאהב בלגימה ראשונה בארומה 101, קפה נמס חדש של עלית. זאת תהא לכם אהבה חדשה עם נאמנות הנאמנות של עלית לאיכות הקפה תאהבו לשתות את הקפה בבית, ליד הטלוויזיה, עם אורחים, בעבודה, ובכל מקום שהאהבה פורחת. קונים ארומה 101, קפה נמס מובחר שותים, נאנחים בהנאה ואומרים:

טוב לי עם קפה נמס עלית

מכתבים

יין, זיוה רודן, והיום — מלכת המים שלי ברלינסקי...

כשראיתי את תמונתה של מלכת המים החדשה, שלי ברלינסקי, נזכרתי, משום מה, במלכה אחרת, שקדמה לה בכמה שנים טובות. כוונתי לזיוה רודן, הישראלית היפהפיה, שהדהימה בזמנו את ישראל עד שחצתה את האוקיינוס ופנתה אל ארץ האפשרויות הבלתי תימוגבלות. נדמה לי שיש משהו משותף בין השתיים. זהו היופי הישראלי, שזכה למוניטין ברחבי העולם.

יוש סגור, אילת

● מלכת היין רודן ומלכת היין ברלינסקי — ראה תמונות.

מלכת המים שלי ברלינסקי
— כאז

מלכת היין זיוה רודן
— כן עתה

(המשך מעמוד 6)
גם חזרתם על טענה זו פעמים אחדות בעבר.

מאמרו המזרח של ז'בוטינסקי מופיע במהדורה הראשונה של כתבים נבחרים, שיצאו בשנת 1946, נכלל במהדורת עמיחי של ירחיבי ז'בוטינסקי בכרך השיחות, וכן קטעים ממנו מופיעים בסיפרו של משה בלע עולמו של ז'בוטינסקי, שהודפס השנה במהדורתו השלישית.

ישראל מידה, ירושלים

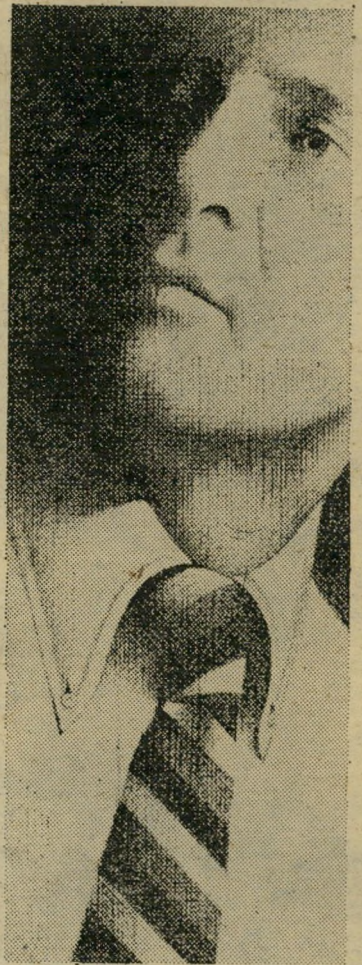

היופי של אתמול

היופי של היום

פעם היתה זו מלכת היין

אותי? רק קוטי.

Coty

ת.י. 101

להשיג בתמרוקיות

תעריפון המנויים של העולם הזה החל מ־15.9.80

לחצי שנה	סה"כ	לשנה בלירות		
		מ.ע.מ.	הוצאות משלוח	מחיר העיתון
1850	3528	378 +	350 +	2800
2250	4200	450 +	950 +	2800
2800	5420	580 +	2040 +	2800
4500	8713	933 +	4980 +	2800
7000	13,752	1474 +	9478 +	2800
4950	9620	1030 +	5790 +	2800
5900	11,485	1230 +	7455 +	2800
5100	9856	1056 +	6000 +	2800

- דמי המנוי בארץ
- לכל ארצות תבל בדואר רגיל
- דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר
- אירופה
- ארה"ב, קנדה ומקסיקו
- ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה, אוסטרליה, ניו זילנד, פרו
- גאנה, חוף השנהב, ניגריה, דרום אפריקה, טוגו, חבש, קניה
- פנמה, טאיוון
- תאילנד, הונג-קונג, נפל, סינגפור, קוריאה

כל שינוי בדמי המשלוח יחול על המנוי.

שרתון לגברים כמוך

"מאז ששמתי
את "שרתון" על הכוונת
איני מחליף אותה
באף סיגריה אחרת.
אני אוהב את הטעם
המיוחד של "שרתון".
יש בה תערובת מעולה
של טבק וירגיניה
והיא נותנת לי
הנאה אמיתית.
עם "שרתון"
קלעתי בול!"

אדוני ראש-המשלה

החל בו אם כי ניסה ב-1976 לתקנו עלידי הרפורמה (שנשחקה כאמור עלידי האינפלציה).
עד מתי תמשיך להצטדק בטענה, כי זו הירושה שקיבלת מהמערך ושלוש שנים לא הספיקו כדי לתקן את המצב? ראשית, אין זה לגמרי נכון: כפי שכבר ציינתי בפתח דברי קיבלת מדינה פורחת ומשגשגת. ושנית, זה העיקר: העם רצה שינוי ולכן בחר בכך — איזה שינוי משמעותי לטובת האזרח הקטן והבינוני הבאת? לצערי, אני רואה רק שינוי רעה. מדיניות האוצר הביאה לחוסר עליה (כיצד אפשר לקלוט עולים כאשר ותיקים וחילים משוחררים מפורטים מן ה"עבודה"? ולירידה הולכת וגוברת.
האם התעניינת מי הולך לקונסוליה האמריקאית? וכמה אוגדות של צה"ל יושבות קבע בארצות-הברית? מיטב הנוער שלנו מתוסכל. אין הוא מוצא כל עתיד במולדתו. הוא יקרא רק למילואים אבל שיכון ועבודה רחוקים מהישג ידו. החשבת כמה סטודנטים ינשרו מן האוניברסיטות בשנה הבאה, כששכר הלימוד יועלה... לא רק מאזן הכמות הולך ומורע אלא קיים חשש רציני גם למאזן האיכות. בגלל קיצוץ תקנים באוניברסיטות ובמחקר — בנינו, שיצאו להשתלמויות בחו"ל,

עם כניסתך לתפקידך הרס ברכתי אותך במיכתבי מיום 15.9.77 והצעתי לך דרך לעיבוד העליה הפנימית, כתחליף לעליה מבחוץ שפסקה כמעט לחלוטין. וזה במיסגרת הכרוזותך על רצונך, "להטיב עם העם". חבל שלא קיבלת אז את עצתי.
ביתיים חלפו שלוש שנים מאז המהפך והאכזבה גדולה. כל התיקוה שתלו בך ובחילופי השלטון ירדו לתהום, והעם שהוריד את המערך במאי '77 מייחל לשובו לשלטון חרף כל מירעותיו.
מה קרה למדינתנו ולעמנו במשך שלוש שנים אלה?

קיבלת מדינה גדולה, חזקה, פורחת, עם תעסוקה מלאה, תעשייה מפותחת ומתוחכמת, חקלאות משגשגת המשמשת, אור לגויים, וראה לאן הגענו. "החקלאות גוססת" ואין זו סיסמה של המערך בלבד. כל זרמי ההתיישבות, כולל משקי הפועל המזרחי והציונים-הכלליים, המשתתפים בקואליציה, חתמו על עצומה נגד מגמת המשלה לחיסול החקלאות ה"מפוארת. מנכ"ל משרד-החקלאות טוען שהשר שלו עסוק בהתנחלויות ואינו מתפנה לענייני מישרדו ה"שוטפים" מחרי הפירות, הירקות, החלב ותוצרתו הא"מירו לנבחים כאלה שרוב שולחין לכנסת, נציגי שכונות המצוקה, אינם יכולים לרכשם כלל. התעשייה פולטת עובדים תחת לקלוט. עסקים רבים נטגרים או בסכנת סגירה.

אנשי המיסחר והשירותים, כולם או רובם חברי המפלגה הליברלית, השותפת החשובה בליכוד — קראו ליום שבתה נגד המשלה, "שלהם". כנס העובדים הסוציאליים מתריע על התמוטטות שירותי הרווחה. המייסטר הליברלי שכולם כה יחלו לו, שיצק את הסיסמה, תנו לחיות בארץ הזאת", הביא לנו את פשיטות מסי-ההכנסה ואת הפחד שפשיטות אלה הפיחו בקרב ציבור העוסקים הזעירים. גם המייסטר הסוציאליסטי של המערך לא חדר כל כך לתחום הפרט כפי שהעו המייסטר הליברלי של הליכוד.

השאלת פעם את עצמך מדוע כל פשיטת קומנדו כזו מצליחה? מדוע 70-80 אחוז מן האזרחים נתפסים בהעלמת הכנסות?
הכמינו זכרונם לברכה פסקו, שאין גוזרים על הציבור גזירות שאינו יכול לעמוד בהן, ואילו אתה? האם לקחת פעם פסק-זמן לשאול עצמך מדוע הפכנו כל אזרח (כמעט) לפושע או לעבריין מס?
...עקרונות הרפורמה מ-1976 נשחקו עלידי ה"אינפלציה הדהרת ואם המערך ייסר אותנו בשוטים, הליכוד מייסר אותנו בעקרבים.

לך אל הנשיא, ואז תיכנס להיסטוריה של עם ישראל כמנהיג לאומי דגול

אינם יכולים לחזור ובמו ידיו אנו דוחפים אותם להישאר, שם".
נכון, הישג אחד חשוב ביותר הבאת והוא השלום עם מצרים, אולם בגלל עקשנותך על יישוב שני בתים בלב חברון הערבית אתה עלול חס וחלילה להביא לכך שלהיסטוריה תיכנס לא כמביא השלום אלא כמי שהחזיר את כל סיני. כי האוטונומיה שאתה מציע לערבים הינה לעג לרש לאור ההתגרויות של אנשי גוש-אמונים והרב כהנא, שהמשלה הבלתי-מתפקדת נכנעת ללחצייהם (עדיין זכורה הבטחתך לסלק הפולשות מבית הדיסה בחברון!).
הצעת הצעה יפה — אוטונומיה — תן לה סיכוי סביר, פעל בתום-לב ולא תוך מעשים מכוונים להכשלתה.

כאשר הופעת, ערב הבחירות לכנסת, בטלוויזיה, קבל פני האומה בוויכוח עם שימעון פרס, אמרת: "המשבר ביחסי חוץ נובע אך ורק מחוסר הסברה. אם אבחר, אסע מיד לאמריקה ואשכנע שאנו צודקים". את מי שכנעת מילבד את עצמך? האיך מרגיש כי

בעמדותיך הקיצוניות הבאת למצב אומלל שבפעם הראשונה בהיסטוריה ארצות-הברית נתנה יד להחלטה קיצונית נגדנו במועצת-הביטחון, וגרמה לכך שאחרונות ידודותינו באירופה — הולנד, בלגיה, ארצות סקנדינביה וגרמניה — נדחקות לזרועות אויבינו.

ונחזור לבית פנימה: האם אתה שבע רצון מתיפי-קודה של המשלה? די עם תשמע או תקרא מה שאומר או כותב כל אחד מהשרים על חבריו ותקבל תמונה עגומה. אולם הגרוע מכל: היכן אתה בכל אותה מדוכה? היכן ראש-המשלה שישלוט, וקודם כל על שריו. האם לא הגענו למצב של "בעת החיא אין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה"?

חרון אל רשיד, הכליף הבגדדי הנודע, היה לובש מפעם לפעם בגדי איכר פשוט ויורד לשוק, כדי לשמוע מה אומר העם. מתי ירדת אתה אל עמך? יש לי רושם שאתה יושב על האולימפוס ואיך חש מה שחש כל תושב בישראל...
העם שרצית להטיב עמו פגוע מאוד, הן כלכלית והן מוראלית, ספינת השילטון עלתה על שרטון ואתה מתעקש להחזיק בקרנות המזבחי. עד מתי? האיך חש כי העם רוצה שינוי? אנא, חסק את המסקנות, לך אל הנשיא ואז תיכנס להיסטוריה של עם ישראל כמנהיג לאומי דגול שסלל את הדרך לשלום, והצלחת להגשימו עם שכנתנו הגדולה מצריים.
ולבסוף, האמן לי כי לא מתוך שימחה לאיד כותב אני לך מיכתב זה. כאזרח נאמן שאיכפת לו, יליד הארץ הזו שחי בה מזה 53 שנה, אב לחמישה ילדים וסב של שלושה נכדים, חרד אני לגורלה ולעתידה של המדינה.

עמירם חרלף, חיפה

את מי מעשרת יצחק רבין?

לאחור; משכנות העוני נעלמו כלא היו והמתנחלים חזרו למחילות החפרפרת שלהם.
אם רבין היה כל כך טוב — מדוע היה העם כל כך רע, עד שבחר במטיב אחר, ממצודת זאב?

ציונה קדר, ידידתי, היא מאלה הסבורים כי העם אינו יודע מה טוב לו. העם זקוק, היא סבורה, לרבין(ו) שילמד אותנו את התורה, יאכיל אותנו מידה הנדיבה (שתי ידים: אחת לברך ואחת לחלב) של ממשלתו ויקנח את בניו בטליון שכולה תכלית-לבן. ראש-המשלה יחבוש כיפה של ילד-טוב-ירושלים (אותה יקבל מראשי גוש-אמונים, אותם טיפח וגידל בממשלת-ההטבה שלו) וסוף רשע (פרס) לתליוה.

יש לנו כבר רב אשכנזי ורב ספרדי — איננו זקוקים לרב(ין) נוסף.

כמו סודות רבים אחרים שדלפו החוצה — מוטב היה שציונה קדר תשמור את סודי-ש-רבין לעצמה ולו. מה שאנו יודעים עליו, ללא גינוני-סודיות, מספיק לנו כדי להחליט ולקבוע כי הוא אינו ראוי להיות ראש-משלה בישראל, וממשלת-ישראל מוטב שתמצא לה ראש אחר, עם ראש.

אם רבין רוצה להטיב, שוב, עם עמו, יטיב לעשות אם יפרוש מהמירוץ על ראשות המשלה.

אלכס מסיס, ויז'ורק

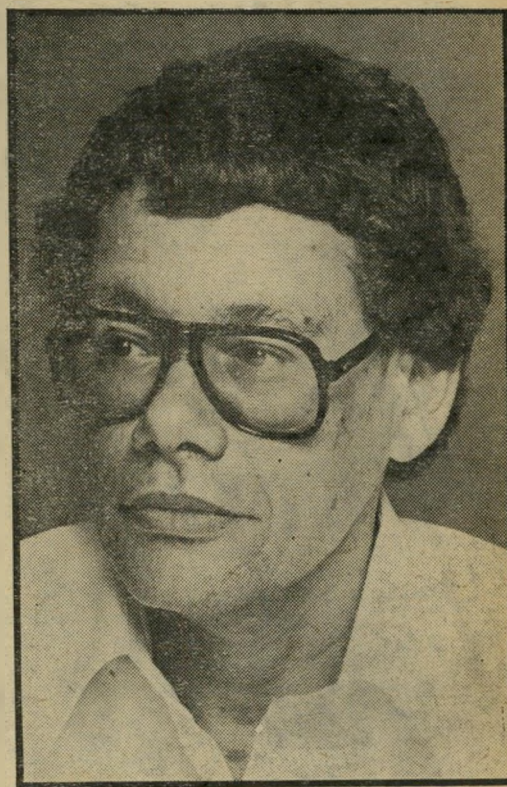
ציונה קדר הדליפה באמצעות "תשובתה" למאמרי, את הסוד שהיה השמור ביותר במדינה: יצחק רבין היטיב עם העם. מסקנתה של ציונה: עתה יטיב העם עם יצחק רבין ("פורום העולם הזה" 2240).

מבלי שטרחה להזים או להשיב אפילו על אחת מטענותי (והעיקריות שבהן: יצחק רבין אחראי

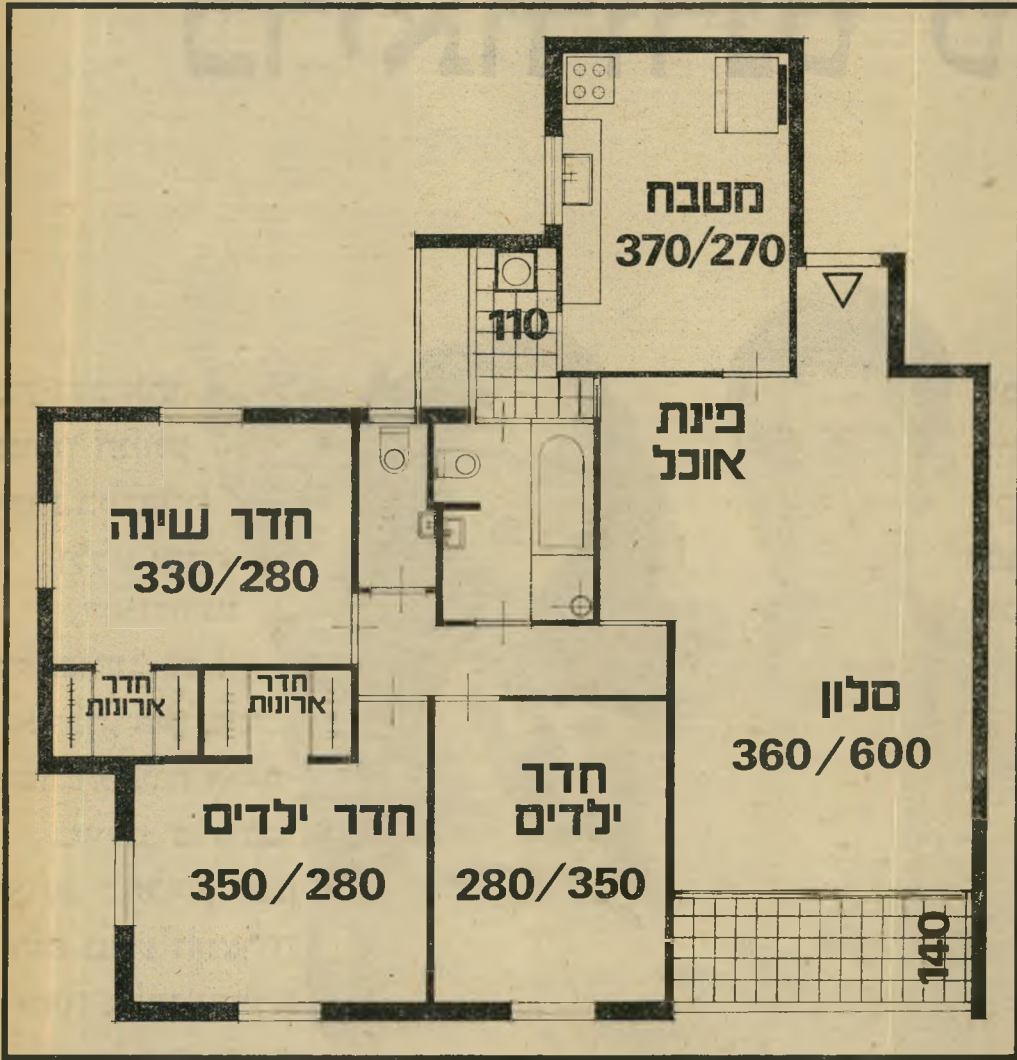
רבין הוא שגריר המימסד הצבאי והמודיעיני של ארצות-הברית

ל מ ח ד ל באותה גיידה כגולדה מאיר או כל ממשלתה; רבין הוא שגריר המימסד הצבאי והמודיעיני האמריקאי) תקועת ציונה בחוצרת ההישגים של ממשלת-רבין.

רבין, מסתבר, אינו רק האיש המושמץ ביותר במדינה עלידי שימעון פרס והח"מ — הוא גם האיש הנרדף, המקופח והטהור ביותר. גוש-אמונים המרה את פיו; שולמית אלזני ערקה ממשלתו; אריק שרון חמק למיטבתו המדיני; אברהם עופר ז"ל ואשר ירדן הנידון התגנבו לממשלתו ומימשלו כזאב שחבש כיפה אדומה; האינפלציה פחדה מפניו; הפשע נסוג

שאל כל אדריכל

על תוכנית הדירה המוצגת לפניך כאן כל אדריכל יאשר, ברצון, כי תכנון זה הוא מקורי, חדשני ואידיאלי לחיי רווחה מושלמים.

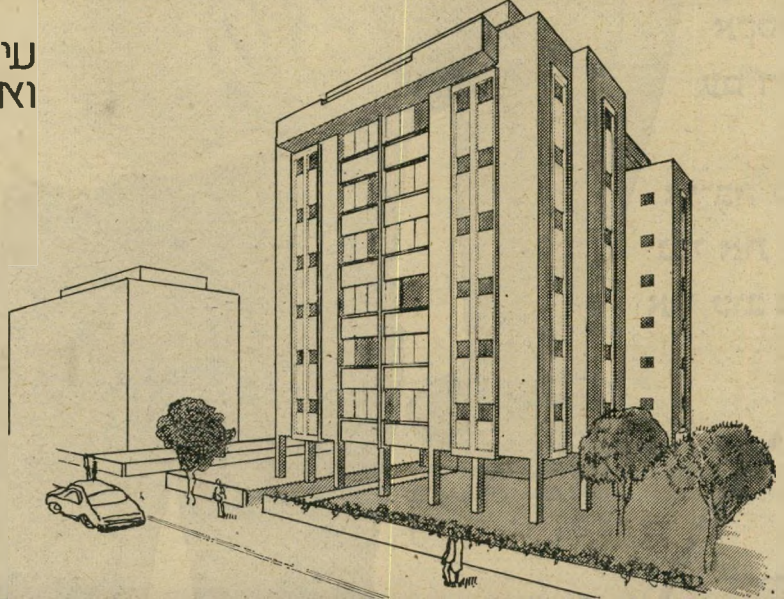
שקואל אולפיניר

מציע לרגל השנה החדשה

דירות 4 חדרים מתוכננות להפליא בבניין מרהיב באיכות בניה גבוהה בסביבה המקסימה בראשון לציון בתנאי תשלום נוחים במיוחד: מסלול תשלום אישי לפי יכולת הרוכש אפשרות למשכנתא עד-1.000.000 ומיליון ל"י ערבות בנקאית לכספי הרוכש

עיצוב רווחה חדשני לדירות ואיכות חיים חו-לטס בבניין

- בכל דירה:**
- מטבח אמריקאי משופר
 - שיש גרניט במטבח
 - ריצוף כהה בסלון ובפינת האוכל
 - ריצוף קראמי בחדרי השרותים
- בבניין:**
- מערכת סולארית מרכזית
 - אולם כניסה (לובי) מפואר
 - חדר משחקים לילדים
 - פינת משחקים לילדים
 - גינה מפוארת
- הבניין צמוד לגן ציבורי רחב ידיים!

הוא נא לפנות את כתובתכם המדלג: רח' אפרקנא 17 ראשון לציון

ג. יורג

נאות דברת בניי אולפיניר בע"מ

משרדי ההנהלה: ראשון-לציון, רח' רוטשילד 43, טל: 947319
 משרדי המכירות: ראשון-לציון, רח' הרצל 59
 רמת-השרון, רח' סוקולוב 38

האם את יודעת כי טמפון או־בָּה פועל כדיאודורנט טבעי?

טבעי. לכן או־בָּה אינו זקוק לעזרת דיאודורנטים למיניהם. או־בָּה אינו זקוק למוליך - רכיפה קלה והוא בפנים. כדאי שתזכרי שמוליך, ולו גם העדין ביותר אינו טבעי ולכן הוא עלול לפגוע. טמפון או־בָּה אינו מורגש כלל, קל לשאתו ולהסתירו.

טמפון או־בָּה ב־3 גדלים: מיני-לבתולה ולנערה המתבגרת, נורמל - למרבית הנשים, אקסטרה - לנשים עם דימום רב.

או־בָּה טבעי ובטוח. נסי את או־בָּה איך טוב ממנו

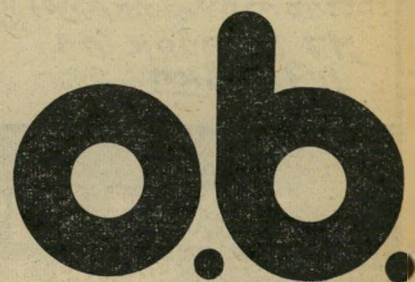
לכי
או־בָּה מח' ההסברה
ת.ד. 2115, חיפה

אבקש לשלוח אלי את
חוברת ההדרכה + השי:
3 טמפונים בנרתיק

שם _____
כתובת _____
גיל _____

משתמשת בטמפונים
 לא משתמשת בטמפונים

מה טוב יותר מטמפון המונע ריחות בטבעיות וללא עזרת דיאודורנט מלאכותי? טמפון או־בָּה, הינו בעל כושר הספיגה הטוב בעולם, מתרחב ואוטם לחלוטין ובכך הוא מונע היוצרות ריחות בלתי נעימים ופועל כדיאודורנט

או־בָּה טבעי ובטוח

מרים בנימיני

התאמה בין

בני מזל

מאזניים

לשאר

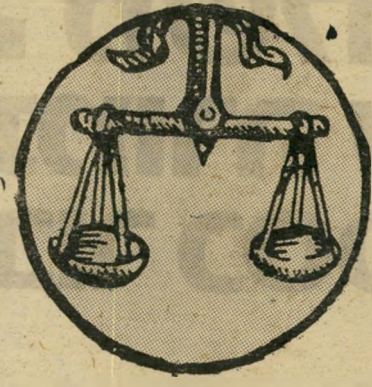
המזלות

מאזניים - טלה

מזלות אלה קוטביים, ולכן יוצרים את הניגוד החזק ביותר, אך גם את השיתוף וההשלמה. לעיתים קרובות הם נמשכים האחד לשני, למרות או בגלל הניגודים שבניהם. מאזנים נשלט על ידי ונוס, טלה נשלט על-ידי מארס, שני כוכבים אלה מסמלים את הזכר והנקבה באסטרולוגיה. השיתוף בין הזכר והנקבה נקבה גם הוא מורכב מניגודים, וקשה לתאר את החיים ללא שיתוף זה. לכן, מכל המזלות הקוטביים דווקא הקשר בין שניים אלה עשוי להצלח. חייהם לא יהיו נקיים ממריבות ואי-הבנות, אולם הקשר הריגשי החזק שיווצר יהווה בסיס איתן ומוצק כדי להקים עליו מישפחה.

מאזניים - שור

קשר מיוחד נוצר ביניהם, לדברים רבים הם מתייחסים בצורה דומה, ביחוד כאשר מדובר בחושים, רגשות, והנאות. כוכב ונוס שולט בשני המזלות, ויוצר הבנה וקירבה. בן מאזנים נמשך לכל דבר הקשור ליופי או לאמנות, וכמותו גם השור, אך השור בגישתו המעשית לחיים, אם יאהב מוסיקה, למד לנגן, ואילו המאזנים יסתפק בהאזנה, והנהגה באופן פאסיבי. מאזנים שהוא מזל אוויר מתייחס לכל דבר בחיפוש מסוים שעלול לעצבן את השור כמותה מידה הוא ה

יחיד היודע להרגיע את השור, כאשר מנפנפים למולו מיטפת אדומה, ומעוררים את כעסו.

מאזניים - תאומים

שני מזלות כה אווריריים חייבים להרגיש טוב יחדיו. הם לא מכבידים ולא מעיקים האחד על השני, והיים פחות או יותר האחד על יד השני, ולא האחד עם השני. הם לא מקפידים במיוחד על כל מילה הנאמרת, ורגשות אשמה וחובה לא מאפלים על יחסיהם. הגמישות

היכולת לצאת ממצבים מביכים מאפיין אותם, ומוסיפה לחייהם עניין, ויאלו מעט תורות. אהבת מנעמי-החיים ונדיבות-ליבם של ילדי מאזנים יכולה לפתות את בן התאומים לחיי ביזבז ו' קלות-דעת, אך על-פירוב בן מאזנים יתפכח ראשון, ויעצור את ההתדרדרות הצפויה. ההססנות התמידים של בן מאזנים מוצאת פיתרון בהחלטות החפזות של התאומים. בכל מה שקשור לה אהבה, פשוט נפלא להם זה עם זה.

מאזניים - סרטן

ההבדלים באופיים ובאישיותם לא מבטיחים קשר מעניין ומרתק. הוותרנות של בן מאזנים, והרצון להסתגל ולהתפשר עם כל אדם, לא יביאו למריבות ביניהם, אך הריחוק של מאזנים, וקשריו עם ידידים רבים מדי, לא יתנו לסרטן הרגשה ביתית וחמימה. הסרטן יחפש חום וקירבה, יתאכזב ויצפה לשווא. ה' חיוך המקסים של בן ונוס יטעה אותו ככל פעם מחדש. האמונה של בן סרטן שכולם מתפשים אותה מידה של קירבה, התעורר, וביטחונו העצמי יהיה נתון ב' סכנה. האוויריות של בן מאזנים לא תבטיח לו, לסרטן המיימי, קרקע מוצקה מתחת לרגליו, לכן כדאי לו לחשוב פעמיים אם יהיה מספיק חזק לקשר מסוג זה.

מאזניים - אריה

מאזנים ואריה ממש נולדו האחד למען השנייה. הצורך להרשים את הסביבה, היכולת המהירה ליצור קשר חם ולבבי עם חברים, חוש הצדק המשותף לשניהם, יוצרים התאמה טובה ביניהם. על פי רוב הם נמשכים לאמנות ולכל דבר הקשור ביופי, ביתם מרשים את כל רו' איו. הקשר נוח לשניהם, מאזנים, הרגיש לטבע הזולת, יודע לנרדם לאריה הרגיש שהוא השליט הבלעדי, האריה נהנה מהילדותיות, ההשתעבדות ושימחת-החיים של בן מאזנים, ולא ינטור לו

מאזניים - בחולה

גם אם לא תמיד יקיים את הבטחותיו. שניים אלה מתאימים מאוד, שניהם שקולים, מחושבים ומסגלים את עצמם לדרך חיים מעשית ובוהה. מאזנים נכנע, מוותר ומעדיף שכן הזוג יחליט את ה' החלטות החשובות. למרות שכן מאזנים אינו מאוהבי הבית המבוהקים, חשוב לו מה יאמרו עליו הבריות, לכן יתאים את עצמו למוסכמות החברה. בת בתולה שמרנית מטיבעה, ותעזור לו להתאים למיסגרת. היא לא תדרוש ממנו להק' דיש זמן לעבודות הבית, היא מקבלת כמובן מאליו שהיא ה'משרת' של ה' בית. הכסף חשוב לשניהם, הם ידאנו שלא לבזבז כספים על דברים לא נחוצים, ויבנו את חייהם בתבונה ובהבנה.

מאזניים - מאזניים

יחסים נוחים ביניהם, ומבוססים על שקול-דעת וכבוד הדדי. למרות ששניהם "מומחים" בכל מה שקשור לרומנטיקה, ונחשבים לאוהבי האהבה, כאשר יתקרו בו מאזנים למאזנים, לא ימצאו את אותה התלהבות שמאפיינת את יחסיהם עם בני המזלות האחרים. האווירה ב' ביתם נוחה ונעימה, הם מסבירי-פנים ונדיבי-לב לידידיהם, והורים נפלאים. אך יתכן שהם עצמם ישתעממו מהקשר ביניהם, וינסו לישק את עצמם בעיני קים רבים ושונים על-מנת להוסיף עניין לחיים. קרוב לוודאי שקשר זה יפתח את הצד הרוחני שבאישיותם.

מאזניים - עקרב

צירוף של שניים אלה אפשרי ביגלל האופי הוותן והנוח בו ניחנו בני מאזניים. על-פירוב הם שונים מאד וההב' נה ביניהם קשה. העקרב - תקיף, שליט, החלטתי וחסר פשרות, ואילו מאזנים מוותר, מתפשר ומנסה למנוע ריב ב' (המשך בעמוד 44)

בשבוע זה השים שיש להתייחס בכובד ראש לבעיות שקודם נראו קלות, חול' פוח, וחסרות חשיבות. יש לשקול כל צעד בכובד ראש, בן הזוג דורש יחס יותר רציני, פשרות קלילות ובל' תימחייבות לא יוסיפו שלווה ונחת לחיים. במשאומתן בענייני עסקים דווקא טלאים יראו יכולת טובה ב' ימים אלה. לא קל

טלה
21 במרס - 20 באפריל

יהיה לנצח אתכם, יריבים יודו בכישלונם.

עבודה רבה מוטלת עליכם, הגעגועים ל' מנחה ושלווה מתגברים, וקשה למצוא זמן ושקט על מנת ל' נוה. קרובי מישפחה ו' ידידים מבקשים עזרה, וברגע זה בלתי-אפשרי לטוב לטייע לאלה ש' על פי רוב לא מטרי' דים. יש להשגיח על' הבריאות, נטייה לדב' קות גרון והצטננויות. המקום שבו תוכלו לה' נות - הבית, אליו יגי' עו חברים שאהובים עליכם מאוד, למרות שאתם מצפים לשיחות נעימות בלבד הם עשויים להפתיע אתם ולגרדם להתלהבות.

שור
21 באפריל - 20 במאי

תקופה טובה, הבריאות משתפרת, הכו' חות שבים אליכם, אתם חשים עצמכם כילדים קטנים מלאי התלהבות וציפיות ל' עתיד. קיימת הרגשה של התחדשות, רעיו' נוח משונים, שאותם לא העזתם לבע, נר' אים כרגע כקלים לבני' צוע, החשש שעייב אתכם נעלם. הרגשות חזקים ועלם. המתפרצים, התאהבויות חזקות, יחס קיצוני ומשתנה לבן הזוג - מקינאה עזה עד סלחנות והעלמת עין מדברים.

תאומים
21 במאי - 20 ביוני

תקופה רבה מוטלת עליכם, הגעגועים ל' מנחה ושלווה מתגברים, וקשה למצוא זמן ושקט על מנת ל' נוה. קרובי מישפחה ו' ידידים מבקשים עזרה, וברגע זה בלתי-אפשרי לטוב לטייע לאלה ש' על פי רוב לא מטרי' דים. יש להשגיח על' הבריאות, נטייה לדב' קות גרון והצטננויות. המקום שבו תוכלו לה' נות - הבית, אליו יגי' עו חברים שאהובים עליכם מאוד, למרות שאתם מצפים לשיחות נעימות בלבד הם עשויים להפתיע אתם ולגרדם להתלהבות.

סרטן
21 ביוני - 20 ביולי

בתחילת השבוע המתח יתגבר דווקא ב' מקום החשוב לכם מכל - הבית. בני הזוג עלולים לגרום ל' אכזבות, והציפיות מהם נראות ברגע זה כזמן מבוזבז. היכולת לשפר את המצב-הרוח תלויה בכס. בשטח הרומנטי צפויות התאהבויות פ' תאומיות, כדאי לא ל' בד הזדמנויות חשובות, לאחר היסוסים ואי' רצון לפתוח בקשרים חדשים, הם יתחילו כמעט מעצמם. בקש' רים ממושכים עלולים לפרוץ משברים.

בשבוע זה יתווסף לכם כושר ריכוז שייקל מאוד על החיים. תזכו לקידום והכרה בעבודה הקשה שביצעתם בעבר. כדאי לתכנן תוכניות לטווח ארוך, אבל לא לצפות לתוצאות מיידיות. מב' חינה רומנטית תחושו שנמשכים אליכם, ו' אתם מהווים כעין מגנט לבין המין השני. זמינו אתכם למסיבות ואירועים שבהם תהיה לכם הזדמנות לפגוש

אריה
21 ביולי - 20 באוגוסט

האירועים "לובשים" כיוון חיובי ומלא חיים, הצעה כספית מעניינת תובא בפניכם כאת הערכה לעבודת' כס המסורה והאחריות. כאשר מדובר בהצעה מסוג זה, ה' הנטייה להיס' תהיה לעורר דב בתקופה זו. אמנם מבחינה כס' פית עשוי לחול מיפנה לטובה, אך יש לזכור שגם תוספת עבודה ו' אחריות כרוכים בעניין. נסיעות קצרות וטיולים, שיש בהם מהרה' פתגנות, יוסיפו עניין והנאה לתקופת מה.

בחולה
22 באוגוסט - 22 בספטמבר

בשבתם זה יתווסף לכם כושר ריכוז שייקל מאוד על החיים. תזכו לקידום והכרה בעבודה הקשה שביצעתם בעבר. כדאי לתכנן תוכניות לטווח ארוך, אבל לא לצפות לתוצאות מיידיות. מב' חינה רומנטית תחושו שנמשכים אליכם, ו' אתם מהווים כעין מגנט לבין המין השני. זמינו אתכם למסיבות ואירועים שבהם תהיה לכם הזדמנות לפגוש

זו תקופת ימי ההולדת שלכם, ולמרות שחשים קצת כבדות, ומצב הרוח משתנה משעה לשעה - לרגע החיים נראים נפלאים מלהיבים ומבטיחים, ולאחריו חשים שהכל לא הולך - בכל זאת תהיו מוזמנים לחגיגות ומסיבות, אל תתנו ל' מצבי רוח חולפים ל' השפיע עליכם. מה ש' באמת מצליח כעת, חו' סר היכולת להחליט

מאזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

בקשר לצעדים שברגע זה נראים מאוד חשובים. כדאי להתמקד לשעה נוחה יותר.

ידידים שיודעים על הקשיים שהיו לאח' רונה בתחום העבודה יגרמו לכך שהצעות מפתיעות יגיעו אליכם. יתכן מאוד שתוצע לכם שוב עבודה בארץ אח' רת, וההתלהבות תהיה גדולה ברגע הראשון, ולאחריו תחושו שבעצם אתם עייפים ואינכם ו' צים שינויים גדולים. לא כדאי לייחס יותר מדי חשיבות להרגשה זו, היא תחלוף תוך מיספר שבועות, ואילו להצעות חשיבות לסווד ארוך, וכדאי להיענות עליהן בחיוב.

עקרב
22 בנובמבר - 21 בדצמבר

תקופה רומנטית ומלאה הפתעות. יש סיכוי לחדש ידידות ישנות, ואף לה' כיר מכרים חדשים ו' מעניינים. בחברויות חדשות יש להפעיל את כושר ההבחנה המער' לה שבו ינחתם, כדי למנוע בעיות מיותרות בשלב מאוחר יותר. תכירו אנשים נפלאים, וליעומתם אחרים ש' יציגו עצמם באור חי' ב, אך השפעתם עליו

קשת
23 בדצמבר - 20 בינואר

לה להיות שלילית. בני מזל אריה הם הידידים הרצויים והמתאימים ביותר.

משום מה אינכם יכולים להשתחרר מ' בעיות הקשורות לענייני עבודה. למרות שכבר קצת נמאס לה' עיר ולהלחם על עניי' נים צודקים, אין בר' רה אתם ממשיכים ל' שאת בעול. עשוי לה' גיע מיכתב מארץ אח' רת, ובו הזמנה או הצ' עה לעבודה או השתל' מות באותה ארץ, כדאי להתייחס ברצינות ל' צעה, ולנסות למצוא

גדי
21 בדצמבר - 19 בינואר

שוחף לניעה זו. בעניינים רומנטיים תהיי' נה הפתעות, אך אל תהיו פזיזים מדי.

כדאי להשקיע את המרץ הרב, שהתי' עורר לאחרונה, בעבודה. אמנם, השאיפה להגיע למעמד גבוה עלולה להוביל אתכם להתנהגות תוקפנית ו' בלתי-נעימה, ולגרדם למריבות, אך אפשר למנוע זאת מראש על' ידי התנהגות דיפלומ' מסית. את ההצעות ה' מקוריות העלות כמ' קום ובזמן המתאי' מים. מבחינה רומנטית

דלי
20 בינואר - 18 בפברואר

תקופה מרתקת ומפתיעה, אתם מושכים אליכם עניינים רבות, ורבים ינסו ליצור קשרים קרובים יותר מאלה שהורגלתם.

מצב הרוח לאחרונה קצת מכביד, אך ניי תנות לכם שפע של הר' דמנויות לשיפור הה' גשה, וכדאי לנצל עד תום. תזמנו למסיבות חגיגות ואירועים מו' שכים אחרים, במקומות אלה תוכלו אף להפגש עם אנשים שיוסיפו מעט, 'תבלינים' השבוע זה, גם במיסגרת הע' בודה יש סיכוי להת'

דגים
19 בפברואר - 20 במרס

פתחות של הרפתקה רומנטית, שאותה יש לשמר בסודיות מגורה ומוחזקת.

צרכן פיקח

"בדהיטים אין ניסים"

לפני

שאתה משלם

בדוק את התמורה שאתה מקבל עבור כספך!

אתה שביקרת בכל חנויות הרהיטים, היית בכל הבזארים ומכירות החיסול אתה כבר יודע שלפעמים רהיט הנראה זהה בכל, בצורה, בצבע, בריפוד וכו'... נמכר במחירים שונים ואתה שואל את עצמך מדוע... אצלנו תמצא את התשובה, כי אצלנו אתה קונה לא רק את הצורה והצבע, אלא גם את איכות החומרים.

ובמה שנוגע למחירים - בוא ל"דירן" והשווה!

תופתע לגלות - שלמרות המבחר הגדול, השרות האדיב, האוירה הנעימה האיכות והאמינות - המחירים סבירים בהחלט, ואף למטה מזה. מבחר ענק של פינות ישיבה סלוניות, חדרי שינה, ארונות קיה, מזנונים פינות אוכל, שולחנות סלוניים, ועוד... ועוד...

בחול המועד פתוחים כרגיל

* הנחות על מזומן *
* תוכנית ל-8 תשלומים *

רק ב"דירן" אתה מקבל תמורה מלאה עבור כספך.

בית האופנה לריהוט מודרני

דירן

יואל אביטל

תל-אביב: רח' אבן גבירול 30 (בנין נאות אביב) טל. 252470
חיפה: רח' טרומפלדור 54/56 נוה שאנן, (בנין קולנוע"זיו") טל. 229238
ירושלים: אזור התעשייה תלפיות יד חרוצים 14 טל. 716368

בוא לדברים היפים שבחיים בוא לדירן.

צ'כוסלובקיה : יוליוס טומין יוצא לגולה

קוראי עולם קטן יזכרו, אולי, את מישפחת טומין (הנולדו 2224). האב, יוליוס, דוקטור לפילוסופיה היה מתומכיו הנלהבים של הנסיון של אלכסנדר דובצ'ק לכונן מישטר קומוניסטי המאני, הבן, לוקאס, נירדף בגלל "הטא"י אביו. חרף היותו תלמיד תיכון מצטיין, לא הצליח להתקבל לאוניברסיטה בצ'כיה. אחרי חודשים ארוכים של מאמצים מפרכים מצא משרה עלובה כפקיד דואר, אך גם ממנה סולק ומסירב למלא סעיף בשאלון שעסק במעשי אביו ב-1968.

בין אפלטון וסוקרטס. ד"ר יוליוס טומין היה מובטל מאז שנת 1968. הוא ואשתו, היו הדוברים המובהקים ביותר של האגף המארכסיסטי במחנה מתנגדי השלטון הביורוקרטי בצ'כוסלובקיה. ד"ר טומין התפרנס משיעורים פרטיים בפילוסופיה שערך בדירתו. הוא נעצר לעיתים קרובות, הוטרה ואף הוכה, אך לא פסק מפעילותו האקדמית והפוליטית.

בשבוע שעבר עקרה מישפחת טומין מפראג, ועברה לאוקספורד. הישגיו המדעיים של טומין ושליטתו המדויקה ביוונית עתיקה הפכו שם דבר בקהילה המדעית במערב. עיקר מחקרו באוקספורד יעסוק במערכת היחסים בין אפלטון וסוקרטס, תוך נסיון להצביע על תרומתו המכרעת של סוקרטס להישגי הפילוסופיה האפלטונית.

ד"ר טומין סיפר לעיתונאי הבריטי, כריסטופר היצ'נס, על תלאתו במשרד המישרה הפוליטית, לפני שעזב את צ'כוסלובקיה. הוא הוזמן ל"שיחות" רבות, שהתנהלו הפעם בנימוס ובהתאם לחוק. בשיחה האחרונה אף איחל לו החוקר כליטוב, והביע את התיקוה שטומין יזכה

ד"ר טומין ואשתו זדאנה
אות קיין פוליטי

לפירסום עולמי כ"פילוסוף, אך לא כפוליטיקאי". טומין ענה, שתמיד חי כאיש חופשי, אפילו בארצו, ואין ספק שיעשה זאת גם במערב. האווירה הסביבית היחסית לא היתה אלא אשלייה. ברגע האחרון ניסתה המישרה להחרים את דיפלומת הדוקטור של טומין. התירוץ היה אוהלי ומרושע, אפילו במושגים של צ'כוסלובקיה כיום. השוטרים טענו שד"ר טומין זכה בתוארו האקדמי תוך שלוש שנים, בקורס שאורך בדרך כלל שש שנים, הם האשימו את טומין שקנה את הדוקטורט שלו... טומין הצליח להוכיח למישרה שכל החתימות על התעודה הן אותנטי טיות ואחרי מריסת עצבים אחרונה החתירה לו הדיפלומה בשדה התעופה, דקות מעטות לפני הטיסה ללונדון.

הפועל היחיד. ד"ר טימון סבור שתנועת הפועלים סוציאליסטית, אנטי-ביורוקרטית, תקום לבסוף גם בי צ'כוסלובקיה. לטומין יש נסיון עשיר בקשרים ממשיים עם מעמד הפועלים. הוא עבד שנים ארוכות כפועל פשוט. תהליך הביורוקראטיזציה של המיפ"ל גבה הוא פשוט, מספר יוליוס טומין. המיפ"ל חיבת לגייס פועלים לשורותיה, כדי להצדיק את יומרתה לייצג מעמד זה. פועל המתגייס למפלגה מאבד את אהדת חבריו. טומין מספר שהוא היה הפועל היחיד במפעלו שהעז לקרוא בגלוי את ביטאון המפלגה, ורדה פראבו...

פועל המצטרף למפלגה עובר למעמד של צווארון לבן ומטפח יחס של התנשאות כלפי מעמד שואתו נטש זה מקרוב. ההוכחה הטובה ביותר ליחס זה היא העובדה, שעבודת כפיים מוטלת כעונש על אינטלקטואלים שונים. עונש כזה משקף לא רק את יחסה של המפלגה לאיג'י טלקטואלים אלא גם את מעמדה הערכי של עבודת הכפיים בתפיסת עולמם של הביורוקרטים. המדיניות הזו לא כל כך משתלמת, התבדח טומין באוזני היצ'נס. ליד פראג ניצב גשר רעוע הידוע בשם "גשר האינטלקטואלים". המיבנה המסוכן הזה הוא פרי עבודתם של אמנים וסופרים, שעסקו בעבודת-כפיים תחת פיקוח רשלני, כמעט באלקני.

אות קיין. על טיפשותו של המישטר הטוטאליטארי יש לד"ר טומין עשרות סיפורים מרתקים. הוא הפך למארכיסט דווקא בכלא הסטאליניסטי בו נחשב כסרבן-גיוס. בעת מאסרו הממושך ביקש ממפקד הכלא את הקפיטאל של קארל מארכס. לתדהמתו ניתקל בסירוב מוחלט! רק אחרי שהקים שערוריה, נוכח סוהר בכיר אחד באבסורדו השאיל לו את התנ"ך המארכסיסטי הזה מספריה הפרטית.

מעבר לאנקדוטות המשעשעות זועק לשמאים כישלונו של המישטר הצ'כוסלובקי הנעוץ בעצם העובדה שאיש

כמו טומין נאלץ לגלות לאנגליה. זוהי חרפה, טרגדיה אנושית ואת קין פוליטי. יהיה קשה מאוד להתנער מהם באמצעות סיסמות שגורות שהיו כבר לזרא.

מיזרח אירופה:

פולין. ומה הלאה

השבועון הבריטי סאנדיי טיימס הביא השבוע סיכום קצר, ממצה ומאלף, על התגובות במיזרח-אירופה לקיץ הפולני. מצבה של פולין הוא אומנם מיוחד במינו, אך ההשלכות לגבי הגוש הסובייטי כולו הן עמוקות ומגוונות. התגובה הרוסית המאופקת לא הפתיעה. עם זאת מנשבת עתה במוסקבה רוח קרה מאוד כלפי פולין. העיתונות ממעטת לדווח על הנעשה. מישלחת רשמית של המפלגה הקומוניסטית הפולנית, שביקרה לאחרונה במוסקבה לא זכתה ליותר מאיזכור קצר בפראבדה. לעומת זאת זומנה המישלחת לשיחה ארוכה עם האידיאולוג הבכיר ביותר בברית-המועצות, מיכאיל סוסלוב. לדברי משקיפים הזהיר אותם סוסלוב מפני התרופפות שליטת המפלגה באיגודים המקצועיים. הוא דרש מהם להישאר צמודים לפירוש האורתודוכסי שלו למושגי המארכסיזם-לניניזם. העיתונות הסובייטית לא הזכירה כלל את שמו-היה של מנהיגי השביתה בפולין.

המצב בשאר הארצות הקומוניסטיות:

● **מיזרח-גרמניה (אוכלוסיה : 17 מיליון) :** כמו בפולין, גם מעמד הפועלים במיזרח-גרמניה הוא צעיר, מובילי ובעל פוטנציאל תיאורטי לתסיסה. המיזרח-גרמנים קיבלו מידע מקיף וחי על הנעשה באמצעות הטלוויזיה המערב-גרמנית. עם זאת קשה לצפות למרד דומה בקרוב. רמת-החיים במיזרח-גרמניה היא הרבה יותר גבוהה מאשר בפולין ואין בה מסורת של מרי מאורגן, חרף המהומות הספונטאניות ב-1953.

● **צ'כוסלובקיה (אוכלוסיה : 16 מיליון) :** המישטר בפראג הגייס במעצר 11 לוחמים לזכויות האדם. הקו כלפי משבר פולין הוא נוקשה, ואצבע מאשיי מה נשלחה כלפי "מסיתים אנטי-סוציאליסטים מהמערב". העיתונות ניסתה גם לתת פורקן לביקורת במאמרים שתקפו את המחסור במזון ואת עליית המחירים. התנועה הדימוקרטית בצ'כוסלובקיה היא די גדולה ועתירת מסורת, אך אין לה השפעה גדולה במיוחד בקרב מעמד הפועלים.

● **הונגריה (אוכלוסיה : 11 מיליון) :** במישטר כלכלת-השוק של יאנוש קאדאר קיים שיגשוג כלכלי יחסי בהונגריה, הארץ הליברלית ביותר בגוש המיזרחי. גם היחס לאינטלקטואלים הוא נאות, אפילו שמנעו מהם מלטוס לפולין כדי להביע אהדה לשובתים. הסאנדיי טיימס מצייין שמשבר פולין הופך את האביב ההונגרי להרבה יותר מקובל ברוסיה, מכפי שהיה בעבר.

● **רומניה (אוכלוסיה : 22 מיליון) :** רמת-החיים בדיקטטורת הברזל של ניקולאי צ'אוש'סקו היא הרבה יותר נמוכה מאשר בפולין. ברומניה יש התמרמרות רבה נגד המישטר. צ'אוש'סקו אף נאלץ להכריז על קיצוץ של 16 אחוז בתקציב הביטחון, כדי להפנות את הכספים להעלאת רמת-החיים. עם זאת ברור שבמישטר כזה אין כל סיכוי לשביתות נוסח גדאנסק.

● **יוגוסלביה (אוכלוסיה : 22 מיליון) :** כאן עקבו באהדה רבה אחרי השביתות בפולין. היוגוסלבים רואים, ובצדק, בתסיסה בפולין הוכחה לנכור נות המדיניות שלהם, המדגישה ניהול-עצמי ופיזור סמכויות. מבחינת מדיניות-החוץ סבורים היוגוסלבים שהבעיות הקשות של הסובייטים בגוש המיזרחי ימנעו מהם כל אפשרות להתערב ביוגוסלביה עצמה.

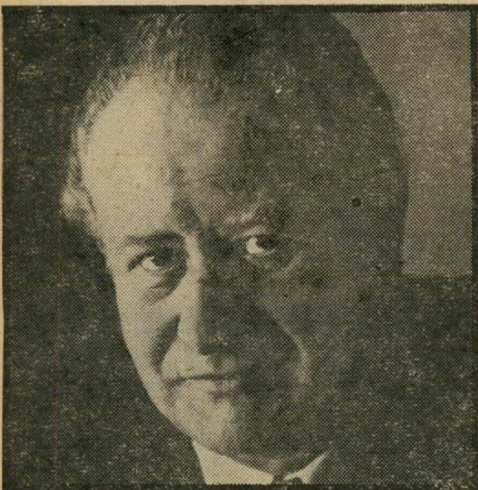
● **אלבניה (אוכלוסיה : 5.2 מיליון) :** מדינה מפרגה, סטאליניסטית אנטי-סובייטית זו קיבר לה בתחילה בברכה את התסיסה בפולין ואף תיארה אותו כמהפכה פרולטאריאט אמיתית. קו זה שונה עד מהרה, ועתה מוקעים השובתים כמכשירים בידי הבורגנות המערבית והכנסיה הקתולית.

משקיפים צרפתיים העלו את הסברה ששינוי הקו מבשר, אולי, התקרבות בין ברית-המועצות לאלבניה.

אוסטריה

כמוקד לקינאה

החלטתה הקודמת של ממשלת ברוננו קרייסקי באוסטריה, למכור נשק לצ'ילה של הגנרל אוגוסטו פינשוט, בוטלה. הנסיון למכור טנקים לרוצחיו של סאלבדור איינדה הוכשל כתוצאה מלחץ אדיר של אירגונים קאתולים, סוציאליסטים וקומוניסטים. האירגונים המיקצועיים של אוסטריה הפעילו אמצעי שיכר

קאנצלר ברוננו קרייסקי
הסולידריות ניצחה

נוע רבי-עוצמה. פועלי הרכבת אף הודיעו מפר רשות, שאירגונם יחרים את המישלוחים לגנרלים. היו אמנם שרים בממשלה שניסו להצדיק את הפרישה, וכרגיל, טיהרו את השרץ בשם "ביטחון המדינה". אבל הנימוק הגורס סולידריות בינלאומית עם פועלי צ'ילה גבר. קרייסקי ויתר.

מי יכול אפילו לחלום על צעדים דומים של ירוחם משל ואנשיו נגד מכירות נשק לדיקטטורים דרום-אמריקאיים? האם יארגנו ח"כ יוסי שריד וח"כ חייקה גרוסמן את מסע-המחאה נגד ממשלת המערך העתידה? נסיון העבר מוכיח שאין לכך שום סיכוי.

שני הגמדים

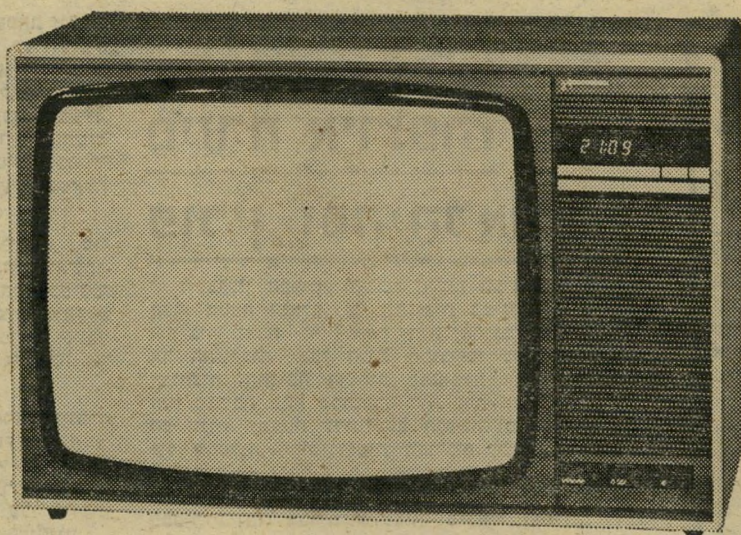
של שלגייה

למדיניותה האולטרה-שמרנית של ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר (הנולדו 2246) יש גם חוצאות משעשעות. השבוע נאלצה עיריית וולוור-המפטון, בלב האיזור התעשייתי של אנגליה, לקצץ

שגייה והגמדים
לתאצ'ר מספיק שניים

בסעיף התרבות שבתקציבה. התיאטרון העירוני נאלץ לפטר את רוב שחקניו, אבל מנהלו החליט שלא לאכזב את ילדי העיר. הילדים והוריהם נדהמו לקרוא מדוע ציבועניות המבשרות על הצגת הילדים: שלגייה ושני הגמדים.

טלויזיות ראנק: הפקה בריטית אמינה, בצבעים טבעיים מרהיבי עין.

בתקופת החגים — בתנאי
תשלום מיוחדים או בתנאי יבוא
אישי.

אתה מוזמן להתרשם מהצבעים
הנפלאים של ראנק, בכל אחד
מסניפי אלקטרה ברחבי הארץ.
אלקטרה. שרות נאמן שעמד
במבחן.

מי שהיה בבריטניה, ראה את
הצבעים בטלויזיה שם: אמיתיים
ממש. חדים ממש.

מי שהיה בבריטניה ודאי צפה
בראנק. ראנק עובדת יותר שנים
ומביאה צבעים ברורים יותר.
ראנק מבריטניה, עם השירות
הנאמן של אלקטרה. השילוב
המבטיח חוויה בצבעים.

Rankerlectra

הצבעים הטבעיים של ראנק בתנאים המיוחדים של אלקטרה.

מקבוצת כלל תעשיות

אלקטרה

פנה היום לסניפי אלקטרה ולמפיצים
הנבחרים.

סניף ירושלים:
מרכז כלל, טל: 02-228481, 02-227852

סניף אילת:
מרכז מסחרי ע"ש רבטר, טל: 059-2933

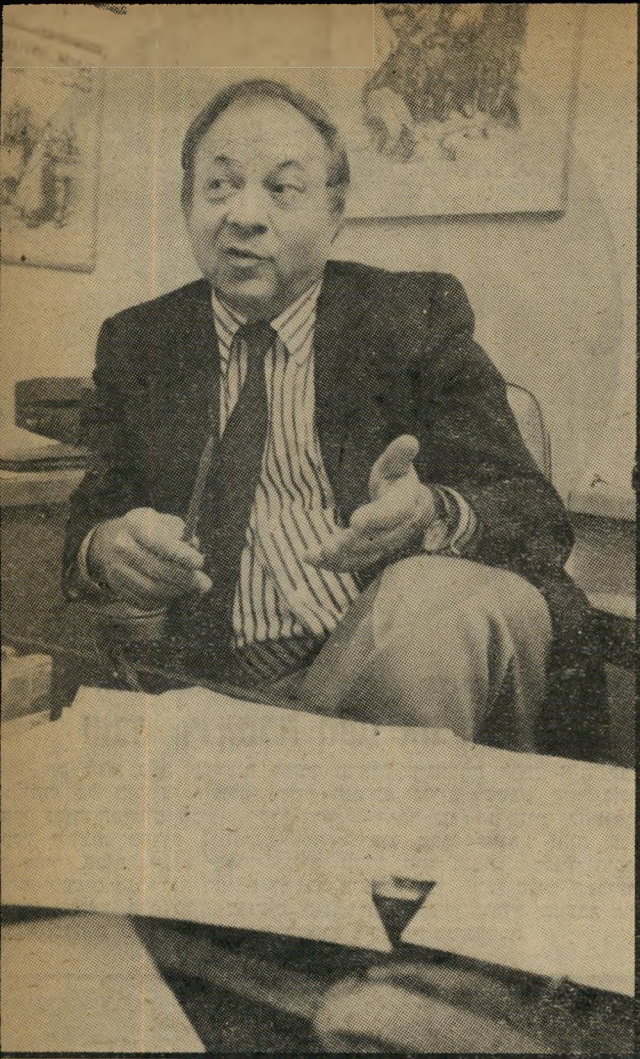
סניף ב"ש:
החלוץ 96, טל: 057-72211

סניף נתניה:
סמילנסקי 9, טל: 053-33306

סניף ת"א:
דיזנגוף סנטר, טל: 03-291977

רח' הרכבת 36, טל: 03-338961, 339722
סניף חיפה:
רח' הרצל 18/20, טל: 04-640009, 04-640000

אנשים בעולם

די"ר גארט: המוח שמאחורי הוס הכולי"י

אף אחד לא יכול להאשים את דייוויד גארט בחוסר כאריזמה, אפילו בהיותו מנהל תעמולת הבחירות של ג'ון אנדרסון, המצטיין בחוסר כאריזמה. אלא שאם לקחת בחשבון את מה שחולל עד עתה לתדמיתו של אנדרסון, יש להודות: "אלוהים אוהב אותו" כפי שמגדיר אותו אנדרסון.

אוה גארדנר: „אינני בודדה ואינני מאורמרת“!

„אין דבר בעולם הגורם לי עוול יותר מאשר העובדה שמנסים להדביק לי תדמית של ישישה בודדה וממורמרת. הדוגרת על יושבה בבית.“ רטנה אוה גארדנר בארבע דקות של ראיון בלעדי, הראשון מזה זמן ארוך, שהעניקה לידידה-עיתונאית אמריקאית. בגיל 57 היא עדיין שומרת על תדמית הרוזנת היהפה, ועל התנהגות אצילית. היא חוזרת לבד בסרט על חייו של הסופר ד.ה. לורנס וכל החווה בפניה, שהפכו למיתוס, מבין מדוע כל האחרים שעל בימת הצילומים נראים בשר ודם, ואילו גארדנר כגארבו, לנצח.

אנני פיליפס

אשת לפידות

אנני אוקלי אשת-לפידות הטיבה לקלוע מכל חבריה הגברים. מסתבר שהנסיכה אן (בתמונה עם רובה בידה בעת ביקורה באקדמיה הצבאית המלכותית) עושה דברים רבים, המוגדרים כמיקצועות גברים, טוב יותר משותפיה הגברים. קליעה היא רק אחד הנושאים. רכיבה על סוסים היא נושא נוסף. גם היא וגם בעלה מארק פיליפס הם רוכבי סוסים מושג בעים. אלא שמארק מצליח ליפול מסוסו לעיתים-קרובות מדי. לפני כמה ימים הובהל לבית-החולים הישר ממסלול המירוצים בתונתון שבאנגליה, והסתבר כי שבר את זרועו השמאלית. ב-1974 החלים מי-פציעה קשה לאחר שהועף מעל סוסו. לאחר כמה חודשים עשה זאת שוב: הוא צנח בי-תרגיל לא מוצלח, ונפגע בידו ובגבו. אולי משום כך נראית אן כמו היתה מתאמנת לשמירה?

לואיס בראון: יום-הולדת לתינוקת המבחנה

ילדה מתוקה זו קיבלה אופניים ליום הולדתה השני. חזון נפרץ בהחלט אילו לא היתה לואיס בראון התינוקת המפורסמת בזכות היותה תינוקת המבחנה הראשונה בעולם. לעומת זאת, הוריה מעיי-דים על שפיות-דעת שיגרתית בהחלט. „היא ילדה רגילה בהחלט“, אומרת אמה, לסלי, „ואולי אפילו מפותחת יחסית לגילה.“

אנשים בעולם

אבא פראנקי עם שלושת הקטנים: פראנקי, ננסי וטינה
שבם סינאטרה חסם את הכביש

רק לפני כמה שבועות הוזמן פראנק סינאטרה לקבל את כבוד מיוחד של וארייטי העולמי מירי הנסיכה גרייס, כשבין השושבינים היה נסיך הסרטים הניצחי, קרי גראנט. היתה זו הזדמנות להתגאות בכל השבט. בקרוב זכה סינאטרה לייצוג מסוג שונה: יהיה עליו להסביר בבית-מישפט בלוס-אנג'לס מדוע הוא וכמה משכניו היפים והמפורסמים סגרו את רחובם למעבר ציבורי. בכך, טוען מגיש התביעה, עו"ד ויליאם בלושטיין, מונעים סינאטרה ושכניו שימוש במעבר ציבורי. ברחוב עומד שוטר חמוש שמקבל משכורת מסינאטרה.

גרייס ממונאקו, פראנק וברבבה סינאטרה, קרי גראנט

טינה, הצעירה, עם ריצ'ארד כהן

ננסי, הבכורה, עם בעלה יו למברט

פראנק סינאטרה הבן, עם מליסה סו אנדרסון

טניה רוברטס:

המלאכית החדשה

האם תצליח טניה רוברטס להציל את מלאכיות צ'ארלי מקלייה? לפי פניה המלאכיים של היפהפיה בת ה-25, הנראית בתמונה זו, יש תקווה. הפעם עליה למלא את מקומה של שלי הק, שהקאריירה שלה עם צ'ארלי היתה קצרה ביותר. מפיקי הסדרה, ספלינג וגול-ברג, היו מיואשים ביותר לשפנו שוב לרוברטס, שנכשלה בבחינות הכניסה לסדרה לפני עשר שנים. טניה החלה את הקאריירה שלה קצת לפני שש-עשרה בסירטוני פירסומת, והספיקה לשחק את אני טיגונה בתיאטרון. למרות שסירטה הראשון קליפורניה חולמת נכשל מסחרית, היא קיבלה ביקורות מהר מיאות. בחייה הפרטיים היא נשור אה כבר שבע שנים לבארי רוי ברטס, הנראה עימה בתמונה. אין ספק, יחסית לגילה הצעיר, יש לה כח התמדה.

אימי רדפורד: אחת-הצילומים כמיגרדו

אחת הדרכים החביבות על רוברט רדפורד כדי להפיג את המתח בעת הסרטת סרט — היא בילוי בחברת בתו הקטנה, אימי, בת האחת-עשרה. לרדפורד בן נוסף, ג'יימי, בן שימונה-עשרה. שאינו מראה סימנים שברצונו ללכת בעיקבות אביו.

כחייח שעשועים

שלוש שנים לאחר מותו של אלביס, מייצבת את עצמה גרר שותו היספהיה, לאט לאט, אבל בביטחון. זה לא היה קל. מאחוריה הילכו שמועות ורכי לות כנחיל של דבורים מפרי כסות. היא לקחה שיעורי מיש חק כדי להתגבר על פחדי הבמה שלה, ונכשלה במיבחני בד, כשכל כישלון גורר אחריו הד כבד, ומטיל ספק בהצי לחתה במיבחן הבא. ואז הת פוצצה התוכנית להופעה מיו הדת בטלוויזיה במסגרת מיש דרו של טוני אורלנדו, ושוב קישקשו הלשונות הרכילאיות. עתה היא מנסה להתחיל שוב בתוכנית טלוויזיה, המוקדשת לחיות האהובות עליה ביותר. בין החיות החביבות עליה, עיי זים, שאחת מהן מככבת איתה בתוכנית לצד שחקן ותיק יותר ומנוסה: ברג'ס מרדית. התוכ נית, המיועדת לנוער, נראית לה היום הדרך הנעימה ביותר להתחלה על המסך הקטן: "הנה תוכנית שארשה לבתי לראות". מישפחה של פרסלי לה מונה היום שלושה: היא מגדלת את בתה, ליהה מארי (פרסלי-), יחד עם מייקל רו ברטס, דוגמן בן שלושים ואר בע, התומך בפרסיליה בגלוי: "אינני שייך לגזע הגברים הר שתלטני, ואיני מתכוון להיות המלך". והיא טוענת: "אני מחפשת יהסים עם גבר שאוכל לצמוח יחד איתי", ואם בצמיחה טבעית מדובר, למה לא להכניס גם את העז הביתה?

גי'ון קלי: לשיר שיר בגשם ובכל זאת להישאר יבש

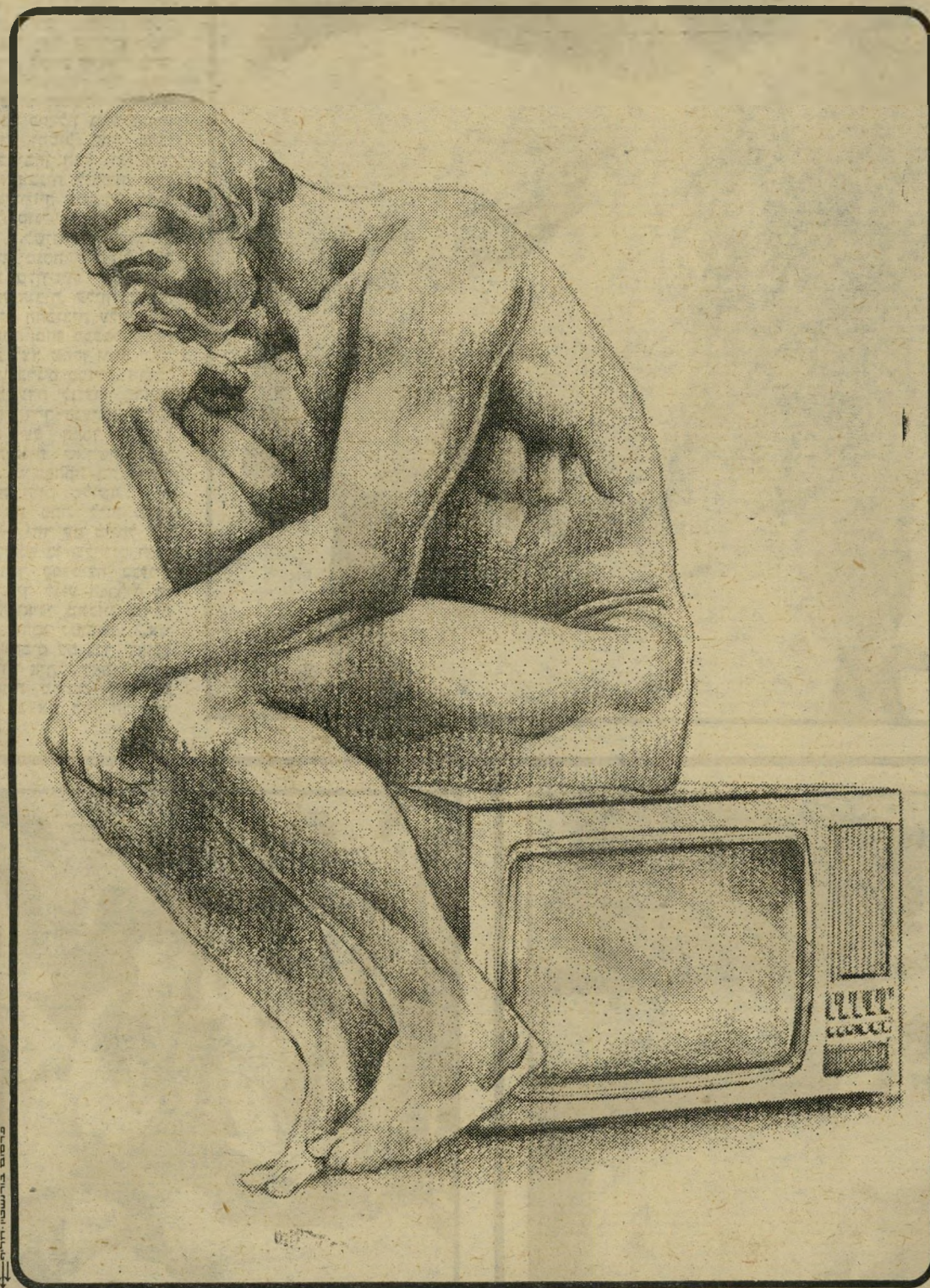
גי'ון קלי הוא הגבר הראשון שעלה על בימת הסינמטק הממלכתי הבריטי כשהוא מכוסה במטרייה. היתה זו דרכו המיוחדת לפתוח ערב של הרצאה לימודית מבררת ומיוחדת במינה בחסותו של לורד ג'ון ראסל טיילור. קלי ריתק את קהלו בסיפורים אינספור על תולדותיו בהוליווד, ואחד הקטעים הבלתי נמנעים שהקרין לקהל, בפעם המי יודע כמה היה, שיר אשר בגשם מתוך אמריקאי בפאריס. אולי קטע המחול הסולגני הידוע ביותר בתולדות הקולנוע. נשאלת רק שאלה אחת: מה קרה לג'ון קלי בהמשך ידוע, אבל מה עלה בגורלו של השוטר המתכוונו בו באותו קטע? הוא בוודאי הניצב הנראה ביותר בכל הזמנים.

גי'ון פראוולטה: מעתה ועד עולם

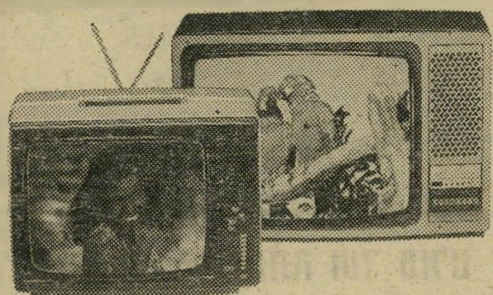
כשעשה את גריו נבאו לו כולם כישלון בסירטו השני. הכישלון בא כמו שהבטיחו ברגע אחרי רגע, אבל מה שאיש לא ידע לנבא היא הצלחת סירטו השלישי קאובי עירוני. הצלחה זו חביאה את פראוולטה לקליפורניה, שם הנציח את עצמו במלט הרך של מידרכות הוליווד. כמו כל הגדולים החיים מעתה ועד עולם

האיש החושב... אינו חוזר על אותה שגיאה פעמיים.

קנית בזמנו
טלוויזיה שחור/לבן
עם הזמן למדת בוודאי
כי יש הבדל עצום
בין מכשיר למכשיר
באיכות התמונה והצליל
ובתכיפות התיקונים.

אתה עומד לרכוש
טלוויזיה צבעונית.
זהו המכשיר המורכב
והמתוחכם ביותר
שברא האדם לשימוש ביתי.
כדאי לך לשלם
עכשיו מעט יותר בעד
ITT שאוב לורנץ
הטלוויזיה הטובה בעולם
ולא להמנות על אלה
החוזרים
על אותה שגיאה פעמיים!

להשיג בחנויות האלקטרוניקה המובחרות

היבואן הבלעדי **פנור**
בש"מ

רחוב פרץ 4, תל-אביב, טלפון: 621984 624193.

ITT

שאוב-לורנץ

הטלוויזיה הטובה בעולם.

השוטרים ליוו את הנשיא שהלך לקולנוע והעיתונאי

הציע לרב הראשי דירה ריקה בירושלים

חדים מזעם ההמונים.
 ■ מבדיחות השבוע: שר-
 הדתות אהרון אבו-חצירא
 החליט לשנות את שמו, כדי
 שיישמע יותר אשכנזי. הוא
 בחר בשם "הוב איך א צורה",
 שפירושו באדיש: "יש לי
 צרה". ומדוע נקע ח"כ יצ"ר
 חק רבין את רגלו? כי רקד

■ אנשי משרד-האוצר
 הגיבו על גילויי פלומין ואמ-
 רו, כי לא ינקטו בצעדים מיו-
 חדים ביום השקל משום שנגיד
 בנק ישראל ארנון גפני ומנ-
 כ"ל משרד-האוצר יעקב
 נאמן לא יהיו בארץ באותו
 היום. הגיב על כך פלומין:
 "הם לא יהיו כאן כי הם מפ-

בכך שהדליף לכלי-התיקורת
 סיפור, לפיו מתכוונ משרד-
 האוצר להטיל מיסים ביום ה-
 שקל. אמר: "אני נוסע לבי-
 לות את חג הסוכות עם מישי-
 פחתי באילת, רחוק מן ההמון
 הסואן. אני שמח שהצלחתי
 להרוג את הקומקום בעודו
 קטן."

■ רעיית נשיא-המדינה,
 אופירה נבון, שלחה מיכתב
 חשובה לרעיית נשיא מצרים,
 ג'יהאן סאדאת, על בירכי-
 תה לשנה החדשה. כתבה אר-
 פירה: "ברצוני להודות לך
 על איחוליך לשנה החדשה
 שלנו ולהביע את התיקווה,
 שגורל זה נושא בכנפיו את
 התגשמותן הכנה של תיקויותי-
 נו המשותפות לשלום. השנה
 מבשרת טובות משום שנפתחה
 בסיכוי קרוב מאוד לפגישה נר-
 ספת בינינו, שבה, אני מקווה,
 נוכל להמשיך במאמצינו בתי-
 חומים שבה יקרים לשתינו:
 חינוך, רווחה חברתית, הרי-
 בות, מעמד האשה, שיקום
 נפגעים ובניית עתיד טוב יור-
 תר לכל הילדים באשר הם
 שם. הרשינו נא להשתמש ב-
 הודמנות זו כדי לומר לך, ואם
 גם באיחור, עד כמה הערצתי
 את עמידתך הגאה והאמיצה
 בקופנהגן ואת הכוח המוסרי
 שהפגנת. בעלי מצטרף אלי
 בברכותינו החמות לך ולנשיא
 אל-סאדאת."

■ רחבת המרכז המיסחרי
 של קרית יובל בירושלים היתה
 חסומה במוצאי השבת שעב-
 רה. גיידות משרטה סרקו את
 האיזור שסביב אולם הקולנוע
 סינמה 1, שבו הוצג הסרט
 הסינדרום הסיני. מי שחשב כי
 במקום נמצא חפץ חשוד, נרדע
 לאחר שנודע לו כי המדובר
 באירוע ממלכתי: נשיא המ-
 דינה יצחק נבון ורעייתו
 אופירה באו להצגה השניה של
 הסרט. הקהל באולם לא הופ-
 רע מכך ולראייה: שלוש שר-
 רות לפני מושב הנשיא אירעה
 תיגרת-ידיים של פרחחים.

■ ח"כ יחזקאל פלו-
 מין, שעורר את רוגזו של
 שר-האוצר יגאל הורביץ,

ירוחם משל
 המזכיר הכללי של ההסתדרות ערך ביקור באתר שדה-התעופה רמון
 שבנגב, ושוחח עם הפועלים הישראלים במקום. הוא שמע את טענותיהם,
 ורשם לפניו מה שאמרו. הוא עודד אותם בספרו להם כי בקרוב יועסקו עוד פועלים ישראלים
 בעבודות שם. "אם יש לכם טענות או בקשות, תמיד תוכלו לפנות אלי", אמר ירוחם משל לפועלים.

מרום שימחה כאשר שמע על
 אישפוזו הפתאומי של יריבו,
 ח"כ שימרון פרס.

■ הרב הראשי האשכנזי,
 שלמה גורן, גילה בתוכנית
 רדיו, כי עלה מתלאביב להתי-
 גורר בירושלים. בדירת-השרד
 של קודמו, הרב יצחק אונ-
 טרמן המנוח, בקירבת מיש-
 כן נשיא-ישראל. העיתונאי
 יצחק שמואלי טלפן ל-
 רדיו ושאל את הרב מדוע
 אינו מתגורר בין חומות העיר-
 העתיקה. על כך צריך לשאול
 את שר-השיכון דויד לוי,
 השיב הרב, "וכי היכן לדעתך
 אני יכול לגור בין החומות?"
 ענה שמואלי: "מה זאת אר-
 מרת היכן? בביתו של שר-
 החוץ לשעבר, יגאל אלון
 המנוח. דירתו הרי ריקה."

■ ספורט חדש פולש
 למישכן הכנסת: מישחק השח-
 מת. האחראי על תחרויות השח-
 של נבחרת העם הוא ח"כ
 אליקים ("גוסטאב") בדיאן.

■ בערב סוכות צילצל
 פרשן הרדיו של רשת הבי-
 סי, רובין דין, אל ביתו של
 ח"כ אבא אבן. הוא שאל
 מה תגובתו על מילחמת עיי-
 ראק-איראן. אמר מי שהיה
 שר-החוץ: "אינני מסוגל לשי-
 מוח, אפילו שזוהי מילחמה
 בין עיראק לאיראן. אני מת-
 עב מילחמות. אך מה שמשמח
 אותי, בכל זאת, הוא שלא
 בכל מילחמה במזרח התיכון
 מעורבת ישראל."

מארין וינדר-אנט
 (מימין) זמרת ודוגמנית הולנדית נילוותה אל הזמר הספרדי
 חוליו איגלסיאס בביקורו בארץ. "הוא הבטיח שיקדם אותי
 כזמרת, אך כאשר היינו כאן רבנו, הוא נסע חזרה לבדו, ואני נשארת פה לעוד כמה
 ימים. אולי מישהו יכתוב לי כאן שיר", אמרה. ידידתה, אשת הבוהמה נעמי אדווה,
 עזרה לה מסיבת-הכרות עם נשים ישראליות, והזמינה את הזמרת אביבה פז, מיס תבל
 לשעבר רינה מור, והשחקנית ענת עצמון. מארין בילתה כמה ימים על חוף-הים, ואחרי-כך חזרה להולנד.

מזוג כרמליטה
 בכוסות
 עם קוביות קרח,
 הוסף פלחי לימון
 ומעט קינמון
 לפי הטעם.
 אתה תהנה
 ואורחך יודו לך.

כרמליטה
 סנגריה
 עם קרח,
 היש טוב
 ממנה
 בקיץ?

כרמליטה
 מה שאתה צריך בקיץ -
 קרח

כרמליטה
 א'כרמל מזרחי

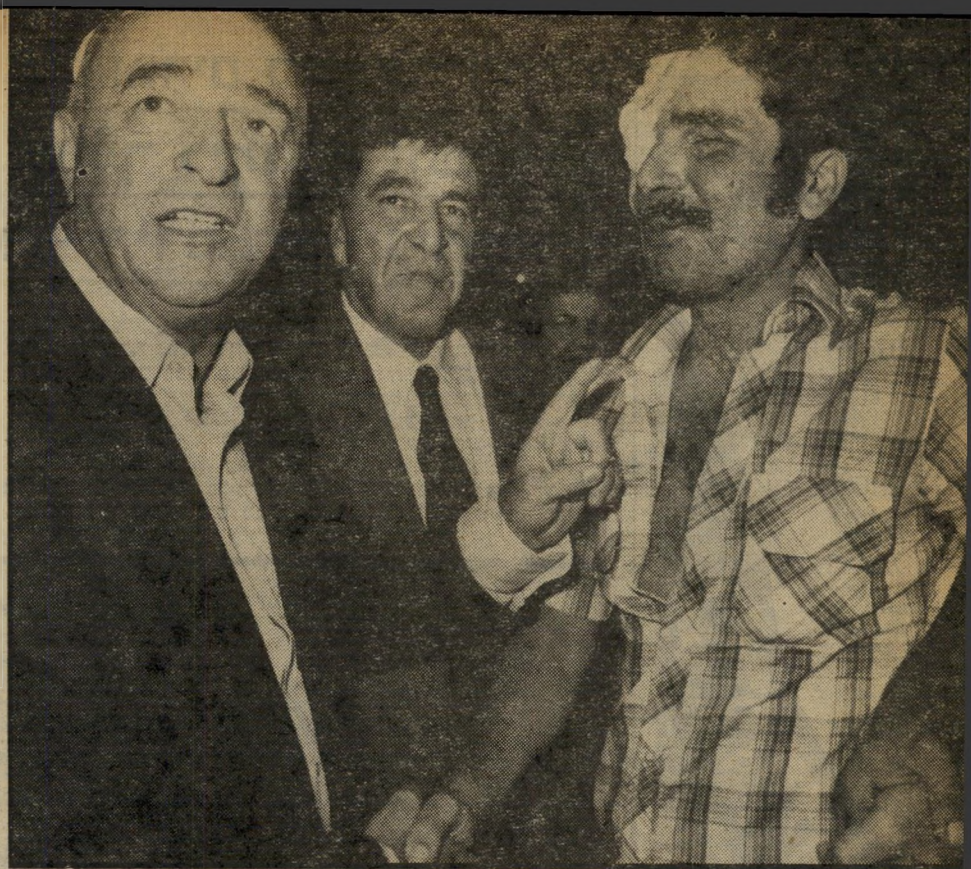
הנכים של שימחה הולצברג

התכנסו כדי לחגוג עימו

החופה, שעמדה להתקיים בשעה שבע וחצי בערב, התעכבה בשעה וחצי בגלל הנהירה ההמונית של כל ידידיו ומוקיריו של הולצברג. גם מתחת לחופה לא שכח את ידידיו מן העבר. את קריאת הברכה כותמתחת לחופה נתן שימחה ל- יוריק פלוינסקי מקיבוץ מגידו. יוריק ושימחה גלחמו יחד בגיטו

מאן חירבאווי, כדי לברכו, אמר לו שימחה: "בשנה הבאה אתה תיקרא את התנ"ך, עוד תראה". חירבאווי, שאיבד את עינו האחת, ועדיין אינו רואה בשנייה, שכב במשך חודשים בבית-החולים הדסה בירושלים. "אני עוד ארקוד בחתונה שלך", אמר הולצברג ליולי הוכמן, מפגעי

לים בירושלים חודשים רבים, ואיבד את עינו האחת, עינו השנייה עדיין לא במצב תקין, אך הרופאים מקווים שאולי יצליחו לרפא אותה בניתוח נוסף.

התנקשות בראשי-הערים בה נפגע החבלן הדרוזי סאלמן חירבאווי, אשר מיטען התמוצץ בפניו. הוא שכב בבית-החור-

ה שימחה שלך זו השימחה של כל עם ישראל", אמר ח"כ שימחה פרס לשימחה הולצברג, אבי הפצועים, שחיתן את בנו בכורו אפריים.

"לא ידעתי שיש לך טעם טוב כזה. אני עוד זוכר אותך מן הברך מצווה שלך", אמר ראש-הממשלה מנחם בגין לחתן הנרגש.

למלון רמת-אביב בתל-אביב נהי- רו כאלפיים והמש מאות איש. שבאו לשמוח עם שימחה. ראש- הממשלה, שרים, חברי-כנסת, אלף פים בצה"ל ונכני המילחמות באו ללחוץ את ידי האב המאושר, החתן והכלה.

הולצברג, הטורח במשך שנים לספל בכל הפצועים, מבקר אותם בבתי-החולים, דואג לשיקומם, שמה בשימחתם וכואב את כאבם, חיתן את בנו, אך לא נתן לשימחתו הפרטית להטיח את דעתו מכל "בניו ובנותיו", כפי שהוא מכנה את הנכים. לכל אחד מהם היתה לו ברכה מיוחדת.

כאשר הגיע החבלן הדרוזי, סל-

ד ביד לוחצים אבי הפצועים הולצברג וראש הממשלה מנחם בגין, שהוא ידיד ותיק של שימחה. ברקע חתן אפריים. "לא הייתי מחמיץ את החתונה הזו", אמר בגין.

חתן וכלה הם אפריים הולצברג, העובד בתיירות ורותי לוי, מורה לצורפות. אחרי רומן בזק התחתנו השניים. לידם רב הכותל, מאיר יהודה גץ, אשר בירך אותם מתחת לחופה. הרב שיכל את בנו בזמן שיחרור ירושלים.

וארשה. במלחמת יום-הכיפורים שיכל יוריק את בנו איתן. "זה ריגש אותי לראות קיבוצניק מהשומר- הצעיר חובש כיפה ואומר את הברכות", אמר שימחה.

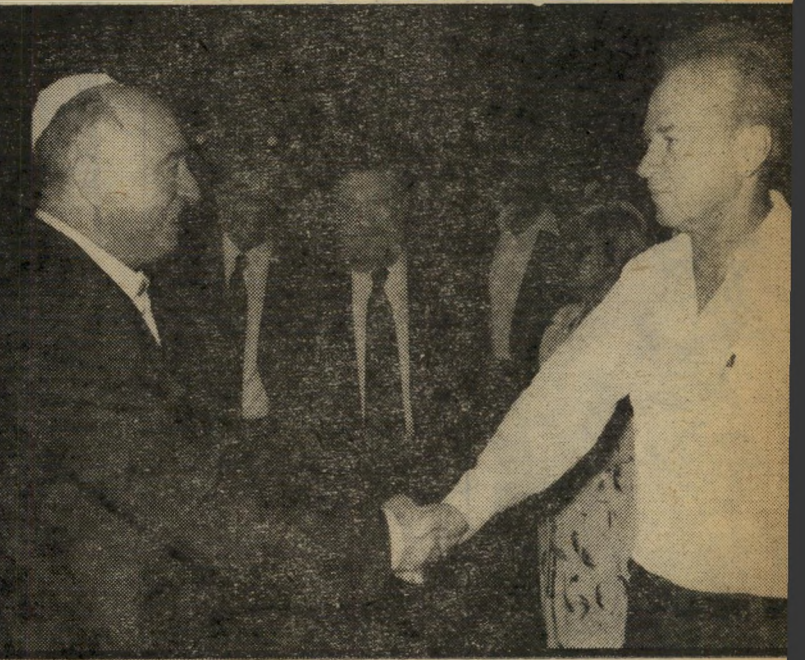
גם יחזקאל פולרביץ, מפעילי תנועת-החרות, ששיכל את בנו ב- צוללת דקר, ורב הכותל מאיר יהודי דה גץ, ששיכל את בנו בשיחרור ירושלים, קראו ברכות מתחת לי- חופה.

מקיבוץ כפר-גלעדי הביאו לי-

אוטובוס הדמים בכביש החוף לפני כשנה וחצי, שאיבד את אשתו, שני ילדיו והוא קטוע רגליים.

אל אחת האלמנות בקצרין שב- צפון הרחוק טילפן שימחה ואמר: "אין לי מישפחה, את המישפחה שלי, בואי לחתונה" היא אמנם באה.

למרות כל ההמולה סביבו, הוא הוביל נכים בכיסאות גלגלים, הת- לוצץ עם אחרים, וזרק מישפטי עידוד לעבר אורחיו.

פרס: נשיקה חמה ואיחולים לבניים איחל ח"כ לשימחה הולצברג. "השימחה שלך היא השימחה של כל העם", אמר לו פרס. פרס, שבא לבדו, גם כן לא שהה זמן ממושך במקום.

בין: לחיצת יד קרה הושיט ח"כ לשימחה הולצברג. רבין היה בין הבודדים שלא חיבקו ונישקו אבי החתן. הוא בא מוקדם, כשהחל המקום להתמלא באנשים נטל את אשתו ועזב.

שימחה פירות שנקטפו באותו יום. חבל שאין לי זמן לספר עכשיו, אבל כל פצוע הוא סיפור. כל איש שנמצא פה מסתיר איון טרגדיה אישית שלו, שאני קשור אליה, אמר האב.

הבן, אפריים, בן ה־30, העובד בתיירות, ניהל רומן בוק עם הכלה הצעירה, רותי לוי, שהיא בוגרת בצלאל בצורפות. גם הוא נרתם למבצע הענק של אביו בעזרה ל־

אל עורך־הדין חיים בסוק, שהוא סגן ראש עיריית תל־אביב, ועומד בראש ועד ציבורי להגנה על שר־הדתות אהרון אבר־חצירא, ניגשו מכרים ושאלו: „מה כל הרעש שאתם עושים סביב עדי מדינה?“

את ראש־העיר שלמה להט שאלו למה סוגרים את בתי־הקולנוע ב־תל־אביב.

„הסיפוק שיש לי מכל העסק הזה הוא כל הגלויות והברכות שקי־

כבישי־הדמים עת תקפו מחבלים אוטובוס בכביש־החוף, איבד יוסי הוכמן, חבר קיבוץ נווה־ים, את אשתו ושני ילדיו, וכן את שתי רגליו. „אני עוד ארקוד בחתונה שלך,“ אמר שימחה הולצברג ליולי הוכמן.

מעלות אחת מן הנפגעות במעלות, מתקיפת הפידאיון היא סופיה ארבע־דרוקר, שהיתה ילדה בעת ההת־קפה על בית־הספר. היא נפצעה אף, הספיקה להחלים ואף להתחתן.

נכים ולפצועים. הערב התנהל ב־אווירה של שימחה אמיתית. את החופה ערך הרב יעקב לוי, ש־הוא בנו הבכור של הרב אריה לוי ז"ל, שהיה אבי אסירי המת־תרת.

הפוליטיקאים שבחבורה ישבו סביב השולחנות, ושוחחו על פולי־טיקה.

עור וייצמן התלוצץ עם כל אחד ואמר: „כל מי שמצטלם אתי מסכן את הקאריירה הפוליטית שלו.“ הוא ובגין הלפו איש ליד רעהו, ולא החליטו מילה ביניהם. גם שמעון פרס ויצחק רבין עשו כנ"ל. עם סגן שר־הביטחון מרדכי ציפורי התחבק וייצמן ואמר: „מחר ב־ערב אני בא לחתונה של בנך גידי.“ גם עם הטייס רן סקר לחץ עור ידיים בחום.

כאשר נכנס למקום מפכ"ל הר־מישטרה הרצל שפיר, התלוצצו האורחים: „רק נכנס שפיר ברחו כל הרבנים מפה.“

„ההתקלות הרבה הזו של כל הנכים מראה עד כמה כולנו מע־ריכים אותו. אני זוכר אותו מס־תובב בבית־החולים כאשר שכבתי שם. הוא ניגש לבקר פצועים שאפילו הרופאים פחדו להביט בהם. אך הוא, ללא חשש, ניגש אל כל אחד. תמיד שפע אהבה, תמיד היו לו מילים מעודדות להשמיע, שלא לדבר על המתנות ועל ההכסחות. שאת כולן הוא מקיים.“ סיפר אחד מן הנכים הרבים שהשתתפו במסיבה. „אנח נז המישפחה שלו, זה ברור לנו כמו שזה ברור לנו.“

יוסי־הכיפורים מיכה שולדינר, שאיבד את עינו במלחמת יוסי־הכיפורים, בא לחתונה של אפרים הולצברג, כא לכתונה

בנו של שימחה. כאשר פגש בו עור וייצמן, אותו הוא מכיר, אמר וייצמן: „תצלמו אותי איתו, עוד יחשבו שזה דיין.“ מיכה עוזר היום בשיקום נכים.

השימחה של שימחה היא ל־אות את נכי צה"ל משוקמים. הוא פוגש בהם עוד בבית־חולים, ומלווה אותם עם החלמתם. כל אחד מהם שבא לחתונה זכה להערה מעודדת מפיו. הוא זוכר את הסיפור האישי של כל אחד מהם.

**"כשרותי,
התחילה לצאת עם
החבר הראשון שלה
נדלק אצלי אור אדום."**

טל-ארזין

"אני יודע שהיא כבר בת 14. אבל אתה יודע איך זה, כשאתה אבא, קשה מאד להשלים עם המציאות. כשרותי התחילה "לצאת קבוע" עם החבר שלה

מהתנועה, נאלצתי לעמוד בפני העובדה שגם הבת שלי בעוד 4 שנים בסך-הכל תהיה חיילת. ואחר-כך תלך לאוניברסיטה או תטייל בחו"ל. חתונה, דירה. כל מה שהורים מאחלים לילדים שלהם. דבר אחד ברור: יהיה לה צורך בכסף. אני חושב שזה הזמן להתחיל לחסוך אותו. כדי שבבוא הזמן אוכל לומר לה: "קטנה שלי, אין לך מה לדאוג. יש מספיק כסף" ולכן אני ניגש עוד היום לסניף שלי בבנק לאומי ופותח על שם רותי את תכנית החסכון "כח נעורים".

"כח נעורים"

זה כמו להשקיע היום במחר של ילדך.

בנק לאומי הבנק שלי.

החסכון בתכנית "כח נעורים" מקנה לחוסך חברות במועדון חצב

בנק לאומי

השתוללות על במת הריקודים הפגינה השחקנית חנה לסלו עם הכוריאוגרף שוקי וגנר. "אני בעלת מזל, תמיד יש לי סיבות טובות לשמוח", אמרה חנה, המשחקת בהצגה למה לא הלילה, וקיבלה תפקיד בסרטו החדש של אסי דיין.

רוזנסיקה הפגינה השחקן שלמה וישינסקי והדוגמנית יהודית נגר, מי שהיתה מלכת-המים לפני שנתיים. וישינסקי, שנפרד מאשתו תלמה אחרי 13 שנות נישואים, לא נראה מוטרד. "אין לי שום רומן רציני, אך בכל פעם אני יוצא עם אחרת."

המשימה, אך לפני שעזב אמרה לו האשה: "אתה לא יודע איזו מיצוה עשית". אחרי כל ההצחקות והריקודים התפוררו ידידיו, והשאירו אותו עני בל הספרים הפורנוגרפים שקיבל

לו מה להכות על חטא. אמר לו החבר: "השכן שלך נסע לחוץ-לארץ והשאיר את אשתו לבדה. מדוע לא תלך אליה ותשחק אותה, ואחר כך תהיה לך סיבה ללכת לבית-הכנסת?" האיש ביצע את

הסוכנת המתפעלת היא לינדה סלומון, שעלתה ארצה מאנגליה, ועובדת כסוכנת-שחקנים. "חזרתי עכשיו מארצות-הברית", אמרה והתפעלה מהחוף, כשהיא נשענת על אחד הכסאות.

השחקן המרקד הוא שוב שלמה וישינסקי. "כאשר אני עולה לרקוד, כולם מסתלקים. אני הכי טוב בריקודים האלה", אמר והפגין ריקוד סוער. למטה: אילנית רוקדת עם החבר שלה, אלי תמיר.

ב וזדתי בראש-השנה, ועשרת הימים הראשונים שלי היו ימים-נוראים. הסביר הבדרן דודו טופז לאורחים שבאו לחגוג עימו את יום-הולדתו ה-34. "השנה יצא יום-ההולדת שלי ב' יום-הכיפורים. רציתי קודם להת' עלל בחברים שלי, ולהזמין אותם למסיבה ביום-הכיפורים. מה שהיה חוסך לי כסף על אוכל, אך לבסוף החלטתי לעשות את המסיבה יום אחד אחרי זה", אמר.

הערב התחיל כאשר האורחים ישבו מסביב לשולחנות על חוף-הים. בעל המיסעדה הדליק מדורה כדי לצלות עליה דגים, ובחדר-ה' גדול הושמעו תקליטי דיסקו. כאשר כמה חוגגים פותחים בריקוד.

אחר כך כינס דודו את אורחיו ואמר להם: "בואו ואצחק אתכם ח'גם. אדם אחד בא לחברו ואמר לו שהשנה הוא לא הולך לבית-כנסת משום שלא חטא בכלל, ואין

חיבוק בשעה טובה מעניק דודו טופז ללאה זהבי, מפיק תוכנית הטלוויזיה בשעה טובה. דודו, שהינחה את התוכנית שחק אותה, התיידד עם לאה בטלוויזיה. היא סיפרה ל שהתוכנית יוצאת לחופשה של חודשיים, והיא נוסעת לטוני בארצות-הברית. "אני נשאר כאן ומחכה לך", אמר לה דודו טופ

תודה

עבור הטיול המטרף וקבלת הפנים ביוון

* מירי זכרוני * רפי זכרוני * אסף שילה (סטודיו לצילום ישראל סאן)

וכל המתמודדות על תואר מלכת המים 1980:

* ירדנה צרור	* קורין נגן	* עדי שריטר	* שלי ברלינסקי
* דורית ברזילי	* אתי סלע	* אורלי חן	* ריטה כהן
* זיוה ברקן	* סלביה בן-שושן	* עדיה מרון	* דגנית נחום

שלי סניף תל-אביב

מזמין את הציבור לאסיפה פומבית
נגד הכיבוש המשחית

בהשתתפות

ד"ר מאיר פעיל

פרופ' ישעיהו ליבוביץ

ביום א 5.10.80, שעה 7.30 בערב
 בבית סוקולוב, רח' קפלן 4 ת"א

הרצאות קבועות מתקיימות

כל יום א ב-8.30 בערב

במועדון שלי, רח' בוגרשוב 60,
 תל. 280807

רשימת ההרצאות תישלח לכל המעוניין.

GOOD TIME

תקליטים - קסטות - ספרים - קסטות וידיאו

נוי-טיים רח' מרישקן 42 תל-אביב טל 03-221768

העולם הזה

משתתף באבלה של
 נורית יהודאי
 על מותו של
דן חולון

קבלת מודעות
 לכל העיתונים
 במחירי המערכת

פידסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
 (פינת אנטוקולסקי)
 טלפון 227117, 772118

מועדון 5

לתרבות חדשה

רח' חס 5 תל-אביב
 טל' 297263

יום שלישי 30.9.80

ערב עם הזמרת
 עירית בולקא

בשירה ובקריאה של
 שירים אישיים משלה
 ומשל אחרים

המועדון פתוח בימי שלישי
 משעה 8.30 בערב. התוכניות
 מתחילות בשעה 9.00 בערב.

בעיות

ולבטים
 בחיי המין

מאת

ד"ר מרדכי זידמן
 הוצאת רשפים

בכל רחבי ארצות הברית וקנדה

דרושים מהנדסים מוסמכים

בתחומים:

בנין, הסקה, מיזוג-אוויר, חשמל ומעליות
 לעריכת חוות-דעת (אקספרטיזות)
 בארה"ב וקנדה, מפעם לפעם

נא לפנות בכתב בצרוף

RESUME וצילומי דיפלומות (DEGREES)

אל: אינג' א. פורת, רח' הראל 6,
 רמת-החייל, תל-אביב, 69276, ישראל
 סודיות מובטחת

גור - ושמור
 התום עך

מידע

העתון שלנו בארה"ב

אל תסתפק בשמועות - השאר מעודכן.
 הבטח קבלת "מידע" לביתך מדי חודש.
 שלח המחאה ע"ס \$10. (מנוי שנתי)
 בצירוף שמך וכתובתך אל:

MAIDA, P.O.Box 833, Havertown, Pa. 19083

עורך ומו"ל: רוני צפרייר, (215)649-5038

מידע - העתון לאלה שרוצים לדעת יותר

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

מומחים לחברת תיקנים (ג'וקים),
 תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים.
 בשמירה על בריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272

טל. 790114-5-6 רש' מס' 2 עסק 481/75
 ירושלים-664015, אילת-059-3012

בעלת הגלריה פגשה אסקימוסים והארכיטקט נעצר כחשוד בריגול

שני פרטים שלא ידעתי קודם לכן" אמר הארכיטקט. "קודם כל שאסור, משום מה, לצלם ברכבת, ושנית שהמישטרה מפתחת לך פילם חינם אין כסף."

ליטים ארוכי-גוף, שבני הזוג לא יכלו להסכים על חלוקתם.

כאשר ניסה עורך-דין להיכנס לתוך דבריו של השור פט בן-ארי, נזכר השופט בנעוריו. כשהיה עורך-דין צעיר והופיע בפני השופט המחוזי יוסף לב המנוח. "הוא היה שופט דגול, אבל היה לו חוק משלו. כל עורך-דין יכול היה לשסע אותו תוך כדי כתיבת פסק-הדין, ולפעמים היה אפילו משנה את החלטתו עקב התערבות זו. או החלטתי כי אם אלוהים יזכני, ואהיה פעם שופט בישראל, לא ארשה לי עולם לעורך-דין לשסע אותי תוך כדי כתיבת החלטתי."

לתערוכת העבודות של תפארתן הטלוויזיה רב בן-דוד, מי שעיבד את במת האירוויזיון, באה בעלת הגלריה יה עמליה ארבל היישר משדה-התעופה. "הורתי עכשיו מלפלגה, שם נפגשתי עם אסי קימוסיס אמיתיים" הסבירה לאורחיה.

חינוך במעלות, שבו מקיימים חיילי צה"ל סדרות חינוך. אחד האורחים סיפר לרפול: "לפני שהתחלנו לבנות כאן הבאנו את קצין-חינוך ראשי, תת אלוף אבי זורר, שהיה אז קצין הנדסה של פיקוד-הצפון, וסיפרנו לו על תוכניתנו לבנות במקום קריית חינוך. הוא נדלק לרעיון הורה לשגר מיד לעזרתנו הדפור צבאי של יחידת הנדסה באיוור." הגיב רפול: "אני הייתי אז אלוף פיקוד-הצפון ועכשיו אני מבין לאן נעלמו כל הטרקטורים שלי."

מפקד הנח"ל, אלוף-מישנה אמנון אשכול ביקר בבסיס-טירונים, הוא שוחח עם חניכי הקורס הקרוי "קדם טירונות" שאותו עוברים עור לים חדשים המתגייסים לנח"ל. אחד מהם התלונן על כך שהוא וחבריו אינם מקבלים את שירותי השק"ם. אשי כול הורה בו במקום לפתוח את השק"ם והוסיף באוזני מפקדיהם: "על הזמן שתתנו

ח"כ אבן סיפר השבוע כי בזמנו הציע סנטור אמריי קאי להפוך את השפה העברית לשפה רשמית בארצות-הברית, "כי זו שפת התנ"ך". ההצעה נדחתה אז על הסף, אך אבן חושש שהיא עלולה להפוך אקטואלית, לאור זרם היורדים לארצות-הברית, ההר לך ומתעצם.

בדיון בוועדת-הפנים של הכנסת, בנושא הכושים העבריים, העיר ח"כ יהודה חשאי: "מדוע אי אפשר לזגל אותם?"

על נסיעות הח"כים לחוץ-לארץ, העיר ח"כ יצחק יצחקי: "אני הח"כ היחיד מביין 120 נבחרים העם שלא נסע לחוץ-לארץ מאז שנבחר לכנסת ישראל, פשוט מפני שנבחרתי לפרלמנט הישראלי, שמושבו בירושלים — לא בלונדון ולא בפאריס ואפילו לא בניו-יורק."

בעת שח"כ שימרון פרס היה מאושפז בבית-החולים תל-השומר, אושפזו בו גם יו"ר

הסולנית של להקת הרנסנס היא האשה היחידה בחבורת הנבחרים. היא שרה בחמש אוקטבות. במסיבה טעמה מן השיפודים שהוגשו שם, ואמרה: "חזרנו עכשיו מסיור במיזרח-הרחוק, והאוכל שם לא ערב לחיכוי. שמעתי שבישראל יש מאכלים חריפים, אך העוף על השיפודים איננו חריף כלל. אין לי טענות, אני אוהבת לאכול."

אני הסלם

דיפלומט המכהן כמזכיר ראשון בשגרירות בריטניה בישראל, בא למסיבה לכבוד להקת רנסנס בתלבושת בסיגנון תקופת-הרנסנס. משמאלו אשתו פמלה, ובתו רוזמנדי. בהזמנות שחילקה חשגרי רות למסיבה היה כתוב לבוא בתלבושת זו, לכן לא ויתרת, וכל המישיפחה שלי באה לבושה באותו סיגנון. הם היו היחידים במקום אשר באו בתלבושת יוצאת-דופן זו.

גינביים קאולים

הקונסול לתרבות של שגרירות בריטניה בישראל אירח את חברי להקת הרוק הקלאסי בשם רנסנס, שבאו ארצה לסידרת הופעות. הוא ערך להם מסיבת-קוקטייל במלון שרתון בתל-אביב, ודאג שהתפריט יכלול מאכלים ישראליים. הוא החליט לבדוק בעצמו את טעם המרק, ואחרי שטעם אותו ציין: "זה בדיוק מה שרציתי עבור להקתה."

כריס הורמן

להם לערוך את הקניות אני אוסיף מתנה משלי — עשרים דקות."

השופט אריה אבן-ארי משמש כשופט לענייני אישות בבית-הדין המחוזי בתל-אביב. השבוע אמר לאחד מעורכי-הדין שהופיעו בפניו, כי הוא רואה את תפקידו כשירות לציבור. "כאשר שני אנשים מרגישים כי נישואיהם הגיעו לקיצם", אמר, "הרי זה כאילו קרתה להם תאונת-דרך. כיום, ותפקידי לעזור להם, אני משתדל לפתור את מכלול בעיותיהם, ולא רק תיק אחד, אשר יותיר אחריו תיקים נוספים, שבגללם תימשך התדיינות, המתח הנפשי וההוצאות הכספיות לעורכי-דין אם אני פותר תיק אחד, זה כאילו הגשתי עזרה-ראשונה בלבד". השופט הדגיש כי לא תמיד הוא מצליח בנושיו, וכי הגט הראשון שבו טיפל נכשל בגלל ששה תיק

כל רבין, בנו של ח"כ יצחק רבין, שנעקץ עליידי עקרב. אמר: "לאה רבין, טילפנה לי בית-החולים, הציגה עצמה וביקשה לשוחח עם הרופא ה מטפל בבנה, הדוקטור בולס" לב (בולק) גולדמן. המר-כונת התבלבלה לרגע וכימעט שקישרה את לאה רבין עם מקורבי פרס. ברגע האחרון התערב אחד מעובדי בית-החור לים, שידע כי בין לאה רבין לשימרון פרס לא שוררת ידידות, והעמיד את המרכזנית על טעותה.

שניים שחזרו בשבוע מסוירים בחוץ-לארץ, רותקו למיטה בגלל הצטננות קשה, חום גבוה ואיבוד הקול: שר התמ"ת גידעון פת, שחזר מסיר בארגנטינה, וח"כ משה שחקל, שחזר מסיר במיזרח-גרמניה.

בשבועון במחנה מסופר, כי הרמטכ"ל רבי-אלוף רפאל (רפול) "איתן סירר במיתקן

מליון נצח שזדה

גיות פרטיות. גם הנהג הפרטי הוא בן־אדם (אף שלא תמיד הוא נראה כך). והוא יהיה בן־אדם הרבה יותר נחמד ואדיב ביושבו במכונית ממוגת.

הלוח הלכו החבריא

יש מקומות יפים בארץ. מעטים מאיתנו מכירים את כולם. הטלוויזיה מאפשרת לנו לראות אותם, מבלי לקום מן הכורסה או המיטה.

כולי בעד התוכנית נקודת חן. כולי בעד עורכייה ומגיי־ שיה. הם עושים עבורה טובה מאוד.

אבל יש לי בקשה: אולי מותר להסתכל בנקודות־הגיו של ארצנו מ בלי שיתרוצצו בהן גברים ונשים הנבחרים לתפקיד זה. כנראה, על פי ריחוקם מהדמות הישראלית (האידיאלית)?

אין לי דבר נגד אורי דביר. באמת לא. אני משוכנע שהוא גבר לעניין. ואיש נחמד מאוד. אבל גם הוא יודע שבתפקיד הסייר אין הוא דומה לג'ון ויין או לגארי קופר זצ"ל.

אפשר להגות לנוף לשחק לבדו. בלי תוספת אנושית. ובצבעים. בבקשה.

איך נגמלתי

מסקארלט או'הארה

אני מודה שאני מתייחס באדישות־מה אל איומיהם של בעלי בתי־הקולנוע לסגור את אולמותיהם לצמיתות. ולמסור את המפתחות לד"ר יוסף בורג ו/או לצי"צ. כי זה מכבר נגמלתי מן ההליכה לקולנוע.

זה לא היה קל. אך אלכוהוליסט יכול להיגמל. מעשך־סיגריות יכול להיגמל. נאקומאן יכול להיגמל וגם קול־נועמאן.

לא הייתי מעולם מכור לקולנוע לגמרי. אך הייתי קרוב לזה. בנעורי לא היה כימעט סרט חשוב או פחות־חשוב שלא ראיתי. לא הושפעתי על־ידי סרטים כפי שהושפעתי על־ידי ספרים, אך אני יכול לזכור בלי קושי מאות סרטים שראיתי. לפרטי פרטים, ובזיכרוני נעוצות הרבה סצנות שעשו עלי רושם בליימחה. אני עוצם את עיני ורואה את רט באלטר וסקארלט או'הארה. את פימפרנל סמית וקפטן בליי, את גברת מיניבר והדיקטטור הגדול, את הפועל בוזנום מודרני ואת התולעים בסירת פוטיומקין. ובתור ילד קטן הייתי מקדים לבוא לקולנוע ונהנה מכל רגע של המתנה, מאושר בידעתי כי הנהגה, עוד מעט, ייפתח המסך ואני אראה אינדיאנים וקאוברים ועולמות קסומים. עד היום לא השתחררתי לגמרי מ־נטייה ילדותית זו.

אם כן, מדוע נגמלתי? נגמלתי מפני שהישיבה באולם של קולנוע ישראלי הפכה עיוני.

נשבר לי מחבורות הר־פירחהים, המשמיעות קרי־אות דביליות ברגעים דרמי־תיים, וגם מהשכן, המדליק לעצמו סיגריה, והנושף את עשנה אל תוך נחירי המת־מרדים, וגם מאותה תופעה ישראלית־יהודית: הבקבוק הריק שהתגלגל ממעלה ה־

יציע אל תחתיתו, מבלי לדלג אף על מדרגה אחת. וגם מהסדרנים המקימים המולה בלתי־פוסקת, בשעה שהם מושיבים אורחים ומקומותיהם בשעת ההצגה.

גרוע מזה: אני מתרגז. אני מתרגז כשאני רואה שקהל של 800 אורחים טובים ותרבותיים אינו מעז להתקומם נגד שלושה בירוונים מפריעים, היושבים בקירבו, בביתחון גמור שאיש לא יעז לגעת בהם. קומץ בירוונים, המשתלט על אולם שלם, מוכיר לי יותר מדי את השתלטות פלוגות־הסער על מדינות גדולות ותרבותיות.

כתבתי על כך לא פעם. הצפרתי בעלי בתי־הקולנוע לשים קץ למצב בלתי־נסבל זה. לפני שזה יהיה מאוחר מדי. הצעתי שיוחלפו הסדרנים המפריעים, שיועסקו שוט־רים בשכר כדי שיהיו נוכחים בכל הצגת־קולנוע, שיעבדו ונהלים עם המיטרה כדי לכא את הבריונות אחת ולתמיד, לא במיבצע חד־פעמי, אלא ליצמיתות.

אך האולמות היו מלאים, ולבעלי בתי־הקולנוע לא היה איכפת, או שלא היה איכפת להם די הצורך. כך התחלתי להיגמל. מדי פעם, כשהיה מנוי וגמור עימי ללכת לקולנוע כדי לראות סרט שמשך אותי, גיליתי לפתע שבצבצם אין לי חשק לקום מאחורי הטלוויזיה וללכת לגיונגל. העדפתי את הסרט המטופש שעל המרקע. עכשיו אני הולך לקולנוע פעם־פעמיים בשנה — וגם אז, לרוב, להצגות מיוחדות. שבהן אין חשש מפני הבריונות השיגרתיית.

להקטין את היטליה־עיוניים? הממ, בעצם, אולי. למה לא? ומה יש הערב בטלוויזיה?

מילים, בפי עסקן רדוד, אינה יכולה למצות את העושר הנהדר של עיר זו, על תקופותיה ותרבותיה ועמיה וממלכותיה ודתותיה. הלוואי ותימצל מדי, "גואליה" השיטחיים, המבקשים לחנוק אותה בחיבוקיהם.

מזוג לכל פועל

בנימין זאב הרצל היה, אמנם, חוזה־המדינה. אך הוא לא היה חוזה המדינה בארץ־ישראל דווקא. הוא העדיף את ארגנטינה.

מדוע? בין השאר ביגלל האקלים. האקלים של פלס־טינה, כך כתב באחד ממכתביו, פשוט אינו מתאים לאנשים אירופיים.

אבל הנה אנחנו נמצאים בארץ־ישראל, והנה זה. האקלים לא השתנה מאז כילה כאן הרצל כמה ימים, באירצון רב, והסתלק מן הארץ בחצות־לילה בחיפזון מזור. לא זה בלבד שכימעט מחצית מאורחי ישראל הם ממוצא אירופי, אלא שגם המחצית השניה קיבלה על עצמה סיגנון־חיים וקצב־עבודה שמקורם באירופה הקרירה.

כאשר עם בעל טכנולוגיה אירופית־צפון־אמריקאית רוצה להתקיים בארץ בעלת אקלים שמיי־תיכוני, יש לו הברירה בין שתי אפשרויות: להאט את הקצב ולהסתגל לאורח־חיים "מזרחי", או להתאים את האקלים באופן מלאכותי לקצב־החיים הדיצוי.

לכאורה, זה מובן מאליו. אך הנה, כימעט מאה שנים אחרי ראשית ההתיישבות הציונית, עדיין אין החברה הישראלית מתמודדת עם בעייה זו. במקומות רבים, שבהם ממתינים בני־אדם — החל בתחנת־האוטובוס וכלה במיתקן להיצאת־מכוניות — אין סככות להגנה מפני השמש. בכלל נפחא פרץ מרד של אסירים בגלל — בין השאר — סירובה של הנהלת הכלא להתקין סככה בחצר, שם ממתינים בני־המישפחה במשך שעות לביקור אצל יקיריהם הכלואים.

נדמה לי שהאקלים הוא נושא מוזנח ביותר בחקר התרבות ובניתוח אורחות־חיים של עמים. האם אין זה מובן מאליו שהקפדה האירופית על "תחום הפרט" נובעת ממצאות אקלימית, המכריחה את המישפחה להסתגר ברוב ימות השנה בדירה אטומה, ליד האח הבורע, מאחורי וילונות סגורים? או שהסיגנון התרבותי הערבי נובע מאקלים המגרש את האנשים מבתיהם החמים, והמביא אותם להתכנס בשווקים מקורים ובחצרות של בתי־קפה?

האדם הישראלי הוא עצבני, מתוח, תוקפני, יש לכך, מן הסתם, סיבות רבות — החל בהיסטוריה היהודית וכלה בהתנגשות של עולים מתרבויות רבות. אך האם אין זה מובן מאליו שאחת הסיבות לתופעה זו היא אקלימית? אדם הנאלץ לעבוד בקצב אירופי ביום שרב, בלי הפסקת־הצהריים הארוכה שהצלבנים האירופיים הקפידו עליה

הפיטפטים האינסופיים על "ירושלים בירתנו הנצחית" עלולים להשכיח את האמת ההיסטורית, שהיתה צריכה להיות ידועה לכל תלמיד בבית־ספר ישראלי. ירושלים היא עיר נהדרת, אך היא רחוקה מלהיות בירתנו "הנצי־חית", מאז אברהם אבינו ועד סוף הדורות.

בארכיון הארוכה שלו, היו לעם־ישראל (בגילגוליו השונים) ערי־בירה שונות. ואילו בהיסטוריה הסגנונית של ירושלים אין לעם־ישראל זכות־ראשונים, ובו־דאי לא זכות בילעדית.

העיר הכנענית ירו־שלם מופיעה בצלמית־הרס מצ־ריות כבר במאה ה־19 לפני־הספירה. שלם, אשר "ירד" (קרי: יסד) את העיר, היה אל כנעני מן המניין.

במאות ה־15 וה־14 לפני־הספירה היה מלך ירושלים, אחד עבדי־היהוה, בין־כות־ביהמיתכבים הזריזים ש־הטרידו את הפרעונים אמ־חומס ה־3 וה־4, ושמיכת־ביהם נשמרו בארכיון ש־התגלה בתל־עמארנה שב־מצרים. הוא התלונן על

דויד

הסתננותם של שיכטי ה"חבירי", שהיו (או לא היו) העברים הראשונים. על פי הדיעה המקובלת, זה היה לפני ימי יהושע. אברהם אבינו נפגש, אחרי ניצחונו על כדר־לעומר ושות', עם "מלכי־צדק מלך שלם", שבדודא היה חית.

על כל פנים, לפי התיאור בספר יהושע לא נכבשה ירושלים על־ידי בני־ישראל, למרות שלחמו בה, ואולי אף שרפו את פרבריה (כפי שטוען יוסף בן־מתתיהו). ואת היבוסי וישבי־ירושלים לא יכלו בני־יהודה להורישם, ויישב היבוסי את בני־יהודה בירושלים עד היום הזה. הדברים נכתבו כמה מאות שנים לאחר הכיבוש, בסוף ימי הבית הראשון — ומסתבר שאז עדיין ישבו היבוסיים בירושלים, ונבדלו מן הישראלים.

גם בספר שופטים נאמר, בהבדל קטן, "ואת היבוסי יושב ירושלים לא הורישו בני־בנימין, ויישב היבוסי את בני־בנימין בירושלים עד היום הזה".

האמת היא כי ירושלים נשאר עיר יבוסית (כנענית או חיתית), כמובלעת שחצצה בין נחלת יהודה ובנימין בדרום ונחלת השבטים בצפון, כסיפור של ספר שופטים על "איש לוי" שגר בירכתו הר־אפריים, שלקח לו פילגש מבת־יהודה. מוגדר המצב בעיר: "ויקם וילך ויבוא עד נוכח יבוס, היא ירושלים... היום רד מאוד, ויאמר הנער אל אדוניו לכהנא ונסורה אל עיר־היבוסי הזאת ונלין בה, ויאמר אליו אדוניו: לא נסור אל עיר נוכרי, אשר לא מבני־ישראל". לכן המשיך עד גיבעה, ויש קרה לפילגש מה שקרה, בידי בני־בילעל ישראלים.

דויד מלך במשך שבע שנים בחברון, עד שהחליט שהוא זקוק לבירה שאינה שייכת אף לשבט אחד. ירושלים התאימה לו דווקא מפני ש לא היתה עיר ישראלית. כמו העיר וושינגטון, הבייה הפדרלית של ארצות־הברית, שאינה שייכת אף לאחת מ־50 ה"סטטיס", לא היתה ירושלים שייכת לשום שבט. דויד ביקש לאחד את השבטים ולהקים ממלכה מאוחדת, ולכן היה זקוק לעיר "נייט־רלית", שלא תזוהה אותו עם שבט כלשהו.

יתכן שהיתה לו מחשבה נוספת, שגם היא היתה אופיינית למלכים בימים ההם. הוא כבש את ירושלים במיבצע־זבוק, כימעט ללא שפיכות־דמים, באמצעות הר־מישמר השכיר שלו. שהיה מורכב מנוכרים, אילו נכבשה העיר בידי כוח ישראלי מגויים, שהיה שייך לשבט זה או אחר, היה שבט זה תובע את הבעלות עליה. אך "עיר־דויד" נשארה נחלתו של דויד המלך בלבד. הוא השאיר בה את האוכלוסיה היבוסית, הלא־ישראלית, ואף מסר מישרות בכירות בחצרו ובממשלתו ליבוסיים, כדי לשחרר את עצמו מן התלות במישפחות ישראליות ובקנוניותיהן. מרד אבשלום הוכיח עד כמה שצדק. (כעבור אלפיים שנה ויותר עוד נהגו הולטנים התורכיים בקושטא למסור מישרות בכירות לנוצרים יוונים, ביגלל את הסיבות.)

בתקופה האחרונה של שילטונו קנה דויד בכסף טוב ("שיקלי זה) מישקל שש מאות") את הגורן של ארוונה היבוסי כדי להקים מיובה ולהעלת קרבן — סימן שהיבור־סימ חיו אז בעיר והחזיקו במיגרשיה הטובים.

"אביך אמורי ואמן חיתית", קבע הנביא יחזקאל על ירושלים במרייות.

יש לשער שרק ברבות הימים התמוגו היבוסיים עם הישראלים, גם אז לא היתה ירושלים "בירת הנצח" של ישראל. שומרון, בירת הממלכה הצפונית, היתה חשובה ממנה. רק אחרי שהושמדה ממלכת־ישראל, עברה הביל־עדיית לירושלים. אך מחוץ לתקופות־צרות, לא היתה ירושלים בירה מדינית של הארץ כולה.

את כל העובדות האלה אפשר למצוא בכל ספר טוב על ירושלים, אינו מגלה כאן דבר, מודר רק לצד יכולים הדמגוגים לשטון את מוחם של עצמם ושל זולתם, ולהציג "אמיתות היסטוריות" שלא היו ולא נבראו.

האם כל זה גורע כהוא־זה מייחודה של ירושלים? בוודאי שלא. ירושלים היא אחת ויחידה. היא יחידה ביוספיה, בהיסטוריה הרבגונית שלה, בשממעותיות הדתיות שנוספו לה במרוצת אלפי השנים. שום מליצה של כמה

אורי אבנרי

יחיד איש

כבואם הנה, כיצד זה לא־יהיה מתוח ועצבני? נהג התקוע בפקק־תנועה במכונית חמה, כשהשמש הקיצית מכה על גגה, איך יוכל לנהוג כעמיתו בנורווגיה?

אחרי הקדמה ארוכה זו: אחד משיגעונוני הוא הרעיון שיש למזג את האוויר לא רק בכל מקומות־העבודה ובתי־המגורים, אלא גם בכל כלי־הרכב. מאז יומי הראשון בכנסת נאמתי על כך פעמים לא־אספור (נוסף על שיגעון אחר: חיוב הנהגים בהגירת תגורות־בטיחות). הטרדתי בעניין זה את כל שריה־החבורה, משה כרמל, דרך עזר וייצמן וגד יעקובי, עד חיים לנדאו, תבעתי — כמינימום — להשחרר את מוגני־האוויר מכל מסווי, ולחייב את כל האוטובוסים והמוניות בהתקנתם.

והנה — נמסר כי חיים לנדאו החליט סוף־סוף לחייב את כל כלי־הרכב הציבוריים בהתקנת מוגני־אוויר תוך חצי שנה. בראוי. מכאן לצדע הבא: שיחזור המוגנים ממיסוי גם למכור

סקארלט

גן-עדרן של רב-החובל

ב אחד מפרטיו, גן-עדרן של רב-החובל, בל, משחק אלק גינס בתפקיד הקברניט של מעבורת המפליגה באופן קבוע בין גיברלטר הבריטית והחוף המארי רוקאי שממול.

לקברניט יש חיים כפולים. בגיברלטר הוא הבעל הבריטי הקור לוניאלי של אשה בריטית קולוניאלית, המתגורר בוילה נאה, בריטית וקולוניאלית. הכל מסודר, נקי, מרובע.

בצד המארוקאי, הקברניט הוא הבעל הבוהמי של רקדנית ספרדית לוחסת, וחי עימה חיים משוגעים. בכל יומיים יוצאת המעבורת מגיברלטר. על הקיר בתא-הקברניט תלוי תצלום של אשתו הבריטית ההגונה והמכור. ערת, בדיוק באמצע המיצר ניגש רכב החובל אל התצלום והופך אותו. בצידו השני יש תצלום של אשתו הספרדית הזורחת.

בדרך חזרה, בדיוק באמצע המיצר, הוא הופך את התצלום שוב. וכך הוא חי בשלוה ובאשר, עד אשר... לעזיבת הפרט יש, מן הסתם, תוכן סימולי עמוק. אחרת לא היה אלק גינס מקבל בו את התפקיד המרכזי.

ג ם לתפקיד שמשחק ידדי, אליעזר זורבין, מנהל חברת-הפירסום הגדולה דהן, יש תוכן סימולי עמוק. זורבין הוא הקברניט של מעי בורת, הנזשא את שם המדינה.

פעם בארבע שנים יוצאת המעבורת לדרכה. פעם בכיוון האחד, ופעם בכיוון ההפוך.

ב-1977 יצאה המעבורת של קפטן ז'ור-בין להציל את המדינה מידי המערך. בתא-הקברניט היה תלוי תצלום הזורח של עזר וייצמן (ובליט ברירה גם תמונתו של מנחם בגין).

ב-1981 נצא המעבורת של קפטן ז'ור-בין בכיוון ההפוך. עכשיו יש להציל את המדינה מידי הליכוד. על הקיר תלוי התצלום של שימרון פרס (ואולי, מי יודע, יתווסף אליו התצלום של וייצמן?). וכן הלאה. ב-1985 — להציל את המדינה מידי המערך. ב-1989 מידי הליכוד. ב-1977 היה צורך להציל את המדינה מידי המערך, מפני שהמערך היה אובדן עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת המערך לא תיפקדה. היתה פרשת אשר ידלן, וחוק מהכל — זה נמאס. היה צורך להחליף את השלטון. מי היה יכול לעשות זאת? רק כוח 1.

הליכוד! ואכן, המוני עם ישראל קיבלו את הוראת הקפטן, והליכוד עלה.

ב-1981 היה צורך להציל את המדינה מידי הליכוד, מפני שהליכוד הוא אובדן עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת הליכוד אינה מתפקדת. יש פרשת אהרון אבוחיצרא. וחוק מהכל — זה נמאס.

יש צורך להחליף את השלטון. מי יוכל לעשות זאת? רק כוח 1, המערך.

ואכן, המוני עם ישראל מוכנים לקבל את הוראת הקפטן, המערך יעלה. הסיפסה: „ביחד, להציל את המדינה“.

ג ם אני חולם על הפקת סרט. למה לא? המסרית כבר מוכן בראשי אלק גינס ישחק בו. שוב את התפקיד הראשי. בוילה שקטה בהרצליה-פיתוח מתכנן סיום תירסר אנשים. זהו הוועדה-הפועל ה-12 המופלאים מיוצגים את כל חלקיו של המעמד השלישי הסמוי במדינת-ישראל, מעמד שקראל מארכס המנוח לא חלם עליו.

אחד מהם מייצג את אילי ההון השחור. אחר מייצג את מנהלי החברות הממלכתיות הגדולות. שאר העשרה הם צניגי הצמרת של המפלגות הפוליטיות העיקריות; ה-פקידות הבכירה של הממשלה, הסוכנות,

המסד אינו מעוניין בשלום של ממש. כי מערכת-הביטחון הענקית ותקציב הביטחון העצום הם מכשירים היוניים לשיגשוגו. הזוקת השטחים הכבושים, המספקים כוח-עבודה זול וממושמע מאוד (ברוך השם, ישנו הממשל הצבאי!), גורמת להתעשרות של רבים מחבריו.

גם הכפייה הדתית דרושה. כי הצמרת הדתית היא חלק מן המימסד. בדיוק כמו צמרת העסקונה ה„ציונית“ הגדולה, העורשה חיים משוגעים על חשבון העם היהודי.

אין שום חבל של אינטרסים בין מנכ"ל החברה ההסתדרותית הענקית ובין שכנו בסביון, בצהלה או בכפר-שמריהו, אלוף הברותי הבטוח. ככל העניינים החשובים, דיעותיהם זהות לגמרי.

אמנם, לפני מצלמות הטלוויזיה הם מתקפים זה את זה בשצף-קצף, והמאב-

ההסתדרות והעיריות הגדולות; הקצונה הבכירה; היבואנים הגדולים; סוחרי הנשק; הבנקים; חברות-הביטוח; הבורסה; כלית-תיקשורת העיקריים; ועוד.

הסצנה הראשונה: „רבותי“ אומר היושב-ראש. „נדמה לי שהליכוד נגמר, לפי שעה. כדאי לשים אותו במקור לארבע שנים“.

האחרים משמיעים במקלה קולות של הסכמה.

היור, גבר גמרץ שניכר בו שהיה פעם גנרל, אומר כמה מילים באינטר-קום. נכנס אלק גינס.

„ובכן, מר זורבין“ אומר היור, „החלטנו. הפעם זה המערך. אתה יכול לסדר את זה?“

„אין בעיות“ אומר גינס-זורבין. „אבל אל תזרוק את החומר של הלי-“

להציל את המדינה

יחד, לשקם את הריסות הכלכלה.

קים בנייהם ממלאים את כל טוריהרכי לות. הנקראים בישראל „פרשנות מדינית“. אך בערב הם יושבים ביחד ליד בריכת-השתייה הפרטית של ידדי משור תף, לוגמים ויסקי קוטי ומחליפים דייעות על תנודות הבורסה. ובמינון בכניסת יושבים כולם בצוותא, שבת אחים גם יחד.

ה מערך יצר את המעמד הזה. הליכוד מטבח אותו. בכוא היום יעבור בחורה אל המערך.

המעבר הוא קל, ואינו כרוך בישום בעיות אידיאולוגיות.

אליעזר זורבין מציע את שרותיו המימסד. ומותר לו להגישם לכל המריבה במחיר. אך זורבין אינו אדם צניגי.

הוא לא ישרת מיפלגה שמצעה נוגד את מצפונו. אך אין לו כל בעייה במעבר ארבע-שנתי זה.

מדוע? מפני שזהו מעבר רק למראית-עין. למעשה זהו המשך.

משה דיין נבחר ברשימת-המערך וקפץ למחרת היום אל ממשלת-הליכוד.

גיסורלשעבר, עזר וייצמן, יכול עכשיו קפץ את אותה הקפיצה בכיוון ההפוך. אין בעיות. ולא מפני שאלה הם אנשים צניגים.

האמת הגשומה היא שההבדלים בין שני הגושים הקיימים הם המ-

צאה של יחסי-כוח. זוהי אשי ליה, המטופחת בשקדנות עניידי אמצעי-התיקשורת, אשר בעליהם ומנהליהם מהווים מיפלגה אף הם למעי מר זה.

מכל הבחינות הממשיות — השקפת העולם, הפיתרונות הפוליטיים, הגישה ה-חברתית, התוכניות הכלכליות — המערך והליכוד מהווים מיפלגה אחת. מין מערכוד.

א ם כן, ישאל אדם תמים, מדוע מקיימים ביכלל שני גושים? מדוע אין יוצרים גוש אחד גדול ומאוחד, כמו בי מצריים או ברומניה, למשל?

יש שואל כך אינו יורד לעומק היתכונם של המימסד הישראלי.

אילו היה קיים רק גוש אחד — אותו מערכוד — היתה קמה בי הכרזה אופוזיציה אמיתית, גדולה, יעילה, תוקפנית.

אופוזיציה זו היתה קולטת את כל-הי זעם והמרי של המוני המקופחים — החל בעובדי-הייצור המעולים, המנתחים והחל הנדסים, ששכרם מגיע בארץ למחצית השכר של עמיתיהם באירופה. למרות שי תוצרתם נמכרת באותו המחיר, וכלה בי שכבות-המצוקה, המתקיימות על גבול הרעב.

השיטה הישראלית מחוכמת יותר ללא-שיעור. כאשר שולט המערך, הליכוד הוא הקולט את כל הזעם והמרי. תודות לכך נבחר הליכוד, ואז קולט המערך את הזעם והמרי.

זהו מעגל סגור. הוא מונע את עזיבתה של אופוזיציה אמיתית מכל סוג שהוא. מדוע להצביע בעד מופלגת-אופוזיציה קטנה ושדוית, כשיש מיפלגת-אופוזיציה גדולה וחזקה, החולקת אי-טו-טו להציל את המדינה?

הסיסמה היא: אל תבזבו את קולך על מיפלגה קטנה! הצבע בעד הגוש — אם אין זה עוור, אפשר תמיד לתקן את החוק. חוק באדר-עופר סירס ב-1973 את התנועות הקטנות שניסו לגבש אופר יציה של ממש. אם לא די בכך, אפשר להעלות את אחוה-החסימה.

ק יימת, כמובן, הסכנה שבאחד היימים יתפוס הציבור מה מתרחש, ויפרוץ בזעם מתוך מעגל-הקסמים.

אך בעליה-המימסד מזלזלים בסכנה זו. הם בטוחים כי אברהם לינקולן טעה כאשר אמר כי „ניתן לרמות חלק מן הציבור במשך כל הזמן, ואת כל הציבור במשך חלק מן הזמן. אך אי-אפשר לרמות את כל הציבור במשך כל הזמן“.

לינקולן איש צדיק תמים היה בדורותיו. הוא לא הכיר את המימיסר הישראלי.

בעזרת תעמולה טובה, כך סבור המימיסר, ניתן למשוך את העם באף עד בלי סוף. מצניגים לו בטלוויזיה, ברדיו ובעיי תונות מחזות-אימים של מאבקי-איננים בין גדוליה-האומה, רבין מכה את פרס, וייצמן מרביץ לבגין, פרס הולם בבגין, והעם ישב ונהנה, כמו בתחרות-איגרוף.

הוא מפצח גרעינים, מפלרט קלדה או שתיים, לוגם בירה ומתי בדר, יא, איזה ספורט!

אין הוא יודע ששני המתגוששים פועים לים על פי תוכנית מדויקת, שכל מהלך מה נוראית תוכננה מראש על-ידי המימסד של השניים, וששניהם אינם אלא שכירים של האמרגן, הגורף את ההון.

בהתגוששות מפוברקת זו של הליכוד והמערך, האמרגן הוא המימסד — שיכי בה קטנה מאוד ודקה מאוד, המפקיעה לטובת עצמה את רוב פירות המדינה.

לפי השאד היא נותנת להם וקורקס. ובקורקס נערכת ההתנתישות של שני הגושים הגדולים, תחת הסיפסה: „יחד, להציל את המדינה“.

מאת אודי אבנרי

תשקיף

אבו-חצירא

רוצה לדעת

יתכן מאוד כי אהרון אבו-חצירא יסרב להעיד במישרת, כדי להכריח את היועץ המישפטי לבקש את הסרת חסינותו. בכך ישיג יתרון גדול: כדי להשיג את הסרת החסינות, יואץ היועץ המישפטי לחשוף בוועדת-הכנסת את כל הומר הראיות שנאסף על הש. כך יוכל אבו-חצירא לעיין בראיות האלה לפני שיצטרף להעיד, ויוכל להכין את עדותו כראוי.

יחסים עם פורטוגל

היחסים בין ישראל ופורטוגל עומדים להתהדק בעתיד הקרוב. הדבר נעשה בעקבות התערבות אמריקאית אינטנסיבית ביותר, וזחץ שהפעילו דרגים אמריקאים בכירים ביותר על ממשלת ליסבון.

ועדה קרואה

לתל-אביב

במישרד-הפנים הושלמה הכנתו של תיק, ובו תיכנן מפורט לפיזור עיריית תל-אביב, בראשותו של שלמה ("צ'יצ'") להט, ולמינוי ועדה קרואה לתל-אביב. ההוראה להכנת המיבצע באה ממנכ"ל מישרד הפנים, היים קוברסקי, אחרי התיעצות עם שר הפנים, הד"ר יוסף בורג. לדעת קוברסקי יפוז הוועד מצבו שבו יארץ צ'יצ' התכנתות קולקטיביות שנו ושל הנהלת מועצת עיריית תל-אביב, כדי לחזק על מישרד האוצר והפנים את התפקיד תוכנית זו מייד עם הגשת ההתפטרות של צ'יצ'.

צ'יצ' נכוע

להורים

ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'יצ'") להט, נכנע להורי הילדים המתגוררים בשכונת רמת-אביב ג', והסכים לכך שהילדים ילמדו בבית-הספר בשכונה, ולא בבית-הספר ארזים ברמת-אביב. הורי ילדי כיתה א' בשכונה הצעירה סירבו לשלוח את ילדיהם לבית-הספר "ארזים". לדבריהם הדרך לבית-הספר הוצה נכיש ראשו המסכן את חי ילדיהם. צ'יצ', שנפגע מכך שהורי הילדים פנו לאמצעי התקשורת, הודיע להם "רק על גופתי המתה ילמדו הילדים שלכם בבית-הספר ברמת אביב ג'".

אביב ג', נחמה בריכוכבא, אשתו של תת-אלוף משה ("בריל") בריכוכבא, ותוך איומים בפנייה לבג"צ, בהתערבות הנמרצת של מנהלת בית-הספר ברמת הוננע בשבוע שעבר צ'יצ'.

חקירה נגד

פקיד בכיר

מבקר-המדינה עומד להעביר למישרת מימצאים נגד פקיד בכיר ביותר, שהיה לאחרונה בתדשות. עליפו החשד שיכן אותו פקיד בכיר את אביו החולה, שנפטר בינתיים, במלון-פאר, הציב לרשותו אחות צמודה, וקיבל ממישרד-הרווחה סכום של 36 אלף לירות כדמי המזון והשמירה הרפואית הצמודה.

שערוריית

מילגות המוסיאון

עובדי מוסיאון ישראל בירושלים מאיימים להשבית את המסד, בעקבות שערורייה של חלוקת מילגות לעובדי-המוסיאון. המילגה הגדולה ביותר המוענקת לעובדי המוסיאון, בסך 32 אלף דולר (שהם כשני מיליון לירות) מיועדת רק לאוצרי-המוסיאון. את המילגה היה צריך לקבל אחד האוצרים הצעירים. דויד ("דודיק") גל, אולם כדי שלא לתת לו את המילגה, נטלה ממנו הנהלת המוסיאון את התואר אוצר, ומינתה אותו כראש-אגף. על פי ההלטה של מ"מ יושב-ראש מועצת המנהלים של מוסיאון ישראל, מיכאל ("מייק") ארנון, הוענקה המילגה לשה אוצרות קישיות, שכבר אינן עובדות במוסיאון, וצ'יר מפורסם החי בחו"ל, שהודיע על נכונותו לחזור ולהשתקע בישראל למשך שנה, אם יקבל את המילגה.

אבו-חצירא:

האם מותר לממן?

החלטתו של המיליונר בעל-הקאזינו משווייץ, ניסים גאון, לממן את הגנתו המישפטית של השר אהרון אבו-חצירא, מעוררת שאלות מישפטיות. אחת השאלות: האם מותר לשר לקבל מתנה כזאת, מכדי שהדבר יהווה עבירת שוחד?

אליהו מחפש מיהיג

ח"כ שלמה אליהו, ראש סיעת "אחווה", הסיעה בת שלושת חברי-הכנסת שהתפלגה מהסיעה הדמוקרטית, עומד להודיע אחרי חג שמייני-עצרת על המשך דרכה הפוליטית של סיעתו. אליהו סירב לגישושים של הליכוד, בדבר הצטרפותו לקואליציה וקבלת תיק בממשלה. לעומת זאת הוא מנהל מגעים הדוקים ביותר עם שני פלגי המערך. אם יחליט אליהו לרוץ לבחירות עם שני חברי-הכנסת האחרים ברשימתו, שפיט אסעד ועקיבא נוף, הוא לא יעמוד בראש הרשימה, אלא יחפש אישיות ציבורית שתעמיד עצמה בראשה. אליהו יעמוד עצמו במקום השני, כששפיט אסעד במקום השני ועקיבא נוף במקום הרביעי.

ועדת הכנסת

תדון ברובין

על פי בקשתו של יושב-ראש הכנסת, יצחק ברמן, תדון ועדת-הכנסת כנראה בהתנהגות "הוועד הציבורי למען חקירה הוגנת", שבראשו עומד ח"כ המפד"ל בניציון ("בנצ'י") רובין. "הוועד הציבורי" הוקם כדי להגן על השר אהרון אבו-חצירא, ובכוח יקבש מוועדת-הכנסת, שכבר אשה עומד ח"כ משה מירון, לחקור אם לא חרג רובין מבגלי האתיקה של חברי-הכנסת כפעילויותיו השונות במיסגרת זו.

שפיר איים

להתפטר

מפכ"ל המישרת, רב-ניצב הרצל שפיר, איים בשבוע שעבר להתפטר מתפקידו. אחרי קבלת תוכנית

תירוש על-ידי הממשלה, הודיע שרי-האוצר, ייגאל הרביץ, שהוא שמח מאוד שהממשלה קיבלה את התוכנית, אך שאין הוא מתכוון להקציב לה את הסכום שביקשה המישרת. שפיר הודיע לשרי-הפנים, הד"ר יוסף בורג (שהעביר את ההודעה לראש-הממשלה מנחם בגין), שאם המישרת לא תקבל את מלוא התקציב להפעלת תוכנית "תירוש", הוא יתפטר. עדיין לא הוחלט אם להיענות ללחצים של שפיר.

קציני מישטרה

יבדקו בפול-גרף

כמה קצינים ובכשים מהיחידה המרכזית במישרת מחזו תל-אביב ייבדקו בקרוב בנגזאי-שקר (פוליוגרף). מטרת הבדיקה: לגלות מי מהם הדי-לף לעיתונאים ידיעות על התפתחות יות בחקירה של פרשת פיצוצי-המכוניות. ההוראה לבצע את הבדיקה ניתנה באישורו של מפקד המחוז, ניצב משה טימקין. בינתיים הוחתמו כל אנשי היחידה-המרכזית על הצהרות, שבהן התחייבו לשמור על סודיות.

מוהל בית"ר

יחפטר

מנהל קבוצת הכדורגל של בית"ר ירושלים, עורך-הדין יוסף ("יוסי") ז'רז'בסקי, עומד להתפטר מתפקידו. לדברי ז'רז'בסקי, אין הנהלת הקבוצה זאגודת האוהדים שלה מניחות לו לנהל את הקבוצה בצורה הנראית לו, כדי שיוכל להעלותה חזרה לליגה הלאומית.

צמרת הגיש תזכיר

ראש מחלקת-החקירות לשעבר במישרת מרחב חיפה, ניצב-מישנה אברהם צמרת, הגיש למפכ"ל המישרת, רב-ניצב הרצל שפיר, תזכיר נגד מפקד המרחב, תת-ניצב אברהם תורג'מן. לדברי צמרת, יש בתזכיר שני מימצאים וחשדות, הנתמכים על-ידי הקלטות, המטיחים דופי בתורג'מן. לפני שבועות אחדים הדיח שפיר את צמרת מתפקידו. בעיקבות הסיכסוך בין צמרת לבין תורג'מן.

מכוניתו של דיניץ:

תיקון והתנצלות

בידיעה שהופיעה במדור "אתה והלירה" של יגאל לביב (הנולד 2242) נאמר כי האוניברסיטה העברית כאילו שילמה יותר מ-700 אלף ל"י עבור מסייבי-כוא למכוניתו של מר שימחה דיניץ, ושמבקר האוניברסיטה החל בבדיקת הנושא. כן נאמר שהאוניברסיטה משלמת למר דיניץ משכורת בסך 120 אלף ל"י נטו לחודש. בירור נוסף העלה שהידיעות הנ"ל אינן נכונות. האוניברסיטה לא שילמה כל סכום שהוא עבור מכוניתו של מר דיניץ, שייבא מכונית מדגם שבט, ושלם את המיסים עליה. בסך 200 אלף ל"י בעצמו. לא נפתחה כל חקירה מטעם האוניברסיטה. למיילא לא הופסקה. משכורתו של מר דיניץ שווה ומשכורתו של פרופסור באוניברסיטה. המערכת מצטערת על הפירסום, ומתנצלת עליו לפני מר דיניץ והאוניברסיטה העברית.

הקוב הוא קולו של דויד לוי, אך הידיים הן ידי יוגאל הורביץ

באגדה התנכית הידועה, יעקב התחפש לעשיו כדי לרמות את אביו הוקן, יצחק, לפי עצת אמו, ריבקה. יצחק העיוור אמנם הבחין שהקול הוא קולו של יעקב, אך השתכנע כי הידיים הן ידי עשיו.

ממשלת ישראל מציגה אגדה זו בצורה הפוכה. בבואה לבקש את ברכת הציבור המקופה, היא מדברת אמנם בקולו של דויד לוי, אך ידיה הן ידיו של יוגאל הורביץ - ובאגדה זו עשיו מנצח תמיד.

מדי פעם מכריז הקול הממשלתי על צעדים מרחיקים-לכת, שנועדו להטיל על המתעשרים, אילי הון השחור וספסריהבורסה חלק מן העול לקיום השרותים הסוציאליים במדינה. הדבר תואם את ה"מסר היהודי" ("כל ישראל ערבים זה לזה") והעולמי, האומר שעל החזק לעזור לחלש, ועל העשירים לקיים את הוקנים, החולים והיתו-

מיו. כך הודיעה, בשעתו, כי היא מתכוונת לפתוח את תחנות הפורן טיחה, כדי לשים את ידה על הון השחור, שנגנב מן הציבור. לשם אותה מטרה החליטה לחייב כל אזרח בישראל להגיש לשילטונות המס הצהרת-הון. לאחר מכן דיבר על מס שיוטל על הרכוש.

כל אלה היו קולות יפים. אך הידיים של משרד-האוצר לא הגיבו שמועט מן ההכרות האלה. כי במישרד-האוצר יש שפע של מומחים המוכנים להוכיח כי צעד כלכלי המפריע לעשירים הוא לרעת המדינה והכלכלה (ראה הנוון).

ברכה לבטלה. השבוע נערך המחזה העתיק מחדש. הקול היה קולו של דויד לוי, הוא תבע להטיל מס חד-פעמי על בעלי ההכנסות הגבוהות, למימון השרותים הסוציאליים.

מנחם בגין שיחק יפה את תפקידו של יצחק אבינו. הוא נתן את ברכתו להצעת לוי-יעקוב. כל חב"רי הממשלה מיהרו להסכים עימו. אולם הידיים נשארו ידיו של עשיו. יוגאל הורביץ ופקידיו אינם חולמים לבצע את החלטתה, וכבר למחרת היום הודיעו עיתוני העל מימסד כי "השרים לא הבינו על מה הם מצביעים".

יחסים מרחביים

מילחמה על התיקל

כששניים רבים, השלישי צוחק. אין זה נכון הפעם התגובה הראשונה היתה שימחה.

שתי מדינות, מן השונאות ביותר בישראל, פתחו במילחמה ביניהן. איראן של רוחאללה חומייני ועיראק של סדאם חוסיין הן שתיהן מועמדות על התואר "המדינה האנטי-ישראלית ביותר בעולם". שתיהן קוראות בגלוי לחיסול יש-ראל - זו בשם האיסלאם הלוהם, זו בשם הלאומיות הערבית.

כאשר שתי מדינות כאלה תופסות זו בגרונה של זו, מוכרח היה האזרח הישראלי לחוש שאם כבר צריכה להיות מילחמה - אלה הם שני צדדים אידיאליים. מילחמה חריגה. גם במקרה מות אחרים בעולם לא עוררה מילחמה זו סימפטיה לאחד משני הצדדים.

מהבחינה הזאת, זוהי מילחמה יוצאת-דופן במחצית השנייה של המאה ה-20. המילחמה השיגרתית בימינו היא של באי-יכול - מדינת-חסות של ארצות-הברית בצד ה"אחד, מדינת-חסות של ברית-המו"צ בצד השני. כזו היתה מלחמת ויאטנאם. כזאת היתה מלחמת הודו-פקיסטאן. כזאת היתה מלחמת אתיופיה-סומאליה, שבה החליפו מעצמות-העל את בני-החסות שלהם בשעת הסיכוסוף.

אין המצב כך במאבק האיראני-עיראקי. איראן היא בת-ברית טובה עית של ארצות-הברית, אך היא מקדשת עליה מילחמה ביגלל תמיכת ושיגטון בשאה המורדה ופרשת בני-הערובה. התוצאה: אין חלפים לנשק האמריקאי, שנקנה עלי-ידי השאה המנוח בחוץ-עתק מידי אמריקה, ואילו עיראק התרחקה בשנים האחרונות מברית-המועצות והתקרבה למערב.

התוצאה: שתי מעצמות-העל הת"י ייחסו למילחמה בזהירות, מבלי להיות מעורבות בה. גם מדינות אזוריות כמו ישראל ומצרים לא יכלו להזדהות עם שום צד.

מה גרם למילחמה? היא אישרה מחדש את אומה בעולם אינה יכולה להתעלם ממנו: חולשה צבאית מומינה תר-קפנות.

זהו לקח מעציב, אך יציב. עיראק תקפה את איראן מפני שהיה נדמה לה שהיא חלשה. הצבא האיראני המפואר - לפחות על גבי הנייר - שהקים השאה התפורר במה-פכה. הנשק החליד מחוסר טכני-אים וחלפים. הגנרלים הוצאו ל-הורג, ברחו או גורשו. הענק ה-איראני נראה כמשותק.

יתר על כן, איראן מלאה מתחים פנימיים. הכורדים מצפון, הבלור ציים ממזרח, הערבים ממערב, מיר-אסים כולם בעול הממשלה המר-כות בטהראן, שבה שולטת כת של כוהנידת מטורפים.

סדאם חוסיין סבר כי התפוח הוא רקוב, ודי בניענוע חזק כדי שיפול מן העץ.

מבחינה עיראקית, היו לו סיבות רבות לכך. ניצחון צבאי על מדינה לא-ערבית יכול להפכו למנהיג רבי-היוקרה של העולם הערבי, אחי-רגי שקאהיר השנואה גורשה מן-

המחנה. השתלטות על ערביסטאן (היא חוויסטאן, כפי האיראנים) ה"עשירה בנפט, יכולה להפוך את עיראק למדינת-הנפט החשובה ב"יותר בעולם, אחרי סעודיה, ו"כימעט שווה לה.

חוץ מזה יש לו טינה. לפני שנים מעטות נאלץ להתום על חוזה מביש, שבו מסר לשאה האיראני חלק משאט-אל-ערב, שפך הנהרות פרת וחידקל, דמוי-הים, שעליו גאות עיראק. תמורת זאת ביצע השאה את הבגידה הצינית ביותר בעשור האחרון - בגידתו במרד הכורדי בעיראק. חוסיין ראה את עצמו חופשי לתקן את המעוות, לי-השתלט על שאט-אל-ערב, ועל ה"מחוזות הסמוכים. הוא גם ביקש להשתק בהזדמנות זו את הכורדים ואת השיעים בארצו. השיעים מה"ויום את הרוב בעיראק, למרות ש"השילטון הוא מוסלמי-סוני".

נוסח ישראל. הימים הראשון נים של המילחמה איכזבו את חו"סיין. היה קל לפרסם הודעות-ניצ"חון מצלצלות, אך קשה לספק להן תוכן של אמת.

פולשים רבים בהיסטוריה סברו שדי בהתקפה על מדינה בעלת שילטון רופף, כדי שהשילטון יפול. התוצאה היא כימעט תמיד הפוכה: מול פני הפולש הזר מתאחדת ה"אומה המתקפת, וגם מתנגדי ה"מישור מתלכדים סביבו.

ישראל תקפה את מצרים ב"1958 מתוך תקווה להפיל את גמאל עבד-אל-נאצר. תחת זאת הפכה אותו במשך כמה שנים לניבור ה"עולם הערבי. הו ציימין לא כרע תחת המלומות ההפצצות האדירות של ארצות-הברית, אלא הפך גיי-בור לאומי. יתכן מאוד כי המיש"טר הכושל של האיית-אללה חו"מיני יתאישיש דווקא ביגלל ה"מילחמה.

נראה כי גם החשבון הצבאי של חוסיין היה מוטעה. צבא-הייבשה שלו התקדם בקושי, ולא היה מסו"גל להשיג את הניצחונות המהי"רים והמוחצים שהוא הכריז עלי"הם. מילחמת-הבזק נוסח-ישראל לא יצאה לפועל.

גירוע זה לחוסיין: גם התקפת-הפתע של שדות-התעופה של אי-ראן נוסח ה"5 ביוני 1967, נכשלה. חילה-האוויר האיראני לא הושמד. להפתעת הכל זינקו המטו"סים האיראניים והנחיתו מכות המורות ביותר על עיראק. הם לא ביזבו את מירצם בתקיפת הצבא הפולש, אלא פתחו במסע שיטתי להשמדת תעשיית-הנפט העירא"קית. עיראקים הגיבו באותה שי"טה.

כך התנוונה המילחמה והפכה החלפת מהלומות אוויריות להשמדת התשתית הכלכלית של שתי ה"מדינות - השתוללות חסרת-רסן של תאוות-הרס לשמה. הרת-אסון לשני הצדדים, בלא תכלית. שימחה וחרדה. העולם הי"ח להכביל מטוריה, שבה הרוב הוא סוני, אך השילטון הוא בידי כת שיעית.

שובות-רעב ריקו ומירי ציפרוט, כל הבנות הדתיות והמשתמשות - תגייסנה לצה"ל כמוני!"

בכיר צינה דיזנגוף בת-לאביב שתי הצעירות שישבו לידו, ולצד שלטי-מחאה נוספים, משכו או תשומת-הלב של העוברים והשבים. היו כאלה שעצרו לרגע וחתמו על העצומה שבידיהן. אחרים הבי עו את הודותם.

ריקי ציפרוט ועופרה לוי בנוו ה"18 עומדות לפני גיוסן הצבאי שלא כבנות תנועת שירות שוון האחרות. הן החליטו שלא לסרו לגיוס. אך בלי מחאה אי אפשר לכן ערכו בשבוע שעבר שביתת רעב חלקית למשך כמה ימים.

אילו היינו קבוצה של עשו בנות, היה כדאי לסרב להגייס, אמרה ריקי ציפרוט. "פעולה בסדו גדול כזה יכולה לעורר הד צי בורי נרחב כנגד ההפלייה בגיו בנות לצה"ל. אבל כאשר מדוב בשתיים בלבד, אין לכך טעם. לנ החלטנו על שיבת-הרעב הפגנתית לפני הגיוס, כדי שידעו שאנחנו לא שולמות עם המצב".

עניין של קואליציה. במיכ"ש שנינו אל ראש-הממשלה ושני הביטחון, מנחם בגין, כתבו ו שתיים, בין השאר: "משחר נע רינו התחנכנו - בבית, בבית-הספ ובתנועת-הנוער - באמונה כי ו מדינת-ישראל שווים כל האזרחי בפני החוק ובפני הכלל. אול במשך השנים נוכחנו לדעת, ערכים והינוך חיים בנפרד מפ ליטיקה ומשילטון. בדנו להכ מצמיאות קשה ועגומה, בה חי ציבור מייחס בעל זכויות-יתר, ציב שאינו מחייב למלא את החובות ו מינמליות, הנדרשות מכל יתר אורחים - חובה של שירות העם לשביתתן של השתיים נגד א גיוסן לצה"ל של בנות המצה רות שהן דתיות, הצטרפה גם אה תה של ריקי ציפרוט, מירי ו ה"21, העומדת לפני שירות-מימי אים. היא החליטה לסרב לשר ,אין לכן שום סיכוי לשנות משהו פלט לעבר הבנות עובר אור ,אני מסכים איתכן, אבל כאן ש דבר לא יעזור. זה עניין של א אליציה".

מערבי ויפאן עקבו אחרי המאבק בחרדה גוברת. הוא איים על הנפט החיוני לקיומם - הן בארצות-המוצא, איראן ועיראק, הן בדרך משם אל השוק. מיצר הורמוז הצר, שבו עובר רוב הנפט ליפאן ול"מערב, הפך נושא לסיטו-לילה. גם בישראל גברה החרדה על השימחה-לאי. היה ברור כי שום טובה אינה יכולה לצמוח לישראל מן המילחמה.

אם ייפגע הנפט ויעלה מחי"ר תסבול ישראל כמו כל שאר הצרכניות.

אם תנצח עיראק, או אף תצא מן המילחמה ביוקרה מוג"רת, יהיה הדבר סכנה ישירה על ישראל. אם תהפוך עיראק הקיצוני גינת מנהיגת העולם הערבי, ייעלמו סיכויי השלום.

אם תנצח איראן של חומייני, לא תהיה בכך ברכה רבה. אך ה"דבר עדיף, מבחינה ישראלית, על ניצחון עיראק.

הידוק היחסים הצבאיים בין עיראק וירדן צריך להדאג, מפני שהדבר יאפשר בעתיד תזווה מהי"רה של כוחות עיראקיים אל ה"ירדן, אחרי שעיראק תחלים מן המילחמה. המורכבות של התמונה בולטת ביחס לסוריה. דמשק היא אויבת"בנפש של בגדאד. ניצחון עיראקי מאיים על סוריה. לכן תומכת סו"ריה מתחת לפני השטח, באיראן, אך אם תנצח עיראק ויעלה בידה להשתלט על סוריה, יהווה הדבר סכנה גדולה הרבה יותר.

צה"ל

רעב למען שיווין

בנות שרות שווה, העומדות לפני גיוסן לצה"ל, ערכו שביתת רעב בכיכר דיזנגוף "שביתת-רעב למען שירות שווה!" זה היה נוסח השלט שהוצב

פגישה בסופיה

ביטון, שאינו חבר רק"ח; ליאון זהבי, איש רק"ח ואחיו של מנהיגים ויקטור שם טוב, שהוא ממוצא בולגרי; ועורכת-הדין פליציה לאנגר, שהיא כיום הנכס התעמולתי העיקרי של רק"ח בעולם, בגלל פירסומיה על עינוי האסירים הערביים בישראל ובשטחים המוחזקים.

הארבעה "נתקנו" כביכול בעראפאת כאחד מאירועי הכנס, ערכו עימו היכרות הדדית, החליפו עימו מילים (עראפאת ללאנגר: "אחותי את!")

דובר רק"ח בארץ, עוזי בורשטיין, המקובל על כליהתיקשורת, מיהר להעניק לפגישה פירסומת מירבית. קול ישראל טיפל בדיעה כבאירוע תיקשורתי ממדרגה ראשונה, פירסם אותה בראש מהדורות-החדשות. משם התגלגלה לעיתונות ולטלוויזיה, כשהיא זוכה בתאוצה גוברת. כל עסקן ראוי-לשמו הוסיף גופך משלו, עד שניטרו בחלל הארץ הכרזות רבות על שינויי-חוקים, מישפטים, הסרת-חסינות ועוד.

השארות העיקריות כימעם ונעלמו בגיבוב זה של פיספוסים. יש להעלותן וזה השיב עליהן.

ח ברי כנסת נפגשו עם המרצה עראפאת! בישרה כותרת-הגורות הניידת בכיכר דיזנגוף בתל-אביב לאלפי עוברי-אורח.

"נציגי רק"ח נפגשו עם ראשי-מחבלים!" הודיע הרדיו.

רוב התגובות היו ברוח זו. יאסר עראפאת הוא, בעיני רוב הישראלים, מרצה טרוריסט ומנהיג כנופיה של מחבלים. שכל מטרתו היא להשמיד את מדינת-ישראל ויושביה. פגישה עימו אינה אלא בגידה.

אנשים ברמה של יורם אירדור, גאולה כהן ואליעזר שוסטק שותפים לגישה זו, ותגובתם הראשונה היתה התביעה להעמיד את חברי הכנסת לדין.

אנשים מתחכמים יותר יודעים כי התמונה מורכבת יותר. יאסר עראפאת הוא יו"ר אש"ף, אירגון מדיני המקובל בעולם כולו כנציג העיקרי של העם הפלסטיני. העם הזה נמצא במצב של מלחמה עם מדינת-ישראל. עראפאת משול, על כן, למנהיג של מדינה אויבת, במהלכה של מלחמה. פגישה עימו עשויה לתרום לסיום המלחמה.

1. האם זה היה מתוכנן?

ר ק אדם חסר כל נסיון יכול להעלות על דעתו כי מיפגש כזה יכול להיערך בלא תכנון מוקדם מדוקדק.

מי שהשתתף אי-פעם בכנס בינלאומי שבו נכחו ישראלים ופלסטינים, יודע כי שליחי אש"ף באים לכנס כזה כשהם מצוידים בהוראות מפורטות ביותר לגבי יחסם לישראלים. הוראות כאלה יכולות להיות: להיפגש בחשאי, אך לא בפומבי; להגיד שלום במיסדרונות אך לא להיכנס לשיחה; להתעלם כליל מן הישראלים מחוץ לאולם הדיונים; להתייחס אליהם בידידות גם באולסי-הדיונים וגם מחוצה לו, לשוחח בפומבי, להזמין לשולחן-האוכל, וכו'.

גם בסופיה הבולגרית, יאסר עראפאת הוא אישיות שמורה מאוד. הוא לא נפגש באיש "במיקרה". אכן, הוא נוקט באמצעים רבים כדי להימנע מהיתקלויות מיקריות מביכות עם מי שאין הוא רוצה להיתקל בהם. מובן שמארחיו מסייעים לו בכך.

אין ספק שמיפגש זה תוכנן מראש, לפני הכנס, וכי השפיע גם על בחירת נציגיה של רק"ח.

2. מדוע בצורה זו?

מ יפגש מסוג זה, "מיקרי" כביכול, הוא הפחות מחייב. בין הצורות השונות של מיפגשים פומביים, זוהי הדרגה הנמוכה והזהירה ביותר.

הדבר מאורגן כך, כדי שכל צד יוכל למעון לאחר מכן כי נפגשו "במיקרה", וכי מטעמים של אדיבות לא היה מנוס מהחלפת מילים.

מובן שיש הבדל גדול בין פגישה כזאת ובין פגישה רשמית ויוזמה במקום כלשהו. כאשר צד אחד בא לבקר אצל הצד השני, או כאשר שניהם נועדים יחד במקום ניטרלי מוסכם.

מדוע היה צורך בזהירות זו? הדבר לא היה דרוש לצד הישראלי, כי רק"ח מתעלמת במילא מדעת-הקהל היהודית בישראל. (ח"כ צירלי ביטון ברדיו מסופיה: "אני מצפצף על כולם!")

אך הדבר היה דרוש בהחלט לעראפאת. כאשר תכנן את הפגישה לקח מראש בחשבון כי יותקף על כך עליידי אנשי-הסירוב באש"ף, וגם באירגונו שלו, פת"ח. הוא השאיר לעצמו מראש את האפשרות לטעון באוזני החוגים הקיצוניים שהיתה זאת "פגישה מיקרית", שהשמיע רק דיבריי-אדיבות, שאין הדברים מהווים תקדים פור-ליטי, וכו'.

הסכרים ו/או הכחשות מסוג זה כאים אחרי כל תזווה קדימה של הנהגת אש"ף, והם מהווים חלק בדת-ינפרד מן המישחק, כבחינת "צעד אחד קדימה, רבע צעד אחורה".

3. מהי משמעות הפגישה?

ה נהגת אש"ף רוצה בהקמת מדינה פלסטינית בגדה המערבית ובצועתי-עזה. היא יודעת שהדבר לא יתכן בלי תמיכה אמריקאית מאסיוות, וכי הוא יחייב,

משום כך היו רבים בצמרת ישראל נתונים במצוקה נפשית. לפניהם עמדה הברירה: לתקוף את חברי-הכנסת השנואים של רק"ח על הפגישה, ותוך כדי כך לתת לה פירסום ולהאדיר את חשיבותה — או לטעון כי אין כל חשיבות לפגישה זו, כך שלא היה לח"כ רק"ח שום הישג הראוי לפירסומת.

בסופו של דבר לא יכלו ראשי המופגגות להתאפק, והם העניקו לפגישה את הפירסום המירבי — ותוך כדי כך ניסו לחטוף גם קצת פירסום לעצמם, אישי-איש על פי דרכו.

ה פגישה האמורה התקיימה בסופיה, במסיגרת אחד הכינוסים העונתיים הבלתי-סדורים הנערכים מטעם הגוש הקומוניסטי לצורכי תעמולה. לכינוסים אלה מור-מנים אישים מכל העולם, אשר התנועה הקומוניסטית מעוניינת לרכוש את אהדתם בעזרת אירוח נדיב. כינוסים כאלה מנוצלים גם כדי לארגן פגישות בין אישים, בצורה הנראית כבלתי-מחייבת.

פגישה כזו נערכה בין יאסר עראפאת ובין משלחת של רק"ח, שכללה את חברי הכנסת תופיק טובי, שהוא אורח ותיק וקבוע בכינוסים כאלה; חברי-הכנסת צירלי

בסופו של דבר, הסכם עם ישראל. באחד השלבים יצטרך אש"ף להסכים להכרה הדדית בינו ובין מדינת-ישראל.

בשביל רובם המכריע של הפלסטינים, הפוזורים בעולם, זוהי גלולה מרה. האמונה כי ישראל אינה קיימת כחוק, וכי אין להכיר בה לעולם, היא בעיני רבים עיקר של אמונה, מעין נחמה בימים של יאוש ותיסכול. מכיוון שאין בידי הנהגת אש"ף אמצעים לכפות את דעתה על המוני הפלסטינית, שכימעט כולם חיים במדינות-ערב תחת מישטרים של דיקטטורה, היא צריכה לשכנע אותם. זה יכול להיעשות רק אטיאט, במנות קטנות.

5. מדוע עכשיו?

ע יתוי הפגישה אינו מיקרי. יש להניח שלפחות שני גורמים השפיעו עליו:

● **מולחמת עיראק-איראן.** המאורעות הדרמטיים בשאט-אל-ערב יצרו שות-יכושר לתווה של אש"ף. המילחמה מרתקת אליה את כל תשומת-הלב של העולם הערבי, המעורב בה פיסית וריגשית. הדבר, הבטיח כי פריצת-דרך של אש"ף בכיוון של הכרה בישראל תמשוך רק תשומת-לב מינימלית בעולם הערבי, ותעבור בשלום. עיראק היא אחד הכוחות הקיצוניים ביותר בעולם הערבי, וסוכניה הם אנשי-הסירוב הקיצוניים ביותר בתוך אש"ף. מקובל להניח כי רוצחיו של סעיד חמאמי, הראשון בשליחיה-אש"ף שפתח במגעים עם ישראלים, היו שליחים עיראקיים. מי שהיה נציג פת"ח בבגדאד, אברנידאל, נקנה על-ידי העיראקים והפך ראש האופר- וציה הרצחנית למנהיגותו של עיראק.

משום כך היה זה נוח לעראפאת לזוז כאשר עיראק עסוקה, ואינה יכולה להרשות לעצמה התנגשות עם אש"ף.

הוא הדין לגבי סוריה. התעצמותה של עיראק היריבה במלחמה מעוררת דאגה

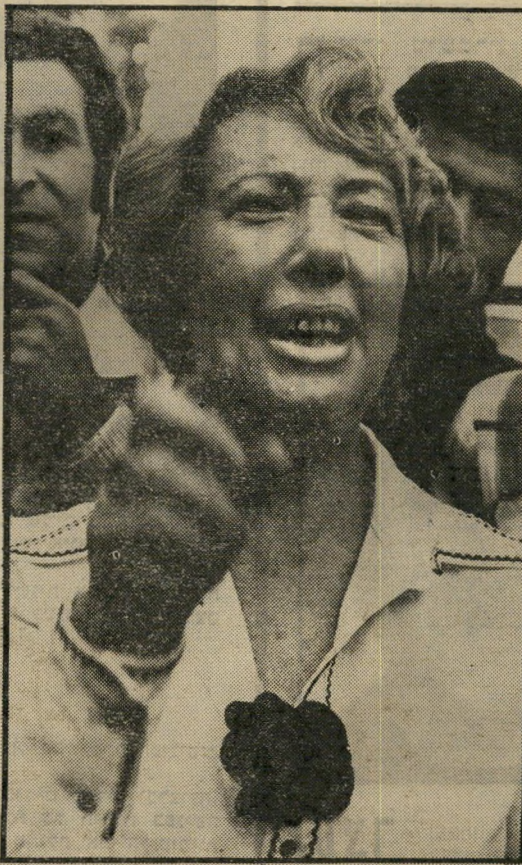
מכאן הצורך להתקדם בצעדים קטנים וזהירים. יאמר עראפאת עצמו הוא נציגה של גישה הדרגתית זו, המתאימה היטב לאופיו.

המפגש ה"מיקרי" בסופיה טומן בחובו שלושה צעדים קטנים כאלה:

● **בפעם הראשונה מושתתף יאמר עראפאת אישית בפגישה עם ישראלים.** עד עתה נפגשו ישראלים רק עם אנשי-אש"ף (ולמעשה: אנשי-פת"ח) בכירים, שפעלו כשליחיו האישיים של עראפאת. גם זה התחיל בפגישות "מיקריות" בכינוסים שונים. ב-1974 החל סעיד חמאמי, נציג אש"ף בלונדון, להיפגש עם אורי אבנרי. ב-1976 החלו פגישות רישמיות בין משלחות מטעם המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני, בראשות האלוף (מיל') מתי פלד, ואש"ף. בהקשר זה הוזכר שמו של מנתח-הלב עיצאם סארטאווי, שליח בכיר של עראפאת ואיש-אמונו. אנשי רק"ה, מצידם, נפגשו בכינוסים קומוניסטיים עם אישים אש"פיים שמאליים.

ח"כ ביטון

פרקליטה לאנגר

עבירה רק בשני תנאים: כוונה לפגוע בביטחון המדינה וחוסר סיבה סבירה

ח"כ מובי

עמוקה ביותר בדמשק. בשעה כזאת אין חאפו אליאסד יכול להרשות לעצמו לריב עם עראפאת.

כמו תמיד — כאשר הערכים האחרים עסוקים, יש להנהגת אש"ף חופשי-ימרון מוגבר. וכמו תמיד, היא מנצחת אותו לשם התקרבות לעבר פיתרון ישראל-פלסטיני.

● **פרישת החלטות-דמשק.** הפירסום על החלטות שנתקבלו, כביכול, בסוף מאי, בוועידה של פת"ח בדמשק, פגעו קשה במאמצים הדיפלומטיים של אש"ף. עיתון פרועיראקי בבירות טען או כי הוועידה קיבלה החלטות הקוראות להשמדת ישראל, ואף פירסם נוסח. התעמולה הישראלית עטה על מציאה זו והפיצה אותה בכל העולם. היא התאימה גם לצורכי שטיפת-המוח בישראל עצמה. כעבור זמן-מה התגלה כי החלטות כאלה לא היו ולא נבראו, וכי המיסמך הנוהן לא היה אלא הצעת-החלטה של פלג קיצוני, שלא נתקבלה (העולט הזה 2240). עראפאת עצמו הסביר זאת בהרחבה בעיתוני העולם, והסברו או היה הקדמה טבעית לפגישה של השבוע. אך הנוק נעשה, וההודעה הכוזבת המקורית מוסיפה להתהלך באירופה ובעולם.

המעשה ההפגנתי של עראפאת נועד ליצור אווירה חדשה, ולהוכיח במעשים כי אכן לא נתקבלה החלטה כזו.

ברור שאינו החליטה תנועת פת"ח, שעראפאת עומד בראשה, כי יש לחסל את ישראל, לא היתה לעראפאת כל אפשרות להיפגש, ולוא גם "כמיקרה", עם חברי-כנסת ישראלים.

ידוע ברבים כי רק"ה — בעיקבות ברית-המועצות — דוגלת בהמשך קיומה של מדינת-ישראל בגבולות ה-4 ביוני 1967.

עראפאת הקפיד מאוד שלא להיות מעורב אי-פעם אישית בפגישות כאלה, כדי שיוכל להתנער מהן בשעת הצורך.

פגישתו של עראפאת עם ישראלים היא, על כן, פריצת-דרך ממדרגה ראשונה.

● **עראפאת לא נפגש עם סתם ישראלים, אלא עם חברי-כנסת.**

הכנסת היא בית-המחוקקים של מדינת-ישראל, אותה "ישות ציונית" שהקיצוניים באש"ף רוצים בחיסולה, בהתאם לאמנה הפלסטינית שעדיין לא בוטלה רשמית.

מבחינה זו אין הבדל בין ח"כ לח"כ, ימני או שמאלי, ציוני או קומוניסטי. כולם כאחד מסמלים את הכנסת.

פגישה עם חברי-כנסת מהווה, ולו גם בצורה העקיפה ביותר, התחלה של הכרה במיסד המדיני הישראלי.

● **עראפאת לא נפגש רק עם ח"כים ערביים, אלא גם עם ח"כ יהודי.**

נוכחותו של צ'ארלי ביטון בכנס זה היא בעלת משמעות. עראפאת יכול היה לקבוע כי בפגישה ראשונה זו יהיו נוכחים רק ח"כים ערביים — למשל, שתי התרי פקים, טובי וויאד. או יכול היה לטעון, באוזני מקטרגים מבית, כי נפגש רק עם "אחים פלסטיניים".

תחת זאת הסכים עראפאת להיפגש עם ח"כ יהודי. גם זהו צעד קדימה. בניגוד לטובי, להבני וללאנגר, ביטון אינו מוגדר כקומוניסט. הוא בא מן הפנתרים השחורים. יתכן שהדבר משך את עראפאת, הדבק עדיין באשלייה כי בני עדות-המזרח נוטים יותר להשלמה עם הפלסטינים מאשר האשכנזים.

4. מדוע רק"ח?

מדוע נפגש עראפאת עם אנשי רק"ח. שפופולריותם בקרב הציבור היהודי בישראל היא קרובה לאפס, ושכימעט כל בוחריה באים לה מן הציבור הערבי? מדוע לא נפגש עם אישים המעוררים פחות התנגדות בקרב הציבור הישראלי, ושכוח-השפעתם גדול יותר?

הבעייה היא בעייה של מינון. דווקא מפני שמיפגש כזה הוא פריצת-דרך, בחר עראפאת בשותפים הנוחים לו ביותר ליצירת תקדים זה.

בגלל אותן הסיבות עצמן ההופכות את רק"ח לבלתי-פופולרית כליכך בישראל, יש פחות התנגדות לרק"ח בציבור הפלסטיני. ההתקפה הצפויה על עראפאת מצד הקיצוניים באש"ף, בגלל המפגש, תהיה חלשה יותר בגלל העובדה שנפגש עם אנשי רק"ח דווקא.

6. האם זה חוקי?

ה שבע נאמרו בישראל שטויות רבות על נושא זה. המצב החוקי אינו בגדר נחוש. הוא ברור ובדוק.

ב-1976 נאמר בעיתוני ישראל כי כמה ישראלים, וביניהם מתי פלד, אורי אבנרי, לובה אליאב ומאיר פעיל, נפגשו עם נציגים בכירים של אש"ף באירופה. סיעת הליכוד הגישה בכנסת הצעות נועמות לסדר-היום, ותבעה להעמידם לדין בעוון מגע עם סוכן זר. בנאום-התשובה הסביר שר-המישפטים דאז, חיים צדוק, את המצב המישפטי, הכנסת אישרה בהצבעתה את קביעתו.

מגע עם סוכן זר (ולפי החוק הקיים, יאמר עראפאת וכל איש אש"ף כולו בהגדרה זו) אינו מהווה עבירה אם מתקיימים בו שני תנאים:

● **שלא היתה בו כוונה לפגוע בביטחון-המדינה.** הכוונה אינה עניין (המשך בעמוד 34)

(המשך מעמוד 33)

מופשט, אלא יש לה אמות-מידה מוחשיות. בין השאר: קיום הפגישות במחתרת, בתנאי קונספירציה, לשם העלמתן מעיני השלטונות ושרותי הביטחון.
"שירותה לו" "סיבה סבירה". מובן שפגישה שנערכה במחתרת, ושלא היתה לה סיבה סבירה, חשודה בעליל שהיא באה לשרת מטרת של ריגול וחבלה. אולם פגישה של אישים פוליטיים, לצרכים פוליטיים — טובים או רעים, מקובלים או בלתי-מקובלים, זה לא חשוב מבחינת החוק — יש לה סיבה סבירה בעליל. כל זה חל כמו כן על המיפגש בסופיה. הוא נערך בגלוי, לעיני כל, למען מטרה ברורה, שהיא "סבירה" מבחינת החוק.
משום כך אין כל ממש בתביעות הצעקניות שהעמיד את המשתתפים בפגישה למיפגש. מבחינת החוק, פשוט לא היתה עבירה. עניין החסינות כלל אינו שייך לעניין, ולא בא אלא לבלבל את המוח. כאשר

עראפאת בטכס רשמי צעד קדימה, חצי צעד אחורה

פתח אורי אבנרי במגע עם אש"ף ב-1974 (והודיע על כך לראש-הממשלה, יצחק רבין). הוא לא היה חבר-כנסת. מתי פלד לא היה מעולם ח"כ. שניים מן המשתתפים הישראליים במיפגש סופיה — פליציה לאנגר וליאון זהבי — אינם ח"כים. אילו עברו עבירה, ניתן היה להעמידם לדין.
הכרזתם של כמה מן הדמוגוגים של חרות, ש"יש צורך לשנות את חוק החסינות חברי-הכנסת" אינה אלא הצהרת-סרק, או שמתחבטת מאחוריה כוונה זדונית לצמצם את החסינות מתוך כוונות אפלות.

7. האם זה מועיל?

ד והי שאלה לגמרי אחרת, והתשובה עליה תלויה, כמובן, בהשקפתו הפוליטית של המשיב.

מי ששולל באופן מוחלט את החזרת השטחים הכבושים בגדה וברצועה, וממילא גם את הקמתה של מדינה פלסטינית, לא יכול לראות כל תועלת בפגישה כזאת. להיפך, הוא יהיה סבור כי היא מזיקה, מכיוון שהיא מחזקת את הלגטימיות של אש"ף, כנוף השואף לפיתרון של שלום.

והי ערבתם של גאולה כהן, אמנון לין, אינעזר שויטק, יורם אריזור ושותפיהם בחזרות ובתחיה.

מי שרוצה להישאר ב"קונסנזוס הלאומי" (לא מדינה פלסטינית, לא חזרה לגבולות ה-4 ביוני, לא הידברות עם אש"ף) מוכרח להתנגד לפגישה כזאת. המהווה "תקיעת סכין בגב".

זהו העתם של שימועון פרס, יצחק רבין וישראל גזיזי.

יונים הרוצים להמשיך ולהשתייך למיפלגת-העבודה, למרות שהיא מנהלת מדיניות ניצית, צריכים לבטל את חשיבותה של פגישה כזאת ולטעון כי אין לה משמעות.

זהו העתם של יוסי שריד, בעודו מגן בתקיפות על החוקיות של פגישות כאלה.

שריד טוען כי חוגים אירופיים רצו להפגישו לפני שנה עם עראפאת, וכי הוא סירב. אם כן, עשו חשבון בלי בעלי-הבית. מבחינת עראפאת לא היתה פגישה כזאת אפשרית כלל, בלי צעדי-הכנה כמו מיפגש-סופיה.

מי שדוגל בפיתרון של שלום ישראל-פלסטיני מוכרח לחייב פגישה כזאת, ולראותה כמועילה על רקע ההתפתחות הפנימית באש"ף.

לא זה כבוד שפגישה כזאת מהווה ניצחון לכוחות המתונים באש"ף, אלא שהיא גם יוצרת תקדים חיובי, לקראת הצעדים הבאים.

כל פגישה בין אישים ישראליים ופלסטיניים מועילה, גם כשאינה נערכת בסומבי. היא מעודדת את הכוחות המתונים באש"ף, ומשפרת את הבנתם לגבי הצעדים הדרושים כדי לשכנע את דעת-הקהל הישראלית באפשרות של שלום עם הפלסטינים. היא יכולה לתרום תרומה להכשרת הקרקע להפסקת שפיכות-הדמים. פגישה פומבית יכולה לשרת מטרת אלה על אחת כמה וכמה.

אין כל סתירה בין פגישות כאלה ובין "נוסחתי-ריב-שם-טוב". העיקרון של ויקטור שם-טוב אינו נוגד את המעשים של אחיו בסופיה. כי ה"נוסחה" (נכונות לנהל משאומתן עם כל גורם פלסטיני המכיר בישראל, המוכן לשלום עימה והמפסיק את הטרור) נועדה לשמש בסיס למשאומתן בין ממשלת ישראל ובין אש"ף. כדי שמשאומתן כזה יתנהל אי-פעם, יש צורך להכשיר את הקרקע לכך בקרב שני הצדדים. גם עמדות אש"ף וגם עמדותיה של ממשלת ישראל צריכות להשתנות לשם כך באופן קיצוני. אדם בעל-גסיון יודע כי שינוי כזה יכול לבוא רק כתוצאה מתהליך ממושך, שיתקדם שלב-שלב.

כדי לקדם תהליך זה דרושות הידברויות רצופות במישורים שונים, גלויים והשניים. כל פגישה בין ישראלים ופלסטינים יכולה לשרת מטרה זו, וברור כי שיחות בין אישים פוליטיים ישראליים ואש"פיים הן חיוניות כדי לעבור משלב לשלב.

בשבוע שעבר הגיע התהליך לסיומו: הניצח העליון של העם הפלסטיני נפגש עם הכרים של בית-המחוקקים הישראלי — אם כי לא-יצוינים. אם תוכיח הדרך מכאן לתהנות הכאות בדרך אל השלום, היתה בפגישה זו ברכה.

לפי מידע סודי של המישטרה התכוונו החשודים בפרשת פיצוץ המכוניות לחסל את תת-ניצב זיגל!

ה וקרי מישטרת מחוז תל-אביב נשאר המומים. המידע שהגיע אליהם, נראה כלקוח מתוך ספר בלשי מר-תק. אולם עד מהרה התאוששו, והבינו איזו פצצה נפלה לידיהם. הם מיהרו ל-דווח על כך למפקד המחוז, ניצב משה טיומקין, וזה העביר מייד את המידע למפקד המישטרה, רב-ניצב הרצל שפיר. ההוראה שנתקבלה בתשובה מהמטה ה-

נעצר מוחמד שניר, החשוד ברצח דויד שן-זמן, נעצר בנמל-התעופה בן-גוריון, כשניסה לעזוב.

ארצי היתה חד-משמעית: לסווג את ה-מידע כסודי ביותר, ולמנוע בכל מחיר את דליפתו.

למישטרה היתה סיבה טובה להסתיר את המידע שהעלתה בחכתה. שכן פיר-סומו עלי-ידה היה יכול להזיק לחקירה החשובה ביותר של המישטרה כיום, זו אחת הקשות ביותר שניהלה אי פעם — החקירה נגד שר-הדתות, אהרון אביר-חצירא. לפי המידע, שנבדק כמה פעמים ונתגלה כאמין, עמדו כמה מהחשודים שנעצרו בפרשת פיצוץ המכוניות, להטמין מיטקן חבלה ממולכד במכוניתו של ראש מחלקת חקירות מירמה והוגאה במטה הארצי, תת-ניצב בנימין זיגל.

העובדה שזיגל עומד בראש החקירה נגד אביר-חצירא, הדליקה במישטרה גורה אדומה. אפילו ידיעה על ניסיון להתנקש בחייו של המפקד-ל-עצמו, לא היתה מעוררת דאגה רבה יותר. שכן, בעטיו של הלחץ המפועל כל העת על המישטרה מצד מקורביו של שר-הדתות, אין כיום נושא רגיש יותר במישטרה מחקירה זו.

פעולת

הסחה

א ירו פורסם המידע עליידי המישטרה, יכלו אנשי אביר-חצירא לטעון כי המישטרה מנסה לטפול על השר ניסיון לרצוח את הקצין המנהל את החקירה נגדו. הפירסום היה יכול להתפרש כרמז לכך שכנופיית מפוצצי המכוניות נשכרה לפוצץ את זיגל עליידי מי שמעוניין ב-חיסולו. גם כך הביע אביר-חצירא את אירצונו להיחקר עליידי זיגל. פירסומה של הידיעה בשלב זה היה יכול להזמין לחצים נוספים על המישטרה.

התוכנית לרצוח את בנימין זיגל יוחס לה שני העצורים המרכזיים בפרשת פיצוץ המכוניות, חסן כחיל מיסו והשוד אחר מאוס-אל-פחם, ששמו נאסר עד כה לפירסום. השאלה הגדולה שניצבה בפני המישטרה היתה: איזו סיבה יכולה להיות לשני אלה לפגוע בזיגל? שכן בתוקף תפקידו לא היה לזיגל מעולם קשר עימם. הוא חוקר בעיקר עברייני צווארון לבן, ולא את אנשי העולם-החתה. החוקרים לא העלו על דעתם שלשני החשודים יש חשבון כלשהו עם זיגל.

הפיתרון לחידה לא אחר לבוא. לחוקר רים הסתבר כי חסן כחיל והשוד מאוס-אל-פחם הם מתחכמים הרבה יותר ממה שחשבו. לפי המידע שהגיע לחוקרים, היתה לשניים תוכנית מרחיקת לכת: הם הרגישו כי חשד המישטרה סביבם הולך ומתחזק. לכן החליטו לבצע פעולת הסחה, שמטרתה להטעות את המישטרה, בעזרת חיסולו של זיגל, שנגדו לא היה להם אישית דבר, ביקשו השניים להפנות את חשד המישטרה כלפי בני משפחת אביר-חצירא ומקורבניהם.

אילו התוכנית היתה יוצאת אל-ה-פעל, היתה קמה בארץ סערה ציבורית חסרת תקדים. למישטרה לא היתה ב-מיקרה זה כל ברירה, אלא לחקור בכיוון המתבקש. הכל היו סבורים שאכן קיימת כנופייה המבצעת פיצוצים לפי הזמנה. המישטרה היתה מסתבכת בחיפוש אחר המזמין שיוצא נשכר מן הרצח, בעוד שלמעשה הוא כלל אינו קיים.

המישטרה הצליחה לעלות מבעוד מועד על עיקבותיהם של החשודים בפיצוץ, ולמנוע מהם פגיעה באחד מקציניה ה-וותיקים והבכירים, אם זאת היתה אכן כוונתם. במקביל לכך הוטל איפול כבד על הפרשה, דובר מישטרת מחוז תל-אביב, סגן-ניצב שמעיה קידר, הכחיש בתוקף את הדברים. לטענתו, לא ידוע למישטרה על כוונה לפגוע בזיגל.

ההתפתחות בפרשת הפיצוץ תלה אחרי מותו של יוסף ("אבו טום") לב,

מוחמד חאג' כחיל נהרג לפני שנה מצרור תתי-מיקלע, חושדים שהפיצוץ נקמה על מותו.

המישטרה החרימה אקדח שהיה ברשותו של מוחמד כחיל. הוא רצה בהרשעתם של הנאשמים.

זיגל - מועמד

כמנהיגת הכנופייה הערבית ביפו, הי' שולטת על שוק נרחב של סחר בסמים. האישי החזק במישפחה היה מוחמד חאג' כחיל, שנהרג לפני שנה מצרור תת-מיק' לע, שנורה לעברו ממכונית דוהרת. הרצח בוצע מול המעדנייה של בני מישפחה ביפו, שממנה הם מנהלים את כל עיס-קיהם.

אתרי מותו של מוחמד, ירש חסן כחיל את מקומו. לפי חשד המישטרה החליט חסן לנקום את מות אחיו, ולכן ביצע את הפיצוצים המיוחסים לו. כל העבריינים

לחולל המודיע המישטרה סייע בידי המישטרה במהלך החקירה. כדי להגן עליו מתכונות המיש-טרה להטיטו בקרוב לחוץ-לארץ.

כנופייה. בחקירתו הודה סוויסה בחשדות המיוחסים, והפליל את חסן כחיל וחסר דים נוספים. אולם בזאת לא הסתיימה עדותו של סוויסה. הוא מסר דבר נוסף שהקפיץ את החקירה בצעדי ענק קדימה. סוויסה סיפר לחוקריו כי סיפק חומרי-חבלה לבני מישפחת שניר הערבית מ-גיבעת-הרצל ביפו, זמן קצר לפני ש-פוצצה מכוניתו של איש-העסקים דויד שולמן. האחים שניר היו בזמנו החשודים העיקריים ברצח שולמן, שבית מרס ש-היה בבעלותו סמוך לשטח השייר להם. אולם אז לא נמצאו ההוכחות והם שוחר-רו. עדותו של סוויסה סיפקה למישטרה ראיות חדשות.

המישטרה פתחה בחיפושים אחרי הי-אח הבכור, מוחמד שניר, שסוויסה העיד כי מסר לו את חומרי התבלה. אולם עיק-בותיו של מוחמד נעלמו במפתיע. בלשי המישטרה הציבו לו מארבים, אך מוחמד לא הופיע. הוא נעצר כעבור כמה ימים בגמלה-העופה בן-גוריון, כאשר ניסה לברוח מן הארץ.

לפי מידע המצוי בידי המישטרה שיתפו מישפחות כחיל ושניר פעולה, וסייעו זו לזו בפיצוצי המכוניות. החייל סוויסה סיפר לחוקריו כי הכיר תחילה את מיש-פחת שניר, וכי החל מספק חומרי-חבלה גם למישפחת כחיל בתיווכו של פועל העובד במוסך של מישפחת שניר. הפועל, מוחמד אברעמרה, נעצר אף הוא.

החקירה נמצאת עתה בעיצומה. המיש-טרה השקיעה בה מאמצים רבים, וניהלה אותה בהצלחה רבה. התקדמותה של חקירה התאפשרה לא במעט בעזרתו של המודיע המישטרה מיפו, סלומון משר-ראווי, שסייע בידי המישטרה באיתורם של כמה חשודים, וסיפק מידע.

משראווי מעורב גם אישית בפרשה, שכן אחד העצורים, איסמאעיל קונדוס, חשוד בזריקת רימון לתוך מכוניתו של משראווי לפני כמה חודשים. רק בנס לא התפוצץ אז הרימון. למשראווי יש גם סיכסוך ממושך עם בני מישפחת כחיל. למרות שהוא קרוב מישפחה שלהם, העיד משראווי בבית-המשפט בעד הנאשמים ברצח מוחמד כחיל. הודות לכך זוכה הי-נאשמים, דבר שהעלה עליו את זעם הי-מישפחה.

לפני שהלך למסור את עדותו, קרא אבי המישפחה, איברהים כחיל, למשראווי, וביקש ממנו לא לעזור לרוצחי בנו. אולם משראווי טען כי הנאשמים לא ביצעו את הרצח והעיד לטובתם. איברהים כחיל נעצר בשבוע שעבר אף הוא לכמה שעות בידי המישטרה, ואקדת שהיה ברשותו ברישיון נלקח ממנו.

משראווי נמצא בימים האחרונים תחת שמירה צמודה של המישטרה, כדי להגן עליו מפני נקמה. בימים הקרובים הוא יוטס על חשבון המישטרה לחוץ-לארץ.

יוסי היימן

לפיצוץ!

שפך אור על פיצוץ זה. במיבצע מתוכנן היטב עצרה המישטרה קבוצה גדולה של אנשים, הכוללת כמה מבני מישפחת כחיל הערבית מיפו וכמה ממקורביה. בין הי-עצורים נמצאות גם נשים.

שמירה

על המודיע

ר מהנך החקירה הסתבר לחוקרים, כי כמה מהחשודים שנעצרו עומי דים למעשה גם מאחרי פיצוצי מכוניות נוספות שארעו לאחרונה. בעבודת נמלים חשפו החוקרים פרשה אחרי פרשה, ור-צברו הוכחות נגד החשודים. לפי חשד המישטרה הונחו מיטעני התבלה בידי חסן כחיל והחשוד מאוס-אל-פחם. החשוד דים האחרים סייעו להם להרכיבם ולהס-תירם.

במהלך החקירה התבססו החוקרים על עדויותיו של החשוד מאוס-אל-פחם, שי-שיתף פעולה עם המישטרה. הוא מו-חזק זק בבידוד תחת השגחה קפדנית, כדי למנוע ניסיון לחסל אותו. חסן כחיל לעומת זאת אינו משתף פעולה. מישפחת כחיל ידועה למישטרה

פוצץ דויד שולמן נהרג בהת-פוצצות מכוניתו. האם גורל דומה ציפה גם לזיגל? בתמונה מימין.

שמצאו את מותם בפיצוצים אלה היו חברי הכנופייה היהודית, שאותה האשי-מה מישפחת כחיל ברצח מוחמד. בראש כנופייה זו עמדו יהודה אדרי ואבר-טום, שנהרגו בפיצוצים.

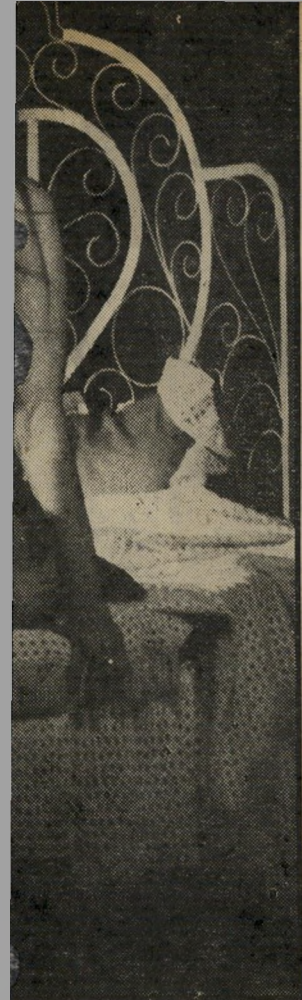
לפי החשד, החשוד מאוס-אל-פחם, שי-הוא בעל ידע בהומרי חבלה, סייע לחסן תמורת כלי נשק וחומרי חבלה שסיפק לו. בחיפוש שנערך באוס-אל-פחם נת-גלו ארגוני תת-מיקלעים, רימונים וחומרי-נפץ בבתיהם של שלושה אנשים. הם נעצרו, ולפי החשד היו שותפיו של הי-חשוד העיקרי מאוס-אל-פחם. כלי-נשק נתפסו גם בבתיהם של חשודים שנעצרו ביפו.

המישטרה עצרה את החייל אלי סוויסה מיפו, החשוד בכך שגנב את כלי-הנשק וחומרי-החבלה מהצבא, וסיפק אותם ל-

מילכת כחיל לפי חשד המישטרה, משמשת המעדנייה של בני-מישפחת כחיל, ברחוב יפת 93 ביפו, גם מרכז לניהול עיסקי הסמים שלהם. מול המעדנייה בוצע הרצח של מוחמד חאג' כחיל.

החשוד חסן כחיל חשוד בבני-צוע פיצוצי-המכוניות, מידע סודי מגלה שהתכוון לפוצץ את זיגל.

מונה וסוחר-הס

ה צעירה שנמצאה שרועה על הר ספסל הייתה במצב איום. גופה היה מגועל בקיא של עצמה. פניה היו נפורות, ועיניה הסתובבו בארובותיהן ללא הבעה. ניכר היה שהיא כלל אינה יודעת מה קורה איתה. אבריה לא נענו לה. היא שכבה בחוסר-אונים, ללא כל אפשרות לקום.

אנשי צוות-הסרטה של הסרט שיפשוף נעים, שעסקו בצילומים בגן-מאיר בתל-אביב, הם אלה שהבחינו בה. הייתה שעת לילה מאוחרת. כמה מאנשי-הצוות התקרבו אליה בזריזות. מישהו טילטל

עם ד' אורי מונה שיחקה בכמה סרטי קולנוע, והופיעה גם על במת התיאטרון. אולם הסמים קטעו את הקאריירה שלה. בתמונה היא נראית עם אורי זוהר בסצנה מתוך הסרט מציצים, שאותו ביים אורי זוהר. בתמונה מימין: מונה צעיר בתחילת הקאריירה שלה. בתמונה משמאל: עם השחקן הרפז, שיחד עימו התדרדרה לעולם הסמים שממנו לא הצליחה ל

מים על הסתבכויותיה עם המישטרה. הליכתה בשבי הסמים פסקו. לידיים פגשה ספירה כי היא נמצאת בשלב נ קדם של טיפול גמילה, וכי היא עומדת לפתוח דף חדש בחייה. אך האמת היי שונה לחלוטין: מונה הלכה מדחי. דחי. אלה שנמצאו בקירבתה בתקופה ידעו זאת היטב.

לפני כחודש הצילה ידידה של מונה את חייה. הידידה מצאה את מו

שית את מונה. כמה מהם התנדבו לפנותה לבית-החולים איכילוב.

הרופאים בבית-החולים הבחינו מייד כי מונה רווייה בסמים. היא הועברה מייד לחדר-החירום של בית-החולים. היה ברור כי חייה של מונה נמצאים בסכנה. אך הרופאים, שעמלו קשה, הצליחו להצילה. מונה אושפזה מיספר ימים בבית-החולים, ואחר-כך שוחררה.

בתקופה האחרונה געלמה מונה זילבר בתקופה האחרונה געלמה מונה זילבר שטיין, בת ה-33, מן הכותרות. הפירסו

אותה, ואז העיף מבט בפניה. הוא לא האמין למראה עיניו. הצעירה המעולפת, שהייתה שרועה על הספסל, לא היתה אלא השחקנית מונה זילברשטיין.

איש לא ידע מה עשתה שם. אך לאיש לא היה ספק באשר לנסיבות שבעטיין הגיעה למצב זה. כולם יודעים כי מונה היא נרקומאנית, המכורה לסמים קשים. רבים מאנשי צוות-הסרטה מכירים אי-

לפני חודש נתגלתה
במזל כשהיא גוססת
על גג - השבוע
נתגלתה עזובה
ומעולפת בגן ציבורי

להשתמש. איש אינו יודע כמה זמן שכב בה על הגג הלוחט. כאשר הועברה לביית-החולים, קבעו הרופאים כי היא הייתה על סף המוות. תוך שעתים, לכל היותר, היה גופה מתייבש לחלוטין.

חדר

בעליית-גג

ר' משך ההודשים האחרונים התגוררה מונה בביתו של סוחר-הסמים, שעל גג ביתו נמצאה. חדרה היה ממוקם בעליית-הגג. סוחר-הסמים היה בעצמו אלוהי ליסט. מאז הכיר את מונה הפך לנרקומן, וכיום הוא מכור לכדורים שבהם הוא סוחר.

במשך התקופה שהתגוררה עם סוחר-הסמים, המשיכה מונה לקבל טיפול גמי לה מסמים, שאתו החלה לפני כשנה וחצי. כימעט מידי יום היא הייתה מת-ייצבת במרכז לגמילה מסמים ביפו. הי מנהל על-ידי ד"ר מיכאל (מיקי) רייטר. אך מונה הייתה מגיעה לשם בעיקר כדי לקבל את כדורי האדולן, שלהם התמכרה תוך תהליך ההשתחררות מהתלות בהירואין. כדורים אלה מהווים תחליף למוות הלבן, אך הם ממכרים לא פחות.

מונה השלתה את עצמה ואת אחרים באמרה כי הביקורים במרכז הגמילה יעזרו לה. לצורך הגמילה צריך להיכנס למשמעת של ברזל, ולהפחית במשך הזמן את מיספר הכדורים ליום. מונה לא עשתה זאת. סוחר-הסמים שלה סיפק לה כמויות עצומות של כדורים, בנוסף לאלה שקיבלה במרכז-הגמילה ביפו. גם הטיפול הפסיכולוגי, שהעניק לה הד"ר רייטר, לא עזר להוציאה מהמעגל הסגור (המשך בעמוד 38)

המים

כשהיא שרועה על גג ביתו של סוחר-סמים מוכר, ברחוב הירקון בתל-אביב, מונה שכבה בצהרי היום בתוך הזפת הרוחח של הגג. מגופה נדף ריח חריף של צואה ושתן. היא עשתה את צרכיה מבלי לזוז ממקומה. ציפרניה היו נעוצות עמוק בתוך הזפת. היא הייתה ללא הכרה.

לצידה היו מונחות שתי שקיות. האחת הייתה ריקה. בשנייה היו מונחות שתי חבילות כדורי פרודומול, המכילות כל אחת עשרה כדורים, ועוד שתי חבילות כדורי ואליום (אסיוול 5), המכילות כל אחת 25 כדורים. בשקית הריקה היו כנראה, כדורי סם שבהם הספיקה כבר

במרכז הבוהמה

מאז היתה נערה בת 15 מסתובבת מונה בחוגי הבוהמה. יופייה הנדיר, הטומן בחובו משיכה מפתה, קנה לו שם מקום, מרכזי. בתמונה היא נראית (במרכז) באירוע במיטעדה של שאולי.

נערה בבריכה
 מונה בשחייה לילית במלון תל-אביב. באור תה תקופה עברה טיפול גמילה, וכפיצוי הרבתה לצאת.

דוגמנית צמרת
 מונה החלה את דרכה כדוגמנית צעירה ומבטיחה. בתמונה היא נראית בצילום פירסומת. במשך חייה היו לה מיקצועות נוספים.

(המשך ממחזור 37)
שאליו נכנסה. מונה שקעה בעיסקי ה-
סמים של חברה חדשה.

החבר האמיתי

הכלב

כ אשר החלה את טיפולה הגמילה הייתה מונה מלאת תיקווה. למרות כל צרותיה, היא האמינה במטרה שהציבה לעצמה. אפילו על פרידתה מהשחקן שר-גא הרפו, שעזמו היה במשך שנה וחצי, הצליחה להתגבר. היא הייתה נחושה ב- החלטתה להשתחרר מהסמים, להפסיק את ההסתבכויות החוזרות ונישנות עם המיש-טרה, ולהתחיל בחיים חדשים, ואם נחתה עליה המכה ששברה אותה בבת אחת. למונה היה כלב פוינטר גרמני בצבע חום לבן. לכל מקום שהלכה היה הכלב הענק עימה. סוחרי הסמים בכרם-התימני-נים, שם הייתה מסיגה את הכדורים, הכי-רו אותה מרחוק לפי הכלב הצמוד אליה. "זה החבר האמיתי היחיד שיש לי בחיים," נהגה מונה לומר. "חזק ממנו אין לי כלום."

בוקר אחד, לפני כחצי שנה, טיילה מונה עם הכלב ליד גן-הכובשים, הסמוך לכרם-התימנים. הכלב האהוב התרוצץ חופשי בכביש. מכונית שתלפה דרסה או-תו למות. אסון זה שינה את מונה כליל. שארית התיקווה שעוד נותרה בה נגמגמה בין רגע. היא הפכה לשבר כלי. מאז נראתה מונה כמישהי אחרת. היא

מונה זיכרשטיין
אט אט לקראת הסוף

נהגה להסתובב בסימטאות הכרם כשהיא יחסה, בגדיה קרועים, ועל פניה מבט בוהה. לא אחת הסתכסכה עם סוחרי-סמים זה או אחר, וספגה מכות במרוצת. פניה היו חבוטות ומפוי. פעמים רבות התנוססו מעל עיניה פנסים כחולים, והגרוע מכל: מונה הלכה ונוזקה ליותר ויותר כדורים. לאיש ממכריה לא היה עוד ספק כי היא הולכת בצעדי ענק בדיק בכיוון התפור לזה שהציבה לעצמה.

מכה נוספת נחתה על מונה כאשר סר-חרי-הסמים, שבביתו גרה, נשלח לבית הסוהר. באותה עת חזרה אחותו של ה-סוחר מחוץ-לארץ. נוכחותה של הנרקומי-נית בבית לא הייתה לרוחה. אולם מונה שילמה עבור החרד בעליית-הנג לכמה חודשים מראש, והינה לה חווה על כך. אי אפשר היה להוציאה.

את הכסף לשכירת החדר שילם עבור מונה בעל מיסעדה ידועה בכרם-התימנים, שרשים עליה. הוא גם דאג לשפץ את החדר על חשבוננו. למרות זאת לא הייתה אחותו של סוחר-הסמים מוכנה להשלים עם נוכחותה של מונה. אחרי סיכסוכים ממושכים, שבהם העתרב גם אח אחר של סוחר-הסמים, הצליחו לבסוף להוציאה מתקומם. מונה נזקקה לרוחב בחוסר כל. מאז נודדת מונה ממקום למקום. היא

הולכת אחרי כל מי שמוכן להציע לה כמה כדורי סם ומקום לינה. כל הזמן היא עסוקה ברדיפה אחרי עוד ועוד כסף כדי להשיג את הכדורים. סוחרי הסמים בכרם-התימנים ובמקומות אחרים כבר סרים מדרכה. לרובם הייבת מונה סכומי כסף, והיא ממשיכה להתחנן לכמה כדורים על חשבון.

למצב עגום זה הגיעה מונה בנפילה חדה ממרומי הזוהר. היא החלה את הקאריירה שלה כבת יחידה להורים ש-אהבה ופינקו אותה. רח' דיזנגוף הייתה פיתוי גדול עבורה מגיל צעיר. במקום לעסוק בלימודים ככל נערה בת גילה, נמשכה מונה הצעירה לחיי הזוהר. בגיל 15 כבר עשתה את פיסעותיה הר-ראשונות בחוגי הבוהמה. הזאבים המקצו-עים של אותם ימים עטו עליה בתאוה רבה. יופיה הנדיר, הטומן בחובו רמז מפתה, הוא שפילס לה את הדרך.

בביוגרפיה הקצרה של מונה שזורים שמות של גברים רבים שאהבה והיתה נאהבת עלידם. היא ניסתה כבר הכל. היא הייתה דוגמנית צעירה ומבטיחה, שיחקה בכמה סרטים, הופיעה על במת התיאטרון. מכרה בבוטיקים, עבדה במועדוני לילה ואף עבדה כצלמת. אולם הפירסום הרב שבו זכתה במשך 17 השנים האחרונות, היה קשור תמיד ברומנים עם גברים ידו-עים, חלקם נשואים, באהבת אומללות, בסמים ובמישטרה.

פעם אחת החליטה מונה לשנות את חייה. בעל נראה לה כשינוי הולם. היא פגשה ברמי שי, שאותו הכירה מימי לי-דוטה. רמי הצעיר ממנה בשלוש שנים הוא טכנאי במה ומדביק סטפים. לעיתוני-אים סיפרה אז מונה ברגש שהיא רוצה ללד, ולכן היא נישאת לו. ואמנם, השניים התחתנו ברוב פאר והדר, כשהוריה קור-נים מאושר, וכל הבוהמה חוגגת איתם. העובדה שקציני מישטרה הגיעו לחתונה כדי לרחח אחר סמים בסביבה קילקלה במעט את המסיבה. אך הפגם האמיתי בא חודש ימים בלבד אחרי הנישואין: רמי עזב אותה בשל התמכרותה ל"סם המוות" - ההירואין. היא נזקקה לו יותר מאשר לבעל או לילד.

הגירושין הדליקו אצל מונה נורה אדור מה. היא החליטה לעשות משהו בעניין הסמים. מאז עברה כמה טיפולי גמילה. היא הצליחה לעבור מן ההירואין לכדורי החלליף, אך ממעגל הסמים לא השתחררה. הבעייה העיקרית של מונה היא חוסר המודעות שלה למצבה האמיתי. מונה משי-לה את עצמה כי היא מתקדמת לקראת הגמילה המוחלטת. לצורך זה היא מקיפה את עצמה בשקרים, שלפעמים קשה לה-אמין כי היא באמת מאמינה בהם. במצב זה הולכת מונה ושוקעת עמוק ועמוק יותר, מבלי שתהיה מודעת לכך. למונה חשובה תדמיתה בציבור. היא מספרת כל העת למכריה כי היא הולכת ומתאוששת, ומכחישה את העובדות הטופ-חות על פניה. מונה גם מכחישה כי היא זאת שנמצאה נטולת הכרה בגן-מאיר.

דעיכה

איטית

ב ימים האחרונים חזרה מונה להת-גורר בבית הוריה. היא מסתגרת כל העת בבית, ויוצאת רק כדי להשיג את הסמים. כל עוד יהיו אלה ברשותה, יכיר לה מונה לנוח מעט מצרותיה, אך ברגע שתכסף לרכישתם יגמר, תיאלץ מונה לחזור לרחובות. גופה ידווש זאת ממנה. רבים מידידיה של מונה ניסו בתקופות שונות לעזור לה. כמה מהם לקחו אותה תחת חסותם, וניסו לדרבן אותה להיגמל. אולם מונה אינה צריכה בדירבון. רצונה להיגמל הוא עז. אילו יכלה, הייתה משל-מת כל מחיר שבועולם כדי לצאת מן ה-מבו הסתום שאליו נקלעה. המכשול הג-יחיד העומד בדרכה הוא גופה, שהתרגל לקבל את מנת הסם היומית. כנגד זה לא הצליח עוד איש לעזור לה.

אותות הסמים ניכרים היטב בפניה ובי-גופה של מונה. הם כירסמו בה את אט אט במשך השנים. מי שרואה היום את מונה, לא יכול להאמין כי זאת אותה נערה מלאת חיים, שרק לפני כמה שנים הייתה מלכת הבוהמה. כיום מונה היא שבר כלי-הידיים הקרובים המעטים שעוד נות-רו לה. יודעים את האמת: מונה מת-קרבת אל הסוף. היא הולכת ודועכת מבלי שתרגיש בכך. אם לא תימצא לה בקרוב ישועה, היא תיגמר.

ב משך שנה תמימה הסתובב לו יהודה חזן כמלך בפרקליטות המרכז. הוא היה עובר במיסדרונות הפרקליטות ומחלק ברכות שלום וענוויראש לפרקליטים ולפרקליטות כשליט אל נתיניו. הוא קרא להם בשמותיהם הפרטיים והעביר ביי-קורת על דרך. ניהול המישפט. יהודה חזן אינו איש מישר-המישפטים, ולא פקיד בכיר בממשלה. יהודה חזן הוא

אחרי עדותו נכלא עקב עבירה נוספת באותו בית-סוהר שבו כלואים האנשים נגדם העיד. דק בנס ניצל ממוות כאשר אסיר תקף אותו בבית-הסוהר.

עבריו מדרגה ג', שעיסוקו העיקרי היה קניית רכוש גנוב מעבריינים. הדבר שהפך אותו למלך בעולם המיש-פט הישראלי הייתה העובדה כי הוא הסי-כים להפוך עדי-מדינה ולהעיד נגד סבלי נמל-התעופה בן-גוריון, שנאשמו בעשרו-תיהם בגניבות משקימטען במטוסים. זמן רב נמשכו הגניבות בנתב"ג והמיש-טרה כמעט נואשה מלשים להן קץ. עד שביום חורף גשום, לפני כשנתיים, נעצרו במחסום מישטרי יהודה חזן ואהרון ("אהרוןצ'יק") לויאשווילה, כאשר בגרבי-הם ועל ריצפת מכוניתם מפורזים ילדו-מים ואבנייהן בערך של מיליוני לירות.

עבריו קטן

וערמומי

ה מישטרה הכירה את חזן מעבירות קודמות שביצע, ואחרי חקירות מור-שכות התברר כי הפעם הוביל אותם העבריון הוותיק אל לב ליבה של גניבת ההילומים הגדולה בנתב"ג. המישטרה והפרקליטות, שהיו מעוניינות להעמיד לדין את העבריינים הרבים ש-התגלו בפרשה זו ולהרשיעם, היו זקוקים לראיות קבילות בבית המישפט. איש מה-סבליים, שרובם היו גרונינים, לא היה מוכן לפתוח את פיו ולחשוך על חבריו. חזן התמקח עם אנשי הפרקליטות והצי-ליח לחתום על הסכם ולהפוך לעדי-מדי-נה נגד הסבליים וקוני היהלומים, גם בהס-כם זה הצליח להשיג את התנאים הטובים ביותר עבורו. הוא קיבל שמירה מישטר-תית למשך כל תקופת המישפטים, והבי-טחה כי הוא לא יועמד לדין על חלקו בקניית הרכוש הגנוב. הוא אף הצליח להוציא מהפרקליטות היתר, כי לא יעיד נגד ידידו אהרוןצ'יק, אשר נתפס יחד עימו, "מכיוון שהוא כמו אבא שלי".

מי הם עדי המדינה

המישפטים החלו בקצב רצחני, כמעט מדי יום התנחל מישפט נגד כמה סבליים בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, והכובב של כל המישפטים הללו היה העבריון הקטן והערמומי חזן. מהר מאוד גילה את חינויותו להצלחת המישפטים, והתנח-ל בהתאם. הוא לעג לסניגורים, ביקר אף החובעים ואפילו קרא בבית-המישפט ל-פרקליטת מחוז המרכז, שרה סירוטה, בשמה הפרטי. הוצפתו הרגיזה את אב בית-הדין, השופט דב לוי, שהעיר לו כי הוא מדבר על "גברת סירוטה", אבל חזן, בחיכוך הערמומי, אמר: "בשבילי היא שרה".

אחרי תקופה של כחצי שנה, שבה הוח-זק חזן במיתקן מישטרי, החליט כי יהיה זה די בטוח לעבור להתגורר בביתו, כאשר שוטר ישמור עליו בצמידות. וכך היה מופיע בבית-המישפט בליוויית שומרו הפרטי.

רוב המישפטים הסתיימו. ולמרות עברו ואופיו היה חזן עד אמין ואינטליגנטי. הוא זכר פרטים בדיוקנות, עמד בתקיפות בחקירות הנגדיות שערכו לו עשרות עורכיידין, והיה אחראי, בסופו של דבר, להרשעתם של עשרות סבליים ששרחו. המדינה הבטיחה לחזן כי עם תום עדותו תעזור לו לעזוב את הארץ. חזן רצה להגר לארצות-הברית והמישטרה השתדלה לה-ציא עבורו אשרת-כניסה למדינה זו. בת-חילת השנה נתפס חזן יחד עם שמעיה אנג'ל ועוד אנשים כאשר ניסה לסחוט כסף באיומים מיהלומן.

אחרי סיום המישפטים ויתר חזן על השמירה המישטרית הצמודה. נסע ל-ימים אחדים ללונדון. כישר חזר לארץ נתפס בעבירה החדשה. על עבירה זו לא כיסה הסכם החסינות עם הפרקליטות, והוא הועמד לדין בפני אותו בית-מיש-פט שבו העיד כל כך הרבה פעמים במשך השנה האחרונה - נגד אחרים.

עם סכין

גילוח ביד

ב מרות טיעוני ההגנה המרשימים של הסניגורית שלו, עורכת-הדין גירה לייסקי, שאותה הכיר כאשר הגנה על חלק מהסבליים הגרונינים וחקרה אותו תקירה נגדית נמרצת, הורשע חזן. השופט שמואל קוארט גור עליו חמש שנות מאסר.

חזן חזר לבית-הסוהר, והוכנס לתא בודד בכלא רמלה. הגיבור השחצן, אשר התהלך כתרנגול בפרקליטות, הפך לשבר כלי מפתח בכלא. הוא חשש מכל פתיחת עקב עדותו ישבו בתאים סמוכים באותו בניין. גם הסוהרים ברמלה, רובם בני העדה הגרונינית, לא ראו בעין יפה את העבריון שהעיד נגד חבריהם.

יום אחד התנפל עליו בחצר הכלא עבריון השפוט לאסור עולם על רצה. הלחיין, שלא היה קשור כלל למישפט נתב"ג, ניסה לרצחו בסכין גילוח. חזן הוריו הצליח להתחמק בשריטה קלה בלבד בפניו, אך מאז לא העז לצאת מתאו-עורכת-הדין לייסקי פנתה בשמו לשלטר וות הכלא וביקשה מהם להעבירו לאגף המעצרים, שם מרגיש חזן בטוח יותר.

אחרי שחזן הורשע בעבירת החסינה באיומים, הגיע אחד מהמישפטים שבהם העיד לעירעור בפני בית-המישפט העליון. חזן הסניגורים בתיק זה טענו כי הרשעתו של חזן אחרי שהעיד בתיק היא עובדה חדשה, המצדיקה בדיקה נוספת של עדי-תו, וקביעה כי האיש היה ונשאר עבריון בלתי-אמין וחסר מצפון. היה זה כמה ימים אחרי הצהרת שני הרבנים הראשיים שפסלו עוהם של עדי-מדינה.

השופט יצחק כהן קיבל את עדותו של חזן, וקבע בפסק-דין חרישטעי כי עדי-מדינה, עם כל שאט הנפש שהם מעוררים, הם עדים חיוניים. לולא עדויות כאלה שחזן מוחלט. ולכן שיטה זו היא הרע במיעוטו.

המבט שלא

הבטיח טובות

עד נוסף במישפט נתב"ג היה מקסיס לוסקי. גם הוא היה, כמובן, שותף לחלק מהגניבות מתוך המטוסים, והסכים להפוך עדי-מדינה. אולם הוא לא היה קשוח וערמומי חזן. ולכן, בהסכם שנחתם עימו

ומה עלה בגורלם אחרי שהעידו במישפט?

המישטרה טוענת, בנסותה לשכנע את האמורים להיות עדי-מדינה בפרשת הרצח של עמוס אוריון ועורר כהן, כי עדי-המדינה בישראל לא נפגעו מעולם, וכי הם בטוחים יותר מעדים רגילים. ואמנם, רק עדי-מדינה אחד, גיסים (סיבני) כהן, בנו של מוכר הפלאפל המפורסם שכונה "המיואש", נהרג אחרי מתן עידותו, כאשר טיפל במיטען חומר-נפץ. אולם

האמינו לה. כאשר סיים לוסקי את תפקידו כעדי-מדינה עזב את ישראל ינסע עם מישפחתו לחוף-לארץ. בימים אלה זור, כדי להשלים את ההסכם עם המדינה ולהעיד נגד הסבלים בבית-הדין המשמעותי של המדינה.

עדי-מדינה הם חזיון נפרץ בבתי-המישפט הישראליים, בעיקר בשנים האחרונות. כמה תקדימים קבעו בבירור כי עדי-מדינה הם עדים רגילים, אלא שיש להת-ייחס לעדותם בזהירות, שהרי הם שוי תפים לעבירה.

סניגורים רבים ניסו לטעון שוב ושוב, כי עדי-המדינה שהעיד נגד לקוחם הוא עבריין כרוגני, שקרן שיש לו אינטרסים להציל את עורו ולכן יהיה מוכן לספר כל סיפור, וכי הוא מעליל על לקוחותיהם, בתי-המישפט לא קיבלו טיעון זה. ודווקא שופטים דתיים, שהיו יודעים כאנשים בקיאים בתורה ובדין היהודי, כמו השופט המנוח משה זילברג, חיים כהן ויצחק קיסטר קבעו כי אין עדי-מדינה פסולים לעדות, ועדותם כשרה. על השופט להזהיר את עצמו, ולבדוק היטב אם הם דוברי אמת או שקר, אבל בדיקה כזו חייב שופט לעשות כלפי כל עד שהוא. שכן לכל אדם אינטרס אישי כלשהו. אפילו אם זה רק האינטרס שעדותו בבית-המישפט תהיה תואמת לזו שנתן במישטר, שכן אחת הוא צפוי לעונש של שנתיים מאסר.

בן הרופא

וכסף בידו

במישפט שהיה בשנת 1973 נגד כמה נאשמים בשוד אלים בבנק לאומי בראשון-לציון, העיד ויקטור פילו כעד מדינה. התביעה ביקשה כי עדותו תשמע לפני תחילת המישפט, כיוון שחיינו בסכנה והוא עומד לעזוב את הארץ. פילו השתתף בשוד בפועל, והסכים להעיד רק כאשר גילה כי מישקה משותפיו שנעצר הלשין כבר למישטרה. הוא היה מוכר כאיש העולם התחתון, וסוחר סמים ועבריין קשוח. אך גילה אומץ ומערכת ערכים מיוחדת משלו.

כאשר נודע לו כי נעצרו רק חמישה חשודים, הצהיר כי לא יגלה מי היה השותף השישי אשר לא נתפס, ורק כך הסכים להתוודע על ההסכם עם המדינה. במהלך מישפט זה התגלה כי התביעה עשתה הסכם נוסף עם אחד מהנאשמים בתיק, בן חור דויד. התביעה הבטיחה לו כי לא תגלה את העובדה שהפך לעד נגד חבריו, ואפילו תעמיד אותו לדין יחד עימם לבל יחשדו בו. במהלך המישפט התברר לדויד כי חבריו יודעים על הלשנתו, ולכן ביקשה הפרקליטות לעכב את ההליכים נגדו. רק אז נודע ההסדר הפנימי הוה לבית-המישפט. הפרקליטות נזופה על התנהגות מזוהה זו, אבל למרות הכל אישר בית-המישפט העליון שלא נגדם כל עוול לנאשמים, ולא נעשה עיוות דין. בית-המישפט העליון אישר את הרשעתם של השודדים לפי עדויותיהם של עדי-המדינה.

עד כמה שידוע היום, עזב פילו את ישראל והפך בחוף-לארץ אזרח שומר חוק. הוא התחתן שם, הקים מישפחה ושכח את עברו הפלילי.

קשה לספור את עדי-המדינה שהופיעו בשנים האחרונות במישפטים פליליים. אחד הבודדים ביניהם הוא הקבלן אהרון גיבור, שהעיד נגד חברי-הכנסת שמואל רכטמן, שהורשע עקב עדות זו בלקיחת שוחד.

חיייו של גיבור בזמן המישפט ואחריו לא היו קלים. היו התנכלויות טלפוניות, הוקיעו אותו מכהינה חברתית, אבל הוא עמד בכל הלחצים כיוון שידע כי "או שאני אשב או הוא ישב בבית-הסוהר."

אורי וולף, בנו של רופא מסביון, היה שותף לשוד בנק לאומי ברמת-איב לפני כשנה וחצי. גם הוא היה בעל עבר פלילי עשיר, וכאשר נתפס וחלק מהכסף בידו החליט להפוך עדי-מדינה. הוא עלה על דוכן העדים בשקט ובביטחה, העיד נגד כל שותפיו שישבו מולו על ספסל הנאי שמים. משך כל הזמן היה וולף שמור היטב במיתקן מישטרה, ועל בית הוריו הוצבה שמירה של מישמרה-גבול. מיד עם תום עדותו יצא וולף לחוף-לארץ בעזרת המישטרה.

(עיד)

מליון ליונים אאהד

עונשו, לא הבטיח טובות לתביעה. היה ברור כי לוסקי ראה עצמו משוחרר מהעסקה שעשה עם התביעה בעקבות המאסר שעליו לרצות. עדותו של לוסקי היתה חיונית להצלחתם של כמה וכמה מישפטים מסובכים. בפרקליטות החל מי רון להשיג דחיית ביצוע העונש ללוסקי, ונעשו נסיונות לפטור אותו כליל מעונש המאסר בכל דרך חוקית אפשרית.

עדות שקולה

ומשכנעת

אחרי ששוכנע כי התביעה תשיג עבורו חנינה, המשיך להעיד במישפטים. ועדותו היתה שקולה ומשכנעת. השופטים

לא הובטחה לו חנינות מוחלטת, אלא רק זאת: שבתיק היחיד שפתחה המדינה נגדו, לא תבקש הפרקליטות עונש מאסר בפועל. הסכם כזה, הנקרא בלשון מיק צועית "הסכם טעון", גם הוא דבר רגיל בפרקטיקה הפלילית. אולם הסכם זה אינו מהיבב כמובן את בית-המישפט, לפניו מתברר המישפט. ואמנם, התובע יהודה וינשטיין, איש הפרקליטות, היה מתון כאשר טען לעונש בתיקו של לוסקי, אבל השופט דב לוין לא השתכנע. הוא גר על לוסקי מאסר בפועל של שנה תמימה, והכריז כי הוא רואה בעבירה של גניבה מנמלה-תעופה עבירה חמורה מאוד, ש-עונשה הראוי היחיד הוא מאסר בפועל. המבט בעיניו של לוסקי, כאשר יצא מאולם בית-המישפט, אחרי ששמע את

לוסקי אחרי תום עדותו עזב את הארץ, והשתקם באחת מארצות חוק. למרות שנדון בעצמו למאסר, דאגה המדינה לחנינה עבורו.

הוא נהרג כמה שנים אחרי שסיים להעיד נגד חבריו גד (שץ) פלום ומשה פלדמן בשלושה מקרים של שוד מזויין.

נסיון התנקשות

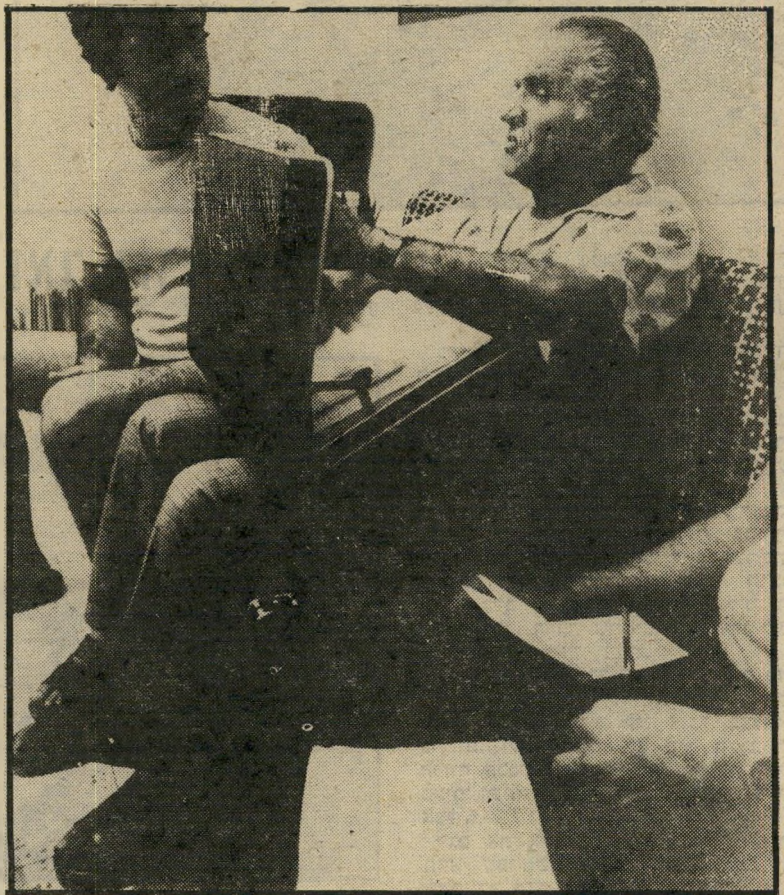
בקופנהגן

בימים כהן נפגע לחוף-לארץ בעזרת המדינה, אך משום מה לא הסתדר שם, וטען כי בקופנהגן ניסו להתנקש בחייו. לדבריו המישטרה נהרג כאשר ניסה להבטיח את דירתו עליידי מילכוד הדלתות והחלונות של הדירה בי חומר-נפץ.

עדי-מדינה אחר, מרדכי מרציאנו, אשר אמור היה להעיד נגד משה דנינו בבית-המישפט בחיפה, הגיש על כך שהמדינה ביטלה את הסכמתה להפכו עדי-מדינה. מרציאנו שיתף בתחילה פעולה עם המישטרה, אך חזר בו מהסכמתו להעיד בבית-המישפט, וכתב מיכתבים בהם סיפר כי כל דבריו שקר. הוא עשה זאת כמה פעמים, עד שהמישטרה והפרקליטות התייאשו ממנו, הגיעו להסכם עם דנינו, ולא נזקקו לעדותו של מרציאנו. הוא פנה לבית-המישפט העליון, כדי לחייב את היועץ המישפטי לנמק מדוע לא יחזור בו מכתב-האישום שהוגש נגד מרציאנו בעיקבות ביטול ההסכם להפיכתו לעדי-מדינה.

בית-המישפט העליון קבע, כי העובדות שהתגלו לפניו מצדיקות את הגשת כתב-האישום. פרקליטו של מרציאנו, הרצה לכפות על המדינה את הסכם עדי-המדינה — היה שלמה תוסיה כהן.

איננה ארון

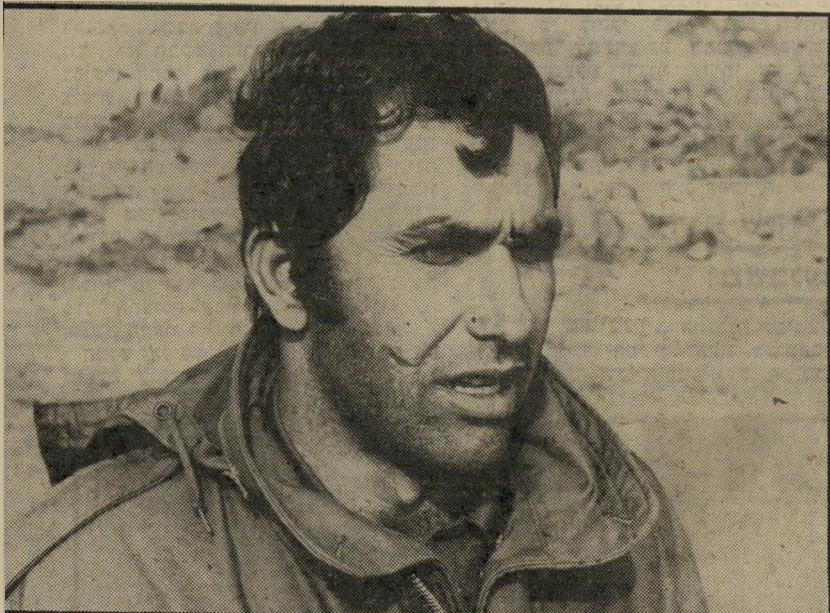

הוטד בטלפון כל תקופת המישפט. אימו על בניו, והוא נאלץ לעזוב את רחובות אחרי תום המישפט. העיד כיוון ש,או שאני אשב או שרכטמן. הקבלן אהרון גיבור היה אחד מעדי המדינה המפורסמים ביותר שהעידו בשנים האחרונות.

מת האלוף

יצא לים, השיט סירה על פי חושי הטיבעיים. הוא לא למד ולא ידע להסביר מה הוא עושה בים. על החוף היה כרמל אדם ידידותי, נתן עצות לכולם. אולם בים היה זאב בודד, אדם קשה, שהחליף הרבה אנשי-צוות בסירתו. זוהי הסיבה לכך שלא זכה שוב בתואר. אולם כולם ידעו שצפניה כרמל הוא האלוף.

לשחות. הבחורים בחוף עשו לו הנשמה מלאכותית. הוא הועבר לטיפול רפואי והצליחו להחיות אותו. מאז נקשר לים. בגיל בית-הספר היסודי ויתר לא פעם על הלימודים ונמשך לחוף-הים. בחוף בת ים גילה את ספורט השיט ואהבתו העזה לים. "כושי" החסון, בעל הקול הצרוד, הפי תיע כשזכה בתואר אלוף-העולם. הוא

זאב בודד ספורט השיט דורש הרבה שעות אימון ומאבק בלב ים. צפניה כרמל היה אדם קשה בים והחליף הרבה אנשי צוות, אולם על החוף התגלה כידידותי ונזח.

כאות-הערכה להשיגו נתנה לו העיריה רישיון להפעיל מיסעדה בחוף, שהייתה ל- ביתם של השייטים בחוף. לעוסקים בספורט השיט לא נותר זמן לעבודה לשם פרנסה. הציוד יקר מאוד. המיסעדה בחוף איפשרה לכרמל להקדיש זמן לאימונים. המיסעדה לא שימשה לו רק כמקור פרי-נסה. במקום ישבו השייטים בקיץ ובחורף. "קשה להיות שייט", אומרים חבריו, זהו ספורט שדורש התמסרות, מאמץ, הרבה שעות בלב ים, מאבק ממושך בגלים. ר- להיות לבד. הרבה שייטים, שהתחילו לע-סוק בספורט הזה, נשרו. למיסעדה של כרמל הגיעו השייטים כדי לשבת ביחד, לספר חוויות ולהקשיב ל-עצות. "כרמל הגיש לנו אוכל בצלחות גדולות, ולא קטנות. לא היה חשוב לו הרווח הכספי. העיקר היה שהאוכל יהיה טעים ושתהיה לנו הרגשה טובה ונעימה אצלו."

גם את אשתו, יהודית, הכיר בחוף הזה, שבו שמורה גם הסירה של בנו ששי בן ה-7. כרמל רצה לעשות ממנו יורש-אלוף.

שלפני שהכירו זה את זה, גרו יהודית וצפניה באותו השיכון. כמו כולם בכתיים ידעה יהודית שהבחור הזה הוא צפניה

בית מלא גביעים יותר מ-200 גביעים בביתו של צפניה כרמל מחישים את הישגיו המרשימים בספורט השיט. בגיל 32 נשא את יהודית לאישה ונולדו להם שני ילדים. לפני ארבע שנים פרש.

בית מלא גביעים

הלם היכה את יושבי חוף בתים. צפניה כרמל היה אלוף-העולם בשיט מיפרשיות מדגם 420. תואר שבו זכה יחד עם זוגתו לצוות, לידיה לנרוב ב-1969 בשוודיה. הייתה זו הפעם היחידה עד היום שבה זכתה ישראל באליפות עולמית כלשהי. ההישג בא כולו תודות לצפניה כרמל.

בגיל 9 הגיע צפניה לחוף בתים, יחד עם אחיו הבוגר ממנו, עזרא. עזרא יצא לים בסירה, וצפניה נסחף לים כשניסה

ברוח המתאימה לגלישה.

צפניה כרמל חיבר את התורן לגלשן הרוח, ויצא לים עם שמשון בן-דניאל ומשה קמר, כל אחד עם הגלשן שלו, במירווח של כ-50 מטר האחד מהשני. הר-רוח היתה בעוצמה של כ-20 קשר (כינר-נית) ודמויותיהם המתרחקות נעלמו. אולם הגלשנים המיפרשים נראו היטב לבחור-רים, כולם שייטים בנפשם, שישבו בחיט-עדת האלופים השייכת לצפניה כרמל, על תוף בתים.

תוך כדי טיפול בסירות ובגלשנים הר-אחים במועדונו שבחוף הסתכל אלי אבי-נועם לעבר הים, כדי לחזות בשלושת הר-גולשים שהתחרו ביניהם. אז הבחין בגלשן של צפניה כרמל, המתקרב בחזרה לחוף, כשאין עליו איש.

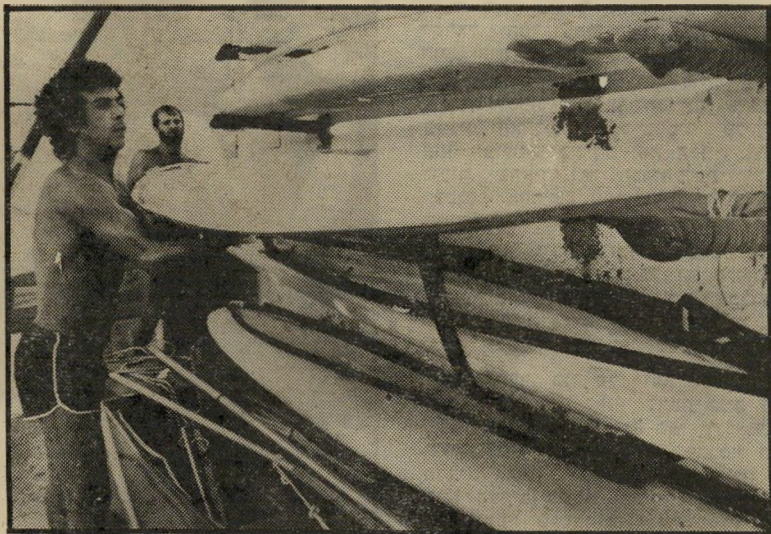
אלי אבינועם: "גלשן הפוך, בעלת מיפרש השוכב על פני המים - זהו מראה רגיל. אין שייט שאינו נופל מן הגלשן, ויש סתם מתיישים על הגלשן ומש-כיבים את המיפרש על פני המים, כדי לנוח. לכן זה לא מעורר תשומת-לב."

בעזרת חושים

טבעיים

הגלשן הריק, שהתקרב לחוף עיר-רר מייד דאגה. אלי אבינועם זינק לים בסירת-ההצלה של המועדון. במרחק של 200 מטר מהחוף הבחין בשימשון הר-מרים ידיים והמאותת לעזרה.

שימשון ואלי הצליחו להעלות את כרמל לסירת-ההצלה, ובדרך לחוף ניסו להנשים את כרמל, אולם ללא הצלחה. כרמל היה ללא-נשימה, ללא-דופק, כשקצף סביב שפתיו. בבית-החולים קבעו שצפניה כרמל מת.

הגלשן חזר לבדו

אלי אבינועם, ממועדון השייט בחוף בתים, הוא הבחין בגלשן החוזר לחוף ללא בעליו. הוא יצא מייד עם סירת ההצלה ומצא את צפניה כרמל, ניסה להנשיתו ללא הצלחה.

שניצח את הים - מטביעה פשוטה

כרמל, אלוף העולם. "זו תהיה שלי", אמר לחברים, כשראה לראשונה את יהודית ב"חוף".

יהודית הרגישה שכרמל עוקב אחריה. הוא היה בוגר ממנה ב-12 שנה, טייל בכל העולם, ולכן לא האמינה שהוא מת-ייחס אליה ברצינות.

יהודית נזכרת שבפגישה הראשונה אמר לה כרמל: "חכי, יש לי תחרות. אני אחזור אחרי הצהריים!" ונעלם. הוא חזר כש"בידו גביע, והעניק אותו ליהודית. מאז, מספרת יהודית, היא האמינה בכנות רג"שותיו. "הגביע הזה היה הדבר היקר לו והוא נתן אותו לי."

כרמל לא הירפה מיהודית. הוא לקח אותה בבוקר לעבודה, והחזיר אותה הביתה. הוא בילה איתה עם חבריו והיה גאה בה. אמא של יהודית אמרה לכרמל "תן לה רגע לנשום", וכרמל השיב "מי שואהב לא מרפה!"

יהודית היתה בת 19 וסקרנית להכיר את הבחור ההולך יחד, החי בים ושהוא אלוף. היא הרגישה שכרמל מעניק לה חום, ביטחון והרבה פינוק.

"אין שייט גשוי" יודעים השייטים מניסיונם. כרמל ניסה להוכיח לחבריו שזה לא נכון, שיכולים להקים מישפחה ולהירשם שעות-אימונים והוצאות כספיות. ואינו מר"תיר זמן למישפחה. יתכן שזאת הסיבה לכך שנישא רק בגיל 32. כרמל ניסה להשיע על חבריו, השייטים הנשואים, שלא יפרשו והנה זה קרה גם לו. הוא פרש.

מהתחרות בגרמניה, שנמשכה שלושה שבועות, הוא חזר כעבור שבוע. מהמי"לואים, שאהב כשהיה רווק, חיפש דרך להשתחרר, ולוא לכמה שעות, כדי להגיע הביתה. מהתחרויות בקיסריה שב כל ל"י לה הביתה, להיות עם האשה, הבן והבת. היה חשוב לו להתקין כמו ידיו את ה"חריסנה במיטבח ואת השיש במיסעדה, ולהדליק נרות שבת. כל דבר שהצריך ניתוק מהבית היה קשה בשבילו, וכך החל גם הניתוק מהשיט.

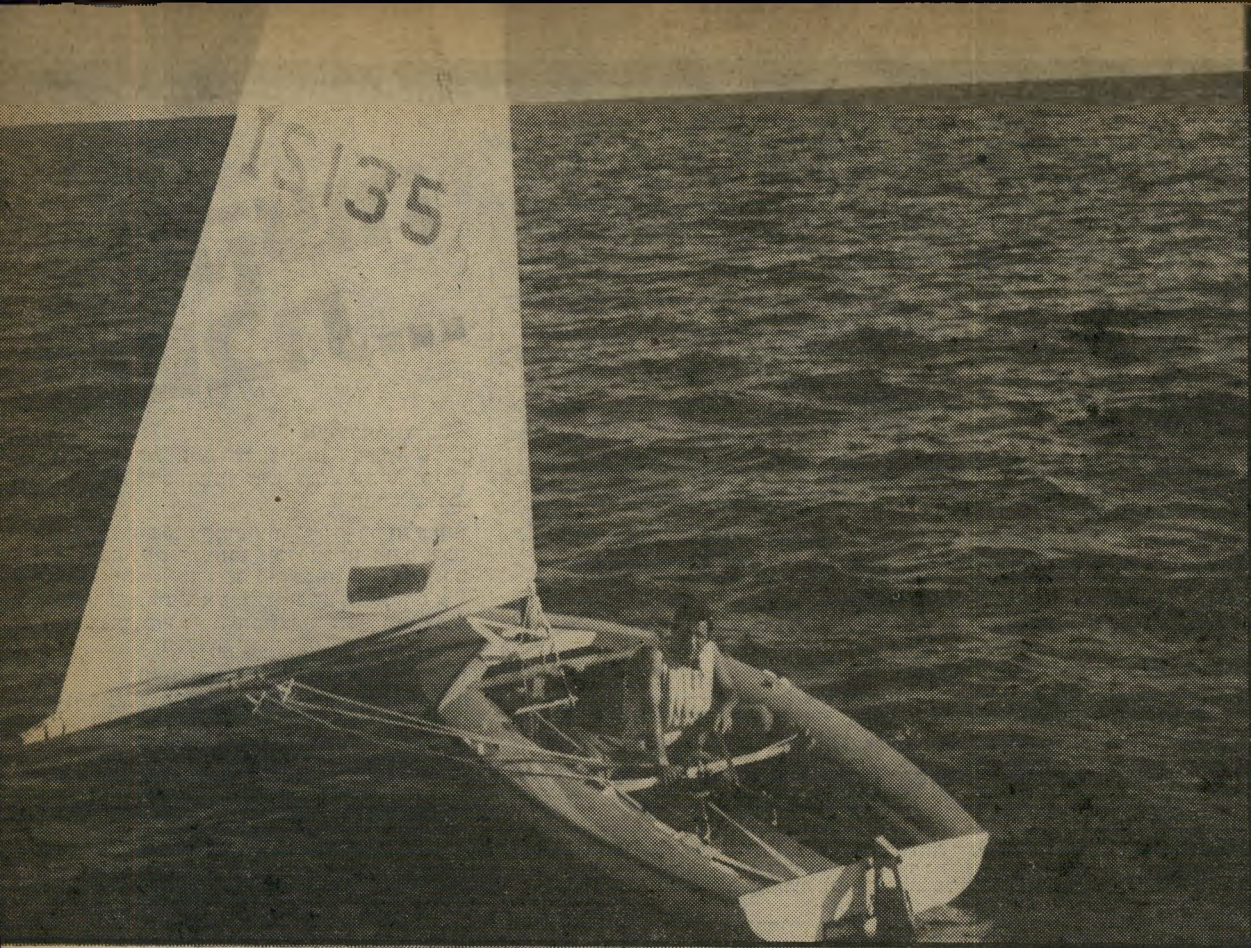
החייית

את הילד

כשבנו ששון ("ששי") הגיע לגיל 6, התייעץ כרמל עם אשתו אם לקנות לו סירה. בקיץ האחרון היה ששי די גדול וחזק כדי לצאת לים.

האב והבן לקחו גם את יהודית לסיבוב בים. "אני פחדתי מהמים", מספרת יהודית.

כרמל היה מאושר כשהיהודית וששי נהנו מהשיט. כרמל לימד את ששי לטפל ב"ר

זכה צפניה, יחד עם לידיה לזרוב, באליפות העולם ב-1969. לידיה לזרוב עוסקת עתה, לפרנסתה, בהדרכת תיירים. היא חדלה להשתתף בתחרויות. צפניה נשאר קשור לים.

זוהי סירת שייטים אולימפית, דגם 420. היא חדלה להשתתף בתחרויות. צפניה נשאר קשור לים.

האלוף בדגם 420

החודשים מחפשת את הקול הצרוד של אבא שלה.

תאונה

פשוטה בים

מה מזה ברת צפניה? המישפחה הדתית של צפניה כרמל לא נתנה את הסכמתה לניחוח אחריהמות, כדי לדעת את הסיבה לכך שאישיים מנוסה כמותה, שחיון מעולה, לא הצליח להגיע חי לחוף. הד"ר לוי ביורטולון מ"המכון הפתולוגי, שהסתפק בבדיקה חי"צונית בילבד, קבע שצפניה כרמל טבע בים: "יתכן שהשיפשוף השיטחי בלחי ימין, מעיד על כך שספק מכה קלה, שי גרמה לו ליפול לים. הקצף סביב השפתיים ועור-הברווז הם הסימנים הרפואיים לכך שצפניה כרמל נפטר מטביעה".

הים הגדול, שעזמו ידע האלוף להת"מוודד במשך 39 שנים, הכניע אותו. גם אלוף-שיט ואישיים מנוסה יכול לט"בוע בתאונה פשוטה בים. עובדה זו מד"אינה גם את הגולשים העסוקים כעת ב"הכנות אחרונות לאליפות העולם, שתת"חיל השבוע בישראל.

מיסעדת האלופים של צפניה הגיעו כל השייטים, בקיץ ובחורף. באי המיסעדה מספ"רים חוויות ומקשיבים לעצות. העירייה נתנה לצפניה רישיון, לאחר שזכה באליפות העולם.

מיסעדה על החוף

סירה, ולהכין אותה לציאה לים, תפר לששי חגורת-הצלה קטנה, לפי מידותיו. החלום שלו היה שבנו יגדל ויהיה אלוף. צפניה כרמל אומנם פרש מתחרויות השיט, אולם הוא לא עזב את הים. הוא אימן ילדים צעירים לשוט, וייעץ למאמ"נים האחרים.

יהודית מספרת שיום אחד חזר נרגש כרמל וסיפר לה שהוא הוציא מהים ילד שטבע. "כל הגוף שלו היה קשה ולבן!" מיד התחיל להנשים אותו ולשאוב ממנו מים. פיתאום התחיל הילד לזוז. כרמל המשיך להנשים אותו עד שהילד התחיל לנשום בכוחות עצמו. רק אז קם לכרמל הנרגש. היה קשה לו להאמין למראה עיניו. "החייית את הילד שלך!" אמר לאם.

בכל בוקר היה כרמל מסיע את בנו לבית-הספר. כשששי היה חוזר הביתה בצהריים, נהג להכין את שיעורי-הבית ו"להשאיר לפחות שתי שאלות, כדי לשאול את אבא.

ביום השני לפני שבוע השאיר ששי את שתי השאלות. פיתאום באו שוטרים וחברים.

יהודית לא יכולה להאמין שכרמל מת. היא יושבת ליד החלון, ומצפה לקול ל"ווספה של כרמל.

ששי אינו מאמין שהאנשים לא יכלו להציל את אבא שלו, וגלית בת חמשת

רואן על החוף

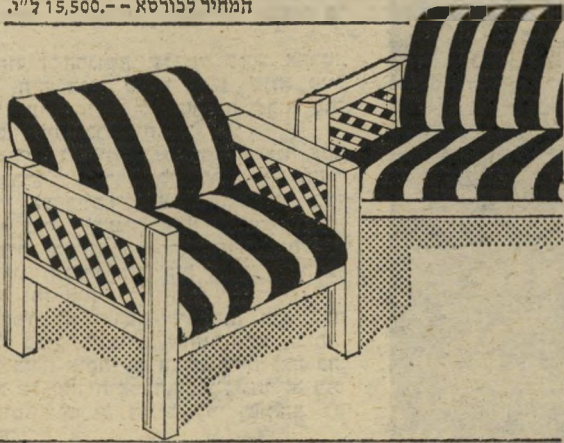
צפניה כרמל חובק את אשתו, יהודית, בביתם שבבתי"ם, יהודית צעירה מוצפניה ב-12 שנים. אחרי מותו נותרה יהודית עם שני ילדיה, בבית גדוש גביעים ומוזכרות מכל רחבי העולם.

ששי בנו של צפניה החל ללמוד להשיט סירה. חלומו של האב היה שבנו יהיה אלוף, כמוהו.

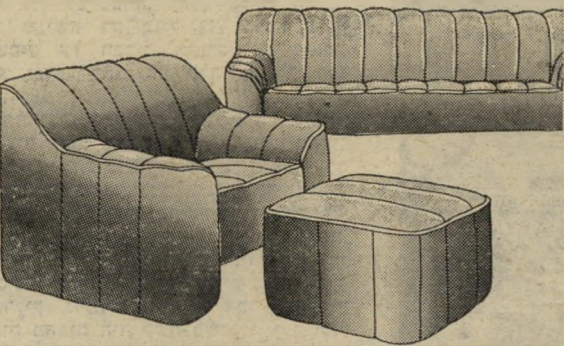
47,660

FINLANDIA - מערכת ישיבה מעץ אורן מסיבי בעיצוב בלעדי, שולחן קפה תואם, המחיר כולל ספה דו-מושבת וספה תלת-מושבת, המחיר לכורסא - 15,500 ל"י.

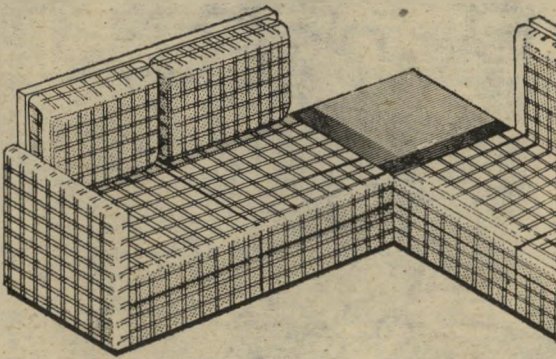
80,490

JENSEN - מעניקה נוחות אורטופדית, מרופדת כולה בכר חזק ב"מראה זמש" עשיר, המחיר כולל ספה דו-מושבת וספה תלת-מושבת, המחיר לכורסא - 23,250 ל"י.

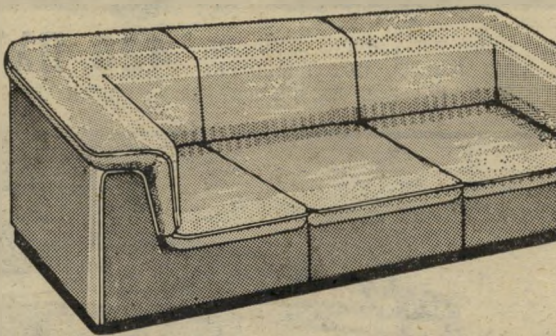
54,310

GEORGE - מערכת מודולרית עם כריות גב ממולאות בנוצות, שולחן פינתי ושולחן קפה תואמים, המחיר - למערכת הכוללת 5 מושבים עם שתי משענות צד.

156,330

HELSINKI - מערכת מודולרית ונוחה במיוחד, ריפוד קנווס, משטחי ישיבה ומשענות גב בעור אמיתי, המחיר כולל 3 כורסאות רגילות ו-2 כורסאות פינה מפוארות הבל - בשילוב של קנווס ועור.

בבקשה לשבת...

אצלנו או אצלכם - זה הנושא: חדר המגורים בביתכם, הציפיות שלכם ממוכר עשיר מתוכו וכולו לבחור את מערכת הישיבה המתאימה לכם, בהרכב הרצוי. לרשותכם מבוחר בדיל ריפוד אקסקלוסיביים המיובאים ע"י דניש, בדיל ריפוד המיוצרים בארץ ומעוצבים בלעדית עבור דניש, או עור אמיתי.

העיצוב הפונקציונאלי, הגימור המושלם והחומרים המעולים יעניקו לכם איכות ישיבה לשנים רבות רבות.

8% הנחה על תשלום במוזמן ואפשרויות תשלומים, אפשרות לייצוא ארכיטקטוני חינם, גם בביתך, המחירים בלירות וכוללים מע"מ.

חברות דניש תהיינה פתוחות לקהל במשך כל ימי חול-המועד סוכות, וגם בימי ה'אשר'.

חג שמח ומועדים לשמחה!

אל דניש

רמת-גן: דרך ז'בוטינסקי 104, ירושלים: רח' הסורג מול בנק ישראל, חליפה: אחוזה, רח' חורב 53, באר-שבע: רח' החלוץ 124.

תעמולת פריל

חפש את המדבקה הצהובה! חפש את המדבקה הצהובה!

בניו-יורק
תוכל לחסוך כסף רב
בקניות בחנות חומלצת...

THIS STORE IS RECOMMENDED BY
"THE ISRAELI SHOPPING
GUIDE IN NEW-YORK"
חנות זו חומלצת ע"י
"חדריך קניות
לישראלי
בניו-יורק"

For Information: P.O. Box 266
Kew. Garden N.Y.11415

את מדריך הקניות ניתן להשיג בחנויות הספרים בישראל ובדוכני העיתונים בניו-יורק קנה גם את מדריך פורז לאמריקה

חפש את המדבקה הצהובה!

מועדון 5
לתרבות חדשה
רח' הס 5, תל-אביב
טל: 297263

יום שלישי 7.10.80
יוקרן הסרט
"רחוב
הסטר"

המועדון פתוח בימי שלישי משעה 8.30 בערב. התוכניות מתחילות בשעה 9.00 בערב.

קוראי העו"ז בארה"ב
הרוצים להשתתף בפעולה להצלת מדינת ישראל מתורבן הליכוד -
יתקשרו אל:
AMERICAN-ISRAEL
MIDDLE-EAST PEACE FOUNDATION
AP. 19 D
360 E. 65th St., N.Y. 10021
Tel: (212) 570-9190

תן טרמפ לחייל

חבורת הכרם -

הפירסום הרתיע את ערוסי והוא חזר בו מהסכמתו לשמש עדי-מדינה. כמה ימים לאחר מכן סיכמה המישרה בעל-פה עם אבנר מעודד, כי יעיד נגד ראשי החבורה. רה. שוב דלפה הדיעה מפי חוקרי המישרה לעיתונות, ועיתונאי של מעריב, הי מקורב לאושרי ולקידר פירסמה בהבלטה, הדלפות אלה מוכיחות, כי יש קציני מישרה הממשיכים גם היום לסייע לי ראשי חבורת-הכרם. המלכודת שטמנה הי מישרה לאושרי ולאהרוני הצליחה, בין היתר, מפני שהוסתרה מפני יחידות אחר

כ תביר-האישום שיוגשו תוך כמה ימים נגד שבעה ראשי חבורת-הכרם, ישימו קץ לפעילות רבת השנים של הי חבורה ששלטה, לדברי המישרה, בעור לם הפשע בישראל שנים רבות. בידי הי מישרה הודעות של אבנר מעודד, קרוב מיספחה של טוביה אושרי, כי שמע על הרצח ועל תיכנונו מאושרי ומרחמים אהרוני כמה ימים לפני שאירע, וכי מיד אחרי הטיסול קרא לו אושרי וביקשו להי סיע את הגופות המבותרות. בידי המישרה הודעות של רמי ערוסי, המתארות

בידי המישרה די ראיות נדי להאשים את ראשי החבורה ששלטה בעולם הכיע

רות של המישרה שלא טיפלו בנושא. היחידה לחקירת פשעים חמורים של אלכס איש-שלום הצליחה לשכנע את אנשי חבורת-הכרם כי החשדות כונו רק נגד חבורת הקטמונים שסייעה ברצח. המישרה אף ביימה מסיבת-עיתונאים מאול-תרת של אחד מראשי חבורת הקטמונים, אליהו אמסלם, שבה התריע נגד נסיונות כביכול לרצחו באמצעות מיטענים של חומר-נפץ. אושרי ואהרוני, ששהו בחוץ-לארץ, קיבלו מאנשיהם בארץ הודעות כי הם יכולים לחזור בשקט. אושרי חזר וי נפל למלכודת.

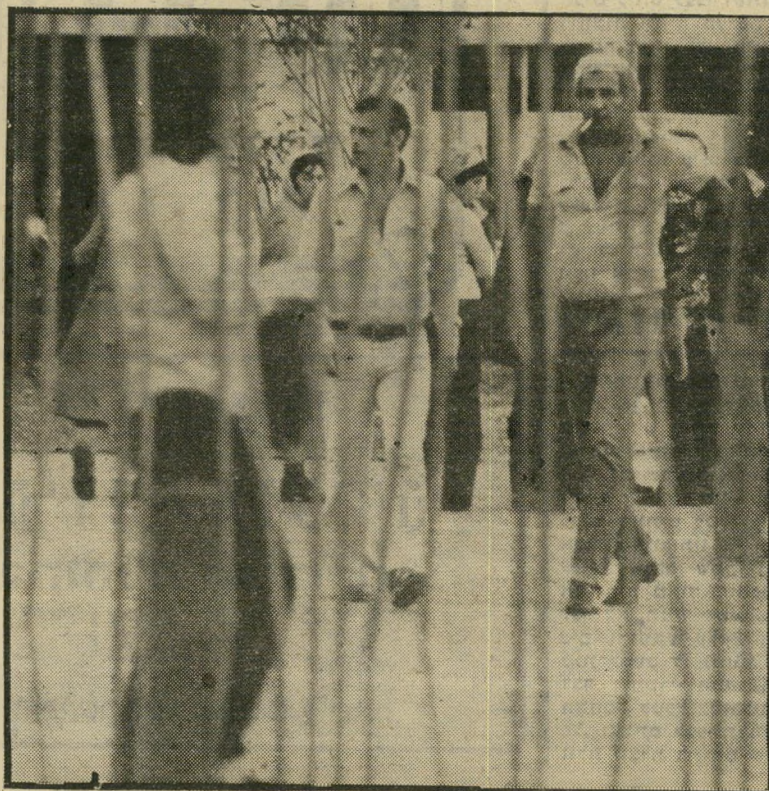
פיצוצים ביפו, ורצח בירושלים

י חבורת-הכרם נודע לציבור לי ראשונה באמצעות סידרת מאמרים בשבועון זה, שאותה פירסמתי בינואר 1978. בסידרה תוארו עסקי הברחות-סמים בקנה-מידה בינלאומי, הונאות מטבע בי-אירופה, עסקי-סמים באמריקה ועסקי יהלומים בלתי-חוקיים. כן תוארה לראי שונה פרשת העוקץ הישראלי בדרום-אפריקה, כל הפרשות האלה נחשפו שנית במישפט מורחיי-הארץ.

חיסולה של חבורת-הכרם בישראל יור תיר חלל ריק, שהותו של אהרוני בחוץ-לארץ תבטיח את המשך הפעילות העסי קית של החבורה שם. אולם לא בישראל, את מקומה של החבורה תתפוסנה תבור רות חדשות וצעירות, הפועלות כבר בי אמצעות הפיצוצים ביפו והרציחות בירור-שלים.

התקופה שבה עשו ראשי הפשע יד אחת עם חוקרי המישרה, שקיבלו מפעם לפעם פיענוח של פשע ותמורתו הגנו

הסוד!

רחמים אהרוני (משמאל) השווה בחו"ל ישאר מחוץ לכלא כל עוד לא יחזור לישראל

את מהלך הרצח, שבו חזוה. אולם הודי עותיו לא קושרות את אושרי ואהרוני לרצח עצמו. הודעות אלה קבילות כעודי יות בהתאם לתיקון החוק החדש. גם אם לא ישמשו עדי-מדינה, הרי די בהודעור תיהם כדי להפלייל את אושרי ואהרוני, הפרקליטות הודיעה, כי תגיש כתבי-אישום על שותפות ברצח גם נגד יצחק אהרוני, אחיו של רחמים, מימון לוי, אילי המלוונות הירושלמי, ישראל דנוך, מרא-שי החבורה, שרה דנוך, אחותו, וכן נגד משה כהן.

נחישות ההחלטה של המישרה להפי ליל את ראשי חבורת-הכרם נבעה בעיי קר ממיצאי בית-המישפט המחוי במישר-פט בצלאל מורחיי-הארץ. במהלך המישר-פט הזה נחשפו פרשיות פשע רבות, שי ראשי חבורת-הכרם היו אחראים להן מי בלי שהמישרה טרחה לפעול נגדם. בי מישפט נחשפו גם קשרים סמויים ומיור חדים במינם בין ראשי חבורת-הכרם לבין קצינים בכירים במישרה, קצינים בצה"ל ואנשי עסקים. פסקי-הדין הגדיר את אושרי ויהרוני כעומדים בראש עולם הפשע בישראל, והיה ברור כי אם רוצה המישרה להציל את כבודה, עליה להפלייל את השניים בכל מחיר.

לולא מישפט הדיבה של מורחיי-הארץ היו רחמים אהרוני וטוביה אושרי ממשיי-כים במעשיהם ללא הפרעה. ייתכן כי זו היסיבה לריב החמור שפרץ לאחרונה בין השניים לבין בצלאל מורחיי, ירדים ושוי-תפס בעבר.

לחזור בשקט — למלכודת!

ע עוצמת קשריהם עם המישרה ניתן ללמוד ממה שאירע עתה. כאשר

מי ימלא את החלל שייווצר עם ריסוק חבורת הכיע מיספר 1 בארץ

סיכמה המישרה כי רמי ערוסי יהיה עדי-מדינה, שמרה את הדבר בסוד גם מפרקי-ליטו. אולם הדבר דלף לעוריי-הדין אליהו קידר, פרקליטה של חבורת-הכרם מזה שנים רבות. בידיעה מרעישה בטלוויזיה נמסר על עדי-המדינה המפתיע והקריין ציין, כי הדבר נמסר לפירסום עלידי עוריי-הדין קידר.

טוביה אושרי וישראל דנוך (מימין) צפויים למאסר ממושך על חלקם בפרשיות כשע רבות

על ראשי הפשע שהיו, כביכול, מודיעים, חלפה. מעתה תצטרך המישרה לפעול נגד עבריינים אלימים וחסרי קשרים. שנים רבות תחלופנה עד שתקום חבורה בעלת קשרים כה מסועפים עם זרועות המישרה והמימסד כפי שהיו לחבורת-הכרם.

במדינה

אירגונים

של"י הפוך

המובצע שאותו הגה

הרמטכ"ל מתנהל לאורו

של סמל הרומה

הסימלה של של"י

כאשר הציע הרמטכ"ל לנדב את זרחי ישראל למען הביטחון — שכר-עבודה של יום אחד בחודש, במשך כמה חודשים — קיווה ל- עורך גל גואה של התנדבות. אך זרחי ישראל לא נענו ל-

סמל לפ
לפרק מורא —

סמל ספ
למען הבטחון

קריאתו של רפול. בין המסתייגים הרבים מיוזמתו של הרמטכ"ל בל" טו אנשי מחנה-השלום של של"י. חרב ועלה זירת. כרגיל במי קרים כאלה הוקם ועד ציבורי, כדי לחפות על הכישלון. הוא נקרא הוועד הציבורי למען ביטחון יש"ר — הקרן להתעצמות צה"ל. הוועד גייס לשורותיו כמה אישי ציבור שכוחים, והחל לפרסם מר דעות ענק בעיתונים, שמחירם יקר. כדי להתאים עצמם לרוח הזמן סברו מנהלי הוועד, שיש להנהיג סמל נאה למיבצע ההתרמות. ר אמנם, מבין כל ההצעות שהוגשו להם בחרו את זו שבראתה המת אימה ביותר. היא כללה את ראשי התיבות של הסיסמה, "למען ביטחון חון ישראל". היוצרים את המילה הקצרה "לב", ואת החרב ועלה הזית שאותם ירש צה"ל מן ההגנה. כשהופיעה הסמל על גבי המר דעות הגדולות של הוועד, הופתעו רבים לגלות כי הוא דומה. משום מה. לסימלה של של"י (ראשי התיבות של "שלום לישראל, שיו"י ויון לישראל"). שהיתה מראשונה ה מתנגדים לסריק של הרמטכ"ל (ראה ציורים).

הרוסקוב

(החשך מעמוד 13)

כל מחיר. פעמים ינסה בן מאזנים להעלים או להחליק דברים על-מנת לא להרגיז את בן הזוג, ו- דווקא מעשים אלה ירגיזו את העקרב יותר מכל. הרי ממנו אי אפשר להעלים דבר, האינטואי-ציה החזקה שלו תביא לידי גילוי של כל מעשה נסתר, אף אם כור-נת המאזנים היתה טובה. ה- עקרב יוכל לחזק את ביטחונו של ילד מאזנים ולעודדו, ובן מאזנים ישרה אווירה של שקט, שלווה ורגיעה, שנחוצים כליכך לעקרב המתוח תמיד.

מאזניים-קשת

קשת ומאזנים חשים נוח יחדיו. לשניהם חשוב החופש. מאזניים לא יצר את צעדיו של ה-קשת, ולא יגביל את חירותו. ה-קשת זקוק להבנה, ובעיקר ל-מישהו שידע להאזין לו, ולפתח עימו את רעיונותיו המקוריים. אין כמו בן מאזנים יודע להק-שיב, להפתח לזולת וללמוד ממנו. לשניהם חוש צדק מפותח ואידי-אליים משותפים. ידידים רבים ימ-שכו לשניים אלה, ולהרגשה ה-נוחה שהם יודעים להעניק. ה-חיסרון בזיווג זה: הקשת הזקוק לגיוון ושינוי עלול להשתעמם, ולחפש לו הרפתקות קלילות ולא משמעותיות עבורו, אך אלה יכ-לות לפגוע קשות בבן זוגו.

מאזניים - גדי

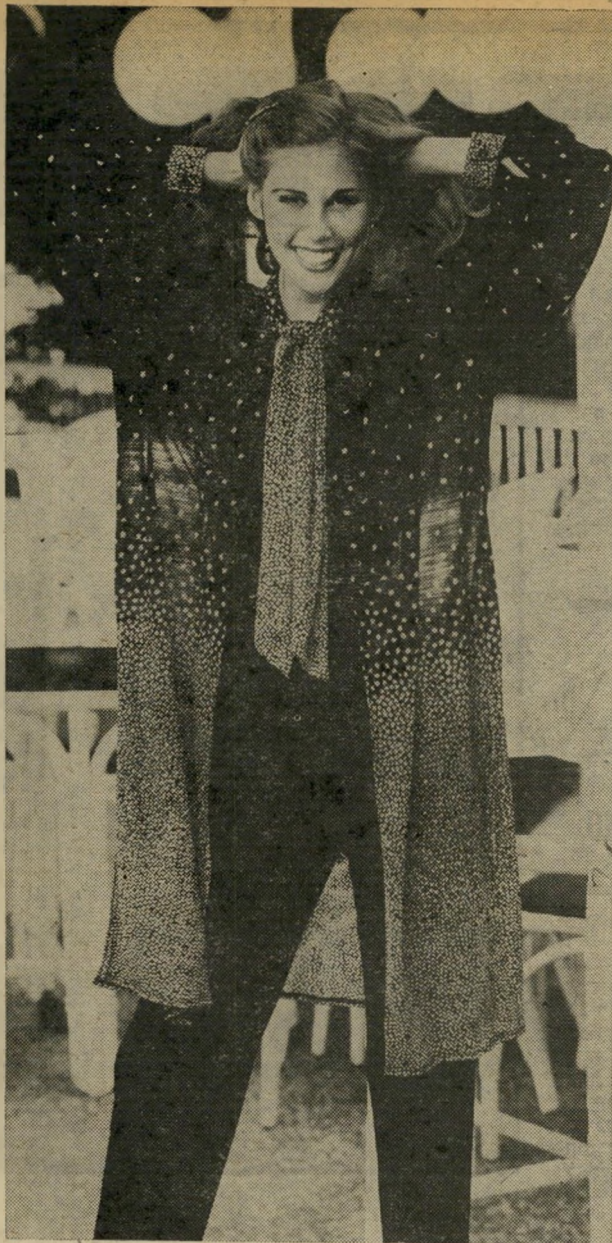
בין גדי למאזנים תיתכן משי-כה חזקה בתחילה, אך לעיתים-קרובות סופה אכזבה הדדית. אר-פיים מנוגד ושונה, לגמרי לא קל למצוא בסיס של הבנה שיתן חי-זוק ליחסים ממושכים ביניהם. בתחילה הגדי ישתעשע מהקל-לות, שימחתי-החיים והקסם ש-קורן מבן מאזניים. ואילו מאז-ניים יתלהב דווקא מרצינותו, מ-גישתו היסודית של גדי לכל דבר, לפעמים ימשך גם למעמדו של בן גדי. אך לא לאורך זמן מוכן בן מאזנים להתמודד עם דרישותיו הגבוהות של הגדי, וינסה להת-חמק מהקשר מבלי לפגוע בגדי.

מאזניים - דלי

דלי ומאזנים שייכים למזלות האוויר, וממילא מתאימים מאוד האחד לשני. הקשר ביניהם מושך לקירבתם המוני אנשים. ידידים, חברים, מכרים מיקרבים, חברים לעבודה וקרובי-מישפחה. כולם זוכים ליחס לבבי ושווה, לעיתים-רחוקות תהיה העדפה של האחד לעומת השני, ולא חשוב אם הוא קרובי-מישפחה או חבר. מאזנים יתן לדלי את מירב החופש לו הוא זקוק, ואף יסייע לו בהגש-מת שאיפותיו. הדלי, שלרבים קשה לחיות עימו בחיי היומיום, יתרכך, ויחיה מוכן אפילו לוותר לפעמים וללכת לקראת בן הזוג. בן מאזנים יוכל ללמדו גישה נכר-נה לבית ולמישפחה, וייצור ל-מענו אווירה ביתית וחמימה.

מאזניים-דגים

לעיתים-קרובות נמשכים האחד לשני, אך חיהם לא תמיד קלים כאשר הם חיים יחדיו, אמנם, שניהם אוהבים מאוד את הבית וכל מה שקשור אליו, אך דגים, הרגיל לשרת ואף להקריב את עצמו לעיתים למען בן הזוג, ית-אכזב מתגובותיו של בן מאזנים, שאינו אוהב שמקריבים למענו, אך נהנה מאוד כשמפנקים אותו, לכן לא תמיד ישים לב למאמ-צים שהושקעו על-ידי בן הזוג על-מנת לגרום לו נוחות והנאה. ה-דבר העיקרי המשותף ביניהם: האהבה לטפל בסובלים ומוכי-גני-רל. הבנתם לבעיות הנפש של ה-זולת יוצרת ביניהם שיתוף.

אותי? רק קוטי.

Coty

גזור — ושמור

התום על

מידע

העתון שלנו בארה"ב

העתון שלנו בארה"ב אל תסתפק בשמועות — השאר מעודכן. הבטח קבלת "מידע" לביתך מדי חודש.

שלח המחאה ע"ס \$10.— (מנוי שנתי) בצירוף שמך וכתובתך אל:

Havertown, Pa. 19083
MAIDA, P.O.Box 833,

עורך ומו"ל:

רוני צפרייר

(215)649-5038

מידע — העתון לאלה שרוצים לדעת יותר

תן טרמפ

לחייל

מלכת היופי באפנת ניבה

מלכת היופי אילנה שושן באוברול שחור ומעליו טוניקה עשויה וואל שקוף עם צווארון עניבה. ההדפס: נקודות מותזות בגוני הכתום והצהוב.

מדגמי אפנת ניבה לסתו/חורף 81/80

בריזה

מְוִסִיקָה
הרברט סמואל 80 טל 656992

בלוז, פולק, ג'ז, רוק

פתוח כל יום כולל יום א' משעה 21.00

דרושה

פקידה / מזכירה

בהנהלת חשבונות

עם ידע

להתקשר לטל. 03-232262 לחנה

רחל מרחלת על כל העולם

רחל

על רחל

יש לי סיפור שישמה את כל מושבת אוהבייהנשים היפות ואת כל מושבת העי-תונאים בארץ.

אתם זוכרים בוודאי את רחל דיסנ' צ'יק, רעייתו היפה של מי שהיה עורך מעריב, אריה ("צ'יק") דיסנצ'יק ז"ל. נישואיה של רחל עם האיש החוק של

רחל דיסנצ'יק
בין הארץ והארץ

העיתונות העברית, זה שאהב להתהדר בכך שהוא בעצם פיטר את דויד בן-גוריון. היו בזמנו לשיחת היום. דיסנצ'יק היה אלמן, אב לשני ילדים בוגרים — עידן, גם הוא עובד מעריב ורנני, איש-עסקים. יום אחד קם ומצא לו אשה שהיא לא רק יפה, אלא גם נחמדה נורא.

מאז פטירתו של דיסנצ'יק כימעט ולא פגשתי את רחל. פעם ראיתי אותה בתוכנית הטלוויזיה 9 בריבוע, והיא זכתה. עכשיו אני יכולה לספר לכם שהיא זכתה בעוד משהו.

רחל מצאה לה גבר, שעמו היא החליטה לחלק את חייה. הגבר הוא איש-עסקים מצליח, המחלק את זמנו בין הארץ לחוצי-לארץ, אבל כמו שאני מכירה את רחל, הוא יתחיל לחלק את זמנו בין הארץ לארץ. אז מזל טוב.

החתונה

הביטחוניות

מי שאמר את הפיתגום, "יום עסל יום בסל", ידע מה הוא מדבר. לא טיים סגן שריהביטחון, תת-אלוף (מיל) מורדכי ("מוטקה") ציפורי את המלחמות הפר-טיות שלו נגד ראש-הממשלה מנחם בגין ונגד הרמטכ"ל רביאלוף רפאלי ("רפול") איתן, שבה שילם כימעט בראשו, וכבר בא עליו העסל, הדבר הטוב:

בשבוע שעבר נערך ברוב פאר והדר מיפגש של המישפחה הלוחמת עם כל מיני נספחים. בבית החייל בתל-אביב השיא מוטקה ציפורי את בנו נידו לעלמת התן יהודית ("ג'ודי") כספי, שגם אבא שלה הוא קאנון בענייני ביטחון.

כשראיית את השימחה על פניו של ציפורי, הבנתי ששום ראש-ממשלה המתכ-נה שריהביטחון ושום רמטכ"ל לא יוכלו לו, בעיקר כשיש לו שמחות כאלה כמו גידי וג'ודי.

דירה

או חבר

זה לא חיים קלים להיות גם החתונה, גם דוגמנית, גם בעלת תואר-אצולה וגם נשמה רגישה. הגורל הזה רודף את ניבה פון-וייזל, מי שנחשבת כיום כאחת הדוגמניות הטובות בארץ.

אבל ההיסטוריה של ניבה אינה משנה לסיפור הזה. מה שקורה עכשיו לניבה זה שהיא בבעיה. ניבה מתגוררת בדירה נאה בשכונת רמת-אביב ג', יחד עם קצין-צה"ל צעיר, העונה לשם מיכאל. מיכאל, עולה חדש מאוסטרליה, הוא חבר-לדירה נהדר. הוא אף פעם לא ניסה להתעסק איתי, תמיד שומר על הנקיון ועונה בנימוס לטלפונים שלי, ממש כמו מזכירה אלקטרונית, ספרה פעם ניבה.

אז פיתאום התחשק לה לדוגמנית הקטנה הזאת להתאהב. הבחור, רנני שמו, אינו מאושר מזה שניבה מתגוררת לה עם קצין צה"ל. לא שאיני מאמין, חלילה, שאין בין מיכאל לבין ניבה דבר, אלא שהוא לא רוצה לקחת צ'אנסים, ורוצה שניבה תגור איתו — או, לחילופין, בלי מיכאל.

כל ההסברים של ניבה לא עזרו. רוני אמר לה: או מיכאל או אני, וניבה המיט-כנה לא יודעת אם להפר את חוזה הדירה או להפר את יחסיה עם מי שהיום היא מאמינה שהוא אהבתי חייה.

אחת מחברות-האופנה בארץ נתנה לניבה פסק-זמן. היא נסעה עם מישלחת של דוגמניות לגרמניה, ולרוני היא הבטיחה שכאשר תחזור היא תביא לו, נוסף על מתנות, גם תשובה.

להפסיד

ולהרוויח

מי לא בכה בלב יחד עם נועה צפתי, הצעירה בת ה-17, היפהפיה מקיבוץ דגניה, שאורטו-טו כימעט והיתה כוכבת סרטו החדש של בועז דוידזון, ובסוף —

נועה צפתי

במקום עידום, בחור

אסיפת הקיבוץ לא הסכימה, והיא נשארה בין הפרות ושטח-הפלחה? אני כן הצטרפתי בשבילה, וגם בשביל בועז דוידזון, אבל עכשיו אני יכולה לספר לכם שבעצם אין על מה להצטער. בימים המעטים שבהם היתה נועה בתל-

ניבה פון-וייזל (מימין) וידירה או חבר או שכן

לצעוק ולבלות

היתה ידית-מישפחה של דליה ואריה, כשהכל היה ביניהם בסדר, ושהבסדר בינה לבין אריה התחיל עוד כשהוא היה בסדר עם דליה, אני גם יכולה לגלות לכם שאותה מאושרת, כך לפחות היא חושבת עצמה, עובדת כאחות באחד מבתי החולים לחולי-רוח בגוש דן.

אני אהבת את סוג הגברים האלה, שאלין משתייך אריה לויין.

אם אתם זוקפים עיניים בתמיהה ושואלים מי זה אריה לויין, הרשו לי להזכיר לכם שהוא הפרוד של דליה מזוור.

אריה ודליה החליטו להתגרש, ואריה הפך את הפרשה לדיי-מכוערת, כשניסה לקבל מדליה כספים, ועדיין מאיים שלא יתן לה גט — אלא אם כן זה יעלה לה בהרבה כסף, זה לא הולך בלי להאשים את דליה שיש לה גברים שונים, גם עכשיו וגם לפני הפרידה. הרבנים לא יתייחסו אליו ברצינות אם לא ילביש עליה רומנים, נכונים ולא-כל-כך-יבנונים. אך בעוד שדליה נמצאת כל הזמן במצב של התגוננות והסברים, מצא לו אריה לויין זמן למצוא לו פלירט פרטי משלו. אני לא רוצה לזהות את הבחורה, אבל מה שאני כן מוכנה לספר לכם הוא שהיא

אביב, והתגוררה על חשבון ההפקה במלון ראמאדה קונטיננטל, היא פגשה על-מחמודות, מאותם שמסתובבים סביב הפקות-סרטים בתיקווה למצוא איזה תפקיד קטנטן. על-מחמודות, ששמו בישראל דויד, לא מצא אמנם תפקיד, אבל מצא את נועה, ומה שחשוב יותר — היא מצאה אותו. אז אם תראו את נועה ממשכה להסתובב בתל-אביב, אל תחשבו שהיא שינתה את דעתה בקשר לסרט. היא פשוט באה לערוך ביקור-יגומלין על המון הביקורים שעורך אצלה דויד בקיבוץ.

זה היה אדם חכם שאמר: אין רע בלי טוב.

אריה לויין
במקום אשה, אחות

תמשים כלל בפוליגראף, כיוון ש הוא נחשב כפוגע בזכויות הפרט. התובע טען בפני בית-המשפט כי כיום, עשר שנים מאז נקבעה ההלכה המישפטית בישראל, הגיע הזמן לבחון את ההלכה מחדש. כי משך עשור זה נערכו מחקרים אר- ניברסיטאיים רבים בעולם, והם קבעו כי מהימנות הפוליגראף היא כ-90 אחוז. (לעומת מהימנות עד- ראייה המזהה נאשם, למשל, שה- מחקרים קבעו כי מהימנותו היא בערך 60 עד 70 אחוז).

אולם עיקר טענתו של לנדשטיין

ידי מכשיר שסתם את דרכי הנשיר מה. לדוגמה הביא הרופא את סיד- רת-הטלוויזיה אני קלאודיוס בה נרצח אחד הגיבורים בכרית ש- הונחה על פניו וגרמה את מותו בלי להשאיר סימנים חיצוניים. **הפצצים מוכמנים.** הנאשם כי רצח הוא שלמה גולדשטיין, בנה בן ה-39 של המנוחה. התביעה טוענת כי הוא רצח את אמו בביתה ברמת-גן, בחודש אפריל השנה, חזר לביתו בסירת הכרמל בחיפה וגינח את זקנו, כדי לשנות את צורתו. לדברי התביעה גנב הבן

מישפט

ה-וולוו" הגנוב

השופטים ריחמו עי

גנב המכונית

בגלל ירדיו הקטנים

חיים מעתוק פירסם מודעה כי עיתון הכריז כי הוא מתכוון למכור את מכונית הוולוו שלו. אחרי ימים אחדים הגיע קונה שעשה רושם רציני, וביקש ממעתוק לצאת ל- סיבוב במכונית, כדי לבדוק אותה. כאשר היו כבר מהלך מה מביתו של מעתוק התלונן הקונה כי הוא שומע רעשים מוזרים. בעל המכו- נית עצר את הרכב, וייד לבדוק את התלונה. עוד הוא מיץ במכר נית מבחון, מיהר הקונה, אביגדור כהן, להניח ידיו על ההגה ולהס- תלק מהמקום. הוא השאיר את המוכר פעור-פה על הכביש.

עדי-תנאי-על-תנאי. רק שו-י שה וחצי חודשים אחר כך התגלתה המכונית ברשותו של כהן, אשר החליף את המיססים בלוחיות ה- זהו של המכונית, השתמש בה להגאתו כל אותה תקופה.

הוא הועמד לדין על גניבת מכר- נית וזיף הלוחיות. שופט השלום הנתניית הרדה ופט דן אותו ל- שלילת-רישיון, לקנס ולמאסר-על- תנאי למשך שנה.

כאשר נבדק פסקה-דין בפרקלי- טות התברר כי השופט טעה. הוא הטיל מאסר-על-תנאי כאשר על- כהן כבר מוטל היה מאסר-על- תנאי קודם על עבירה דומה. לפי החוק יש צורך להפעיל את ה- מאסר-על-תנאי הקודם, ואין אפ- שרות להטיל עונש דומה נוסף.

לחובעת בעירעור, דורית שפירא, היה ברור כי בגלל חומרת העבירה ועברו של הנאשם, יטיל עליו בית- המשפט עונש של מאסר בפועל. אולם לתדהמתה החליטו השופטים, אלישע שינבויים, יעקב קדמי ושאל אלוני, כי הם מתחשבים בנאשם. הוא סיפר כי אשתו עזבה אותו לפני שנתיים והותירה אותו לבדו עם שני ילדים קטנים שהם הוא מטפל, ואם יישלח למאסר - יש- ארו לברם. על כן ביטל בית-המש- פט את עונש המאסר-על-תנאי ש- הוטל עליו בתיק זה על-ידי השופט ופט, וגם את עונש המאסר-על- תנאי מהתיק הקודם לא הפעילו, אלא האריכו את התנאי לתקופה נוספת.

כאשר יצאה מהמישפט, הביעה התובעת תיקוה כי העונש הקל לא יעודד את הנאשם לניסיונות חדשים.

החקדים שנכשל

התובע ביקש

לקבל את מימצאי

הפוליגראף כראייה -

אך השופטים סירבו

שבע מיטפחות-ראש צבעוניות שפוררו על דוכן-השופטים הוסיפו צבע לאווירת המישפט. המיטפחות - לבנות, צהובות ותכולות, ממש, כותנה וניילון - היו שייכות כולן למנוחה סופי גולדשטיין, ואחת מהן, מיטפחת לבנה פשוטה, היתה כרוכה על צווארה כאשר נמצאה מתה. לכאורה נראתה המנוחה כי אילו נפטרה ממות פתאומי, אולם הד"ר בצלאל בלוך, הפאתולוג, הבחין בעינו החדה במיספר רב של שפכי-דם קטנטנים שנמצאו על הגזויה. לפי צורתם ופיזורם עלה במוחו הרעיון כי המנוחה נר- צחה על-ידי תשניק (ונק בלשון העם).

בחוות דעתו המנומקת, שנמסרה לבית-המשפט, הסביר הרופא כי מות בתשניק, שאינו מותר כמעט סימנים חיצוניים, יכול להיגרם על-

שופט שינבויים פוער-פה על הכביש

היתה כי בדיקת הפח"מ, למרות שהיא נעשית במכונת הפוליגראף, אינה נכללת במיבדקים שבית-ה- מישפט העליון קבע כי אינם קבי- לים לראיה.

בנסותו להבחין בין השניים הס- ביר הפרקליט כי בבדיקת הפח"מ הוצגו לנאשם שבע מיטפחות-ראש של אמו. הוא לא נשאל כל שאלה, רק הציגו בפניו מיטפחת אחת בכל פעם ושאלו אותו אם זוהי המיטפחת שהיתה כרוכה על צוואר אמו בזמן מותה. ידע זה אמור היה להיות אך ורק בידי הרוצח. ה- שאלות לא הפלילו את גולדשטיין, ולא יכלו לגרום לו התרגשות כל- שהי, אם אמנם לא ידע באינו מיט- פחת מדובר.

בלבד זה שאלו השופטים אם עצם ראיית מיטפחות של אם ש- נפטרה לפני זמן קצר, לא עלול לעורר רגשות עזים בליבו של הבן, והתובע הסכים כי אכן יתכן הדבר, אולם המיטפחות הוצגו בפני ה- נאשם כמה וכמה פעמים, גם פעם בסדר אחר, ולשם השוואה גם הוצג- גו אותן מיטפחות בפני אחיותיו, האחיות, שלא ידעו על המיטפחת של יוס-הרצח, לא הראו סימני התרגשות מיוחדים, וכך אפשר היה לעשות מיבחן השוואתי.

שבעה סוגי חבלים. בית- המשפט יצא להפסקה, כדי להת- ייעץ ולהחליט בעניין קבילות מיב- חן הפח"מ, ובינתיים הסביר ה- מומחה לכתבת העולם הזה כיצד משתמשת המיטפחה במיבחן ה- פח"מ. הד"ר גינתון הוא ראש ה- מעבדה לחיפוש מודעי במחלקה לזיהוי פלילי במיטפחה, וממונה גם על בדיקות הפוליגראף.

בדיקת הפח"מ באה לברר אם יש מידע מסויים, האמור להיות אך ורק בידי מי שקשור לעבירה. כי- מקרים של אונס, למשל, מציגים בפני הנחקר את תחתוניה של ה- נאנסת בין כמה זוגות אחרים, ו- בודקים את תגובתו בדרך הרגילה בפוליגראף. הבדיקה חוזרת ונש- (המשך בעמוד 56)

מכשיר טיים טוני מבית אמו, וניסה למוכרו לשכן בסירת הכרמל. ה- מכשיר נעלם, ועד היום לא הצליחה המיטפחה לשים עליו את ידה.

כדי להשלים את ראיותיו בתיק התביעה, ביקש התובע הנמרץ, אברהם לנדשטיין, להציג לפני בית-המשפט תוצאה של בדיקה פח"מ, והיו בדיקה הנעשית במכר- נת הפוליגראף, אולם בניגוד ל- בדיקות הפוליגראף הרגילות, אין מציגים לנחקר שאלות, אלא מצי- גים לו חפצים מוכמנים (פח"מ - פרטי חקירות מוכמנים) ובודקים את תגובתו אליהם. האפשרות ל- שגיאה במכשיר בבדיקה זו היא לדברי מומחה הפוליגראף של ה- מיטפחה, הד"ר אביטל גינתון, פחות מפרומיל אחד.

המיטפחות אשר פוזרו על שול- חנה של השופטת המחוזית חנה אבנור ושני חבריה, השופטים נחמ- יה בר וישראל גלעדי, היו החפצים המוכמנים שהוצגו בפני הנאשם.

התובע ביקש מבית-המשפט ל- הבחין בין בדיקה רגילה בפולי- גראף שאינה קבילה בבית-המשפט, ואשר בה יכולות השאלות שמציג החוקר לעורר תגובה רגשית גם באדם חף מפשע, ולגרום להתרג- שות, לבין בדיקת פח"מ. במקרה כזה ירשום המכשיר תגובת שקר, העלולה להפליל את הנחקר, בגלל אפשרות זו נקבע כבר לפני עשר שנים בבית-המשפט העליון כי- מדינה, כי תוצאות מבדקי פולי- גראף אינן ראיה קבילה בבית- המשפט בישראל.

מיטפחת אחרת. מכל ארצות תבל, יפאן היא היחידה אשר הכי- רה בפוליגראף כמכשיר-עזר לבית- המשפט. תוצאות בדיקת הפולי- גראף מותרות להגשה בבית-המש- פט היפאני, גם שתיים ממדינות ארצות-הברית קיבלו לאחריה את הפוליגראף כראיה מישפטית, ועוד כמה מדינות שם נוהגות לקבל מימצאי פוליגראף, למרות שבתי- המשפט בערכאה העליונה טרם הכריעו בנושא. באירופה אין מש-

בי המרכז לפעילות גופנית יוצרת "סטודיו B"

קורס דרמה/אימפרוביזציה בהדרכת: המחזאית/במאית גורן מיועד למבוגרים הפתוחים לעבודה נסיונית בתחום הדרמה באמצעות מוסיקה - תנועה - קול - טכסט.

אין צורך בנסיון קודם.

פרטים כסטודיו, ארלוזורוב 80 ת"א, טל. 237026

הרשמה לחוגים: ג'אז, תנועה, יוגה, טאיצ'י עומדת להסתיים

אם אתה חבדין בין ויסקי לויסקי הטולה קח B&L הויסקי הסקוטי היוקרתי לאוני הטטם

זכה בפרסים רבים!

יבוא ושיווק: אלפא טריידינג - טל. 03-233910

תן טרמפ לחייל

ד"ר פואד ניסים,
רופא הספורטאים
(מימין: בשעת ניתוח
של הכדור גלן
אליעזר צוויג
מבית"ד תל"אביב)
מצהיד במיסגרת
חקירה מיוחדת של

העולם הזה

„ככל שחקהו גומר בתור אינוואליד!“

ה מדך שזי מיגרש הכדורגל ירד פצוה אהוד בן-טובים, החלוץ המרכזי של קבוצת בנייהודה, עדיין לא חזר לשחק. מישחקי הליגה בכדורגל החלו לפני שלושה שבועות. מיד אחרי המישחק הראשון כיסו עשרות כדורגלנים את ספות המכון הרפואי של ההתאחדות לכדורגל.

מה קורה, בעצם? הקבוצות נכנסו לעונה כשבשורותיהם פצועים ש„סחבו“ פציעות עוד מהעונה הקודמת. חלקם שב לשחק כשהוא עדיין פגוע, וחלקם מתאמץ רק באופן חלקי. יש שלא ישובו עוד לשחק בשל הפציעה. במאבק הקשה מדי שבת על מיגרשי הכדורגל נופלים הרבה שחקנים. הדוקטור מארק רוסנובסקי, רופא המכון הרפואי של ההתאחדות, מונה את הסיבות לפציעות המרובות בקרב השחקנים:

- המישחק אינו ספורטיבי. „אצלנו משחקים עם הרגליים, ולא עם הכדור.“
- המיגרשים משובשים.
- חוסר כושר.

רוסנובסקי מייצג אסכולה של רופאי ספורט, הנלחמת עדיין על ההכרה בהם. ואכן, כיום מייחסים המאמנים חשיבות רבה להכנה שלפני העונה. המאמנים מכשירים את השחקנים לקרבות, לתנועה רצופה ולתיקולים המידיים, שמאפיינים את מישחק הכדורגל. שחקנים שלא הגיעו בתחילת העונה למיגרש עם כושר גופני טוב, פגיעים יותר.

שחקן שהתאמן ברצינות ימצא עצמו בכושר גופני טוב, וימנע מעצמו פציעות. מתיחות שרירים, מתיחות גידים, אויבוי גפיים המאיימים על כל שחקן. אופיו הקרבי של המישחק מוליד הרבה פציעות. השחקנים הצעירים רוצים להוכיח על המיגרש שהם ראויים ללבוש את חולצת ההרכב הראשון. הם נלחמים חזק על כל כדור, וצוברים הרבה פציעות כמו שברים, זעזעומה, ופגיעות בכרכים ובקרטליים. גאותם על כך שהם שחקני

(המשך מעמוד 47)

נשמה. הם מוכרים כאמצעים, שחקנים שנלחמים ואינם נרתעים מכניסה למצבים מסוכנים.

כאב

בגיד אכילס

רביתן 16 בתל-השומר מאושפז ה- כדורגלן בני בצראווי בן ה-27. בגיל 10 החל לשחק כדורגל בקבוצת רמת-השיקמה בשכונתו. חבריו לקבוצה היו אבי כהן, אריה מזרחי ויצחק בלאיש, שהתגלו אחר-כך ככוכבים בכדורגל הישראלי.

בני היה הראשון שהוצע לו חוזה טוב בקבוצת רמת-עמידר. הוא משוגע על כדורגל. הוא משקיע הכל בשביל הקבוצה. בשכונה שלו הוא אליל. "להיות שחקן טוב זה נוח כבוד ומרוויחים כסף טוב", הוא אומר. כשהוא עבר לקבוצת רמת-עמידר היתה השכונה שרוייה בדיכאון, אבל הבינה אותו. ההתקדמות בקאריירה נמדדת בסכום שהקבוצה מוכנה לשלם, ורמת-עמידר הציעה סכום מפתה. רמת-עמידר יודעת, לדברי בני, שהוא האחראי לעלייתה לליגה הלאומית.

בעבר לא סבל מפציעות קשות, כיוון שהוא בעל כושר גופני גבוה. בני הוא שחקן שמוביל כדור, ולכן מנסים לפגוע בו. אבל הוא זריז והשחקן היריב לא משיג אותו. שובע לפני מישחק חצי הגמר על גביע-המדינה הרגיש כאב בגיד אכילס. ברגל ימין. בבדיקה הסתבר שהוא סובל מדלקת בגיד, בגין מאמץ גבוה. המאמן, אהרון קפיטולניק, לקח אותו לרופא הרקבוצה. שהוריק לגיד חומר מרדים (נהוג להזריק נבואקאין או אזרקאין). בני בצראווי המשיך להתאמן למרות הכאבים. אחרי יומיים לא יכול היה עוד לשאת את הכאב וחזר אל הרופא. היה זה יומיים לפני המישחק הקובע על גביע-המדינה.

הרופא המטפל בקבוצה הוריק שוב חומר הרדמה לגיד, וקבע שחרף הכאבים מותר לו לחזור למיגרש. ואז, במהלך האימון, בשל תנועה קלה, ניקרע הגיד. שותת-ים הגיע בני לתל-השומר. הרופאים בתל-השומר היו מזועזעים.

אליידי צוות מגידוד-אדום. מימין: הנהג יעקב נובוגרוד, החובש נידו קצנבוגן וחובש הניידת-לטיפול-נמרץ גרשון ברקוביץ. צוות החובשים הוא אוהד הפועל רמת-גן, אבל טיפל בשתי הקבוצות.

קבעו בבית-החולים תל-השומר, וקיבעו את הרגל נפגע בקרב ופונה מהמגרש בגבס. רוני לוי, חייל בשרות סדיה, נפגע בקרב ופונה מהמגרש

ריסוק אצבעות

ולשחק. הוא מאמין שיחלים ויספיק לחזור לקראת סוף העונה. יש לו הרגשה שהוא חיוני. אולם הרופאים בביתן 16 לא מאמינים שהוא יוכל לחזור ולשחק עם גיד כזה. בני מתעקש ומדגים את יכולתו בסריבוב ובתנועה של כף הרגל, אבל הרופא משיב שהרגל לא תהיה די חזקה לעמוד במאמץ.

היום הוא מצטער שעלה לשחק ונזכר בפציעות קודמות. המאמן קפיטולניק הסיים לשחררו ממישחקים כדי שיחלים, אבל במישחק הזה היתה הקבוצה בסכנת ירידה, ולכן שיחק פצוע, אחרי שהוריקו לו חומר-הרדמה לגיד. "לאמא שלי היתה הרגשה רעה", נזכר בני, "היא ניסתה למנוע ממני ללכת אבל המאמן לחץ".

ראש

נוגח ראש

באימון של קבוצת מכבי יפו סיפר הפיזיותרפיסט רפי כהן: "יפו בשבת זה רק כדורגל. כל העיר מגיעה למיגרש. ריחות של בורקס, חאמינדוס ועראק פושי-טיים ביציע. בשבת עסוקים כל היפואים רק בכדורגל. זהו הקיבוץ הכי גדול של הבולגרים".

בקבוצה של מכבי יפו משחקים הרבה כוכבים. החלוץ המרכזי משה אונגה מספר: "כשהייתי צעיר ניכנסתי לכל קרב מבלי לחשוב איך אצא ממנו." מבין פציעותיו הקשות ניזקף ל"זכותו" שבר בקרסול. הוא החלים והמשיך לשחק.

תפקיד החלוץ על המיגרש הוא ליוזום התקפות על שער היריב. ההחלטה מה לעשות עם הכדור שמגיע אליו מקדימה בעשירות השניה את תגובת היריב - שחקן ההגנה. כדי לצמצם את יתרון הזמן נוטה היריב לפגוע בשחקן שמולו. במישחק נגד בית"ר ירושלים בעונה הקודמת ניתר משה יחד עם יצחק ג'אנו (בלם בית"ר ירושלים) אל עבר הכדור. משה נגח בכדור ונותר שרוע על כר הדשא עם ראש פתוח. מיפגש הראשים עם ג'אנו, שחיפש גם הוא את הכדור, הפילו ארצה.

זו היתה ההתחלה. במישחק נגד שמשון תל-אביב נחבל משה קשות בכרכו. מאז עבר שני ניתוחים שבהם הוצא המיניסקוס מן הברך. לדברי הפיזיותרפיסט משה אינו סובל עוד מן הפגיעה בברך. אולם השחקן עצמו מעיד כי הוא ממשיך לסבול כאבים ופעם בחודש שואבים נוזלים מן הברך שלו. רק אהבת המישחק משאירה אותו על המיגרש.

איננה הוא כוכב בקבוצתו. "על המיגרש אני שוכח את הכאב", הוא אומר, ואנשי

לדעתם נהג רופא הקבוצה שלא לפי האתיקה המקצועית. הרופא בבית-החולים קבע, שאם הקבוצה היתה נתונה לפיקוחו היה פוסל 90% מן השחקנים, והם לא היו עולים לשחק. אך בני מתעקש לחזור

משה פרלמן ממכבי יפו טוען שלכל שחקן יש מחליף, והוא מוכן להחליף כוכב בשחקן.

המאמן

הרפואה לא מבינים איך הוא מסוגל לשחק עם ברך בעייתית שכזו.

בעטיפות

של קרח

עצחקנים נוספים באותה קבוצה סוחבים פציעה במשך שנים וממשיכים לשחק. שוער הקבוצה, הרצל קביליו, סובב את ברכו בשעת אימון בעונה החורף לפת. לנוכה מצבה העדין של מכבי יפו בתחתית הטבלה לא היה זה הזמן המתאים לניתוח ברך. בשבת התייצב בשער קבוצתו במישחק נגד מכבי נתניה. כשהתוצאה היתה 2:0 לזכות קבוצתו סובב שוב את הברך, ממש כמו באימון. בקשותיו לרדת מן המיגרש נידחו. מתייסר מכאבים המשיך להגן על שער קבוצתו. וחיש מהר ספג שער. בשלב זה הסכים המאמן להוציא מן המיגרש, והשוער הצעיר שהחליפו ספג שני שערים. מכבי יפו נוצחה בתוצאה

במישחק הראשון של העונה, פונה מהמגרש אהוד בן-טובים, מקבוצת בני-יהודה, בשל קרע חלקי בשריר הירך. השבוע נפצע בן-טובים שוב, והפעם היה זקוק לארבעה תפריים בראש.

מתיחת שריר

2:3. הרצל קביליו פונה לבית-החולים ונותח בברכו. מאמן הקבוצה, משה פרלמן, טוען שלכלי שחקן יש מחליף וכי השוער המחליף הצטיין במדי הקבוצה. לכן עשה קביליו מאמצים לחזור ולשחק, פן יתפס מקומו.

את מרכז ההגנה באותה קבוצה יפואית מאייש זקן שחקני הליגה הלאומית מוצי ליאון. אוהדי הכדורגל מעידים עליו שהוא "צעיר ניצחני", ואמנם, 37 שנותיו לא ניכרות במישחקו הנמרץ. מוצי ליאון לא השתתף באימון הנבחרת. הוא קיבל טיפול בברכו הפגועה מידי הפיסיותרפיסט של הקבוצה. במישחק הראשון בעונה זו קיבל חבטה בקרסול שגרמה למתיחה ברצועה של הברך. מוצי לא נכנע לפציעות. הוא בכלל לא מכיר בהן ולא רוצה להיות מזוהה כשחקן פצוע. "אני שחקן ותיק, שמריח את השחקן היריב שרוצה לפגוע בי ויודע להתחמק ממנו", ליאון מדדה בשבילי האיצטדיון. יעבור זמן עד שיחזור לשחק.

בהמשך האימון ירד מוטי חיים מהמיגרש. הוא, "נחת" לא טוב על הרגל אחרי ניתוח וברכו נחבשה בעטיפות-קרח. כעבור כמה דקות נשמעו קריאות עזרה לפיסיותרפיסט. ירון עזו עשה תנועה חדה, חש כאבים בברכו וגם הוא ירד מן המיגרש. מוטי חיים וירון עזו החליפו את מדיהם וספורט בבגדי חול וישבו על הספסל כשעטיפות קרח לברכיהם.

המגן האדמוני ישראל דניאל, שסובב ברך במישחק נגד הפועל פתח-תיקוה, הופיע לאימון כשהוא חבוש ברך והתאמן בוהירות. כדי לחזק את הרגל הפגועה. שחקן אחר, דויד מיר, לא חזר עדיין לשחק ומקבל טיפולים רפואיים במכון הרפואי של ההתאחדות לכדורגל.

בלי זריקות

הרדמה

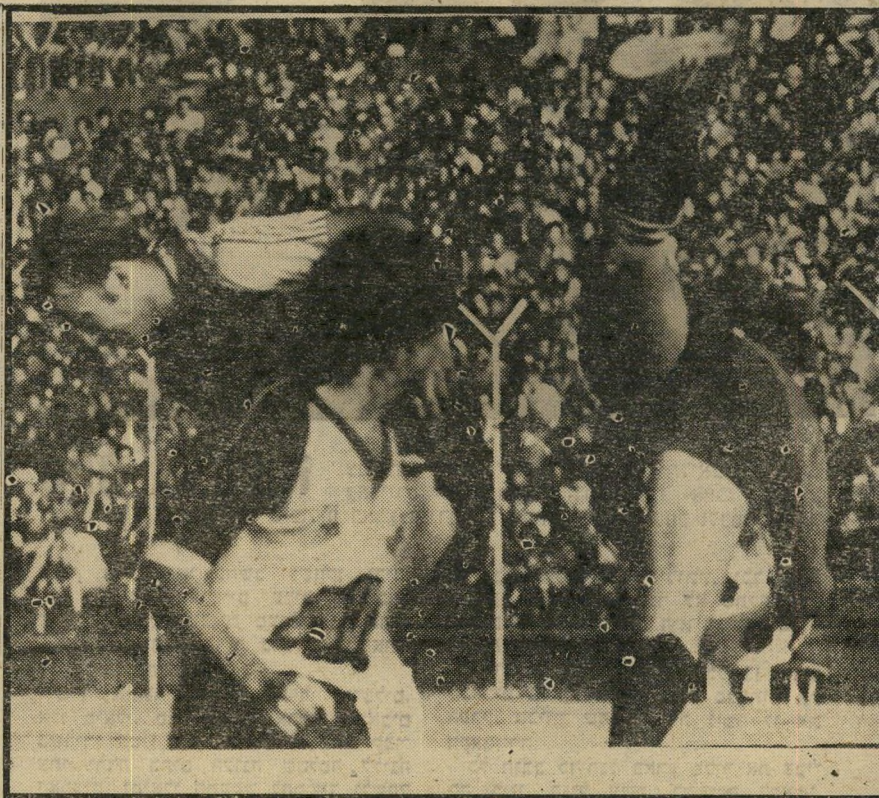
פיסיותרפיסט הקבוצה רפי כהן סיים שלוש שנות לימוד בבית-ספר לפיסיותרפיה במכון וינגייט. מלבד אהבתו העזה לכדורגל ונאמנותו לקבוצת מכבי יפו, הוא ער מאוד לחשיבות הטיפול הראשוני שמקבל השחקן שנפגע על ידי מיגרש. "טיפול ראשוני טוב מציל את השחקן". שלוש שנים של לימוד מبدילות בין הידע שלו לבין הידע של חובשים ומעסים בקבוצות אחרות.

בעת המישחק השני בליגה, במיגרש של הפועל רמת-גן, נכחו שלושה אנשי מנ"ך דויד אדום: הנהג יעקוב נובוגורוד, החובש דודו קצנבוגן וחובש-ניידת לטיפול נימרץ גרשון ברקוביץ. תפילתם היתה שלא תהיינה פציעות ושיוכלו לראות את המישחק בשקט, אבל ידיהם היו מלאות עבודה. בכל מיקרה של פגיעה עליהם להחליט

זמן עד שהשופט שיינר (בתמונה העליונה) החליט לאפשר לפיסיו-תרפיסט הקבוצה לעלות על המיגרש כדי להגיש טיפול. השופט נסבר קרסולו של אלון, ובה נגמר מישחקו העונה.

מיקרה עין
אלון צוברי מקבוצת בני-יהודה שרוע על כר הדשא בשל חתך בגבה. שחקני בני-יהודה והפועל רמת-גן לא העזו לגעת בו, וחלף

מיהר להגיש לו טיפול, בעוד הקהל צועק, "השוער מושך זמן! שיקום וימשיך לשחק". רוב השחקנים טובל מפגיעות גופניות קשות, שבמיקרים רבים עלולות לגרום לשחקנים עיוות גופני. בגלל פגיעות אלה יסבלו שחקנים רבים עם השנים מבעיות אורתופדיות.

מרפק בבטן
כדור נבעט לשער בני-יהודה והשוער בומה וינברג ניתר לכדור יחד עם אשר שוורצבוים. חלוץ רמת-גן, בומה וינברג חטף מרפק בבטן ונשימתו נעצרה. הפיסיותרפיסט אוריאל נאמן

מייחסים חשיבות מרובה לטיפול מיד אחרי הפציעה. אני מתנדב את השחקן שלא לדחות טיפול רפואי. שחקן שהגיע מיד לטיפול יחלים יותר מהר. שחקן שחוזר אחרי פציעה צריך להיות מודע ליכולת שלו. לעיתים הם נרתעים ונשמרים יותר מדי. שחקן נרתע לא יתן במישחק את מלוא היכולת שלו ויוזק בכך לקבוצה. לכן חשוב הניסיון של המאמן והאימון שנותנים בו השחקנים חשוב מאוד. כיום, עם הניסיון הרב שלי, אני לא נכנע לקהל שרוצה לראות את הכוכב שלו עולה ל-מיגרש. אני המחליט מי הוא השחקן הטוב, הלוחם, הממושמע, שיעשה על המיגרש את הביצועים הטובים. אני לא חושש לאסור על כוכב לעלות לשחק. לכל שחקן יש מחליף."

הכוכב

המפונק

ה כדורגל הוא מישחק אכזרי אומריים השחקנים. הם נפגעים מאוד כשהם מגלים שאחרי פציעה אין בהם צורך. חשוב להם לקבל טיפול רפואי והם לא חושבים על הכאב. העיקר לשוב ולעמוד על הרגליים בשבת — ולשחק. הלהיט של הכדורגל הישראלי הוא אורי מלמיליאן בן ה-23 — קשר בית"ר ירושלים. במעמדו חל פחות מסויים עקב פציעה בברך. במשך תקופה ארוכה הוא התלונן על כאבים, ומאז הוא נחשב לשחקן מסונק. אומרים עליו שהוא לא שחקן נשמה ויש לו סף סיבולת נמוך. אורי מלמיליאן קיבל לבסוף את ההכרה הרפואית ונתח בברכו. כוכב כמוהו זוכה לשמירה הדוקה של שחקני הקבוצה היריבה, והם פוגעים בו כדי לנטרל

גי'ד אכילס בני בצראווי, שחקן רמת עמידר, עלה לשחק אחרי שקיבל זריקת הרדמה ולכן לא הרגיש שהגיד נקרע.

הכרה רפואית אורי מלמיליאן, כוכב בית"ר ירושלים, מפונה מן המיגרש אחרי שנפגע בברכו. במשך תקופה ארוכה התלונן על כאבים ברגלו. לאחר בדיקות התברר כי תלונותיו מוצדקות והוא נותח.

(המשך מעמוד 49)

אם יש צורך לפנות שחקן מן המיגרש. לכל קבוצה יש פסיכותרפיסט צמוד, שלא יטפל בשחקני הקבוצה היריבה, ולכן נמצא צוות מג'וד אדום שהוא ניטרלי ומגיש עזרה רפואית לכל דורש.

עסיין קבוצת הפועל רמת-גן, יניב רו, הוא צעיר שמתייחס לעבודתו במלוא האחריות והרצינות. את הכשרתו רכש בשלושה חודשים, בהדרכתו של גבריאל גולדמן, בעל מכון לפיזיותרפיה, המכשיר עסיינים לקבוצות כדורגל. בהמשך המישחק שבין הפועל רמת-גן וקבוצת בני יהודה ניפגע בגבה אלון צוברי מבני ירודה. הוא המשיך לשחק אחרי שקיבל טיפול מהפסיכותרפיסט אריאל נאמן. ואילו רוני לוי, חייל בשירות סדיר, נפגע ברגלו ופונה לתל-השומר. אחרי שרגלו גובסה, שוחרר לביתו.

הפסיכותרפיסט רפי כהן עובד עם מכבי יפו כשמיזודת טיפולים בידו. חורה לו שההנהלה לא יכולה להרשות לעצמה חדר טיפולים עם ציוד. את הטיפול בשחקנים הנפגעים הוא מבצע על המיגרש או בחדרי ההלבשה. חרף התנאים הוא מצוין בגאווה, שכיום לא נוהגים לתת זריקות הרדמה בקבוצתו. "זריקת הרדמה מבטלת את מנג'ון ההגנה הראשוני של הגוף, שהוא הכאב."

שחקן שלא חש בכאב ימשיך לדבריו לשחק, והנזק המצטבר לא יהיה ניתן עוד לריפוי. "השחקנים המנוסים של מכבי יפו והמאמן משה פרלמן מכירים היום בחשיבות ההחלמה מפציעה. פרלמן רכש את יחסו הרציני לפגיעות באנגליה. מאז שהשתנתה הגישה באנגליה, הוא מספר, הראתה הסטטיסטיקה שמספר הנפגעים פחת ב-50%. כדי להימנע מפציעות יש להשקיע לדבריו הרבה מאמץ באימוני הקבוצה לפני תחילת העונה. שחקן שהגיע לכושר טוב במישחקי העונה יסבול פחות מפגיעות כמו מתיחת שרירים או מתיחת גידים. כדורגל הוא לא מישחק רגוע. מבצעים בו תנועות דרסטיות ונקלעים לתיקולים חריפים במירוץ אחרי הכדור. "פציעות קרות", אומר פרלמן, "ואין אפשרות להימנע מהן לחלוטין. אולם היום אנחנו

ניתוח הרצל קביליו, שוער מכבי יפו, נותח בברכו. הוא מתעלם מהכאב כדי שיוכל להמשיך לשחק.

סיום בצליעה צביקה רוזן, שחקן מכבי תל-אביב, סיים קאריירה של חמש-עשרה שנים אחרי שנפצע ברגלו. שנה שלמה קיבל טיפולים בארץ ובגרמניה, ניסה להמשיך לשחק ולבסוף נכנע.

תל-אביב לוותר על שירותיו, וכך הגיע להפועל חיפה. אלי כבר לא מתלונן על כאבים בבטן, אך כרגע הוא מנוטרל בגלל פציעה ברגל.

מרדכי שפיגלר, למשל, סבל 12 שנים מכאבים בברך. רופאו נמנע מלפתוח את הפרק, מכיוון שהדבר היה גומר לו את הקאריירה.

כל חוכב כדורגל בארץ מכיר את צביקה רוזן. בגיל עשר, כשכיפה לראשו, עשה צביקה את היתרותו עם הכדורגל הישראלי, אז לא שיער לאיזה שם-דבר יהפך בין אנשי הכדורגל ואנשי ה-

אותו. היום הוא נחשב לשחקן זהיר, אבל שומרו האישיים ערים לעובדה שיש לו יכולת טכנית מעולה. גם אחרי הפציעה והניתוח, כדור ברגליו של אורי אינו ניתן להשגה.

מלך השערים של בית"ר ירושלים, אלי מיאלי, סבל תקופה ארוכה מכאבים בשרירי בטנו, עד שנאלצו לנתחו. קבוצתו ירדה בתום העונה שחלפה לליגה הארצית, ומיאלי התעקש להמשיך ולשחק וביקש לעבור להפועל תל-אביב כדי להישאר בליגה הלאומית. מצבו הגופני אחרי הניתוח דחף את קברניטי הפועל

יעקב שרת / איש מאדים בעיטת יוס' הכיפורים

אבי כחן עשה מה שהוא רצה.

אינני מכיר את הנ"ל. אם איני טועה, החל שמו להתבקע בזכרוני מאז יצא לבעוט בשדות זרים. אני זוכר, כי נוכח הדיווח הפרטני על עלילותיו בעולם הכדורגל הליורופולי הירי הרתי בניי לבני, כי מצד אחד זכותו של הנ"ל להיות ולהתפרנס באשר יחפוץ כל עוד אין הוא מפר חוק, אך מצד שני תמחתי על ממדי ההתעניינות של אמצעי התקשורת הישראליים, בעיקר המודפסים, במעשיו.

אבל חדשות הן חדשות. מותר לאדם לתמוה על ממדי הדיווח הניתנאי והאלקטרוני על עלילות הספורט בתוך ישראל, המכסים מדי יום שטחינייר מצטרפים למיגרשי כדורגל שלמים, אבל נראה שיש לכך ביקוש.

אך אל נסטה מן העניין.

ובכן, אבי כחן הנ"ל עשה מה שהוא רוצה. הוא שיחק כדורגל ביוס' הכיפורים. הוא לא הלך לבית-הכנסת, אבל הוא גם לא שבר שמשות של איזה בית-כנסת, ואפילו לא אכל כשר או טריפה מול איזה בית-כנסת. הוא פשוט נסע לו לאיזה מיגרש בעיבורי ליורופול, החליף לבוש, והתנועע אנה ואנה וכל עצמותיו אמרו שירה, בשעה שאנשים אחרים באותה עיר, שעשו אף הם מה שהם רוצים, נסעו — כן, במירוש נסעו — לאיזה בית-כנסת, החליפו לבוש, והתנועעו אנה ואנה וכל עצמותיהם אמרו שירה. כולם נהגו במיסגרת החוק. איש לא חפר את מנוחת-השכנים. כולם עשו מה שהם רוצים.

בישראל אתה אינך יכול לעשות מה שאתה רוצה ביוס' הכיפורים. מישהו קבע, שיום זה הוא היום הקדוש ביותר שלך, ואוי ואבוי אם אתה תעשה בו מה שאתה רוצה.

נכון, אתה אינך חייב — עדיין — ללכת לבית-הכנסת. אתה אינך חייב — עדיין — לצום (באיזה מירסום דתי מיסחרי נתקלתי ב"דרשיח" חכמני, ה"מוכיח" כי הצום יפה למחשבה, ובכך ערכו הגדול של יוס' כיפור. נסו ותיווכחו. אמנם, לא מצאתי שם מדוע צריך לחשוב רק פעם בשנה, ודווקא ביוס' כיפור, ומתי בדיוק חושבים אם רוב היום מצטופמים בתוך קהל גדול וחומה, ובנוסף ממנו מהרהרים, ולוא במיקצת, בסעודה המפסקת את הצום — אני יודע, אני יודע, "הסעודה המפסקת" מפסקת את האכילה, שיחיה לכם לבריאות — מה שמזכיר את הסיפור הנפלא, "המישה ושבעים אלף" של שלום עליכם; סוף-סוף, מי שלא צם כל שני וחמישי אינו יכול שלא לחשוב גם על אוכל — כן, אז אמרתי שאתה עדיין אינך חייב לצום, אבל אם אתה מעל גיל מסויים, אתה מנוע מלהתרועץ ברחובות — אפשר גם רכוב אופניים — ולמידות אבנים במכוניות אלה-חומייני-בטרס-חומייני, ואז אתה נידון למעצר-בית.

זה שבתוך הבית אתה יכול לאכול, ולשחק קלפים, ולקרוא כל מה שלא הספקת מאז יוס' הכיפורים שעבר, ולהאזין ל-בייביסי, באמת מסמל את הדמוקרטיה הישראלית הצבועה מזה ואת הדת היהודית החסודה מזה (ולא זה המקום להרחיב בפרשת איך היהודי הדתי מרמה את אלוהיו). והיפה שבדבר, שאחרי ככלות הכל מהחלים באוזני כל מיני אפיקורסים כנועים את "השלווה הגדולה" שזכו לה בעטיו של יוס' הכיפורים, אשר מטבע ברייתו נועד, אם איני טועה, לחשבון נפש, כלומר למשהו שהוא היפוכה של שלווה.

אני מכיר כמה וכמה אנשים בישראל, שנוכח מצור יוס' הכיפורים עשו מה שהם רוצים. מתוך סלידה ממעצרי-בית כפוי הם נמלטו — בעוד מועד — מבתיהם ויצאו לנפש פה ושם בחיק-הטבע. אני משער, שמכיוון שישראל ערבים זה לזה, הרחיק פישעם של אלה את בוא המשיח, ובימינו, ימי גוג ומגוג מובחקים עד שאין לטעות בהם, זהו באמת פשע נורא שעונשו לא יאחר לבוא, אבל לא זה העיקר.

העיקר הוא שככל שהיו אנשים אלה, שרצו לבלות את היום המסויים הזה כאוות-נפשם, הם נאלצו לברוח מבתיהם ובעוד מועד מתוך סכנת נפשות, שעה שאותו אבי כחן הנ"ל, שרצה לבלות את היום הזה כאוות-נפשו, לא נזקק, במדינה הנחשלת שבה הוא עושה, למיני חישובי זמנים ומסלולים. מבלי להפר חוק, מבי להזיק לאיש, אף לא לזבוב, אבי כחן עשה לא מה שאיזה חומייני רצה שהוא יעשה, אלא מה שהוא רצה.

אינטלקטואלים, חיזרוהו בספורט, שממנו תצא תורה!

השם היפוכו משה

משה שמיר: „אם אין רואה ויודע אותנו — הכל אין. אם יש — והוא אחד ושמו אחד — הכל יש.“ (נעשה לנו שם, המוסף הספרותי, "מעריב" 10.9.80).

ועשיתי לו משה שמיר החוזר למוטב / המבקש את השם ולא די לו בשיין ובמ"ם שבשני שמותיו: יצא משה המוכשר כשד לחפש אתונות השם בשדות שם, כי לעת זיקנתו, "התחיה", מול השם-יירחם, הש עצמו אשם, אויה, כי גדל בבית-חולין על ברכי חולי חרות והגיונה — לשווא במעשה-חושב שכלתני ינסה לקנות אמונה...

רפואה. במישחק נגד הפועל פתח תיקוה. לפני עשר שנים, התרומם ל- כדור גובה-עם נחום ססלמן, שהיה "ראש ההוב" של פתח-תיקוה. מיפגש ראשית זה הניב שבר באפו של רוזן. אחרי פגיעות חוזרות ונישנות באפו ויתר רוזן הרופאים על תיקון האף, עד שי יסיים את הקאריירה שלו". (אף פגוע משבש את מעבר האוויר לנשימה). כיום, כשהוא מזהה באפו המפורסם, מתלבט רוזן אם כדאי לו לבצע תיקון. ב-1974, במגרש בית"ר ירושלים, כשהוא במדי קבוצתו מכבי תל-אביב, קרע את כלי הדם בקרסולו השמאלי בשעת נפילה לא מוצלחת. טיפולים ממושכים בארץ ובגרמניה לא שיפרו את בריאותו, עד שנאלץ לפרוש. צביקה נפרד מן ה- כדור, אך הצליעה ברגל הפגועה ניכרת גם היום.

הדוקטור ניסים פואד הוא הרופא ה- מושיע של כל שקנני הכדורגל בארץ. בכל שבת אפשר למצוא אותו משקיף ממרומי היציע על השקנים המתמודדים במיגרש הלומפילד. הוא אהב אותם ומנסה לחנך אותם לשחק מישחק ספור-זיבי, כדי שלא ייפגעו. אולם מדי שבת ממלאות אהות הכאב את הקליניקה שלו. השקנים לא חוששים מן הטיפולים. הם רוצים להתלים ולחזור לשחק. אלא ש- חזרה המהירה, אחרי שבר בעצם, גרי-

במכון הרפואי של התאחדות הכדורגל מקבלים פצועי כל הקבוצות טיפול מיידי ודוקטור מרק רוטנבסקי העסיין שמואל רוזנצוויג.

רמת לאיחוי לא מושלם ולעיוות, או שהפרק נשאר חלש.

הד"ר פואד יודע, כי עקב השינוי ב- מיבנה השלד ובגלל החולשה הנגרמת על-ידי הפציעות הרבות, יסבל השחקן עם השנים מבעיות ארטופדיות. בריאות מחולטת של כדורגלנים היא בבחינת חלום. מדי שבת עולות הקבוצות למיג- רש עם שחקנים שלא הספיקו להתלים, ואלהם מצטרפים הנפגעים החדשים. הקהל רוצה לראות הצגה טובה על ה- מיגרש. ומצפה לראות תאת הכוכבים ה- אהודים עליו. גם השחקן, שרוצה לז- כות באהדת הקהל יעשה הכל כדי לעמוד על הרגליים ביום השבת.

אוריאל גאמן, פיסיוטרמיסט קבוצת בני-יהודה, מגלה שאיש חוק בהתאדות הקובע עוריה להגיב שורה לשחקן פגוע במיגרש. אין גם מודעות אצל מגנלי הקבוצות ביחס ליתרונות שבהע- סקת פיסיוטרמיסט. שהרי לפיסיוטרמיסט צריכים לשלם יותר מאשר לעסיין.

משקיעים הרבה כסף במיגרשים ובמש- כורת, אבל הטיפול בשחקן גובל בהז- נחה ובהפקרות. מיספר השקנים הפגו- רים מצדיק הקמת חדרי-טיפול עם ציוד רפואי.

גינה רזין

כשהרמטכ"ל חושב בעומק

יותר ויותר אני מוצא את עצמי מהרהר במטכ"ליות בעידן הבנינותי. באין חוץ יפרע עם, ובאין מנהיג, או לפחות שר- ביטחון, ירמוטכ"ל עם.

רפאל איתן אולי אינו זוכר, אבל אני זוכר היטב איך בשלהי מילחמת יוס' הכיפורים, ואני אז, בעוונותי, על תקן כתב צבאי, התלבשתי על סיור של קצינים בכירים ברמת-הגולן, באיזור שכונה אז "המובלעת", כלומר השטח שכבש צה"ל מעבר לקו שביתת-הנשק של 1967.

שם, בצל אחד ה"תילים" המרשימים (אשר למרבה הצער אז לא כבשנו) עמדה הבורה אנשי-הצבא בעמדה הקידמית של צה"ל, וצפתה לעבר מישורי דמשק. כמי שחש רגשי-אשם על שלא ירה איה אחת ולא חסתכן כהוא זה במילחמה הקשה והגורלית, הצטנעתי בצד. והנה את מי אני רואה אם לא את רמול, בכיר הקצינים שם, ניגש לטוראי ששכב על האדמה מאחורי מקלע הפונה מיוזרח, ואומר לו: "תגיד לי, אתה רואה את החייל הסורי ששוכב בעמדה מולך?"

"לא", ענה החייל.

"אז, למה הוא רואה אותך? למה לא הנחת כמה אבנים לפניך? למה לא ערמת קצת עפר להסתיר את הראש ואת הנשק? למה שוכבים בעמדה קידמית? הלא אתה תקבל את הכדור הראשון!"

לבד מאותו חייל אלמוני הייתי יחיד ששמע את הדברים, והם נחרתו בזיכרוני. התרשמתי לא רק מהחילול, מהשדאות של המפקד הבכיר, לא רק מדאגתו לנעשה בשטח בכלל ולחייל השרוע בעמדה בפרט, לא רק מהיצר ללמד אך צריך לשכב בעמדה, אלא מכך שמגין הבורה שלמה של קצינים בכירים, שכמובן היו מלווים גם בזוטרים, לא ראה איש מלבדו — ימים שפורים אחרי שוך הקרבות, בעוד פגזים, "פראיים" נוחתים פה ושם בשטח — להעיר לאותו חייל שאין הוא נוהג כשורה. ועוד אני זוכר, כי כאשר קמה החולה סביב מינויו של רפאל איתן לרמטכ"ל אמרתי לבני כי אולי צה"ל צריך עכשיו דווקא מפקד שכזה. במידה מסויימת בוודאי צדקתי, אבל במידה מסויימת, מידה שככל הנראה גדלה וחולכת, אוי, כמה לא צדקתי!

כי רפאל איתן אף לא רק לחנך חיילים, וזה עניינו. הוא אף לחנך אומה — וזה כבר לא עניינו. איני מומחה צבאי היכול לפסוק חיש קל בענייני הקמת מיפקדת-כוחות-שדה, למשל. אבל כאזרח אני נדהם נוכח תפקיד ההנחה הלאומית שממלא הרמטכ"ל הנוכחי יותר ויותר.

אפשר שאילו היה לנו ראש-ממשלה מתפקד במלואו, כל זה לא היה קורה. אפשר שהוא היה לנו שר-ביטחון מתפקד במלואו, זה לא היה קורה. אבל אין לנו לא זה ולא זה — וזה קורה, וכשזה קורה — למשל, כאשר הרמטכ"ל אומר בראיון-טלוויזיה שיתודה ושומרון חיוניות לישראל, ולכן גם צריך להקים בתן ישובים (דבר שמותר לו בהחלט לחשוב ואמילו להניד במיסגרות הנאותות, אך אם הוא נשאל עליו בראיון פומבי עליו פשוט לשתוק, לסרב לענות) — מה עושה ראש-הממשלה ושר-הביטחון? מטלן לרמטכ"ל ומברך אותו! אגב, באותו ראיון — הראיון הטלוויזיוני ערב יוס' הכיפורים — אמר הרמטכ"ל שבמילחמת יוס' הכיפורים לא היתה הפתעה. חרף כל הכבוד והיקר לאיש שנאמר עליו כי בגבורת נפשו ובתושייתו הצבאית הציל את מדינת-ישראל, אי-אפשר שלא לשמטט: ומה על ביון ההרמוני? מה על הטנקים הסורים שיכמעט הרסו את הגבול, "הישן" לאורכו? אבל הוא לא הופתע!

אני נדרש להפתעה-איהפתעה זאת מפני שהרמטכ"ל — וראיתי שהאלוף (מיל') רחבעם זאבי החזיק תחרה אחריו ב"מעריב" — מדבר על הצורך בהחזקת יחודה ושומרון על-ידי ישראל כתרס בפני פורענות-הפתעה. הנימוקים ונימוקי-הנגד בנושא זה כבר נחלדו, וחדשים לא הומיעו, עד שיקשה להבין את היכולת הנפשית לחזור עליהם ולהעלותם גירה שוב ושוב. אבל לפחות מותר לדרוש מחסידי "העומק האיסטרטגי" החיוני למדינת-ישראל, שיסכימו לקביעה נחרצת זאת עוד ארבע לפחות: (א) הבהרה כי אנו נדונים לעד להיות מדינת כיבוש, על כל המשתמע מכך חיזונית ופנימית וכו'; (ב) הבהרה כי עצם החזקת "העומק האיסטרטגי" על-ידינו אינה פחות מניע לפתיחת מילחמה ערבית נגדנו מאשר איהתחזקתו. כלומר ש- מדובר בבחירה בין שתי ודאויות של מילחמה, או יותר ש- מדובר בבחירה בין שני הימומים: הימור על שלום (שכן יהודה ושומרון לא יפנו ללא שלום) ובין הימור על מילחמה (שהיא ודאית, לאורך ימים או אלתה, למשל אחרי נחון עיראק על איראן והתרוממות צדאם חוסיין למנהיג העולם הערבי, אם יהיה נחון כזה — והוא בוודאי לא בלתי-אפשרי); (ג) הבהרה כי "עומק איסטרטגי" מושב על-ידי יהודים רבים לא יחייב יצירת "עומק איסטרטגי" נוסף מעבר לנוכחי, כדי להגן על הנוכחי מפני הפתעה; (ד) הבהרה מדוע עדיף, "עומק איסטרטגי" כתרופה להפתעה (נוסח מילחמת יוס' הכיפורים) על העדר "עומק" שכזה, הגורם מטבע ברייתו לחידוד חושים וליכולת צבאית ומדינית כאחד (נוסח מילחמת 1967) להעביר את המילחמה אל נסח האויב בעוד מועד — ובחפתעה.

הציבעוניזציה הישראלית

שלים. קצב האירועים ולחץ המתרחש קידמו את עניין הצבע. אחרי האירוויזיון באה האולימפיאדה, ששידוריה היו בצבע ושימשו כמעבדה נסיונית, גדולה ופומבית ליכולת ההתמודדות עם הבעיות. טכנאי הטלוויזיה עמדו בהתמודדות זו בכבוד. במיסגרת „הנהגת צבע וזחל“ העניקה הממשלה לרשות השידור תקציב של שישה עד שבעה מיליון דולר לרכוש לציוד טלוויזיה ציבעונית.

מאחר שמיטקני הטלוויזיה מצויים רק בשלב ההתחלה של החלפת הציוד, ניתן כיום לכוון את הטלוויזיה הישראלית כתתנה המצוייה בשלב של מעבר. כיום כבר מצולמים הסרטים ברובם בצבעים, כדי שיוכלו לשמש בעתיד גם במיסגרת של

להערכת דובר רשות השידור, יש כיום בישראל 150 עד 200 אלף בעלי מקלטים, הקולטים שידורים בצבע. בעלי מקלטים אלה נדחמים מדי ערב בערבון מעירוביית שידורי הצבע ושידורי השחור-לבן בטלוויזיה הישראלית.

עירבוביה זו מתבטאת בכך שבערב אחד רואים בעלי מקלטים אלה סרט בצבעים, העוסק ביהודי אלגנטינה, בעוד ששעה קודם לכן מוקרן סרט על צמחים והיות בשחור-לבן.

לעיתים מגלים כמה מבעלי המקלטים הציבעוניים, שהם שיכו להפעיל את המתבטא בכך שבערב אחד מנהלים המחר או כמעט חצות מוקרנים בצבע. דומה השיא היה באחת ממהדורות השבוע — יומן אירועים. כאשר המהדורה כולה שודרה בשחור-לבן, מלבד הכתבה האחרונה שעסקה בגושש החיור, ששודרה בצבעים.

מלבד שידור אותה כתבה על הגושש החיור, שהביא את מנהל הטלוויזיה, **יצחק שימיוני** לנוף באחד ממנהלי המחר לקות בטלוויזיה, שידורי מהדורות חדשות בצבע, או חלקן, בא כתוצאה מסידור ניסיוניים שעורכים טכנאי הטלוויזיה, ביחד עם טכנאי משרד התיקשורת. מוקד הניסויים הוא במשרדי הטלוויזיה שבמקד האלה.

הישגו העיקרי של המנכ"ל הנוכחי של רשות השידור, **יוסף לפיד**, הוא בקידומו של נושא השידור בצבע. בימי קודמו, **יצחק ליבני**, היה על כל שידור בצבע לקבל אישור של ישיבת הממשלה. לפיד יצר מצב חדש: בראשית כל חודש מוסר המנכ"ל רשימה של משרדים בצבע לשרה התיקשורת, **יצחק מירני**, המאשר אותה במקום, וללא כל בעיות. לפיד אינו עוקף בכך את שר החינוך, המופקד מטעם הממשלה על הטלוויזיה, אלא פונה ישירות אל השר המופקד על הצד הטכני של שידורי הטלוויזיה בישראל.

השקפתו העקרונית של לפיד, כפי שמבטא אותה דובר הרשות, **מושה עמירוב**, היא ש„אין להטמין את הראש בחול. אנחנו יודעים שיש קרוב ל-200 אלף בעלי מקלטים, הקולטים שידורים בצבע. ירדן משרדת בצבע, התחנות המקומיות בנתניה ובאשדוד משרדות בצבעים, ועל רשות השידור להעניק שידור באותה האיקות...“

„הנהגת צבע וזחל“. בבניין הטלוויזיה קוראים לתהר ליד זה „הנהגת צבע וזחל“. בשלב הראשון נעשתה החלפה של שידורי סרטים, והובא ציוד בסיסי המאפשר הקנת כמות מינימלית בצבע. המקדם הראשון היה האירוויזיון שנערך בירי

שידור מאחורי הקלעים

לפיד באוסטריה

מנכ"ל רשות השידור, **יוסף (טומי) לפיד**, יצא לפני כמה ימים לחוצלארץ, בפעם השנייה בחודשים אלה. הפעם יצא לפיד בהזמנת הטלוויזיה האוסטרלית ועל-חשבונה, לדברי דובר רשות השידור, **מושה עמירוב**.

לפיד, שישהה באוסטריה כשבועיים, לקח איתו כמה סרטים מתוצרת הטלוויזיה הישראלית, מתוך תיקוה למוכרם שם. בהיעזרו של מנחה אירוע דומה למען הילדים **שימיוני**, כמנהל הרשות.

ילדי עירך קודמים

האירוע שערכה הטלוויזיה הישראלית לפני קרוב לשנה, כעורה לנפגעי קמבודיה, עורר קינאה בלבם של ראשי האירגונים המקומיים למען ילדים נפגעים.

נערכו כמה שיחות-גישוש ראשונות, שנועדו להביא להקמת ועדה ציבורית מתאמת, שתנהל אירוע דומה למען הילדים הנפגעים בישראל.

בפגישה מסכמת, שנערכה בשבוע שעבר אצל מנהלת-התוכניות העבריות בטלוויזיה, **אסתר סופר**, הגיעו כל האירגונים הציבוריים (אק"ם, איל"ן, מ"ח"א, אלו"ט, ניצ"ן וש"מ"ע) להסדר של חלוקת ההכנסות מאירוע טלוויזיוני, שיערך בקרוב.

בפגישה הוועדה המכינה נכחו, נוסף על ראשי האירגונים, גם רעיית ראש הממשלה, **עליזה בנין**, ורעיית ראש הממשלה הר קודם, **לאה רביץ**. הנוכחים בפגישה פרצו בצחוק כאשר אחד מהם של „איפה הגב' סוגיה פרס?" היא לא הגיעה לפגישה זו. השם הזמני של ערביה-התרומה הוא „ילדי עירך קודמים“, ויפיק אותו המפיק **חיים מלובין**. מנחה-הערב יהיה השחקן **היים טופר**, שיבוא במיוחד מלונדון. כוונת מארגני האירוע היא להפכו לאירוע שונה, במתכונת האירוע הבינאמריקאי בטלוויזיה למען הילדים, הנערך בהנחיית **ג'רי לואיס**.

מארגני האירוע ומנהלי הטלוויזיה מקווים לגייס סכום בן 100 מיליון לירות. במהלך

מנכ"ל לפיד, יהודית בנ-זור
שר מודעי, יהודים בצבע, ציפורים בשחור-לבן

שידורים-חוזרים. יחד עם זאת משתמשת הטלוויזיה עדיין במלאי של סרטים ישנים, שצולמו בשחור-לבן.

ההערכה של חוגים בהנהלת הטלוויזיה היא שתוך שנתיים יהיו כל משרדי הטלוויזיה בארץ בצבע. בינתיים מוקדש מאמץ הצילום בצבע לסרטי טבע, גיאוגרפיה ושאר סרטי-תעודה, במטרה למכור סרטים אלה גם לתחנות זרות.

בתקופה הקרובה יהיה עדיין חוסר-יציבות בחלוקה שבין שידורי צבע ושידורים בשחור-לבן. יש לראות בחוסר-יציבות זו שכר-הלימוד, וגם שכר הסכתה של הטלוויזיה הישראלית לעידן הצבע.

השידור שימשך עד לשעות הקטנות של הלילה.

רדיו

מזכיר המערכת

חטיבת-החדשות ברדיו תיפקדה קרוב לחודשיים בלא מזכיר-מערכת, אחרי שמר כיריה-מערכת הקודם, **איתן אלמוג**, יצא לשליחות-עליה בחוצלארץ. את מקומו של אלמוג מילא בתקופה זו מנהל חטיבת-

עליזה בנין, איפה גברת סוגיה פרס?

הסיבה: דילדול קופת הרשות, ואי-האפשרות לשלם את המשכורות לעובדיה. כיום, מוקצים פחות מ-10 אחוזים של תקציב רשות השידור לייצור סרטים ולפיתוח, בעוד ששאר התקציב מוקדש לתחזוקה ולתשלום משכורות ●● בתגובה על החלטת הוועדה-המנהל של רשות השידור להפריד בין תפקידי הגיהול לבין תפקידי הנחייה וההגשה, הגיב מנהלה החדש של מחלקת-החדשות, **טוביה סער**: „אם יעקוב אחימאיר יהיה פעם צרוד, ויבקש ממני להחליפו בהגשה — הרי שאעשה כן“ ●● מחזונו של המשרד **חיים נחמן ביאליק**, אלוף בצלות ואלוף שום, יבויים בתודש הבא בגירסה טלוויזיונית, בידי הבמאי **אנטואן סאלה**, אלוף בצלות יהיה השחקן **מוני מושנזוב**, בעוד ש-**אבנר חזקיהו** יהיה מלך האי. המלכה תהיה **חנה לסלו**. מחזה זה יהיה הגדול בהפקותיה של הטלוויזיה הישראלית בי תחום הדרמה ●● כמה עשרות גורמים פרטיים בודקים בימים אלה את האפשרויות לבקש רשינות לתחנות-טלוויזיה בכבלים, שתקנה סרטים במעגלים סגורים. כל הגורמים הללו עומדים לפנות אל משרד התיקשורת, המופקד על הענקת הרשינות, לבירור האפשרויות (ראה אתה והלירה).

החדשות ברדיו, **יאיר אלוני**, לפני כשבועיים, בישיבה של ועדת המיכרזים של רשות השידור שבהרה את **טוביה סער** כמנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה. נבחר **יואל ניר** למישרת מזכיר מערכת-החדשות ברדיו.

ניר, מי שהיה כתב בהארץ ועובד הצני זורה הצבאית, ושעבד לאחר מכן במשך תקופה ארוכה כעורך-חדשות ברדיו, נכנס מיד לתפקידו החדש.

פסקול

הצרידות של אחימאיר

בימים אלה עוסק **ג'ררימון (ג'קדי)** רוגל בבחינת האפשרות להעביר את חטיבת-החדשות של הרדיו ממכלול הר מיכנים הישן, ברחוב הלני המלכה בירושלים, אל בניין מרכז לל שבבעיר. פיתרון זה עשוי לשמש כפיתרון זמני, עד להקמת בית השידור בשכונת רמות, בעתיד הרחוק ●● מנכ"ל אולפני הרצליה, **יצחק (איציק) קולר**, טען לאחרונה לפני כנס של מפרסמים כי לפי הערכתו תחילת הטלוויזיה הישראלית, תוך שלושה עד ארבעה חודשים, בשידור תשדירי-פירסומה,

והמבין יבין

סיפור-רקע, שפורסם במדור זה לפני כשבועיים (העולם הזה 2246), הביא לנתק-תיקשורת בין שני מנהלי מחלקת-החדשות של הטלוויזיה בעבר, **דן שילון** ו**חיים יבין**. הסיפור, שמקורו בציטוט מתוך ציטוט, קבע כי (דן) שילון נפגע עד מאוד מכמה הצהרות שהעניק יורשו, יבין, לכתבי עיתונות. יבין אמר שהוא ירש מחלקה הרוסה... ובשיחת טלפון, שערך מתליאיב עם מערכת-החדשות בירושלים העיר שיי לון: „השארתי לכם מחלקת חדשות הרוסה, נכון? דברים ברוח זו אמר שילון גם כמה פעמים בשיחות-טלפון עם אנשי מחלקה בניו-יורק...“

אל שרוגזו של דן שילון, אשר לדעת הכל, לא השאיר, מחלקה הרוסה לירוש, חיים יבין, נבע מאי-הבנה, ואי-דיוק בקריאת כתבת העולם הזה, שסיקרה את אי-חידוש חזונו של יבין כמנהל מחלקת-החדשות בטלוויזיה, תחת הכותרת „לסתום

יום שלישי

30. 9

● **סינים בירושלים**
(8.35 — **שידור בצבע**).
סרט-תעודה המתאר את הליקה הסינית מהוג'קונג, שביקרה לאחרונה בארץ. מציגה מחול פולקלוריסטי.
● **המסע לארץ כנען**
(9.30). סרט-תיעודי המתאר את שבטי ישראל המתרכזים בקדש ברנע. לקראת הפריצה

קן: סינים בירושלים
יום שלישי, שעה 8.35

אל ארץ כנען. משה, מנהיג האומה, שולח מרגלים לתור את הארץ. ולאסוף ידיעות על האויב, ועל כוחו הצבאי והכלכלי. בסרט משתתפים הרופסורים אברהם מלמט, משה כוכבי, וטרודה דותן.

● **אני קלאודיוס**
(10.50 — **שידור בצבע**).
קלאודיוס יוצא למלחמה בבריטניה ובינתיים אוספת אותו המושעממת שורה של מאהבים. עם שובו לרומא, מדווח קלאודיוס על נצחון גדול אך אינו זוכה לנחם רב מן רב על זרי הדפנה. ידידו הטוב ביותר, הורדוס, הופך אויבו. בשיתוף עם מלכים ממדינות שכנות הוא קורא תגר על השלטון הרומי במזרח-התיכון. מאוחר יותר מוצא הורדוס את מותו, ואז לא נותר לקלאודיוס איש לפנות אליו מלבד מסלינה אישית. אלא שמסלינה אינה מר כנה עוד להמשיך לחיות במחיצתו, ומתכננת להינשא לראיוס סיליוס, מאהבה, ולהכריזו ביחד עמו על כינונה מחדש של הרפובליקה. חייו של קלאודיוס בסכנה, אך הוא אינו חושד. עתירה פאלאס וגארקוסוס, מחליטים ליטול את העניינים לידיהם, להסל את הקשר נגד הקיסר ולהורג את מסלינה. קלאודיוס חותם על הצו הקיסרי, מבריטניה מגיעה הידיעה על האלתו ועל בניית מיקדש לכבודו. אלא שזה לא משמח. קלאודיוס הופך בודה, עובד, ושקוע כולו בצעריו האישי.

יום רביעי

1. 10

● **ערב חג**
● **רומנסו ספרדי**
(8.15). שידור חוזר של הרומנסו אותו כתב נשיא המדינה יצחק נבון. בין המשתתפים: יוסי בנאי, יהורם גאון, רמה סמסונוב, רוחמה רו, אברהם פרה ואחרים.
● **נקודת חן** (9.25) —

שידור בצבע. טיול לאורך נחל עיון.
● **מוסיקת נשמה יהודית** (9.35) — **שידור בצבע**. סרט-תיעודי על חייהם של הכליזמרים היהודים, אותן חבורות של נגנים יהודיים שוטטו באירופה.
● **קח את הכסף וברח** (10.20). קומדיה מטורפת, בימויו ובכיכובו של וודי אלן, שחיבר גם את הטקסט לסרט. אלן מגלם את דמותו של צעיר יהודי שלומיאלי, החפץ להצליח כשודר בבנקים. ביחד עם אלן משחקת בסרט ג'נט מרגריט לין (דודי זילית), נקודת זכר (ריצ'רד).

יום חמישי

2. 10

● **מוצאי-החג**

● **חיים עלי אדמות** (9.00) — **שידור בצבע**. פרק חמישי בסידרה הבריטית

פרק שביעי בסידרה המבוססת על סיפורו של טולסטוי.
● **המקצוענים** (10.45). אפיוודה נוספת בסידרה הבריטית: "זוגות מעורבים, זוגות מעורבים".

שבת

4. 10

● **גולדי והמתאגרף** (10.05). כאשר שוחרר ג'וזף גלור משירות צבאי בשנת 1945, מצא עצמו מוכה, נשדד ומועף מן הרכבת, אך מקבל עזרה מגולדי קלוג, בתו בת ה-10 של המתאגרף פול קלוג. המתאמן לקראת הקרב על גולדי מביאה את ג'וזף למחנה האיומים, שם הופך החייל המשוחרר לשותף של אביה, וגולדי הופכת למנהלת עסקיו. בוקר אחד מקבל פול קלוג התקף-לב ומת. ג'וזף גלור מבטיח לגולדי שהוא יטפל בה, ולא

קופלי ונואל: ערב קסום אחד
מוצאי-חג, שעה 10.00

יעזבנה לעולם. מנהלי האיגוד רוף מבינים שג'וזף יכול להתארגן רף במקום פול, והוא מכין עצמו לקרב, תוך שהוא מתאהב בעיתונאית אן בניגטון. מנהל האיגוד חסר המצפון מציע לג'וזף עיסקה של הפסד בקרב בלתי גולדי לאימוץ. ג'וזף מסכים, וגולדי דוחפת אותו לבסוף לנצח בקרב בסיכויים השביעי.

יום ראשון

5. 10

● **המסבאה של ארי-צ'י** (8.30). סידרת המשך לסדרה הכל נשאר במשפחה, כאשר גיבורה של סידרה זו נשאר השחקן קארול או'קונור.
● **סקאג** (10.00). סידרה חדשה בת תשע אפיוודות, הנקראת על שם גיבורה של הסדרה, פיט סקאגוקה. תפקיד אותו מגלם השחקן הוותיק קארל מאלדן (שחמלית ושחה תשוקה). פיט סקאגוקה הינו מנהל עבודה באחת מן תעשיות הפלדה של פיטסבורג, ואיש איגודים-מיקצועיים. הוא עובד בצוות ביחד עם בנו הבכור מנישוואי הראשונים. סדרה זו היא חלק מגל של סרטים וסדרות טלוויזיה, שי התמקדו בדמויות של עובדים בתעשייה האמריקאית.

● **שיחה בשניים** (10.50). בה ישוחח הצלם מיכה רעם, עם המרצה דינה גורן.

יום שלישי

7. 10

● **כרטיס ביקור עם איציק ועופרה ויינגרטן** (9.30). סרט המספר על חייהם של זוג השחקנים הצעירים של תיאטרון-חיפה. הוא, מחבי'רו של שיר אהבה בידואי והיא, כוכב הסרט המעולה חתום לכל החיים המשתתפים בפרוייקט התיאטרון-העירוני.
● **אני קלאודיוס** (10.45) — **שידור בצבע**. סרט אחרון בסידרה נהדרת זו, כאשר על פי עצתו של פארי לאס, אחד משני יועציו, נישא קלאודיוס ברביעית, והפעם לי אגריפנליה בת אחיו, אישה בעלת אינטליגנציה חריפה, אך מושחתת ומסוכנת ביותר. עד מהרה מתברר שהיא המאהבת של פאלאס, ושניהם משתפים פעולה כנגד הקיסר. שאיפתה של אגריפנליה היא שבנה ניירון יתפוס את מקומו של קלאודיוס על כס הקיסרות. אלא שלקלאודיוס יש בן מ-שלו, בריטאניקוס, והוא אינו אוהב אותו, והקיסר חושד כי הוא בנו של קאליגולה. אגריפנליה מציעה לקיסר לאמץ את בנה כבנו, ובסופו של דבר מחליט קלאודיוס לנשות את צוואתו לטובת ניירון. קלאודיוס ממתין למותו, הוא זקן, עייף ומנותק מהסובב אותו. הוא משלים את כתיבת תולדות מישפחתו.

● **בועות** (11.20). במהלך המירוץ המישפטי ברבר החסות על בתו של ג'וזף, בא ג'וזף לקבל עידוד מאמו. אלא שמרי אינה מסוגלת לעודדו; היא שוב מודאגת בגלל בארט. בארט השריף מנסה לעצור את קודמו, שריף פרנסיס.

יום שני

6. 10

● **השעה השנייה** (11.30). התוכנית תוקדש לשתיה שאלות יסוד, האחת: רצח מתוך רחמים, והשנייה: זכות המישטרה לפגוע בפרטיות של האזרח. הבסיס לדיון יובא ברט המתאר את פרשת יולאנה דה מקשיין, שסייעה לאמה הזקנה להתאבד — מקרה ש-הוא בבהיגת רצח מתוך רחמים. אלא שהמישטרה הבריטית הצליחה להקליט ולצלם פגישה בין יולאנה לאמה, ולאסוף הוכחות להעמדתה לדין. מיקרה זה היה מיקרה חריג וראשון, שבו המישטרה הבריטית השתמשה בציטוט ובצילום הנוגעים בפשע מבלי ידיעתם, והעמידה אותם לדין על סמך ראיות אלה.

● **שוד על הים** (11.05). סרט נוסף בסידרה הארט ו-אשתו, בכיכובם של רוברט וג'ורג' וסטפני פאורס.

לקראת שידור:

הצייד המלכותי של השמש

במוצאי-שבת ב-11 באוקטובר יוקרן סרט הקולנוע "הצייד המלכותי של השמש", המבוסס על מחזהו של פיטר שאפר, בכיכובם של השחקנים רוברט שאו וכריסטופר פאלמר. הסרט, מתאר את עולמם של בני ממלכת האינקה הקדומה, ואת העימות המתרחש בינה לבין המצביא פיצארו, העושה כל שביכולתו להנצית עצמו ככובש להנצית עצמו ככובש פרו. הסרט הוא אחד המאבקים הנועזים שבין אישים, שהועלו אי פעם על בד הקולנוע, מאבק בין הגנרל פיצארו למלך אטאהואלפא — על תרבויותיהם ואמונותיהם הדתיות השונות.

פאלמר: הצייד המלכותי של השמש
מוצאי-שבת, שעה 10.05

יופי

ציצאות חדשים

יש לי חברה קטנה עם ציצקאלאך שזק

בארונה, מיטען של חזיות מהונדסות.

אני נורא אוהבת יללות מעשיות. מה

עד בינוני. תיכף אספר אותה, אבל תחילה,

מיקום הפהר מעל הפיטמה

ציצאות חדשים

השאירו עמך די נרחב על החזה, שאחריו,

אז ככה. לחזה הזה במיוחד, שנפל ור

להיות אמה של דנה

ציפור שבורת כנף

יון פעמונים מצטלצים לי בחדוה, ותע

מישחקים מסוכנים

שנה לא אבין שום דבר, לפי מיטב מסורת

חשבתי, שפשוט נבהלה. אחרי הכל,

זה לעבור חלום של בלהות. תינוק קטן

נרדמה. חשבתי: אלוהים עוזר לי רק

אולי זו צלע בקועה? — "לא חושב"

אמר. — "אם יש צלעות שבורות, קשה

חשבתי, אין צ'אנס שזה יקרה. הבת שלי

הגעתי מאוחר, אבל הגעתי. זכות כנף

שיחקתי עם בתי את אחד מהמישחקים

נוסק לגבהים לא נודעו — על מכה. רגע

לובשים חזייה תומכת איזה חודש וחצי

אחר כך, שלא יהיה שום לחץ עד להדבקת

משלשלים תמורת העסק מעט יותר

הזה, אם כבר הבנתם, מאיפה שלא תקחו

לבעלות חזה מלא, שבימים העתיקים

אז מה עושים. באים אל הרופא. מרשים

לפני זה, שכחתי לספר, הוא מצייר בעט

העור שבחזומי הסחר שצייר, ומקלף אותו

כעדינות מעל השד. כעת, מה שנותר לו

נשאר סחורה

אפרופו שברים: בת זודתי הקטנה, אביבה, היתה פרא קטן בילדותה. את כל החבלות היתה נושאת באומץ. ידעה כבר הממזרה שלא כדאי לה לפתוח את הפה. חשבון ישר הורה לה, שאין זה רנטבילי להרוויח נוחמים שלא-עושים דבר, ובתמורה להסגיר ולקפה פינוגים גדולים, שאיך שמתגלים נאסרים מיד. יום אחד רחצה באמבטיה עם אחותה הגדולה. לא זיווחה על שום פגיעות, כי הרגלה. זויף חסם, אבל הסגיר אותה. — „אמא!!!“ זועקה הבכורה. — „תראי!!!“ חבת שלך שברה לה את הראש!!!“

הקטינה, ביאוש של מפסידו, ניסתה בכל כוחה שלא יהיה עניין. „או!“ עשתה לאם תנועת ביטול. „זה לא הכל שבור. זה לא הכל!“

בריאות

איך מעלימים

„שפשפת“ בדקה

קיבלתי מיכתב מיצחק שביב שבקיבוץ בית-נור, האומר:

שמו של הספירט הנפלא שכתבת עליו בתור גנדיסטריות-בריקה, הוא WHITFIELD (היתה שגיאה מקודם?). לחיילי ישראל הוא מכר ותיק מאוד נגד כל סוגי הפיטריות וגם נגד „שפשפת“. כל אחד יודע ומכיר את הרגשת התבערה הנמשכת רגע, ולאחריה ה„שפשפת“ נעלמת כלא היתה.

בכבוד רב, וכך הלאה. הכל זה אחסן-מיין-אחסן. רק מה בשם האלוהים זו ה„שפשפת“?

קצובות כבעס, עם שתי רגליים הופה-היי, מרוב כאב, שלא הולך כשאמא בסביבה, הפריחו התאוריה.

גם זעזוע מוח לא היה, כי לא הקיאה הילדה, וגם לא התעלפה, בתור סימן בדוק. „אין מה לעשות“ פסק. „צריך חדר-מיון.“ רנטגן, ובטיח בכל איבר, אולי יבוא מימצא. זו סכנה לאיברים הרגישים, אך אין ברירה. נלחמתי בגורל רק עד הלילה. אי אפשר היה יותר. חדר-מיון. בנגות ספאר בתיק, אם במיקרה יבוא הנס של הרעב שלא ימצא אותי לא מוכנה. מגבת מכסה מערומים קטנים, לא-גיניט-להל-בשהיבשוים-פנים-ואופן. סבתא בהולה ש-הזועקה דחוף. פרצוף תישעה באב נוקב — ידעתי מה חשבה. אולי אומר שם שאני רק המספלת. כל דבר יותר טוב מכתרי האשמה.

חוזרים בחזרה בשיירה מובסת. כל הרופאים לא מגלים מתוך מישוש דבר. חוץ מלצלם את כל האיברים אחד אחד, שבעיני זה רעל קטלני לכמה מקומות שעוד גדלים, אין-מה-לעשות. אמרתי: רנטגן בכל הגוף, ניאט!!! ויהי ערב והיי בוקר יום סיוט אחד.

למחרת, פקחה בתי עיניים מאירות כהרגלה. חיוך זוהר הפו את כל החדר. הושיטה יד ימין קטנה להתרומם, והבעה של כאבים פליחה דרכה מולי. כתף ימין ליד הצוואר בלטה בנפיחות, והייתה, בין הרים ובין גבעות, פרדסים, מעברות, חזרה לבית-חולים. צילמו את המקום, וזהו, יש לה שבר. — להרים מהצלעות — לא מבית השחי — לא למשוך — ולא לתת ליד-ימין להתעייף.

למרות הכל, הצוציק — הסילון וזחל כמו ג'וק מהיר בכל הבית, אבל ביד ימין עושה פחות תנועות. כל כך צובט בלב! זה כמו כלבון קטן, גורר לו רגל, אבל ממשיך כהרגלו במישחקים. אף אחד עוד לא מבין איך נשבר העסק, חוץ מהידען הממשלתי — הסבתא, ש-תחיה.

„סימן שלא נתנו לה ויטמינים!!!“ אמרה — גמרה — חתמה. עכשיו כולם יודעים.

פטנטים

דלק בחצי חנים -

הסקופ שלא פורסם בכולבוסק

כן, זה מאוד לא אזרחי מצידו לספר פטנט כזה לעם שלי, שתחביבו הלאומי זה איך לדפוק את הזולת לרגל לצאת ישר. אני בכל זאת מגישה אותו כעת, כי בהמשך תבינו איזו עבודה זה להשקיע. אני את הסחורה שלי יודעת. בונה על זה בטוח, בעיניים עצומות. איפה שיסריח קצת מעבודה, שמונה קילומטר — בכיוון הפוך — תמצא ישראלים. אנחנו גזע מעורן מאין כמותו. עשן יוצא אצלנו רק ממחר שבות.

או זה מה שהיה. היינו ערב אחד בתוכנית ראיונות של שמוליק שי. לשמור ליק קם דור שלא יודע את יוסף, וסתם חבל. האיש ממש בסדר. לעניין, זה לא מילה. הקיצר, עלו ירדו מהבמה כל הלודרים, עד שהגיע זה מכלבוסק. עם הקול הסקסי, מסייה רפי גינת. סיפר

את הסקופ. „יעניי“, זה בכוונה. תיכף גם תבינו. היום, כשאני יודעת את הפטנט, ותיכף! אסקוט רגע! גם אתם, אני חושבת שלחננו היתה הצעקה. ביצוע הסיפור כל כך קשה, שזה גובל בחוסר אפשרות מימוש. אבל נלך לפי הסדר. הרס אותי העסק. סוד כזה, שלא אדע! תלשתי חתיכות בשר מכל חבר טלוויזיוני, שיגלה לי מה, אלה, אשף, זה בטוח. כבר יש לי הוכחות. הם מגלים רק מה שרע לעם. אם יש להם מידע שיעזור לו — דווקא אותו גוננים. הקיצר, ישועה לא באה לי מהם. אפילו אלכס גילעדי, שהוא חבר, פתאום נהיה לויאלי, ולא לטובתי.

ביקשתי את הבעל, שיש לו יד ורגל בעיסקי המנועים, שיברר עניין. ידעתי, לא יכזיב. „בהייד!“ אמר. „כזה דבר עתיק זה

דלק, דלק בששון ממעיני הישועה

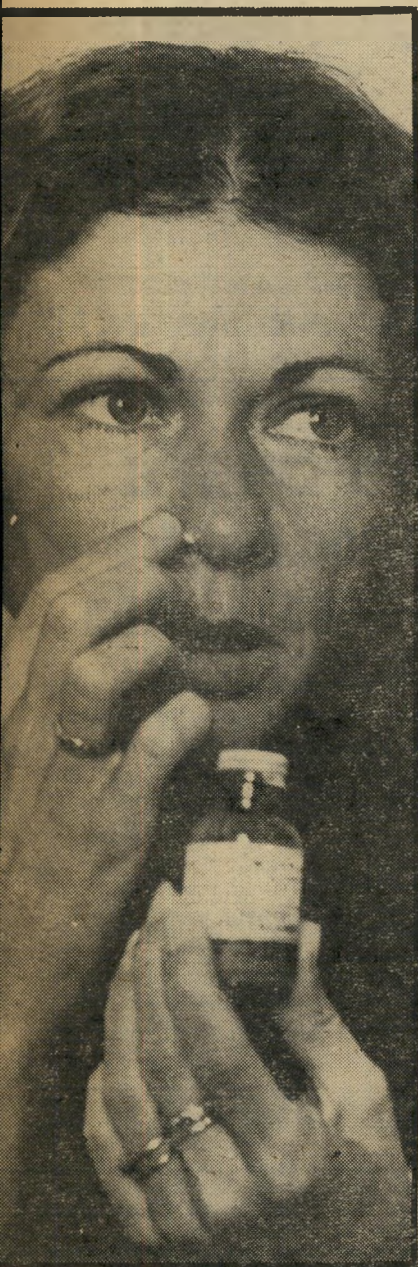
סקופ? — מהר תוציא! ביקשתי. מהר! מהר! או זה כל הסיפור בסך הכל. כמעט מאכזב. לוקחים את השנורקל של המשאבה, שמים אותה בפתח השותה של המכונת, ועל ההדק לוחצים ליאט ליאט ליאט, פיל שלוש-חמש שעות, אותן אפשר לשים רציני יותר מזין ספרות במשאבה, שכנראה זוות מכובד מסויימת. או זהו, למי שיש אפשרות טכנית לעבוד בסבלנות של פיל שלוש-חמש שעות, ואתן אפשר לשים על משהו ריווחי פי עשר, או הנה התארר רייה. מיכל מלא יורה לו חצי השקעה על המונה. זה לא חנים לגמרי, גא לא לשכות כשעושים את הישובי הרנטביליות. אין מה לדאוג למסריות העם. המציאות האמיתית בשטח, מדברת. דקה אחת יותר

שכלבוסק עלה על עסק, איך שופכים בנוי לאוטו הצמא. ושמונה המשאבה יורה רק חצי. לפני פירסום הכתבה אספו את בעלי התחנות, הורידו עליהם את המכה. אלה נזעקו עם כל התחת. הגיע הגעולוד עד השמים. הביאו למפיקים מפות ותרשימים מהמחשב, עם הוכחות לא מתפרשות לשתי פנים, שאין שום אפשרות ליכנות אחר. גם בעולם זה ככה, ואין שום טכניקה שזה יהיה אחרת, חוץ מלהחליף למשאבות האלקטרוניקה, איתן כבר אין חכמות. עשו המפיקים של התוכנית חושבים, ועוד לפני שכל העם יצא אל הרחובות, זקנים, נשים וטף, עם ג'ריקנים ופחים לפשט על הבנוין גנוז באופן אחראי יעני,

קוסמטיקה

יבוש חצ'קונים

מה עושה הבן-אדם כשהוא קם בבוקר, וחצ'קון אגדי, פלופ, מנץ לו כפנים? קודם כל הוא מתארגן, שלא יהיו חצ'קונים. אלה, כידוע, מגיעים מחוסר פעולות מסויימות. אחרי-כך לעזור לקטטרופה, הוא רץ

חומר מייבש חצ'קונים בזק! באחריות!

לבית-מירקחת, ומבקש שימזגו לו בבק, בוק, חומר לבנבן דורש נייעור, שהוא תריר פה מוצהרת לאבעבועות. שמים מזה על קצה האצבע, מורחים על החצ'קון, ויהי ערב ויהי בוקר, הוא קטן. חוזרים על כך לפי הצורך גם למחרת, ובוקר מאושר קמים, ואין יותר עניין.

מדי שינסה אדם להתמזמוז. במדינה העצי-בנית שלנו, יכו בו עם נבוט בראש מרוב הסבלנות.

כך התפקשש לנו צ'אנס חיים, לחמוך אנרגיה. למה לא? מה שטוב לאורחים, טוב גם לממשלה. בשערי המדינה, במשאבה הלאומית של הנמל, היה יושב המיישלה-הפטריוט, ומזרוף למיכלים לאט לאט. מתוך האוניות של אנקליסם. אנחנו עם עני, או זו מיצוה. אין כסף לחלב, צריך התחליות. אאופוידרוינין לכם.

היה חלום — וגו!

במדינה

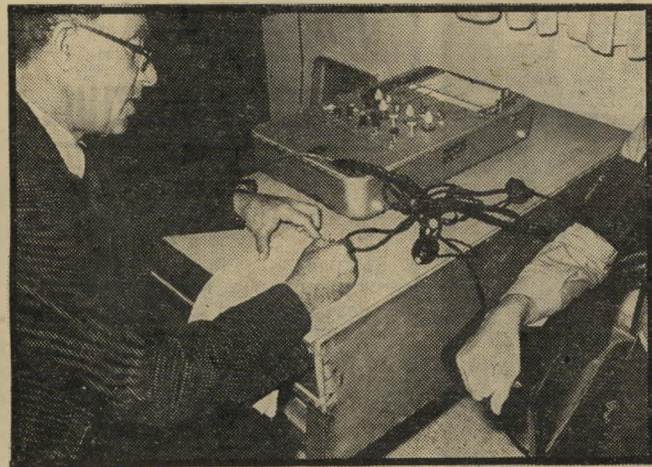
יחידה לרענן את פני המישפט וי לקדמו. השופטים שפסלו דרך זו חשבו כי עדויות על התקדמות בדיקת הפוליגראף הן מסובכות וטכניות יותר מדי, ולכן לא בית-המישפט הוא המקום להכריע בהן. הם הסכימו כימו לדעתו של שר-המישפטים הקודם, שהמליץ על מינוי ועדה מיוחדת לדון בנושא ולהגיש המלצות. הכנסת היא האחראית לקידום המישפט בדרך של חקיקה, אמרו שופטי הרוב.

שעות בתאריך
השומר טעה ברישום הדו"ח. הנאשמת זכתה מהפסק

השומר עצר את שרה גיר כי רחוב, כאשר הצתה את הכביש. גבירתו, עברת במקום האסור ל-

(המשך מעמוד 46)
 בית כאשר המוצגים מסודרים כל פעם בסדר אחר, הסבירות כי קר"ה טעות, אחרי כמה בדיקות כאלה, מגיעה לפחות מפורמל. במקרה אחר בדק הד"ר גינתון חשוד בהנחת חומר-נפץ בדירה ב-קומה רביעית של בית. לחשוד הוצגו שבעה סוגי חבלים, אחד מהם שימש לקשירת חומר-הנפץ. ואשר גם החשוד הגיב לחוט זה, כאשר שאל אותו החוקר אם ידוע לו שהוא הגיב לאחד החוטים, הודה החשוד כי אמנם הרגיש בכך, ור"ה הסביר זאת באומרו כי לו היה הוא ממלכד דירה היה משתמש ב"חוט אליו הגיב ספונטאנית. לאותו חשוד נעשה עוד מיבחן, שבדק אם יגיב לקומה מסוימת. החשוד הגיב למשמע הקומה הרביעית, וגם כאן חירץ ואמר כי הוא זוכר בקרה קודם בו הונח חומר-נפץ בקומה רביעית.

במקרה רצח שקרה בארץ, נשדד הקורבן ונרצח בחנותו. לחשוד כי רצח הוצג תרשים החנות, שטמונו בו שבעה מקומות המציינים את

בדיקה בגלאי-שקר
 שבע מיטפחות-ראש

חצייה, ואני רושם לך דו"ח". שרה קיבלה את המיסקר, לא הציצה בו אפילו, אבל באזרחית טובה הלכה למחרת לבנק, ושילמה את הקנס שהוטל עליה כפי שהיה כתוב ב"דו"ח".

הפתעתה היתה הבה כאשר קיב"ה לה לאחר זמן-מה הודעה מבית המישפט, כי היא עומדת לדין ב"בית-המישפט-לתעבורה באשמת חציית כביש שלא במעבר חצייה. שרה חשבה שחלה טעות ולא טיפ"ה לה בעניין, ואז קיבלה הודעה כי היא נקנסה בבית-המישפט בסך של 800 לירות על העבירה הנ"ל.

הפעם כבר הבינה שרה כי ה"עניין רציני, היא הגישה עירעור לבית-המישפט-המחוזי בתל-אביב, ושם התברר כי בדו"ח השוטר נכ"ה תב תאריך מוקדם בהודעה ליום בו שילמה שרה את הדו"ח. שרה אחרה את מועד תשלום ברירת הקנס והתשלום ששילמה בבנק אינו נה"ה שב בבית-המישפט דן בעבירה. שרה טענה בבית-המישפט כי אמנם אין לה הוכחות לתאריך המדוייק של העבירה, אבל כיוון שיום השבוע אשר צויין בדו"ח אינו תואם את התאריך שרשם השוטר, אלא דווקא את התאריך לו טוענת שרה, לכן שולם הקנס בזמן ולא היה מקום לפתוח בהליך מישפטי בבית-המיש-פט.

התובעת דבורה בלמנס בהג"ה גותה הסכימה כי אם אמנם חלה טעות ברישום יש לבטל את ההליך, ולהחזיר את 800 הלירות שגם אותן כבר שילמה שרה, למעצרת. השופטת חנה אבנור ושני חבריה קבעו כי יש לבטל את פסקו של בית-הדין-לתעבורה מחמת הספק, ושרה יצאה עם מוכרי בית-המיש-פט כדי לקבל את כספה בחזרה.

אל תצפה בטלוויזיה

שחק אותה! אטארי ATARI Video Computer System

1000- משחקים עם דמויות אמיתיות בליווי קולי בצבע ובשחור לבן * מלחמת הלליות * שח-מט * מתמטיקה * לימוד אנגלית * כדור-סל * פוקר ועוד..... יותר משחקים - יותר הנאה

אנו מחנכים
 אנו משעשעים
 אנו מתחרים
 יבואנים ומפיצים בלעדיים
ארם נע"מ
 שד' נורדאו 28, תל-אביב
 459425, 442295 טל

ATARI

לגינג'י ב"ר L.A.

אנחנו אוהבים אותך, מאחלים לך שנה טובה ומתנצלים על האיחור במשלוח העולם הזה

למדו קצרות

עברית /א אנגלית
 במהירות ובהצלחה מובטחת
 ב"אולפן גר"ג" (בריקמא)
 ת"א: וייצמן 22, טל. 254826
 חיפה: "במעלה", טל. 664922
 קורס חדש נפתח ב"ר 8.10.80

רשיון נהיגה

2400 שקל
 ב"ס לנהיגה
 "גבע"
 טל. 253230

גילוי העתיד

לראשונה בארץ, בשפה הי-עברית הספר שכה השתוקקת להשיגו, "כיצד לגלות את צפר"נות העתיד הטמונים בספל הקפה?".
 מוסבר בצורה מפורטת ו"ברורה.
 תמורת - 700 ל"י.
 גדאר : ת.ד. 37612, ת"א.

למד צילום

קורסים למתחילים ומתקדמים
 בשחור לבן וצבע
 קמרה אובסקורה
 שלמה המלך 58, ת"א
 טל. 234162

מזגנים לרכב

ב"ר 200,000 דולר

מחב' "אלכס" - לניגריה

בלי שים לב לעלויות ולירידות ביחסים הדיפלומטיים עם יבשת אפריקה, ממשיכה ניגריה, זה שנים מספר, להיות צרכנית גדולה של מזגני-אוויר - לרכב, "אלכס אוריגניל". השבוע יוצא לניגריה חלקה הראשון של הזמנה גדולה נוספת. ההזמנה היא בשווי 200,000 דולר, ורב המזגנים מיועדים לדגמי פיג'ו.

במרוצת השנים, כך מסבירים גורמי המסחר, נוכחו הניגרים, כי מזגני "אלכס אוריגניל" עומדים היטב בתנאים הקשים של החום האפריקני. זאת הסיבה, שהשיקולים הדיפלומטיים אינם מונעים ממזגני "אלכס" להצליח כבר מספר שנים בשוק המקומי הניגרי. עובדה המוכיחה, כי ההצלחה של מוצר טוב - אינה יודעת גבולות.

העסקים כרגיל. השוק למזגני "אלכס" הולך וגדל בהתמדה, והניגרים מגלים שביעות רצון מלאה ממהלך העניינים.

הפלאות איסיות

ה"כפרות" יופי של תפארת!

בואו ליהנות מארוחה מצוינת באיירה כפרית - לרשותכם מגוון מטעמים משובחים בסגנונות שונים - ארוחות במחירים סבירים

כפרית
 (לשעבר פונדק הדקלים)
 ת.א. דרך בן-צבי 70 (ליד צומת אבו-כביר) טל. 822979

פתוח כל יום, חגים ושבתות
 12.00-16.00, 19.00 עד 1 אחר הצות

מאת יגאל לביב

הישראלי רפפורט קשור בעיסקי בילי קארטר

איליהספונטוהנפט הישראלי, ברוך רפפורט, הושב בשווייץ, הוזכר בכתבה ארוכה של "ניו יורק טיימס" מה-10 בספטמבר כקשור בעיסקי הנפט והכספים שבין לוב לבילי קארטר, אחיו של נשיא ארצות-הברית.

העיתון מוסר כי ג'ורג' בילומיני, החוואי מקלפורניה, שסייע לבילי קארטר להשיג את המלווה הלווי, נמצא ברשימת יעדיהמודיעין של מחלקת-הסמים, ומצוי עתה בחקירה. בילומיני ניסה לפתח עסק אחד לפחות דרך בילי קארטר וקשריו בלוב. בעסק זה קיווה בילומיני לקבל עמלות מאספקת נפט לובי, שקארטר קיווה לקבל מלוב לאיש-הנפט השווייצרי ברוך רפפורט. בילומיני קיווה שאם ייכשל אחיו של הנשיא בהשגת הנפט הלווי, הוא ישגי נפט ממכסיקו, באמצעות איש-עסקים מכסיקאי בשם סרג'ו פואנטאס אספינוזה, שאף הוא קשור בחקירת-הסמים שבה קשור בילומיני.

בילומיני מסר בחקירה של ועדת-הסנאט החוקרת את עיסקי בילי קארטר שאילו היה בילי קארטר משיג את הנפט הלווי, היה הנפט מזוקק בבתי-זיקוק באנטיגואה. בבתי-זיקוק אלה שייכים ב-75% לברוך רפפורט, איל-ספונטו ונפט שווייצרי, שרכש את חלקו בינואר השנה. נציגו של בילומיני, רונאלד ספרגו, נפגש לאחרונה לשיחות עסק עם רפפורט בז'נבה, שבהן דנו בהפעלת בתי-הזיקוק.

מקורות הקרובים לרפפורט אמרו כי מעולם לא דן באפשרות של זיקוק נפט לובי באנטיגואה, וכי ספרגו אמר לרפפורט, שביכולתו להשיג נפט מכסיקאי.

במיכתב שכתב בילומיני לנשיא ג'ימי קארטר, ושנמסר לו על-ידי אחותו ב-4 בספטמבר 1979, הוא כותב כי הוא קרוב מאוד לנשיא מכסיקו, חוזה לופז פור-טילו, ויש להם קשרים הדוקים עם הנהלת חברת-הנפט המכסיקאית, "פאמאקס". הנשיא קארטר השיב למיכתב זה בכתבו: "תודה לכם על הצעת העזרה. אנו שבעי-רצון ממגעינו עם המכסיקאים, לשם הגברת הרכישה של נפט על-ידי חברות אמריקאיות."

ברוך רפפורט היה רב-סרן בחיליהם, עבר לפני 15 שנה לשווייץ, והקים שם חברה לאספקה לאוניות. הוא הצליח לחתום על חוזה למכירת צי מיכליות-נפט בממשלת אינדונסיה הועמדו לדין על שותפות בעסקיו.

רפפורט הוא בעל בנק בז'נבה וצימניכליות השווה כמיליארד דולר. הוא בין המעטים בשווייץ שסייעו לטיבור רוזנבוים אחרי נפילתו.

ידלין שותף עם אליסון

אשר ידלין העתיק את מגוריו לניו יורק, והצטרף לעיסקי מרדכי אלי-סון ואלישע כהן, מי שהיו מנהלי

עד-מרינה אליסון יריבות מדומות

מורשע ידלין שותפות אמת

לנסקי לא

יפקיד ערבות

שר-הפנים ממשיך בהודעות כוזבות לעיתונות בעניין מאיר לנסקי. אחת רונה היא הודעתו כי יחייב את לנסקי להפקיד ערבות של שני מיליון דולר להבטחת יציאתו מישראל בתום חודש הביקור.

הודעה זו באה לשכך את הביקורת נגד השר, שהתיר לנסקי לבוא לישראל, בניגוד לעצת היועץ המישפטי לממשלה. פרקליטו של מאיר לנסקי בישראל, יורם שפטל, מסר כי לנסקי יבוא ארצה ב-20 באוקטובר, ללא כל הפקדת ערבות. כל מה שנדרש ממנו הוא מיכתב שבו יצהיר כי יעזוב את האש אחרי חודש.

הסמנכ"ל ב.אל-על

לא דובר אנגלית

נשיא חברת-תעופה זרה ביקר לאחר רונה בישראל כאוור אל-על. במיסגרת זו נקבעה לו גם פגישה עם סמנכ"ל ה-חברה לכוח-אדם, אברהם ברטל. ברטל מונה לתפקידו לפני כמה שבועות. בומה שביט הביאו לחברת-ה-תעופה ממיפעלי הבירה שבהם עבד קודם לכן.

כמה שעות לפני הפגישה התקשרה מזכירתו של ברטל עם מארחיו של נשיא חברת-תעופה הזרה ושאלה, אם אפשר לבטל את הפגישה בין השניים. נימוקה היה פשוט: ברטל אינו מדבר אנגלית. היות ותפקידו של ברטל בא-ל-על מחר ייב גם קיום קשרים מתמידים עם ה-סניפים ברחבי העולם, תוהים עתה ב-אל-על, כיצד העפיל ברטל מחברת הבירה לשחקים, מבלי לשלוט באנגלית.

"כור" רכשה

ב"אלול" 50%

קונצרן "כור" רכש בחברת "אלול" את מחצית המניות ולא 25% כפי ש-פורסם בעיתונים. "כור" נשארה שותפה עם ד"ר קולץ בחברה שהיא סוכנת ל"ג'נרל דינמיקס" בישראל. כניסת "כור" ל"אלול" באה ביגלל מחויבות, ג'נרל דינמיקס" לרכוש בישראל מוצרי-תעשייה ביותר ממאה מיליון דולר כנגד רכישות מטוסים ממנה. הרכישות בישראל ייעשו באמצעות "אלול".

האוצר הפסיק

פעילות

"עינבל" רכס

בעיקבות הכתבה שהופיעה בגיליון "העולם הזה" על עיסקי-הביטוח המורזים של חברת "עינבל" הממשלתית עם הסוכן יצחק רכס וחברות אנגליות, הורה החשב הכללי באוצר, איתן רף, כי "עינבל" לא תעסוק בביטוחים ש-חברות פרטיות יכולות לעשותם. היוצא מן הכלל היחיד הוא ביטוחים ישירים של הממשלה. הוא הורה גם כי משרד-התעשייה ימשיך לבטח את רכישותיו באמצעות החברות שהיה קשור בהן קודם, ולא יעבור לחברות אנגליות של קבוצת "רכס-ענבל".

גידול 50%

במיספר עובדי

מישלחת

הביטחון

מיספר עובדי מישלחת הביטחון ב-אמריקה גדל בשנה האחרונה בחמישים אחוזים. בהיקף הסיוע לא חל כל שינוי. הגידול חל בעיקר בהעסקת שליחים בכי-רים מישראל ועובדים מקומיים. בעיקר ישראלים המתגוררים באמריקה. במקביל נמסר כי מיספר נציגי ה-תעשייה-האווירית בניו יורק מגיע ל-120 איש המטפלים ברכש בסכומים של 140 מיליון דולר לשנה. מיספר זה מחוזה כרבע ממישלחת הביטחון (ואינו כלול בחבריה). אגב, הסכום בו מטפלים נציגי התעשייה-האווירית הוא פחות מאחוז מסכום הרכש הביטחוני.

גביית המיסים:

מוכרים

את

העתיד

מנגנון המיסים גוייס כולו לגביית מירב ההכנסות המיידיות, תוך הפסקת כל פעולה לטווח ארוך. מפקחי המס קיבלו הנחיות להגיע להסכמים עם ה-נישומים, במטרה להוציא מהם כ-כל היותר תשלומים, בלי קשר לגובה ההכנסה האמיתית. כן הצטוו להפסיק כל חקירה ובדיקה לעומק של נישומים.

בדרך-כלל זקוק המפקח לכמה שבועות כדי לחקור תיק ולהכינו לגבייה מסודרת וגבוהה יותר בשנים הבאות. בלי עבודת ההכנה והבדיקה בתיק, לא ניתן להגיע למימצאים שבאמצעותם ניתן לגבות יותר בעתיד. הפסקת עבודות הבדיקה והעברת כל המפקחים לגבייה מיידית תזרים יותר הכנסות לאוצר ב-חודשים הבאים, אולם תגרום לירידה ניכרת בהכנסות הגבייה בשנים הבאות.

אבות

ובנים

הבדיחה האחרונה בקהילת ה-עסקים:

הצרה של הממשלה היא צרת האבות והבנים.

אברהם צירא ובני הורביץ.

שאו"ל ואלבין לעיסקי

מלווי"ח כבלים

המיסעודן רפי שאו"ל ואיש-הבורסה מיכאל אלבין, מקבוצת שאו"ל אייזנברג, נכנסו יחד לעיסקי הפעלה של טלוויזיה

יום שאו"ל מיסעודות וסרטים

בכבלים, כפי שגילה "העולם הזה" ב-שבוע שעבר. השניים רוכשים עתה ב-ארצות-הברית סרטים לשידור, וישלמו כבר יותר מ-10 אלפים דולר כמקדמה על הזכויות. בכוננתם לפתח תחנה ב-איזור גושידן, והם גם רכשו שליטה או בעלות חלקית בתחנה בנתניה.

נוסף לכך מנסים השניים לפתוח ב-ניו יורק מיסעודה בשם "תל-אביב ה-קטנה", והטילו על איש-העסקים ה-ישראלי אריה דיכנר לרכוש או לחכור עבורם מקום מתאים.

כוכבים

שפתיים-לוהטות

רוכבת שוב

היא פוצצה את המסך בסירתו של רוברט אלטמן מאיש הוולטרס כשחקנית-השנה תשל"א בתפקיד האחות השמרנית, מייג'ור "שפתיים לוהטות". מישקה גרף ביקורות נלהבות מבקרי ציוריות נתנו לה גלובוס זהב, מועמדות לאוסקר ועתיד פתוח. ואו, היא פשוט נעלמה.

לפני שנתיים ראו אותה באילת עם טוני קרטיס וג'ון וורנון שבאו להסריט בישראל את הו סוזאנה, הפקה משותפת לישראל פילם ולקנדיים, שלא רשמה פרק בתולדות הקולנוע, אבל, מסתבר החזירה תעודת נוכחות לסאלי קלרמן, מאז היא תורת בארבעה תפקידים גדולים שכמותם לא היו לה בכל עשר השנים הרעות שעברו עליה בקולנוע. למעשה, היא אומרת, "פשוט נעלמתי", אם כי בשנים שבין 75-78 התי מסרה לקאריירה של זמרת, ונדדה מחוץ אל חוץ עם הצגתה המזמרת.

שטרם לוהק, הבמאי ג'ורג' רוי היל ראה את סאלי בסרט הטלוויזיה, ומיהר להציע לה את תפקיד האם בניצוי אהבה (עם לורנס אוליבייה). מכאן חזר הכדור להתי גלגל במהירות מסחררת. אשר לסאלי, לראשונה מאז עשר שנים היא מרגישה שזמנה הגיע. "נדמה לי שהגיעה שעתן של נשים חכמות לתפוס מקומן של פתיות שגופן הוא הנכס היחיד שיש באפשרותן להציע. מה קרה לה אחרי הצלחת מ.א.ש.?" "נדמה לי שלא קלטתי את גודל ההצלחה, ואולי לא השתגעתי מספיק אחרי הקולנוע. תאוותי הגדולה היתה להיות זמרת, ולא שחקנית. בגיל 18 הקלטתי את תקליט הג'ז הראשון שלי עבור חברת וורב (שהי ציאה לאור בזמנו סדרות יוקרה של זמרי ג'ז). גם על הבד חשבתי שאסחוף את כולם בנכות הזמירה שלי. אבל טעיתי. איש לא זכר אותי מסידרה ארוכה של סרטים חיוורים. ואז, ב-1975 החלטתי לשים את כל כספי מן הקולנוע בתוכנית מועדון לילה נודדת. האמנתי שכאשר אחזור הביתה משוט בארץ יחשבוני לגיבורה. אבל אף אחד לא התרגש מזה. ביוזמתי הונן עתק על הסיכוב, והרגשתי שאני מוכנה לחזור ולאזן את תקציבי בקולנוע. אבל זה לא

סאלי קלרמן בתפקיד "שפתיים לוהטות" ב"מא"ש" שחקנית מישנה תשל"א

סאלי קלרמן וטוני קרטיס ב"הו סוזאנה" היעדרות כה ארוכה -

היה פשוט כל כך, יש לנו גיל קליני בורג, אמרו לי. איש לא הרגיש צורך גדול בסאלי קלרמן."

מותו של סוכנה האישי, סטוארט כהן, לפני ארבע שנים, היתה נקודת מיפנה בקאריירה שלה: "אם כי לא הייתי מחליפה יום אחד במחיצתו עם יועץ אחר נדמה לי שבכוחות עצמי הייתי מכוונת עצמי קצת אחרת. אולי הייתי מקדישה עצמי למוסיקה בין הסרטים, ולא במקום הסריטים!"

תפקיד ראשון מבין הארבעה שכבר עורר גל של מחמאות בארצות-הברית היא מגלמת בשועלים, כשהיא מופיעה כאמה של ג'ודי פוסטר, הנאבקת לגדל את בתה המתכבדת בכוחות עצמה, בלי בעל. תפקיד אחר שעורר סערה היא מעצבת בסידרה - סאטירה על חיי האנשים היפים בקליי פורניה, כשהיא גברת מסובבת עם עכר של ששה בעלים.

במציאות נישאה סאלי קלרמן (41) לפני כמה שבועות לעורך-דין, יועץ בענייני מיסים, שאותו פגשה בריפוי קבוצתי. שני סרטיה הבאים, האחד: זוגות אוהבים ור השני ראש מוברג - מציגים אותה בגווני נים מנוגדים. באחד, על-פי סיפרו של ג'ון אפדייק היא מגלמת פתייה המעמידה פנים של מתוחכמת בעזרת מכונית רולס-רויס פתוחה בצבע לבן, ובאחר היא פסיכיאטרית המסתבכת ביחסים רומנטיים אלימים עם פרופסור לפסיכולוגיה שפגשה בתאונת דרכים.

כיצד קורה ששחקנית שנעלמה כל כך יכולה לחזור כלי-כך? "העניין החלי מתוך ידידות עם סטי ספאסק, סטי הוחתמה לתפקיד הראשי בסרט טלוויזיה בשם וורנה מסרט שעשו יחד (ברוכים הבאים ללוס אנג'לס) היא הזכירה לבמאי רונאלד מאקסי וואל סאלי יודעת לשיי, ומתאימה להסי ליא לתפקיד של זמרת צינית ומבוגרת

סאלי קלרמן כאיבת (בהסרטה "הו סוזאנה") - ושוב היא על הסוס

שאינם בשליטתו; סיפור, שאין לו כל קשר לישראל לבד מן הקשר העקיף של היותה מדינה במרחב היס-התיכון. אמנס, המדינה שבה מתרחשת עלילתו של הסרט היא מדינה דימוינית בשם ג'אבר, אך לא קשה לדעת הוארד, לזהות בה מדינה מציאותית ביותר כלוב, למשל.

וכיצד בא ההר אל החר? "פגשתי את ברייתום בבית-כבושת סיני בניו-יורק" מתלוצץ הוארד. האמת היא, לדבריו, כי הבסיס לתסריט המקורי, שנכתב בשעתו על-ידי דאגלס דיי סטוארט, נגנב על-ידי מישהו אחר. היה צורך לכתוב אותו מחדש למצוא מישהו מיומן שיביין את הפסיכר לוגיה הפרובלמטית של המיורח-התיכון עלו בתוהו. "אילו רצינו תסריטאי אמרי-קאי היה עלינו לשלוח את האיש למיורח-התיכון למשך שנה כדי שילמד את הבעייה.

הפקות

אחרי בצורת של כמעט שנה נראה כי שוב נשמעים פעמי כוכבים בינלאומיים בארצנו, וקול הדולר מנעים בואה של הפקה ורה לישראל. מדובר במפיק האמריקאי סנדי הוארד, העומד לצלם בישראל את האקט בעזרת שרותי ההפקה של ישראלפילם.

הסרט, שעשוי להראות ש,אנחנו שוב על המפה, אינו קשור לישראל כלל לבד מקשר ישראלי אחד חזק מאוד, וקוראים לו ראובן ברייתום. זה האיש שבין השלמת מצדה בלוס אנג'לס לסרט על ציד לווייתנים (עם פטר שטראוס וריצ'רד וידמארק) כתב את התסריט. ובבית-המלון רמדה, כשהים התיכון לרגליו, השלים ברייתום סיפור על אמריקאי צעיר שהסתבך במדינה ערי בית דימוינית, בגלל אינטרסים פוליטיים

כשהעלה סוכנו האמריקאי של בריותם את הרעיון להפגיש בינינו, התברר לי שהוא האיש המתאים ביותר לדבר. מכיר היטב את הבעייתיות של האיזור, ומעורה במנטאליות המיוחדת של הסביבה.

אין לי כל סיבות סנטימנטליות הקשור רות במוצאי היהודי לבואי לכאן, מצהיר הוא. לבד מן הניסיון הטוב שהיה לי בעבר עם ישראלים כשהסרטנו כאן את מעגל הפלדה עם דיויד קאראדין. גם אז היו לי שיקולים מיקצועיים בבואי לישראל — עלילת אותו סרט התרחשה בדרום-מזרח אסיה, ולא היה לנו כל חשק להסריט שם. ולספוג כמה כדורים בראש. בישראל מצאנו גופים דומים למקור, ומגו אויר מתאים. את האקס איננו יכולים לצלם בארץ ערבית, ובוודאי לא בארץ העשויה להיות מקום התרחשותו האמיתית של התסריט, מסיבות מובנות. לעומת זאת בישראל נמצא את מזג האוויר הנחו, והאתרים הדומים פיסיית לאתריה הטבעיים של העלייה. ועוד למעלה מזה, נוכח למצוא כאן כמה שחקנים ערבים, ודמויות ישראליות שיתאימו להשלמת התמונה.

הוארד, המעיד על עצמו כי הוא מפיק "עצמאי מאוד", סבור שבידיו תסריט בעל עוצמה הדומה לסינדרום הסיני, סרט פעולה שיש בו מסר פוליטי בינלאומי, בן זמנו. "אלה הסרטים המדברים היום ללב הצרכן האמריקאי, שעדיין מהווה בין חמישים לשבעים אחוז של שוק ההפצה העולמי."

תסריט מסוג זה דורש, לדעתו, במאי בעל שיעור קומה כאלה קאזאן, בשעתו. וברגע זה שקלת אפשרות להפקיד את הבימוי בידי בראין דה-פלמה, הכוכבים שמדובר בהם ג'ורג' סי. סקוט, צ'רלסון הסטון וויליאם דיביין, אבל השמות עדיין, כמקובל בליהוק סרטים, ניידים ביותר, ועשויים להשתנות. עם בחירת הבמאי או לוח הזמנים.

תקציבו של הסרט ינוע מסביב לחמישה מיליון דולר, וראובן בריותם עשוי לשמש כסגן-מפיק, וקרוב לוודאי שאכלס גם את אחד מכסאות הכוכבים. סוף כל סוף הוא מסוגל לחקות מיבטאים כה מגוונים בהצלחה רבה כל כך שחבל לא לנצל אותו." אומר הוארד. ואמנם האחרון בסידרת הר פולקלור של בריותם היה קפיטן רוסי בציד הלווייתנים, התפקיד בו זכה הודות לפטר שטראוס, שגילם את אלעזר בן-יאיר בסידרה מצדה ומגלם בלווייתנים את התפ-

ראובן בריותם ב"מצדה" שטראוס חיפש אותו

קיד הראשי. "פטר חיפש אותי והיפס, עד שמצא אותי שוב בניו-יורק. כדי לגלם את התפקיד. למדתי רוסית כדי לגלם אותו כהלכה."

ובעוד בריותם מרחיב את גלריית תפקידיו בקולנוע. מנסה הוארד לקשור את הקצוות המתאימים כדי לאפשר את צילום מיו של האקס במחצית נובמבר או לכל המאוחר בפברואר.

דיסני בא בקלות

להחזיר את הפרופסור: בחיך משובב

ביותר של התעשייה. יוצא דופן מעניין הוא היעדר הרון מנטיקה: הגיבור העשוי ללא חת אינו מתאהב אפילו בדיילת הקרקע, בתמונה האחרונה, לפני שהוא עומד לעלות למטוס. אבל מאחר שהוא שם פניו לפאריס, והסרט רומז שיתכן המשך, מתקבל מאוד על הדעת שאת אהבתו ימצא בשרות אלישע.

פרופסור נעלם בלונדון דרייב-אין, תל-אביב, ארצות-הברית) — כשאלפני ואלט דיסני מוציאים מתחת ידם סרט מתח, ברור כבר מראש שהוא צריך להיות לא מזיק, לא מפחיד, מברך, ומתאים לכל הגילאים. מובן שכל קשר למציאות, או כל ניסיון להתייחס מודד עם בעייה כלשהי מבוטל מראש, כי הרי הסרט מיועד לעיכול מהיר, אולי אין הוא עוזר לבריאות, אבל להזיק אינו יכול.

כך לפחות נהוג לחשוב לגבי רוב סרטי דיסני, ומי שמקבל אותם בתור שכאלה, בוודאי ינהה לראות מהתלה זו על סופר-מרגל בן 21 שיוצא לפוש בלונדון. משימתו הראשונה: להציל את שירותי-הביון הבריטיים הסרי הישע, ולהחזיר עבורם פרופסור שערך מן המערב עם נוסחה מתוחכמת, וכמעט נחטף על-ידי אירגון פשע זדוני, שרק במקרה אינו נקרא "סמרש", אבל את השראתו ודאי שאב מסירטי בונד.

אביזרי דיסני, התיקניים, נמצאים כאן כרגיל: הדודה הזקנה, המבולבלת, הפטפטנית והחביבה, השוטר השמן והמתנשף, העושה תמיד את הצעד הלא-נכון, יריד הנפש החביב שלידו צריכה גבורת הגיבור לבלוט שבעתיים, נבל קשוח שרקותו מכסיפות וכמובן מכונית פלא, במקרה זה בעלת שלושה גלגלים בלבד (מודל היסטורי של "מורגו") שצריכה להחזיק מעמד במירדפס ליד המודלים החדשים

הנוסע הרביעי

פארה פוסט: זה עדיין לא מספיק

הוא אינו מפחיד, אינו מתוחכם, ואינו מגעיל די הצורך כדי לעורר רגשות כלשהם. קירק דאגלס עבר כבר את גיל המאהבים, פארה פוסט חולצת אמנם שז, אבל זה עדיין לא מספיק, ואילו הארווי קייטל מביא לסרט אסקולת מישהק קפדנית, ללא כל צורך.

סאטורן 3 (סינמה 1, תל-אביב, אנגליה) — כל מי ששיתפתה ללכת לסרט הזה משום שסטאנלי דונן הפיק וביים אותו, שיהיה. אין לדעת מה קרה לסטאנלי דונן, אולי אין זה אותו האיש שעשה פעם את "שיר אשיר בגשם", או את "הידון בחרוזים", אולי מישהו משתמש בשמו, בכל אופן, הדבר עליו הוא חתום מהווה את אחת הטראגדיות העצובות של המדע הבידיוני.

למען האמת, נדמה כאילו כל הסרט יש לו מטרה אחת: לאפשר לתפאורן לבנות תחנת חלל דמיונית על כוכב הלכת שבתאי, ותו לא. התחנה צריכה להיות מאוישת בשני עובדים, גבר לא כל כך צעיר ואשה בשיא פריחתה, ואל התחנה מגיעים עוד שניים, מדען חלל, שכבר מן הרגע הראשון מוצג כבלתי-שפוי-בדעתו, ועימו רובוט מפורק, שלאחר הרכבה יצטרך להיות העתק מדוייק של המדען, כלומר, להביא את השיגעון לידי מסקנתו האבי-סורדית הקיצונית.

זה נראה אולי מבטיח, אבל אין זה כך בשום פנים ואופן. למרות שהרובוט צריך להיות דומה, בשלבים מסויי-מים, בצורת המחשבה שלו, להאל 59000 מ, "אודיסיאה בחלל", ובשלבים אחרים למיפלצת מ, "הנוסע השמיני",

התינוהוני שבשוליים

גדליה בסר ויאיר אלעזר

הסרט, עָצו צריך הגיבור להתחלחל מן המציאות היש-ראלית, גְמוֹקס אמנם במקום מעורר חלחלה, ליד הטיילת בתל-אביב, אלא שאין בשברירי-שוליים זה של החברה כדי לייצג את החברה כולה. למען האמת, הסרט היה משכנע הרבה יותר אילו צריכה היתה הדמות להתמודד עם תברה נורמלית, ולא עם החלק התמוהני והמשונה יותר שלה.

טרנזיט (מוזיאון, תל-אביב, ישראל) — פניו של הסרט הזה מועדות לכיוון הנכון. הוא רוצה לעמוד על אותו משבר שהוא נחלתם של ישראלים רבים, דור עלייה ראשון, אשר קשריהם עם העולם שחותרו אחריהם ובעצם אינו קיים עוד, חזק יותר מכל קשר שלהם עם המקום והזמן שבו הם חיים. במקרה זה, מדובר על "יקה", שבנפשו עדיין שייך לברלין של שנות השלושים, למרות שהוא חי בישראל, כנראה היום.

אפילו הנונות של הבמאי דניאל קרסמן היו טובות. הוא לא סטה בשום שלב מן הרצון הכן להתמודד עם הבעייה, ולא עשה שום פשרות עם טעם הקהל.

אלא שכאן מסתיימת רשימת השבחים, ומכאן והלאה מתחילות הצרות. אולי מתוך תנאי הפקה הפזוים, אולי בגלל חוסר ניסיון מספיק, אולי בשגגה ובהיסח-הדעת, מקבל הסרט ממדים מעוותים, שבגללם קשה מאוד לצופה להתמודד עם מה שווקסמן מציג בפניו, הרצינות.

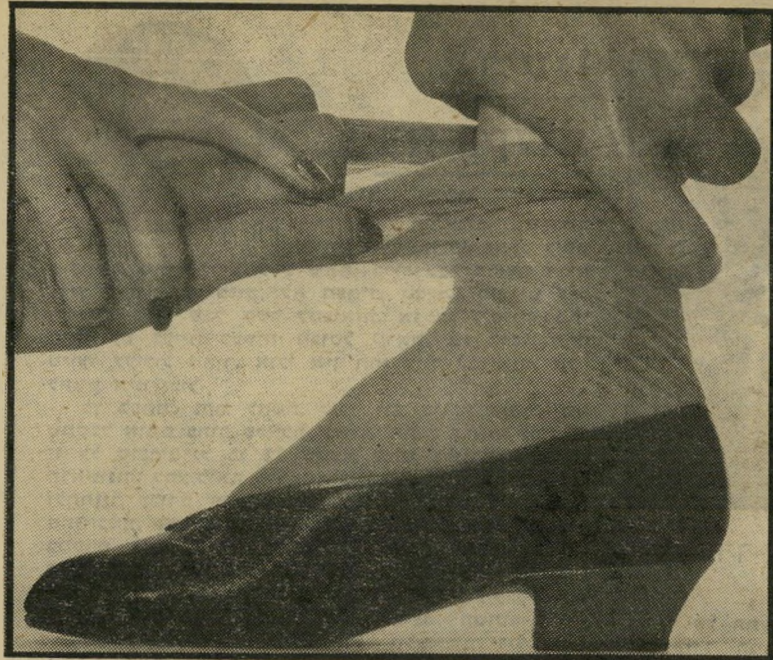
הזמן בכל מתרחשת העלייה הוא בלתי-ברור, וזו יכולה לקרות בכל אחת מ-12 השנים האחרונות, והרמזים השני נים בכיוון זה מבולבלים לחלוטין. אם ברור שהדמות הרא-שית קשובה לעבר שלה, הוא אפילו עוסק בעתיקות. אין הסרט מתעקב למעשה בכל מה שהטריד אותה מנוחתו לפני תחילת הסיפור, ומה שדחק אותה החוצה מן העולם הבורגני לו הוא שייך. לעומת זאת, החלק השני של

על המסלול

לריצה לטנים

וכל השאר

ספורט הריצה בארצות הברית הפך זה מכבר מעיסוק של ספורטאים לעיסוק של המונים. יותר מחמישים מיליון איש רצים להנאתם ברחבי ארה"ב. כמוכן שבצד תחביב זה קמה גם תעשייה המספקת את דרישות הרצים. זה מתחיל בביגדי ריצה המותאמים במיוחד לנוחות הרצים, וכמובן נעליים ההופכות את הריצה לתענוג. תעשיית הנעליים התפתחה באופן מיוחד. הדאגה להקטנת עייפות הרגל, להענקת יתר יציבות, להקטנת מישקל הנעל וליתר חופשיות בקידמת הרגל, הביאו את ה"מחכנים" ליצירת הנעל שתרגומה לעב

נוחה ואלגנטית היא הנעל האופנתית, עקב נמוך ומרובע, בצבע זהב, גיזרת הנעל בסיגנון נעלי הסירה. למרות העקב הנמוך של הנעל, היא מיועדת להליכה לשעות הערב.

רית הוא רחף בעננים. החברה המייצרת היא נייקי, ומעתה נוכל למצוא את נעליה גם אצלנו בארץ. דגמים אלה נועדו לריצה, טניס, כדורסל, וגם לשעות הפנאי.

צריך אומץ

לשעות הערב

אם שאלת את עצמך לאחרונה מה לובי שים לערב, יש כמה הצעות. חברת נייקה מציעה לך אוברול סטרפס כשמעליו זקטי מוואל שקוף. ההדפס הוא בגווני טורקיז וירוק וורוד על רקע כחול.

אופנת מיס ינוביץ מציעה מראה אלגנטי נועז, עשוי משיפון ומיועד לשעות הלילה. אם את סובלת מהקור, ומתכוונת לארח את אורחייך בחצר, את צריכה להינות מודעת לכך, שעורך יראה כעור הברזל וזו, אבל אם המדובר במיפגש חברתי בין ארבעת הקירות יתכן מאוד שיציפו אותך

נעלי ספורט יצאו לשוק בארץ, תוצרת חברת נייקי האמריקאית. הדגמים מיוצרים מניילון ועור בצבעים: כחול לבן, אדום לבן, שחור כסף, כחול צהוב, ולבן עם אפליקציות כחולות ושחורות.

חשופיה

לערב מציג מתכנן האופנה רולאנד קליין, השימלה בגיזרת מעטפה עם קישוטי כסף.

במחמאות. אם לא על המראה שלך לפחות על האומץ.

מתכנן האופנה הלונדוני רולאנד קליין מציג שימלת ערב בסיגנון מעטפה בצבע לבן עם קישוטי כסף.

קטן מרובע ומוזהב

לפני זמן מה דיווחתי לכן על הנעל המבוקשת בימים אלה, הלא היא נעל הריקוד. רציתי בהזדמנות זו להרגיע את כל אוהבות הנעל בעלת העקב, היא טרם יצאה מן האופנה. אלא מה, במקום עקב שפיצי גבוה יש לנעל האלגנטיה העשויית עקב נמוך, מרובע, ואם את מעוניינת בנעל לשעות הערב, הרי שהעקב בגוון זהב, הנעל כולה נראית כנעל סירה, כשקישוט בצורת סרט מופיע על גביה בסיגנון נעלי הילדות הטובות. למרות העקב הנמוך הנעל על עגולה בקרבת האצבעות, וחושפת את החלק העליון של כף הרגל. עור הנעל בא עם דוגמה עדינה, או לק שחור או שני צבעים המודגשים בחוד הנעל ועקב.

אקזוטי ונועז מציעה לשעות הערב חברת מיסן, הבגד עשוי משיפון שקוף, ומחלקים סרוגים. בגד העשוי להביא לך מחמאות מצד האורחים גם על אומץ לב.

סטרפס בחלק העליון של הסרבל וזקט מעליו, מציעה חברת נייקה לשעות הערב, הבד הוא מוואל שקוף, וההדפסים בגווני ירוק ורוד, טורקיז וכחול.

נ י ב ה 1 9 8 0

מלכת־המים וסגניותיה מסיירות

בבית־האופנה לאשה האלגנטית

„אנחנו לא דוגמניות מקצועיות אך נהנות כמו כל נערה למדוד שמלות כאשר יש לנו אפשרות כזו,“ אמרה דגנית.

„נציגי המיפעל יוצאים מיספר פעמים בשנה לחוץ־לארץ כדי להשתף בתערוכות ותצוגות של מרכזי אופנה כדי לעמוד מקרוב על החידושים בענף הטקסטיל,“ אומר ישראל ברוך מהנהלת ניבה. „לכן זה רק טבעי שניבה זוכה בתוארי הקניה הטובה ביותר כבר כמה שנים.“

„אי־אפשר למצוא כאן בגדים באופנה הזרוקה, אבל כאשר אני רואה מה כן מוצאים פה, האופנה הזרוקה איננה חסרה לי,“ אמרה דורית.

„גדעון אוברזון מתרחק מכל האופנה הזו. הוא מקפיד על קווים קלאסיים ומעדיף שהבגדים יתאימו לאשה בכל גיל, שתוכל ללבוש את השמלות שלו בבוקר, בצהרים ובשעות הערב,“ סיפרה דניה לבנות.

הייצוא של המפעל יגיע השנה לסכום של 4 מיליון דולר והדגמים השונים מיוצרים בסידרות מוגבלות, כדי להבטיח בלעדיות לקונות.

„זה אחד מן התענוגות הגדולים שיש לנו בעקבות השתתפותנו בתחרות מלכת המים. אחרת לא היינו מצליחות להגיע לבתי־אופנה מעולים כאלה,“ ציינו הבנות.

ארבע מן המשתתפות בתחרות מלכת המים נכנסו לאולם התצוגות של מיפעל הבגדים ניבה בתל־אביב והופתעו לגלות שהדגמים החדשים שמייצר המפעל מותאמים גם לצעירות. ניבה, שהיתה ידועה עד כה בעיצוב קלאסי לנשים, יצאה בתקופה האחרונה עם דגמים לנערות בגיל העשרה.

מתכנן האופנה גדעון אוברזון, המעצב זה כמה שנים את הדגמים לניבה, העיז ותיכנן דגמים שובבים יותר.

„אני לא יודעת איזו שימלה למדוד קודם,“ צהלה דורית ברזילי.

„לי מתחשק למדוד כל־שימלה התלויה על הקולבים,“ הצהירה דגנית נחום.

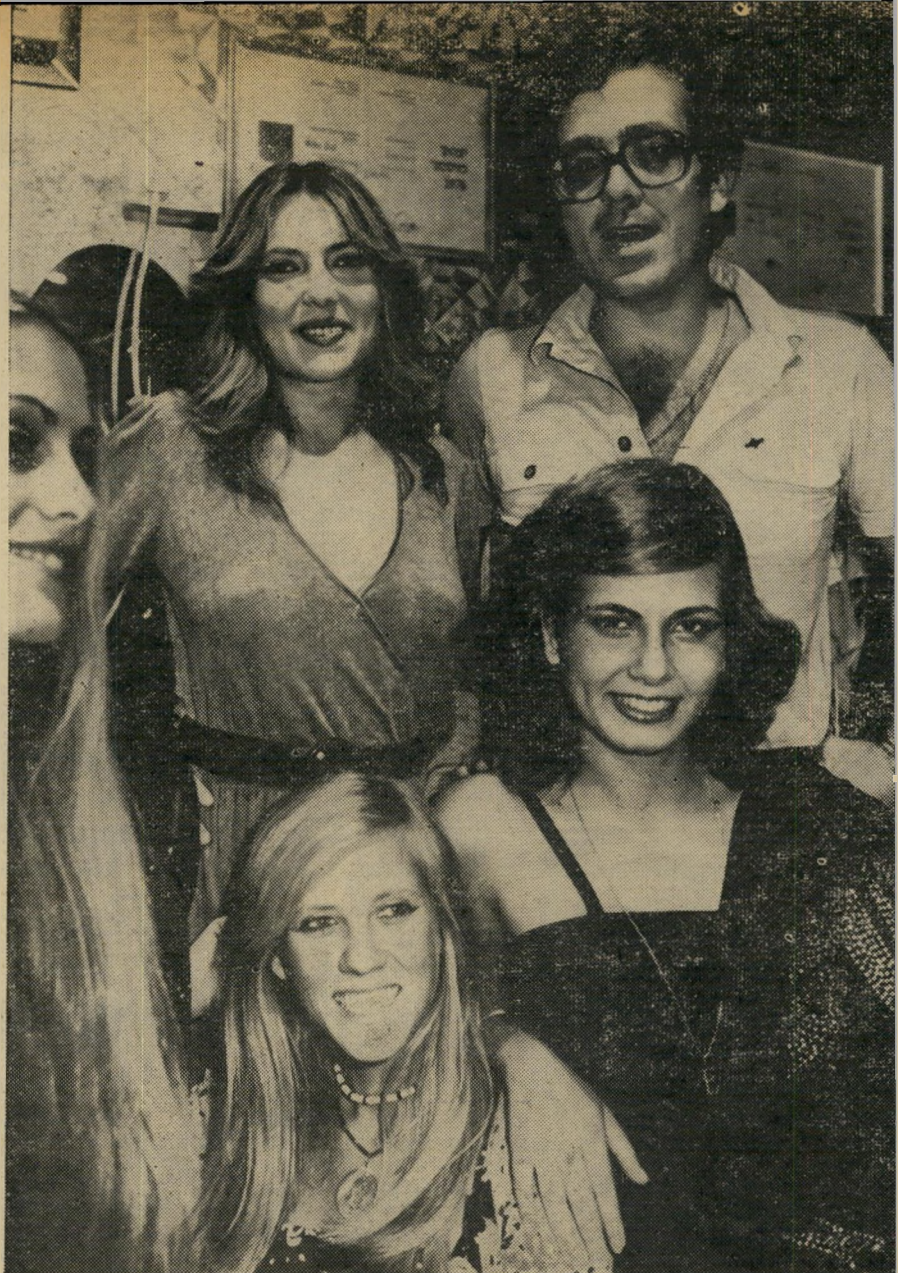
הבנות החלו למדוד את השמלות והאוברולים בהתלהבות רבה.

„כבר לא צריך להתרוצץ בחנויות מפוארות בחוץ־לארץ כדי להשיג שמלות יפות של ניבה,“ אמרה אתי סלע.

„אפשר להיכנס למיפעל ולצאת עם מלתחה שלמה ותואמת להפליא,“ אמרה קורין נגן.

הבנות התלהבו מן הצבעים העליזים ובחנו בקפידה את כל השמלות, אפילו אלה שהיו מיועדות לעונה הבאה של שנת '81.

„את אלה אי־אפשר למדוד עדיין, זה סודי. אנחנו לא רוצים שכולם יעתיקו את הדגמים החדשים מאיתנו,“ אמרה דניה דותן, העובדת במיפעל והאחראית על הבגדים המיועדים לתצוגות אופנה.

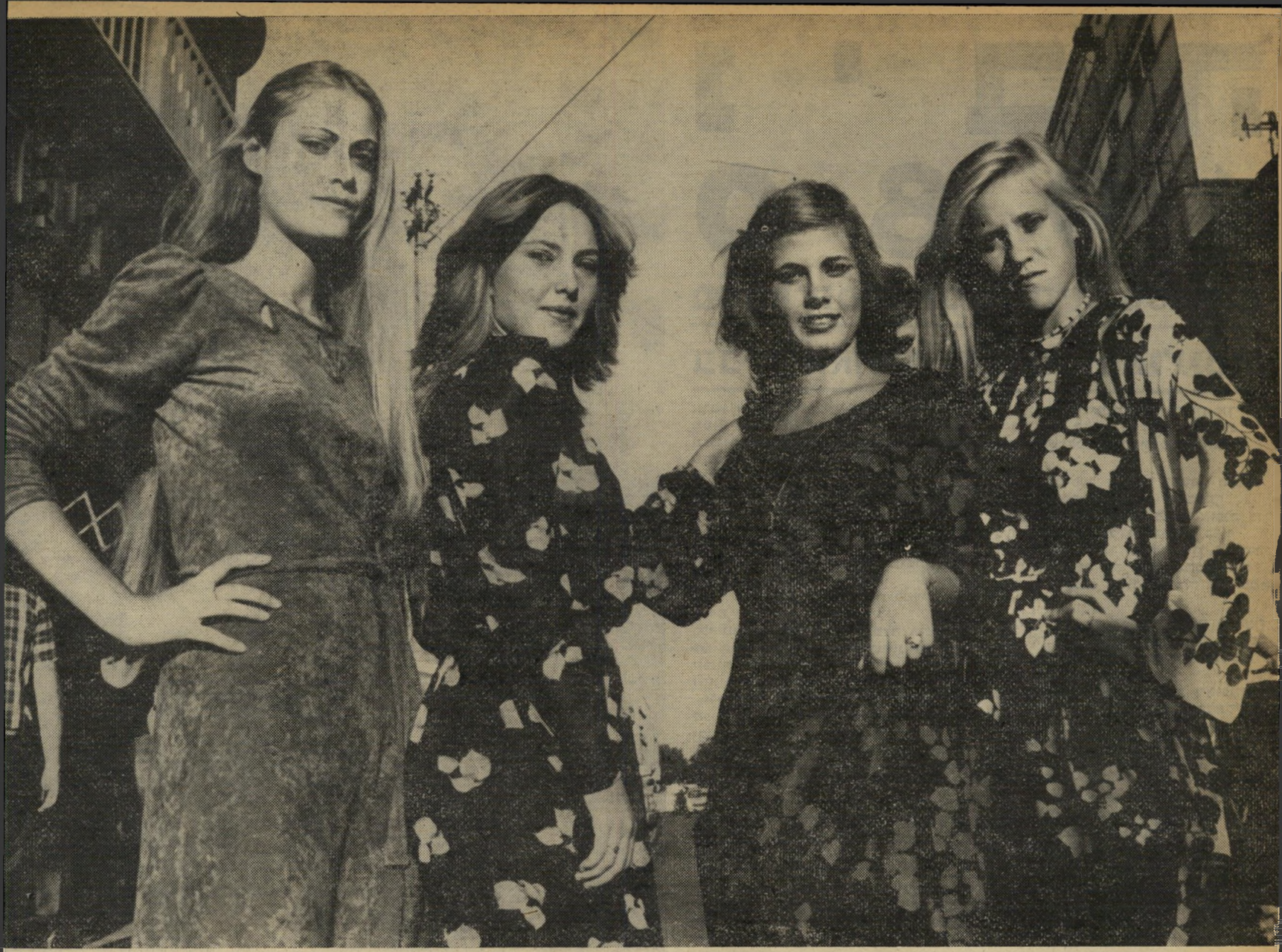
דניה דותן שליוותה את כל התצוגות של „ניבה“ באירועי מלכת המים 1980, עוזרת לאתי סלע במדידת ג'קט מעוטר בריסיי זכוכית. במשך הצילומים הבנות הירבו למדוד ולהחליף בגדים.

שלי ברלינסקי, במערכת שלי צולמה במערכת זו השנה. המערכת עוצבה „ניבה“ גדעון אוברזון.

מלכת המים לשנת 1980, שחורה עם הדפסים באדום. עבור שער גיליון ראש על־ידי מעצב הבית של

ישראל ברוך, מהנהלת „ניבה“, בחברת נסיכות המים (למעלה). בצילום התחתון: דורית ברזילי במערכת דו־חלקית (אוברול וז'קט) בהדפס זהה בצבעים נוגדים. דגם זה זכה להצלחה מרובה.

למעלה: אורית ברזילי, אתי סלע, קורין נגן ודגנית נחום — כולן בבגדי אופנת "ניבה".
למטה: דגנית נחום באוברול שחור צמוד לגוף, מעליו ז'קט בהדפס עלי שלכת אדומים ולבנים.

מלכת המים שלי ברלינסקי הצטלמה על רקע הקיר של אולם התצוגה של "ניבה" באוברול בצבע אפור מוכסף, מסריג דמוי זמש, הנחטף דווקא עלידי הלוקחות הצעירות של "ניבה" שעיקר דגמיה עד עתה היו בעיקר קלאסיים.

קורין נגן הבלונדית בשימלת מעטפה עשויה מסריג דמוי זמש. שימלה זו היא אחת מחידושי האופנה של "ניבה" לסתיו הקרוב, והיא זכתה בפופולריות רבה מייד עם יציאתה לשוק.

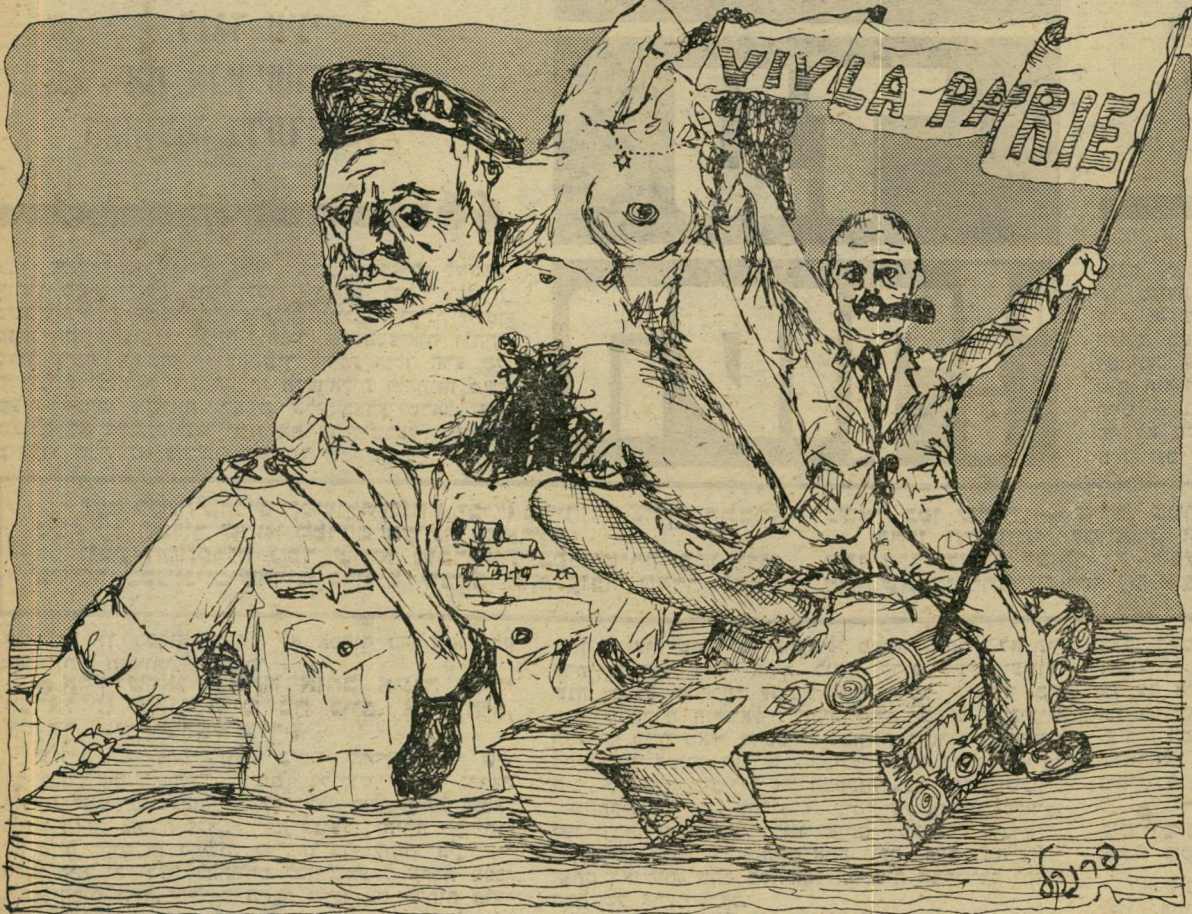
חשבונו נוכר ושב מאת פרנקל שבת

אפוס, טרגדיה, קומדיה, גרוטסקה

מי שליהק את ההצגה לא היה יכול לבחור שחקן יותר טוב מבנין בשביל התפקיד הראשי במערכון האחרון של הקומדיה. בנין משחק בשיטת סטניסלבסקי. הוא לא משחק את התפקיד. הוא חי אותו. הוא מביט, להיטיב עם העם, להוריד את האינפלציה ל-15%, לתקן את הקילקולים בממשלה. הוא מלך ההדר והנימוסים, החיבוקים והנשיקות. אבל הפער בין האשליה והאמת, ההבטחות והמציאות, וזה הרי מה שמצחיק — הוא עצום. האינפלציה לא יורדת פי שתיים, אלא עולה פי חמש. לעם רע. על הקילקולים בממשלה

היוונים, זה אותם גיבורים שכבר היו גיבורים באפוס. אותו שריבטחון, אותם גנרלים, יש, אמנם, כמה נביאים ומשרי ררים בשוליים שמנסים להזיז מפני האסון המתקרב. אבל המויריה הגדולה לא נבינה חוכמות. כמו בטרגדיה המקורית היא מעוותת את עיני השליטים, שלא יראו מה מתקרב ובא. בשיא הטרגדיה מוציע המוות הנורא, הטבח הגדול של מילחמת יום-כיפור. לא חשוב בכלל אם הטבח הגדול היה נחוץ או לא. הוא היה בלתי נמנע. הגורל העיוור והמעורר, הרעיונות הנישגבים והגיבורים של הטרגדיה הובילו אליו בתהליך מתוכ-

צוף של הגיבורים בטרגדיה יורדות, והקהל משתגע מצחוק כשהוא רואה שהשחקן שמשחק את זיאוס הוא זקן מגעיל, והאידיאות הפילוסופיות הגדולות זה סתם ענינים. פתאום האלים, הגיבורים והמלכים דומים לכל זבן בשוק, והרעיונות הגדולים, יעני, הם בעצם חשיבות קטנים ועלובים. הקהל צוחק צחוק גדול מהפער שבין התדמית הנוצצת והאמת העגומה, בין האשלייה והמציאות האפורה. אלה שלבי הדראמה היוונית לפי הגל הזקן, וזה מתאים מאוד לסיכומים בזמן האחרון.

כבר אי אפשר לומר שום דבר חדש. בשיבות החגיגות של מיפלת-ההדר וזקיפות-הקומה יש קללות ומכות וביני צים סרוחות. הקהל כבר היה מזמן משתין במכנסיים מרוב צחוק, אלמלא שילם מחירים מופקעים בשביל מושבים קרובים מדי לבמה.

כאן, לצערנו, אנחנו צריכים להיפרד מהגל ומהדראמה היוונית. הקומדיה לא יכולה להימשך לנצח. יכול להופיע שלב חדש. אולי ביקור סאדאט, באמצע הקרימדיה, יביא בחזרה איהו אפוס חדש, אפוס שלום, והכל יתחיל מהתחלה? אולי, אבל בקומדיה הופיעו גם דברים אחרים, שאותם הגל הזקן עוד לא הכיר. השלב הבא יכול להיות משהו שאצל היוונים עוד לא הופיע:

הגרוטסקה

הגרוטסקה זה בדיוק השילוב הנורא של המאיים והמבעית שבטרגדיה. עם המגווח עד אימה שבקומדיה. יש לנו כאן היפוך בין הטרגדי והקומי. כמו בקומדיה, הרעיונות והאנשים המשחקים בגרוטסקה הם עלובים ומגוחכים. אבל כמו בטרגדיה, העימות בין הרעיונות הללו והאנשים הללו הוא מחריד ונורא, ועלול להסתים באסון גדול. המיסטיקה הפגאנית של גוש-אמונים, הלאומנות החשוכה של גאולה כהן ומשה שמיר, הלאומנות ה"מדעית" של יובל נאמן, החמסנות של אריאל שרון והגעונות של כמה גנרלים, כל אלה הופכים מתופעות גוררים למשהו רציני מאוד. הם עלולה להופיע בכל תפארתה המפלצתית, אפילו בקרוב.

אני נוסע לפאריס. שלום.

נו, כאילו. ההבדל הקטן בין הטרגדיה היוונית ובין הטרגדיה שלנו הוא, שאצל היוונים הקהל רק מסתכל ואצלנו הוא דווקא משלם את מחיר השיגאות של הגיבורים הגדולים. הגיבורים הגדולים בעצמם, רובם דווקא נשארים בחיים, כי הם הרי עוד צריכים לשחק בקומדיה.

המלך המושיע

הניצנים הרעננים של הקומדיה מופיעים כבר בסוף הטרגדיה. פרופסור דיין מחסל חלק מהחשבונות עם חלק מהגיבורים. הוא מוציא את הערמוניים מן האש בשביל גולדה-קלמנסטרה, מנסה להציל את דיין, הביבה, ומוצא את על-רזאגמנון אשם. אבל מסכת ה-שופט יורדת ממנו מהר מאוד, כשהוא מופיע במערכון הפותח של הקומדיה בתור המלך המושיע ומקים מיפלה עם מלא עקרונות. פתאום מתחילים הגיבורים האפיים והטריים הגדולים להתגלות כשהם בני-אדם, ולפעמים גם זה בקושי. יצחק רבין, המפקד הדגול של הצבא בשלב האפי, עף מהגיבוי שתפס אחרי הטרגדיה בגלל כמה דולרים. את זה הוא עושה אחרי שרב ריב נורא עם פרס על תפקיד ראשי-הממשלה אחרי הבחירות — תפקיד שאף אחד מהם לא הולך לקבל. דיין, עוד אליל שנשאר לנו מהאפוס, עושה תרגילים בשביל להיות מה שיותר גבוה ברשימת המע"ר, בשביל לקפוץ יום אחרי הבחירות ולהיות שר-חוזק אצל הליכוד.

במערכון של הבחירות קשה להחליט מה מצחיק יותר: השמש העולה של הליכוד, או הנאומים של פלאטו-שרון בדידוש וברוסיות. בנין שמצטלם עם המ"כ נכדות כבתונות הפסים. הפרצוף המפסיד של פרס, או הכיפה של ראש בנין.

עם קצת עזרה מעט

נתחיל במילחמת-ששת-הימים. אם זה לא אפוס, אני לא יודע מה זה אפוס. השבט מתאחד במילחמת-גבורה נהדרת. יש התערבות גלויה של הגורל, מה שק"ר לא אצלנו השגחה עליונה. אף אחד לא חלם לכבוש את הגדה המערבית, אבל חוסיין היה חמור והתערב, אז שיח-רנו את יהודה ופלסטין. גם את הגולן שיחררנו למרות ששר-הביטחון לא היה מת על הצעד הזה. בקיצור: ניצחנו מתחיל עם קצת עזרה ממעל. כמו באפוס של היוונים, גם כאן העלילה לא היתה מאורגנת מ-יודוע-מה. נאצר הזיז צבא, אשכול גימגם, הבחורות הפגינו בשביל דיין, רבין התמוטט קצת ובשונוג של המילחמה הורדנו אוניה גם לאמריקאים. בקיצור, ברדק. רק בקשר לדבר אחד לא היה ספק, בקשר לגיבורים. שר-הביטחון והגנרלים יצאו באלבומים בדיוק כמו האלים והמלכים מהאפוס היווני, ואפילו בפוזות די-דומות, חשויים בצריחה.

לשחק בקומדיה

איך שנגמר האפוס, מתחילה לצוץ העלילה העצובה של הטרגדיה. הרעיונות, זה בדיוק אותם רעיונות שכבר היו באפוס. שם היו קצת מטושטשים. עכ"ש שיו הם מתחילים להתבהר ולהתנגש. רעיון "השלום" נגד רעיון "ארץ-ישראל השלמה". רעיון "ההשתלבות באזור" נגד רעיון "מרחב המחיה". רעיון "החזרה בתשובה" מול — אולי לא בדיוק מול, ואולי לא בדיוק רעיון — התעשרות הקבלנים מקו ברלב. גם הגיבורים של הטרגדיה, כמו אצל

הסתיו זו עונה מתאימה במיוחד לסיכומים וחשבונות. הקיץ הלך עבר לו, החורף עוד לא הגיע, אז מה יש פה הרבה לעשות, חוץ מסיכומים וחשבונות? זאת גם הסיבה שתקעו בעונה הזאת את ראש-השנה ויום-הכיפורים ועוד כמה חופשים, כדי שיהיה לאנשים זמן לחשוב ברצינות. כל זה מזכיר לי את הפילוסוף הגרמני הוותיק גיאורג ויל-הלם פרידריך הגל, שאצלו כל החיים היו סתיו אחד גדול, והוא כל הזמן עשה סיכומים וחשבונות. באחד התזכירים האלה שלו מתעסק הגל בצורה יסודית עם הדראמה היוונית, וטוען שכמו כל דבר בחיים מחר לקת גם הדראמה הזאת לשלושה חלקים.

שוחים קוקטיילים

בהתחלה מופיע האפוס. זוהי קומדיה נציה של האתנוס (השבט) והמיתוס. ה-שבט פורץ קדימה, כובש שטחים חדשים, מכניע את העמים שמסביב, וכל זה בגבורה עצומה, עם עזרה רצינית מהאלים השונים. הגיבורים הגדולים, שהם בדרך-כלל מלכים או בני-מלכים, או לפחות ממזרים של מלכים, שותים קוקטיילים עם האלים, לוקחים ליער איזו עלויה, ואחר-כך שולחת אותם המויריה מהגורל העיוור להרוג שניים שלוש דרקונים, ואם הם יודעים לשתות — גם תמונו. העלילה באפוס היא לא מ-יודוע-מה מאורגנת. הכל מיסתורי, והאזרח הרגיל מסתכל בכל העניין בפחד והערצה רבה.

מצד שלישי

קצת מלאטלה

מהאפוס יוצאת הטרגדיה היוונית הידועה. אחרי שהשבט מסתדר, מתחיל לות לצוץ בעיות. מצד אחד יש לנו את הרעיונות הגדולים שאותם מייצגים האלים. מצד שני — בני-האדם שיש להם תשוקות אנושיות, ומושגים משרי נים של כבוד ומוסר. מצד שלישי קצת מלמעלה מופיעה שוב המויריה מהגורל, משחקת עם כולם. הטרגדיה מבוססת על זה שהכל הולך לקראת התנגשות עצומה עם מוות, שכול ויגון. מה שעושה את הטרגדיה טרגית במיוחד זה שהגיבורים יודעים ששום דבר טוב לא הולך לצאת להם ממה שהם עושים. אבל הם מוכרחים להמשיך בגלל האי-לוצים השונים. הטרגדיה שבטרגדיה בולטת במיוחד על-רקע התיזומרת הערמית על הבמה, ותפקידה לדבר על כל הדברים הקטנים שמעניינים את האיש הקטן. הקהל מסתכל על מה שקורה לגיבורים והוא מצטער, כועס ובוכה.

זיאוס הוא זקן מגעיל

ואז מגיעה הקומדיה — שלישיית בתור. לקהל ולמחזאי נמאס כבר מהדיס-טאנץ שתפסו האלים, המלכים והגיבורים. הם רוצה לראות אותם בתור סתם בני-אדם. המסכות שהיו על הפר-

יבי על ארץ ישראל הישנה, הכיבוש, הפער החברתי, המימסד התרבותי בארץ

מי אתה יבי?

שאלה טובה. בארץ-ישראל של שנת שמונים לא קשה לי לענות לך, משום שעד עצם היום הזה, מאז שאני זוכר את עצמי כמזרחי, נשארתי אותו יבי, שידוע להלך עם עיניים פקוחות, לשאל שאלות, ולדרוך על היבלות. ולא אחת, לשלם את המחיר המתבקש מכן.

נאמר עליך כי בשורתך קיימים שקרי שזה אלמנטים: יבי הזחם, יבי הספקן ויבי שג שירי אהבת-הארץ. אתה מכיר במציאותם של שדושת האלמנטים האלה אצרך?

שלושת הסימפטומים הללו שצויינו בהקדמתו של

ילד

רע-

עד

הסוקרי!

”

מעולם לא ציירתי
לנגד עיני
את ארץ-ישראל
כמונוכח בלעדי שלי

“

מתי פלד לספרי ארץ-ישראל שלי, מבטאים למעשה אותי, משום שרק פתי וסליל יכולים להלך ולחיות בשביעות-רצון במציאות הטראגית הנוכחית שלנו. הספר קנות היא הרצון להתבונן ולהכיר את המציאות ולהתר מודד עימה; הלחם — להמשיך להיות הילד הרע של המדיניות הישראלית והתרבות הישראלית ולהתוות משי מעות אחרת, אנושית, לחיים שלי בארץ-ישראל. אני מעולם לא ציירתי לנגד עיני את ארץ-ישראל כמונוכח בילעדי שלי. לא סחרתי בה, ועד יומי האחרון, תרשה

לאמריקאים גיין פונדה,
לצדפחים סימון סניורה,
ליזונים מלינה מדקורי
ולנו - אמי הגנרלית

“

ביחס למימסד. מאז היותי כותב לא היה חלקי בשירה של סגידה ללאומנות ולכה הורוע. ראיתי באמנות את קרש הקפיצה לחיים, מתוך אמונה שהיא הראי של הקיום. בשעה שהאמנות עוצמת את עיניה מלראות את הסביבה, על כל הפגמים שבה, לדעתי היא חדלה לני שום. היא מתה. לאורך ההיסטוריה, מרבית היוצרים האמיי תיים — ואינני רוצה לנקוב בשמות כי הם רבים, רק פה לא מספרים — כתבו, ציירו ושחקו אמנות פולי-טית, וגם ידעו לקומם את עמם נגד מעשי עוולה ואיי

פעם בשנה מרגיש המשורר יונה ("יבי") בייחודה צורך להתבטא נוסף על המדור שהוא מפרסם בעיתון "הארץ". יבי, המתפרנס מכך שהוא מוכר את ספרישיריו כמו ידיו, בייחוד בכניינימישרדים גדולים שבהם הוא עובר מחדר לחדר,

צדק. היום נוצרה בארץ מין פסיכואה של גניבת-דעת וצביעות: כל מה שקשור לעוול ולאי-צדק בעולם מדבר אל לב הישראלי; כשהמדובר באי-צדק בבית, ממלאים את הפה מים. הם מלהזכיר! איך אתה מבקש מאחד כמוני שיהיה מושמע ושיעניק הרגשה טובה למימסד התרבותי בישראל? 99.9% מבניו אין להם מה לומר. כשם שהר פיעו, כך גם יעלמו.

רבים מהשירים שלך מוקדשים לאנשים מסוימים. איך אתה בוחר את האנשים שאתה אתה מקדיש את שיריך?

האנשים האלה הם ארץ-ישראל שלי. אנשים שחיי לוגי. בתוקף היותי בסביבתם, אהבתם. משום שהם במהותם אנשים שמבטאים נאמנה ובאופן עקיבי כמיהה אחרת, בעלת אופי מוסרי ואנושי. אלה הם האנשים שלעיתים תכופות אני פוגש בהפגנות, כמחאות. בארץ אחרת, עם תודעה יותר מפותחת לצדק, הם היו הגשר שאותו היו מוקירים ומכבדים, משום שבמשך שנים רבות הם השמיעו את קולם מבלי להירעת. ותודה שאין צורך לציין שהם צדקו בטיעוניהם.

איך אתה מתייחס לעובדה שתפיסו תיהם הפוליטיות הבסיסיות של אחדים מאני שים אלה מנוגדות קוטבית זו לזו, גם אם הם

שייך למיעוט שמתריע, וחולם על מציאות אחרת, לא תיר ארתי לעצמי שאני אהיה כובש קרוב לשלוש-עשרה שנה. ברגע שהפכתי לכובש, אני חושב שיצרתי מין מצב שהחברה הישראלית תהיה חולה. משום שלכיבוש הזה יש פנים מאוד דרסטיות מבחינה מוסרית: פיצוצי בתים, צווי-ריתוק, הגליות, התכחשות לעם הערבי הפלש-תיני, כל אלה מובילים אל המסקנה, "עם לבדד ישכון". וכשהתריעו על כך, אחרי '67, קומץ של אנשים נפלאים, ישריירך ואמיצילב, כינו אותם "עוכרי ישראל", "פת-חיים", "יפינפש". היום נוכח לדעת כמה צדקו אותם האנשים, שהם בסך-הכל התמצית המרשימה והאר-הבת של ארץ-ישראל.

מה דעתך על האידיואולוגיה של "אתה בחרתנו"?

אם אני הייתי שר החינוך, הייתי מוחק את השררה הזאת, ועוד שורות אחדות, מהמקורות. משום שהכלל הזה, בסיכומו של דבר, מעניק למדינה אופי פאשיסטי. תרשה לי להוסיף: באיוו מדינה מתוקנת מכריחים אותך להיות יהודי, ציוני, ודתי קנאי? האם אתה לא חושב שרצוי להיות בן-אדם? זה הרי נושא בחובו את כל הכמיהה הגדולה של האנושות.

לאן, דעתך, מועדות פני המדינה? יש אצל הנביא הושע, בין היתר: "אויל הנביא, משוגע איש-הרוח". שוחרר-השלום הרדיקאליים בישראל הזהירו לא אחת מפני תוצאות הרוח-אסון מהמשך הכיר בוש וההתכחשות לזכויות הפלסטינים. שיכורי-הגניצחון ממשיכים כנראה ללחץ על ההדק מאז יוני '67. כשאנחנו אמרנו שנמצא עצמנו מבודדים, מנודים, מוקצים מחמת

לי לומר לך במלוא הכנות, לא אסחור בה. היא חלק מאושותי, תיקוותי, ואהבותי.

ארץ-ישראל שאתה אוהב איננה ארץ-ישראל זו שאנו חיים בה כיום. איזו היא, אם כן, ארץ-ישראל שלך?

ידידי, אני נתתי פעם ביטוי לארץ-ישראל שלי במישפט אחד: "היכן הימים שלגרש היתה גרושה ולדלת לא היה מפתח". ארץ-ישראל שלי היתה הומא-גית... היתה בהירתיסבר... היתה צנועה... היתה חברית... לא היית זקוק או למלוה בריבית כדי לתווך בין בני אדם. היא גם ידעה להתייחס לבן-ישמעאל אחרת מכפי שמתייחסים היום. בשנות ה'40 היינו עם דלתות פתור חות והלבבות היו המים. היו בתוכנו בני-ישמעאל, ולא נעלנו את הדלתות. היום אנחנו נועלים את הדלתות על רבי-ברייחים, משום שאנחנו יראים מהתנכלות יהודים. ארץ-ישראל של או לא היתה אכולה בשוביניזם ובגור ענות, כמו שהיא נגועה היום. כל סולם-הערכים, שבכל זאת היה נר לרגלם של רבים וטובים, דומה ונפל.

מה קרה? איך הגענו מארץ-ישראל שלך לארץ-ישראל של היום?

פעם, כשרוח שובבה פרעה את תלתלי, אמרתי: "עשרים ותשע שנות שילטון המערך גרמו להתקפ-לב נמרצים, שנת ליכוד אחת המתה באופן סופי." היות ואני

”

בשנות ה'40 חיו בחוכנו
בני-ישמעאל ולא נעלנו דלתות.
היום אנו נועלים על רבי-ברייח,
משום שאנו יראים
מהתנכלות יהודים

“

מיאוס, קמו עלינו להשמיצנו, ועשו את זה באופן שי טתי, חיפשו, ללא לאות, להכפיש את תדמיתנו. היום כל בר-דעת, שראשו על כתפיו ועיניו אינן סומות, רואה לאן נקלעה מדינת-ישראל. לצערי הרב, הממשלה, וכל הגופים הלאומיים המלווים אותה, צריכה לתת את הדין

השחקנית ג'יין פונדה

מחזיקים ברעות דומות ביחס לסיכסוך הישי ראליי-עריבי?

אני אינני מקארטיסטאן, ואני גם לא בודק בפנסקי החבר שלהם. הם מדברים אל ליבי כבני-אדם שלא נסחפו בורם הלאומני, אלא להיפך, התייצבו כנגדו כחומה בצורה. ועל כך מלאו הוקרתי להם.

● **את מי את מה אתה מייצג בשירתך?**

אני משתדל לייצג את הלך הרוח שלא מתחבר אם הקונטקסט הנוכחי של החברה הישראלית. ואין צורך להתאמץ כדי להוכיח. שמצב הרוח השחוח של החברה הישראלית הוא תוצאה ממשבר עמוק שפוקד את העם. לדעתי הגוף חולה ושום תרופת-פלא לא תצילו. אינני חבר מיפלגה. יש לי ערכים ועקרונות שמנחים אותי, והם בסדר-הכלל התמצית של ארץ-ישראל האחרת שדיברה על "ואהבת לרעך כמוך".

● **מה דעתך על שדום-עכשיו?**

בתוכנית עלי כותרת, כשירון לונדון שאל אותי על שלום עכשיו, אמרתי לו שאני שלום שלוש. למה דווקא עכשיו? אם היו שומעים בקולות השלוש, אני משוכנע שעכשיו היינו מחייכים והרגשתנו הייתה שונה

יני בחוג ידידים (מחבק את הצייר אורי ליפשיץ), כסית"

בכל מה שקשור בפער המעמדי, יותר מתוכחים מאשר עושים. המחאה בעניין המצוקה והפער החברתי מנסה לקבל את ביטוייה וגיבויה מן המיינסט: פרויקט השכונות, וכו'. החרדה לגורל הפערים באה, לצערי, מבית-המידרש של כל מיני גופים — להוציא הפנתרים השחורים — הקשורים בשילטון. זהו נושא ההולך ומכאיב מיום ליום. בני הארץ, מהשכבות העניות, חשים שהם בנים חורגים בארצם. כדי לבנות חיים במולדתם הם צריכים להיות בני מיליונרים, משפחות מרובות ילדים חיות מחתת לקו העוני, והמעמד הבינוני סובל גם כן. במציאות שבה מיליונים ומיליארדים מכוונים להתנהלויות, אין זה מתמיה כלל שהפער הולך ונושא אופי טראגי. איפה זה נשמע שקבוצה של מתנחלים, ההופכת את אורחות חיינו לגיהינום, זוכה במירב העזרה והתמיכה, ושכבה שהיא למעשה הרוב הדומיננטי של החברה, חיה בעוני ובמחסור. מימשל שגורם לקיבה ריקה אין לו שום צידוק מוסרי להמשיך להתקיים. לדעתי צריכה לקום תנועת-מחאה המונית, שתכוון את היצי הביקורת שלה בראש ובראשונה נגד המתנחלים החיים על חשבון העניים. אם לא תינתן תשובה קונסטרוקטיבית לבעיית הפער החברתי, ההחרפה תוביל לתוצאות מסוכנות. שאני חושש מהן.

עם המוסכמות — וזה אולי גם מקור כוחי — אינני נרתע מלהגיע אל מירב בני-אדם על מנת להסביר את השקפותי, ותופתע לשמוע, בעת האחרונה אני גם זוכה לתהודה. לדעתי, הצניעות לעיתים היא נחלתם של טפשים. תרשה לי בעניין זה להחמיא לעצמי ולא להיות צנוע.

● **מה דעתך על הפמיניזם?**

אם פמיניסט זה להיות רגיש לכל הדברים הנאצלים והיפים של חופש הביטוי, הפרדת הדת מהמדינה, אי-דיכוי של עם אחר, הגנה על זכויות-האזרח, סגירת הפער החברתי, שיוויון האשה וחרות הגבר, שלום וצדק סוציאלי, אז אני פמיניסט בריש גלי.

● **כשגיון פונדה ביקרה בארץ הקדשת לה שיר שבו היללת את מאבקה נגד המירי המה בוויאט-נאם. ביקורה בארץ, לעומת זאת, נערך בחסות משרד-החוץ, והיא נמנעה מלניי קוט עמדה כלשהי בנושא הסיכסוך הישראלי-ערבי. איך מתיישבת, לדעתך, התנהגותה בארץ עם פועלה בזמן מלחמת ויאט-נאם?**

לי יש דרך ארץ כלפי בני-אדם לחמים. ג'יין פונדה חוללה היסטוריה במאבק נגד המילחמה בווייט-נאם, ובתור שכזאת כתבתי לפני כמה שנים את השיר שלי, שהוקדש לה. כשם שכתבתי שירים על פול רוברטס, על מרטין לותר קינג, על תיאודורקיס, על פיט סיגר ועל מרים מקבה. אם אתה מתייחס לחתך של הדמויות הללו, אתה הרי מבין שמה שמאפיין אותן זה המרד. ולי יש רגישות חזקה מאוד למורדים שנושאים באמתחתם כמיהה לחרות. כתבתי ש, לאמריקאים ג'יין פונדה, לצרפתים סימון סני-יורה, ליוונים מלינה מרקורי, ולנו אמי הגנרלית. המס קנה המתבקשת היא שסדר-הכלל התרבות הישראלית סובב סביב הטבור של המיליטריזם, והמיליטריזם אינו תרבות, הוא מחנך לשיגאה, ולכן, בתוך עולם אפל, שלעתים בקושי מאיר את דרכך, טוב להזכיר שמות של כאלה, שבמהלך חייהם הקריבו את עצמם למען אמונתם. השיר נכתב על ג'יין פונדה, שהיתה בשבילי קרן אור, והצטרפתי

באילו מדינה מתקנת מכריחים אותך להיות יהודי, ציוני ודתי קנאי? האם אתה לא חושב שרצוי להיות בן-אדם?

66

מאוד שביקורה בארץ לא עזר לקירוב הלבבות של שוחרי השלום היהודים והערבים. לעומת זאת, לפני פרוץ מלחמת יוני 67' ביקר בארץ הזמר והאדם היקר פיט סיגר. והוא ידע, בתקופת שהותו בארץ, לשכור את אולם הילטון על חשבוננו ולקיים מיפגש יהודי-ערבי מרשים שקרא לשלום ולאחווה, וקשה, עד עצם היום הזה, להשתחרר מהרושם העז שעבר זה עשה. הוא שר שעתים בפני קהל של אלפיים איש, יהודים וערבים, שירי חרות והאדם, נגד המילחמה בווייט-נאם, שלום. אורי אבנרי נשא דברים נגד המילחמה בווייט-נאם, והיה גם לי הכבוד, יחד עם המשורר הערבי סלאם ג'ובראן, לקרוא משירי יצאנו מן האולם אל תוך הלילה שחייך היה מבושם מאושר. היינו ממש שתויים מאחווה. שבוועים אחרי זה פרצה מלחמת יוני 67'.

● **לאחרונה נשמעות טענות, שהשמאל בארץ עומק יותר מדי כבעיות הקשורות לסיכסוך סוך עם הערבים ואיננו מקדיש די מרץ לטיי פול בנושאי הפער המעמדי. האם אתה רואה קשר בין שני נושאים אלה?**

המצאה תל-אביבית: דיסקוטק צהריים,

שבו עובדים יכולים לאכול ולרקוד

מיסקוטה

השעה: 2.05 בצהריים

כך מוריס מחוגי השטון הגדול שתלוי מעל הבאר. למרות השעה מחויקה בידה רחל קנדל כוס משקה חריף. „עלי-לאגור כוח לריקודים“ היא אומרת.

מחוגי השטון הגדול שהיה תלוי מעל הבאר הורו על השעה שתיים בצהרי היום החמישי. רחל קנדל היפהפיה הניעה את גופה החטוב לצלילי מוסיקת הדיסקו הרועשת, שהקפיצה את כל הנוכחים ברפיס באר, ברחוב יורדי הסירה בתל-אביב. היא לא הניחה להם להישאר אדי-שים, חרף שעת הצהריים המוקדמת והחום הכבד ששרר בחוץ.

רחל בעלת השיער הבלונדי הארוך, היא אחת בבית-החולים תל-השומר. „אני משתדלת להגיע הנה כל הפסקת צהריים“, היא סיפרה כשסיימה את הריקוד וישבה לאכול את ארוחת-הצהריים שלה. „השילוב

סולו מיקצועי

העניקה ציפי החייכנית שהיא מורה לריקוד; „את רוקדת נהדר“, מחניף לה בניצי התקליטן שביקש להחזיר ליד אותו על התקליטה ונשאר צמוד אליה כל הפסקת הצהריים, והתעלם משאר החתיכות.

של ריקודים וארוחת-צהריים מאפשר לי להתפרק משיגרת יום-העבודה שלי. הוא מקנה לי את הכוח הדרוש להמשיך את היום ולהיות סובלנית לחולים הרבים שמחכים לי בבית-החולים.“

רפיס באר קיים כבר שמונה שנים, אבל עד כה רק בשעות הלילה. בעליו, רפי נצחון, הפך אותו לאחד ממקומות המיפגש הפופולאריים ביותר בעיר. כל ערב מצטבר פפים שם אמנים, חתיכות וסתם כאלה הרוצים לעשות שמח.

נצחון החליט שאם כל כך טוב בלילה, אפשר להרוויח גם ביום. וכמו מקומות בילוי רבים בארצות-הברית פתח את הדיסקוטק שלו גם בשעות הצהריים. „מה יש“, אומר רפי, „את רווג סגרה, והחורף כבר מתדפק על הדלת. צריך לספק לאנשים מקומות מיפגש מעניינים. מכיוון שהקור יבריה אותם מחוץ הים ומרחובות העיר, יוכלו למצוא כאן חום, אוכל, משקאות והעיקר — מוסיקת-דיסקו וריקודים.“

יש הטוענים שמקום המיפגש החדש פתח בעיות להרבה אנשי-עסקים שביקשו להם מקום אינטימי, כדי להעמיק בו את הקשר עם מוכיריהם הצעירות. קל להצליח עם מוכירה בארוחת-צהריים, או כשמחבקים אותה בעת ריקוד. „שיגעון של מקום“, טוענת נדייה מיטל רוביץ בת ה-22, שעומדת להירשם לקורס

חוט הטבור

קונטר את רפי נצחון בעל הדיסקוטק לרחלי היאן, אחת מהחתיכות שהגיעה בצהרי היום לבלות שם את הפסקת הצהריים שלה. (בתמונה למעלה) נהנים מהפרת סדר היום השיגרתית על רחבת הריקודים.

שלנו צריכים לדעת לחיות טוב" הסביר. "למה רק בחוץ-לארץ יודעים הישראלים להתפרק ולעשות שמח? צריך להקפיד שגם פה יהיה טוב."

השעון הורה על השעה שלוש. כשזוג צעירים, שניהם נעולים בקבוקי-עץ, פרצו פנימה. "יא אללה, איזה חום" נאנחה רחלי חייאן בת ה-21. "אפשר לקבל שתייה קרה?" שאלה. חברה, עמוס ציפורי, טרחה סביבה, ושי, המלצר, מיהר להניח לפנייה כוס מיץ-תפוזים קר. רחלי עובדה בתיאטרון רון לילדים. "ממש קשה", סיפרה, "מזל שאפשר לבוא קצת לרפא, לתפוס ראש". "מישהו יודע על עבודה בשטח החקלאות?" שאל עמוס את הרוקדים. שאלתו נותרה ללא מענה. איש לא שילב לדבריו. כולם היו עסוקים בנענועי-גוף לקצב שירה הידוע של אוליביה ניוטון ג'ון.

בפינה, ספק חביות ספק מבווישות, ישבו להן איילת פורת וליאת פאר, שתיהן תל-אביביות בנות 18. ערב גיוסן. לא עובר זמן רב ובנצי התקליטן מתלבש עליהן וגורר אותן אל רחבת-הריקודים. "על הכייפק, בחיי", אומר בנצי, "המקום שוקק חתיכות ופותח פתח להרבה היכרות חדשות".

על הבמה עלתה ציפי, מורה לריקוד שהעניקה למתבוננים בה סולו מאוד לא שיגרת. "זה טוב לדיאטה" הסבירה, "במקום ללכת לישון אחרי ארוחת-צהריים כבדה, אתה עולה על הרחבה ושורף את כל הקלוריות שאגרת זה עתה."

את כל הקלוריות" עם ציפי הסבו לשולחן זקליו הספרית מנווה אביבים (מימין) וידידה מיקי סבלסון הנדסאי אלקטרוניקה שנמנע מלהפגין את כישוריו בריקוד, הסתפק בארוחת צהריים ובצפייה.

טוענת ציפי הבלונדינית (במרכז) מורה לריקוד במקצועה. "לאחר ארוחת הצהריים הכבדה עולים על רחבת הריקודים ושורפים

טוב לדיאטה

דוגמנות. היא, יחד עם שתי מוכרות בכיכר אתרים, התנפלו על רחבת-הריקודים ופתחו בריקוד סוער. "כל כך מזור לרקוד בשעה כזו של היום ולהביט מבעד לחלון על המתרחצים בים" אומרת אורנה ידנג מגבעתיים. העובדת כובנית בחנות לחולצות טריקו ברחוב דיזנגוף. "חבל שאני צריכה לחזור בעוד שעה לעבודה".

למרות שעות העבודה הרבות שעוד חיכו לה, השקיעה אורנה את כל נפשה בריקוד ומחאה כפיים לקצב הדיסקו.

סולו

לא שיגרת

הרעיון של פתיחת דיסקוטק שיפעל בשעות היום מקובל מאוד בארצות אירופה ובאמריקה הרחוקה. המראה של זבניות ומזכירות, המטופפות לעבר דיסקוטק הצהריים כשבידן בגדי-ריקוד להתלפתה. מקובל שם מאוד. כל הפסקת צהריים הולכים לסעוד טוב ולרקוד קצת.

ניצחון היה הראשון שהחליט לנסות ולהפעיל דיסקוטק-צהריים בארץ. "החברה"

מהורהרת בעודה לוגמת מש"קה, נראית נדייה מיטרוביץ, 22, שחולמת להיות דוגמנית

כיפה חובש לראשו יענקל'ה, אחד מאנשי העסקים שמגייעים לרפייס כדי לשלב ביזנס עם צפייה ביופי.

מינוחת האחות

רחל קנדל בעלת השיער הארוך אחות בבית החולים תל-השומר נהנית להעביר את הפסקת הצהריים שלה בריקודים אפילו בגפה (מימין). "זה מעניק לי כוח להמשיך את יום עבודתי" הסבירה.

הגראפומן מפ"אן קלוב - ישראל * פולחן עגל

הזהב והאנטישמיות * מהאוננות האותנטית של יונה

וולך לאוננות המזוייפת של דן צלקה: „דיוקן עצמי בגיל 27”

תולעי תרבות

זיגלבוים

במשך שנים רבות היה הסופר הגרמני הנודע, חתן פרס נובל היינריך בל, ראש הסניף הגרמני של הפא"ן קלוב העולמי. המחזאי ממוצא יהודי, ארתור בילר, כיהן גם הוא שנים רבות בתפקיד ראש הסניף האמריקאי של הפא"ן קלוב. מזה קרוב לשנות דור משמש יהודי בשם חיים תורן כראש סניף הפא"ן קלוב בישראל, מבלי שגודע לאיש על תרומתו ולספרות העברית, ומבלי שהוברר לציבור

אהבה לכותו כיוצר, מסביר כי „האהבה, היוצרים, זקוקים יומיים ושעה שעה ל"השראה, לרוח הקודש... את האהבה ואת היצירה שלו, מצמיד הוא גם לכיבושים: „כאהבה כמו בכיבושים טריטוריאליים - הכובש את הגוף כלבר מאומה לא ככש, גם אם אלף פעמים ופעם ככש, לא ככש מאומה. רק אם ככש את הרוח כיבושו מלא, שלם ומושלם." לפי מישנתו של תורן זיגלבוים הרי שעל מדינת ישראל, שכבשה את הגדה המערבית, לכבוש גם את הרוח הפלסטינית, כיבוש שלם. מעניין מה יאמרו על כך עמיתיו הלא-חשובים בכינוסי פא"ן קלוב הבינלאומיים: חיינר ריך בל, וארתור בילר.

מכיבושיו באהבה, עובר תורן זיגלבוים בדפפת-אהבותיו לקביעה המקורית וה-

פועה שליו וחיים תורן (זיגלבוים)

כמו בשחמט כך גם באהבה - במהלך הראשון אין הבדל בין האמן הגדול והחובב

הסופרים מה לתורן ולספרות העברית. הכתובת של פא"ן קלוב ישראל היא כתובת מגוריו של תורן: רחוב שמריהו לוי 19, ירושלים.

חיים תורן, לפנים זיגלבוים, נודע כמביא לדפוס של דברי ברל כצנלסון על האוניברסיטה העברית (תש"ה). אשתו הי שניה של תורן (הראשונה היא חלנה חזין) היא המתורגמנית פועה שליו. תורן מתרגמת חרוזי טאגור לעברית.

בימים אלה שלח משורר ותיק לנומר של נייר קובץ מפרייעטו של חיים תורן, הנושא את הכותרת: אומרים, אהבה יש בעולם. קובץ דיק, הנפתח בקביעת המחבר: „יש פרשיות-אהבה מסעירות שאפשר לסכמן כמרישפט אחד, אך אותו מרישפט חייב להכיל כוח-הגות, כשרון ראיה והכמת-לשון שעשויים למלא כרך עביכרם... על בסיס רעיון זה, מאכלס תורן זיגלבוים 16 עמודי דפסת-אהבה שלו, ונוהג כאילו היתה זו אנציקלופדיה ל„פרשיות-אהבה מסעירות”.

תורן זיגלבוים, המצמיד את כוחו ב-

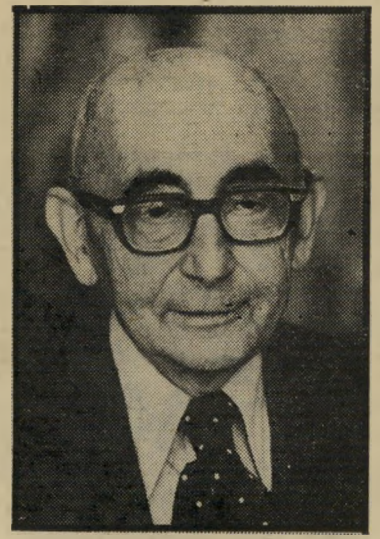
חיים תורן (זיגלבוים) - אומרים, אהבה יש בעולם... הוצאת המחבר, רח' שמריהו לוי 19, ירושלים, 16 עמודים (כריכה רכה).

מחקר

חידת „כל-נדרי”

נוהג קיים בעולם האקדמי, לפרסם קבצים של הקדשה למלומדים. קבצים אלה מלקטים מיבחר עבודות של תלמידי אותם מלומדים. השנה זכה פרס ישראל חוקר ההיסטוריה יעקוב כ"ץ שחגג גם את יום-הולדתו השבעים וחמש. בימים אלה ראה אור הקובץ פרקים בתולדות החברה היהודית בימי-הביניים ובעת החדשה. בקובץ פרקים מרתקים מן ההיסטוריה היהודית, המוקדשים לכ"ץ. תרומתו הי עיקרית היא בחקר תולדות ישראל במי שור המתודי, תוך שהוא עיצב דפוסים של היסטוריוגרפיה אנאליטית, תחת הייסטוריה המתארת (הכרונולוגית). הוא בחן מהלכים בהיסטוריה באמצעות הסוציולוגיה. עיקר התמחותו ביהדות ובחברה היהודית המסורתית של מרכז-אירופה.

העבודה הראשונה שבקובץ: מאמרו של אברהם גרוסמן, ייחוס מישפחה בחברה היהודית באשכנז הקדומה; היא כוללת דמויות כמשה בר' איתאל ובנו קלונימוס.

פרופסור יעקוב כ"ץ דפוסים של היסטוריוגרפיה אנאליטית

הפרופסור אפרים א' אורבך מביא בי עבודתו, הנושאת את הכותרת שיטת הסובלנות של ר' מנחם המאירי - מקורה ומגבלותיה, שיטה שהיא בבחינת כמעט שיטה-פילוסופית, העוסקת ברובה בלשונו של אותו ר' מנחם המאירי, ב„אותם הקצוות שישירי עבודת האלילים נעטרו לשם, ושאר צמתים של מנע בינות ליהודי אותה תקופה, לבין הגויים.” אין ספק שפרופ' אורבך הוא מן המעולים באנשי הרוח והמוסר החיים עמנו. יש במאמרו זה השלכות רבות בעלות משמעות דתית. הפרופ' המכובד, שהוא דתי ושומר-מצוות,

פרקים בתולדות החברה היהודית בימי-הביניים ובעת החדשה, מוקדשים לפרופסור יעקוב כ"ץ במלאת לו שבעים וחמש שנה, על-ידי תלמידיו וחבריו; תצג עמודים; הוצאת י"ל מאגנס (כריכה קשה).

מטיח אותן אל עבר פרנסי הדת בהוות, שהפכו את הדת לקרדום לחפור בו.

תחת הכותרת היכן נתחברו ספרי הקינה והפליאה? סוקר ישראל תא-שמע ניסר יונת בפיענוח שניים מספרי המיסתורין של ישראל. יוסף הקר מביא כנספח לרשימתו, גירוש היהודים מספרד ומסר ציליה, כסכטים בעלי כוח ספרותי, כמו קינה על פירמו, בה נמצא כתוב: „חרב חרב הוחרה לתת אותה ביד, הורג למען עבודה שבח ראש וונה כפה ואגמון, כי קרא ה' לשלושה מלאכים אלה משלחת מלאכי רעים לכני ולמספר ולקרחה כי נגע עד שמים מישפחה...”

בשבוע שעבר השמיעו שומרי-מסורת את תפילת כל נדרי „שלמה לישן מביא בסיקורו חידת „כל נדרי”: בירון האנ תרופולוגי והיסטורי את פיענוח חידת אמיתת כל נדרי בליל יום-הכיפורים. דשן נוטה לאמץ לעצמו את ההשקפה הרואה בטכס יום הכיפורים עימות דרמאטי של היהודים עם כמה מהגושים המרכזיים שבהווייתו. דשן משווה את מינהגי ה תפילה והטכס למינהגי הקיים בדרום. צני האי ערב שאר מקומות. לסיכום מתברר, כי החידה אינה מתפענחת ומה שנותר הוא כרונולוגיה ממויינת של כל נדרי לדורותינו.

בנימין זאב קידר מביא בעבודתו המסכיות וחידוש בהמרה היהודית בגר מניה של המאה השמונה-עשר בחינה קפי דנית של תהליך ההתנצרות בגרמניה, לפני הופעתו של מנדלסון, הוגה הרעיון של „גרמנים בני דת משה”. רשימתו של קידר מבוססת בחלקה על רישומי היס טוריה שונים וספרי קהילות. זהו מיון מרתק של גירסאות ועלילות, שיש בכוחו להביא מארג מדהים של אורחות החיים של יהודי גרמניה בדורות ההם, תוך בחינת היקפה של ההמרה. הרשימה שבאה בעקבות זו היא חואן יוסף היידק: גלגוליו של מומר. בינארט מבסס רשימתו על מאמרו של הפרופסור ססיל רות, המתאר פרשת-חיים של משומר, שהמיר דתו ב לונדון בשנת 1779. פרשת חיים זו מבר ססת בחלקה על כתיביד של של אותו מומר.

ספר המאמרים המוקדש לפרופ' כ"ץ הופק לספר זיכרון של הקהילות היהודיות של מרכז אירופה. מיכאל מאיר מביא את סיפור הקמתו של ה„היכל” בהמבורג (הוא בית-הכנסת המתוקן, שהוקם בהמבורג בשנת 1818) ואהרון פ. קליינברגר מביא את סיפור התיססה הלאומית ביהדות גרמניה במחצית הראשונה של המאה הייט. רשימה מדהימה היא זו של הנרי וסרמן, תחת הכותרת היהודים בחברה הבורגנית הגרמנית במאה התשע-עשרה בראי הקרי קטורה (ניסיון מתודולוגי). הרשימה מבר ססת על חיבור לשם קבלת תואר לפילי סופית - יהודים, בורגנות וחברה בורגנית בעידן ליברלי - שנכתב בהדרכת הפרופ' כ"ץ. הנרי וסרמן כותן את הקשר שבין האנטישמיות הפוליטית שהתגבשה בגרמניה בשנות ה-80 של המאה שעברה, לבין סטיראוטיפים של יהודים שעוצבו קודם לכן, תוך בחינת המראה החזותי של היהודים בקריקטורות גרמניות בעתור נית התקופה.

הפרופ' שמואל אטינגר, תחת הכותרת רת הדיון ב„ניצול היהודי” בדעת-הקהל הרוסית של ראשית שנות השמונים לנאה ה"ט, כותן את המשמעויות ואת הדימויים המקובלים של היהודים כמצולף סביבתם. דיר מנחם פרידמן מביא רשימה בנושא ישיבות היישוב הישן בארץ-ישראל. מר" לכי אליאב מתאר ומנתח את מסע

בחסך התיקווה האחרונה של גב' הדה

בושס * קטלוג הסתיו האמריקאי * חוק הקלון המצרי * המבקרת הנפוטטיסטית

● סוקרטיתלוויזיה של הארץ, הגב' הדה בושס, עומדת לפרסם בימים אלה ספר סיפורים על עצמה ועל קשריה עם כמה דמויות-מפתח בתרבות הישראלית. הספר עשוי להיות ספר-רכילות. הוא ייקרא ההר השלישי. יצירות קודמות של גב' בושס לא אור בקשת ואחר בפרוזה, מבלי שהותירו רושם כלשהו בעולם הספרות הישראלי. פירסום ראשוני לפרסום עשה עמיתה לעיתון, דן לנגלית, שציין ברשימה במדורו, מגזינו, בעיתון הירושלמי כל העיר: "ושבוראי-עולם יתן לי פעם אחת את הכישרון והסיגנון והרשע שלה — כשאבוא לפרסם בהארץ סקירה על ההר השלישי...".

● לעתיד טוב יותר במדף הספרים מצפים הספרים העומדים לראות-אור בחודשים הקרובים בארצות-הברית, בהתאם לרשימה שפירסם מוסף ניו-יורק טיימס לספרים. הסופר ג'יימס מייצ'ל (דרום פאסיפיק) יפרסם את סיפורו המתאר 15 אלף שנות היסטוריה של דרום-אפריקה. סופרת המותחנים הלן מקאינס תפרסם את סיפורה המטרה הדחוקה, ומיקל קריצ'טון את סיפורו קונגו. מחבר המותחנים אליסטייר מקליין (תחנת זברה אינה עונה) יפרסם את סיפורו אטאבסקה. מחברם המוכשר של ספר דניאל ונגטיים (בימים אלה מצולם לפי הספר סרט, בכיכובו של השחקן הוותיק ג'יימס קגני) עומד לפרסם ספר בשם אדם לון, בו הוא מתאר את שאיפותיו של צעיר אמריקאי, המנסה לגלות ולחשוף את עצמו בימי המשבר הכלכלי הגדול בארצות-הברית של שנות ה-30. הסופרת המוכשרת ג'ודית רוסנר (מחפשים אחר מר גודבאר) עומדת לפרסם את סיפורה אמליון, שהוא סיפור אהבתה של נערה אמריקאית בת המאה ה-19. המשורר המצרי הפופולארי עבדול רחמן אל-אבנודי בן ה-41, הנמנה על מבקרי מיסטרו ואל-אנור אל-סאראת במצריים, הוזמן לחקירה על פי החוק המצרי החדש, חוק הקלון, שנועד להטיל משמעת לאומית. המשורר אל-אבנודי מסיף לצאת למלחמה, שתשיג את החירות השטחים הכבושים מידי ישראל.

● עיתונאית-האמנות של ידיעות אחרונות בירושלים, מרים טל, הגיבה, בתשובה לשאלת עיתון מקומי, על מדיניות התצוגות של מוזיאון ישראל: "זה זמן רב לא מוצג במוזיאון ציור מאת הצייר הישראלי פימה (אפרים רוזנברג), הידוע היטב בארצות הברית... ההתעלמות פימה גובלת לדעתה, בפשע... מה שהגב' טל הסתירה הוא, שפימה היה בעל בתה, רמה טל-רוזנברג, והוא אבי נכדיה של עיתונאית-האמנות. תגובה זו של טל היא בבחינת נאפטיזם".

● סופרו ומתארו של המיעוט ההומוסקסואלי בישראל, יותם ראובני, מבלה בימים אלה בכינוס של סופרים באינדאנאה, ארצות-הברית. קודמו בכינוס זה היה איש על השממר יצחק אורפז.

הרבנים למושבות הגליל בשנת תרע"ד (ניסיון להיברות ולקחיו). זהו ניתוח אחד מבסיסי העימות בין הישוב הישן לבין הישוב החדש. ישראל קולת ממשין בעבודה המשתייכת לפרק הארצישראלי של ספר היובל, ומביא רשימה תחת הר כותרת היסטוריה חברתית ותולדות הישוב. אוריאל מר מפרסם רשימה תחת הכותרת "המעמד האזרחי-משפטי והמעמד התיאורי לוגי של יהודי גרמניה בראשית הרייך השלישי (1933/34). חיים שצקר מפרסם פרק כמעט בלתי ידוע על תנועת הנוער היהודית בגרמניה בתקופת השואה.

בסופו של הספר מובאת ביבליוגרפיה של כתבי יעקב כ"ץ, ובה 180 פריטים רשמיים. קובץ זה מלא כרימון, ובכוחו להפרות מוחות רבים ברעיונות בלתי מקובלים ובמידע.

כתבי-עת

סימן קריאה 11

הפורמאט החדש של שנתון הספרות והשירה סימן קריאה (חוברת מס' 11)

מנחם פרי ניצחון מוחץ

מעיד כי בתחרות שהתנהלה בעבר בין שנתון זה לשנתון עכשיו זכתה נבחרת סימן קריאה בניצחון מוחץ, שסילק סופית את היריב מן הוירה.

רפרטואר השמות המתפרסם בסימן קריאה, החל ביוסף בירשטיין, עבור דרך יהודית הנדה, א.ב. יהושע, וזלפי גנג בורכרט, נילי מירסקי, גבריאל צורן, מרדכי גרדמן, יונה וולך, יו מקריראמיר, יוסף שרון, עוזי בהר, חנן חבר, נסים קלדרון, גאד תול מרקין ויאיר גרבוז וכלה באחרים, מעיד על קו גובה שלידיב אין סיכוי, ולו הקלוש ביותר, להגיע עדיין.

הקטע המוטבים מאת הסופר האידי יוסף בירשטיין (מתורגם בידי עורך החוברת, מנחם פרי) הוא ספרות במיטבה, שמשום מה אינה זוכה למקום הראוי לה במדינת-ישראל. שלושה סיפורים של וולפגנג בורכרט מתורגמים בידי גבריאל צורן, שהוא מן המעולים שבמתרגמים כיום. אליהם סיפח המתרגם את רשימתו האטו-מיס של וולפגנג בורכרט, החושפת בפני

* סימן קריאה 11 — רבעון מעורב לספרות; העורך מנחם פרי; עורכי מיש' נה: נילי מירסקי, דן צלקה, נסים קלדרון ומשה רון; הוצאת הקיבוץ המאוחד; 310 עמ' (כריכה רכה).

הקורא הישראלי סופר מרתק ומעולה. מחזור שיריו המעודנים של מרדכי גרדמן שומר על המינוריות של סוג שירה זה. מחזור קטעים אחרים שהאמן החל לפרסם בשנים האחרונות בבמות אחרות. קוראיו ואוהבי כתיבתו של יהושע קצנ' אינם ראויים לביקורת השמנונית אותה מרעיף גרשון שקד על סיפרו מומנט מוסיקאלי. בביקורת זו נעשה עוד ניסיון מטעמו של שקד, לתשבץ סופר לתוך מישבצת העונה לצרכיו האקדמיים. רשימת ביקורת כרתקת היא רשימתו של משה רון היינריך ריינולד בארץ-המראות: בורח את נוק' נר במזהית?

שיר מרתק הוא שירה של המשוררת יונה וולך אוננות. הנפתח ב"שוב שכבת עם מר איש לא / אהבת את מכטו הריק / חיביקת את אין גופר... האהבה שהדרה לרגע לרך כשרך / ממלאת כהום את גופך ונפשך / מקצה שערוטיך לאברייך הפנימיים...". עיר של מיון עצמי, בו מעבירה וולך ממדים מקפאים אל השירה שלה ומגיעה עד לשורות כמו "ואת מפניי מה אותו כאהבה עצמית / מציאה אותו ומתבוננת בו ככתבשני, / הוא יצא מהשירים הישנים הוא / אחד הגיבורים שלהם, גם היופי שלו / כזה, הוא אחד השמות המופלאים / האכזרים כל כך כהתהוות...".

שיר שהוא ממעשי יצירת השירה הי מעולים של השנה האחרונה.

תרגומי ניקולאי גוגול (שבינתיים ראו אור בספריה לעם). מעשה ידיה של נילי מירסקי, יסקרו במדור זה בעתיד. אך מעלותיהם הם ממעלות התרגום הי איותי, שסימן קריאה מנסה לטפח.

קטע של אוננות ספרותית הנפתח ב" תיאור, "צל המגבת שהתייבשה בחוץ נפל על מפת המרובעים הקטנים...". הוא הקטע האונאוגראפי של דן צלקה: דיוקן עצמי בגיל 27. צלקה הוא תופעה לא ברורה בפריפריה של הספרות הישראלית.

מוטב לו למשורר להיות מעורב בהתרחי שויות, גם על חשבון האיכויות השיריות, מפני שמעורבות זו מעניקה מימד של אמנות לאותיות ולמילים שלו.

העמדה הקידמית הוא קובץ ששמו מעיד על ערכיו. הוא מלווה ברישומיו של אריה נבון, שליווה את המאורעות כקריקטוריסט. זהו מיבחר של שירים, שנלקחו מתוך שלושת כרכי הטור השבועי, וכמה שירים מתוך עיר היונה.

הוא קריא כיום כמו היה ספר היסטוריה קטן ובהירוים. הוא נפתח בשיר שאותו חיבר אלתרמן ב-1938: אנדה על ילדים שנדדו ביערות. בסיומו כותב אל-תרמן בסארקום: "יש רק עם אחד! רייך אחד! פירר אחד! / למול ילד אחד / בוכה ביער...".

השיר שדור שלם למד בעל-פה, מגש הכסף, מובא כאן במיסגרת סיפור מילי-חמת-השיחור עם העמדה הקידמית ולילו של אליהו הנביא. מול השיר לבוקר פלישה מצוייה הקריקטורה הנזהרת של אריה נבון הקסטל נכבש.

השיר מסביב למזורה נקרא ממרחק השגים בטונים אחרים: "אומתם לא ליתנה להם אב. / לא ידעה בצאתם לדרך. / היה לילה עמוק ונושם / כתמיד בניסן-הירח. / וישבה בו ערת נערים בני-בלישם, / חשופי מרפקים ובר...". ובעקבותיו: "הנה תמו יום קרב וערבו / המלא זעקת מנוסה, / עת המלך נפל על הרבו / ונלכדע לבש תכופה...".

מבעד לשורות האלטרמניות מצויה הר מדינה שבאה אחרי המלחמה, או כמאמר שירו שיבחי הסקטור הפרטי או כולנו הלוציסט שם כתב: "עיתונים ושרים יפרטו על גיתית / את שבחי חלוצי היוזמה הפרטית...". השיר הרב עוזי מספר על ביקור חברי המשלחת הישראלית בפס-טיבל הנוער במוסקבה 1957. יהודי מוס-קבה או כמאמר אלתרמן: "וזאת עשו הרבנים הנודעים רב עוזי ורב צביקה ורב נירי-מקמוריסט נרויאר. / וגם הרבנית המהוללה נורית...".

איזכור

הטור ה-7

משוררי ההווה הם בעלי נטייה לשמור על נקיון ידיהם ממעורבות כלשהי ב" פוליטיקה היומיומית ובביקורתה. בימים

נתן אלתרמן עדת נערים בני-בלישם

אלה ראה אור קובץ צנום, העמדה הקידמית מית מאת נתן אלתרמן, שהזכיר כי

* נתן אלתרמן — העמדה הקידמית; 119 עמודים; הוצאת הקיבוץ המאוחד (כריכה רכה).

לפני 25 שנה

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה כדיוק פירסם כתבת-חקירה שהוכתרה בשאלה: "מה אתה יודע על הנפט?" בכתבה, שנעשתה בעזרתם של אנשי מכוני וייצמן, מיישרד הפיתוח, הגיאולוג של חברת הנפט, "לפידות" וכתבי השבועון, נסקרו מכלול בעיות הוזה השחור.

האם האמנות היא הסוף? שאל צוות "העולם הזה" אם צעירה שלה ארבעה ילדים. בעקבות התקפה-הלב שבו לקה נשיא ארצות-הברית, הנג'רל רוויס איינהאור, פורסמה כתבת-סיקור שמעק אחר שלקה בעבר בליבו. הכותרת: "היתה לי התקפת לב!" כמרוו הקולנועי הוקדש לסרט "דוירה", העוסק באחת מאהובותיו של נאסוליאון, ככוכבם של מרלון ברנדו

וג'ון סימונס. כתבו המשוטט של "העולם הזה" באירופה, עמוס קינן, תיאר מילהמת-שזורים כספרד. צילום השער הונצח במצלמתו של צלם העיתונות ז'אק קאנאפה — טול משותף בפאריס של שחקנית התיאטרון הקאז' כרוי חנה מרון וכוכבת הקולנוע הישראלית חיה הררית. כשער הגיליון: כוכבת קולנוע חיה הררית.

סטירת-לחי בבית "דבר" * נכדו של זקן השומרים נהרג

* חלוצי קיבוץ נחל-עוז ומס'הכנסה של גלידה ויטמן

עיתונות

העורך סוטר לזרשו

קוראי דבר נימנים עם האנשים המאיר שרים ביותר במדינה: מעיתונם למדים הם מדי בוקר מה ורודים החיים ומה יפה כל המתרחש. אולי היו מופתעים קצת יותר אילו פירסם עיתונם גם משהו מן המתרחש בין כותלי המערכת עצמה. גיבור הדראמה שהתחוללה לפני שביר עיים בבניין המחדש שברחוב שיינקין תל-אביב, הוא איש בריא-בשר בעל שיער מכסיף והולך. חיים שורר (מתחרו עם צורר) נתמנה לפני שנתיים כעורך העיתון. בית דבר שקק עיתונאים מוכשרים ב הרבה משורר, כמו דן פינס, אותו דחק שורר לקרדוויזות, או כמו ח"כ מפא"י הרצל ברגר, פובליציסט מזהיר אך חסר מרפקים. אלא שבעיני כמה משלטי המייפ לגה נראה שורר מתאים לערוך את דבר. ומסתבר כי אין לך דבר העומד בפני הרצון. שורר הוכיח עד מהרה את יעילותו בחיפוי ובטישטוש. הוא דאג להמעיע ככל האפשר מחשיבותו של מישפט קסטנר, וטישטש את אופי פעולותיו של גיבור הסוכנות, דודי בהרל. חברי נחל-עוז, מנהל דפוס מפא"י אלכסנדר ("שורה") פישמן ושחיתויות רבות אחרות. כשתשף העולם הזה את ריקבון השלטון בחושיטאנאן. התגייס שורר להוכיח בטורים ארוכים עד כמה לקוי חוק הוצאת הדיבה בארץ, וקרא לטיורור פסיי נגד העולם הזה.

בעצמך גסירות... שורר לא נטה לשתוק ובנדרגע התפתחו חילופי דברים בנוסח "נבל ו!", "טינופת!"

כאן לא התאפק העורך הראשי, הרים את ידו ומחץ בתנופה אחת את פניו של מזכיר המערכת שהחלו שותתים דם. גליי קשטיין מצידו התאפק מלהשיב למכה כגמולו, הדף אותו מעל פניו בתנופה רבת, שתקעה זות אחריו של שורר אל תוך דלת הזכוכית של ארון-ספרים, שהתנפצה מיד.

מיד לאחר מכן הוקמה ועדה לטיפול בעניין העידן, מורכבת מחברי המערכת יהודה גוטהלף והרצל ברגר. הוועדה התכוונה להשמיע כמה מילות תנחומים לצד הנתקף, וכמה מילות נויפה עדינות לצד המתקף, אלא שגליקשטיין לא היה מוכן להסתפק בכך. נוכח האופי הפילי של המעשה באה בתשובון רק תגובה אחת: להביא את העניין בפני האיגוד המקצועי שלו — אגודת העיתונאים.

ועד אגודת העיתונאים, בו מיוצג דבר על-ידי יהודה גוטהלף וחיים גליקשטיין, היה לעול להעמיד את שורר למישפט-חברים ולהוציאו משורות האגודה. על כן יצאו שליחים אל מרדכי נמיר, המזכיר הכללי של ההסתדרות, וביקשוהו שיכנס לעובי הקורה. היה ברור לשליחים, כי קשה יהיה לשכנע את העובדים להמשיך ולהיות לעורך ארון-הידיים. כמה העלו הצעה: לסלק את שורר מתפקידו ולהיר ציאו לשליחות, ולמנות תחתיו את הרצל ברגר, בתיקוה שירים מחדש את קרן דבר.

צבא

מלוח של הכר

לפני ששה שבועות הוונן סרן משופם

לבית זקן-השומרים הפתח-תיקוואי, אבי-רהם שפירא, למסיבה מפוארת לרגל הסמכת נכדו אמיר שפירא (20) לקצין טיס. השבוע עזב אותו סרן מסיבה אחרת, ברית-מילתו של אחד מבני הטייסים, ונסע שוב אל בית שפירא בפתח-תיקוה, לבשר כי מטוסו של שפירא נפל והתרסק ליד סג'רה בשעת טיסת-יחיד.

שוב היה הבית מלא וגדוש באנשים. על השולחן הכבד והארוך הונח כעבור כמה שעות ארון צבאי מכוסה דגל תכול-לבן ועליו גרות דולקים. לידו ניצבו בדממה שעה ארוכה סבו ואביו של הטייס. מסביב ישבו חבריו לקורס-הטייס.

סיפר חגי, חברו הוותיק של אמיר: "בעצם הוא לא נשתנה מאז ילדותו, הוא רק התפתח". הוא היה, לדברי חבריו, "מארגן טיולים ביולוגיים". באחד הטיולים הביולוגיים מצא אמיר שועל קטן וחולה. הוא הביא אותו הביתה כדי לאלפו כחיית-בית. שנה תמימה טיפל אמיר בשועל, עד שבאחד הימים שמע השועל הקטן יללות שועלים בפרדס, ענה ונעשה חסר מנוחה. אמיר הבין ושיחרר את השועל הקטן. תחתיו בא כלב קטן והום בשם פוטי.

בגמר בית-הספר התגייס אמיר לצבא, כדי לגמור אותו במהרה ולהיכנס לאור-גיבסטיה ללמוד רפואה, אך התנדב לקורס-טייס. בתשובה לשאלה שיגרתית של הקצין-היבוחן, "מדוע אתה רוצה ל-טוס?" ענה כי הוא רוצה להיות רופא-טייס, לעסוק במחקר של תנאי טיסה בבבהים ובמהירויות שונות ולבדוק את השפעתן על גופו ונפשו של הטייס. הוא נתקבל מיד.

בזמן האחרון נתעוררה אצל אמיר בעיה שלא קל היה לפתרה: לחתום או לא לחתום על חוזה צבא הקבע? להשתחרר ולהיכנס לאוניברסיטה, או לחתום לתקופה ארוכה ולהישלח לחוצלארץ ללמוד רפואת טייס? אלא שלא ניתנה לאמיר הזדמנות להגיע למסקנה.

"העולם הזה" 938 תאריך: 6.10.1955

סרטים

נפוליון בהרדו

אן מארי סלינקו. סופרת לא נעדרת כיי שרון, אך גם לא ברוכה בגדולה. ישבה יום אחד והחלה כותבת רומן שהשתרע בסופה של עבודתה על פני מאות עמודים. הפך להיות בסטסלר עולמי, כולל ישראל. שקוראיה מחבבים מאוד כל יבנורית מחוץ לארץ.

בין הממלכות שהתפעלו מן הסיפור על אודות ממלכת נפוליון הגדול: הוליווד. חברת פוקס המאה 20 קנתה את זכויות ההסרטה של הרומן, מרחח אותו על פני בד הסינמסקופ הרחב בסרט עתיד משר תתפס. השבון ההפקה של דוירה: 3 מיליון דולר, שרובם הוצאו על תלבושות מהודרות, תפאורה העשויה לבייש כל מלך, חי, מת או עתיד להיוולד.

בעצם, הסרט אינו הרבה יותר מאשר סידרה של תמונות היסטוריות מפוארות. שביניהן ובתוכן מתרוצצים גיבוריו: דוירה (גיין סימונס). נערה בת סוחרים, המת אהבת בנפוליאונה בונאפארטה הקורסיקאי (מארלון בראנדו). עומדת על סף הנשר אים לו, נזרקת החוצה. מתגלגלת לידיו של גנרל ברנדוט (מייקל רני), אחד מ-שלישי הקיסר נפוליון (שוב בראנדו). מביאה לעולם את שושלת מלכי שוודיה.

הכוכב בראנדו, כדרכו, מאפיל על שאר המשתתפים בסרט, משמיע כלאחר יד מק צועי את השורות הרומן-זעיריות שהתסריט שם בפיו, אך עושה רושם שהוא הנגה מהן בהרבה פחות משנהגה הקהל לראות אותו.

אנשים

● חברי קיבוץ נחל עוז, שהתרחשו קשות מהכנסתו הזעומה של מלך-הגלידה שימחה ויטמן* לפי ספר-הנישומים (382 ל"שנה) החליטו לשלוח לגלידיאי המפורסם מיכתב-תנחומים בזו הלשון: "הודוענו לשמע הדיעה המרעשה שאתה, שליד הכנך בילינו את מיטב שעות חופ-שוחינו, נמצא במצוקת-ירעב. מאחר שנה-נינו מתוצרתך במשך שנים רבות, איננו מרשים לעצמנו לתת לך לגווע. אי לזאת החלטנו... לשגר לך תבילת מזון הכוללת: 1 כיכר לחם; 0.75 קילוגרם בצל מצרי; 0.8 קילוגרם תפוחי-אדמה; 2 פילפלים — כל זאת מתוצרת משקנו. ונהיה מוכנים להיחלץ לעזרתך בכל שעת מצוקה. (חתום) ועד ההצלה בנחל עוז."

● בטורו העיתונאי מה נשמע כלל העיתונאי דן בן-אמוץ ברכות לשנה החדשה. הוא בירך, בין השאר, את בעל הכתבה המצויירת של הארץ, שימחון צבר, ואת כתב העולם הזה כרוך נאדל. הוא נדהם כשראה כי בשבועון הנדפס דבר השבוע, הושמטו שני שמות אלה, מבלי שהודיעו לו על כך מראש... בינתיים מצא צבר דרך להתנחם: הוא וקריקטוריסט נוסף, שרל (דוש), גרדוש, התחילו ללמוד לנגן על גיטארות, הם מקווים להקים בעתיד תזמורת קריקטוריסטים (או אולי קריקטורה של תזמורת).

* מייסד מפעלי גלידה ויטמן.

זקן השומרים מספיד את נכדו אברהם שפירא, המכונה חוואגה מיכה, מספיד את נכדו הטייס אמיר שפירא. שנהרג בתאונת אוויר. הסב, האב והארון.

חשבת פעם מדוע לוחיות הרישוי של מכוניתך צהובות?

17-425-80

כשכל המוצרים והשרותים הטובים ביותר
למכוניתך הם צהובים - זה טבעי בהחלט.
את הדלקים, את שמני המנוע לסוגיהם,
(גם שמני מנוע סינטטיים) ואת המים
המזוקקים באיכות הגבוהה ביותר -
תמצא בצד שרות נאמן ומסור בתחנות
בצבע הצהוב.
הצהוב של "פז" - הצבע של החברה
הגדולה ביותר לשרותי אנרגיה בישראל.
חוץ מזה - הספרות בולטות יותר
על רקע הצהוב ...

שרותי אנרגיה.

העולם הזה

נערת הזוהר נמצאה מוטלת

בגן ציבורי כשהיא

על סף המוות

הסמים

הורגים

את

מונה

מונה זילברשטיין

בימי הזוהר